

RSU Universe

th

40

ANNIVERSARY OF
RANGSIT UNIVERSITY

รังสิต รังสรรค์
๔๐ ปี ขุมพลังแห่งปัญญา
๒๕๒๘ — ๒๕๖๗

- การศึกษาเป็นต้นทางของการพัฒนาคน
ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีมูลค่าสูงสุด
ถ้าเรามุ่งหวังประเทศชาติของเรา
ไปสู่สังคมธรรมาธิปไตย
ก็ต้องเริ่มต้นจากการสร้างคน

RSUniverse

THE SUN

TIMELINE

MULTIVERSE

SHOWCASE

DIVERSITY

ALUMNI

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

ISBN: ๙๗๘-๖๑๖-๔๒๑-๒๑๙-๐

พิมพ์ครั้งแรก ธันวาคม ๒๕๖๗

ที่ปรึกษา

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์, ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์,
กสิณ จันทร์เรือง, เบญจา สันติธนานนท์, ศศวรรณ รื่นเรือง

บรรณาธิการ

ผศ.ดร.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

วิภาณี ซีลั่น

กองบรรณาธิการ

อธิฐาน มีแสง, ศักดิ์ศรีพิ วัตศิริศักดิ์, พารณี ปัทมานันท์,
ศรัชญ์ศรณ์ ศรประสิทธิ์, วิรสนันท์ ถึงถิ่น, จุฑารัตน์ เหลืองศรีพงศ์, ชุติพร อร่ามเนตร,
นลัท โรจน์วัฒนวงศ์, เอกวสา สุขสง, สิริินภา เจริญแก้ว, อิศราภรณ์ ทองเพียรพงษ์,
จิราภรณ์ ตูลาผล, กรรณิญา คงคา, ณัฐสินี สิทธิชัยลักษณ์, ภัสนณี บำรุงถิ่น, กิตติวรรณ อะโนราช, ดุสิตา จันทร์ศิริ

ช่างภาพ

สิริญากานต์ เสวตาภรณ์, เตชภณ แก้วมณี, อัฐพนธ์ แดงเลิศ,
สมพร สักการะ, ภาณุพันธ์ กิจแสง

พิสูจน์อักษร

นรุตม์ คุปต์ธนโรจน์, สุรางศรี วิเศษ, สุนทรา ธรนากร

ศิลปกรรม

ปวีณรัตน์ สุวรรณภูมิ, มนัสสี ชิดโฉม, วิสุทธิ์ โชคดีางสุข, อรรถยา สุนทรายน

ออกแบบปก

มนัสสี ชิดโฉม

e-Book

ไอราพต ศรีสุชาติ, เทพิน สัยวิจิตร,
กฤษตฤณ สุทธิประเสริฐ, ลิปิกร ชัยนิพนธ์, ภาณุวัฒน์ ไพธரச,
ธานินทร์ โชติสิทธิฤทธิ์, ธวัชชัย ช่อเรียม, สุประวีณ์ ทองแดง,
กฤษกร สมุทรเขต, สุริยะ มั่นเพียร, พรหมมินทร์ อินทโชติ

ขอขอบคุณ

สำนักหอสมุด, สำนักงานศิษย์เก่าและชุมชนสัมพันธ์, วิทยาลัยศิลปศาสตร์,
สถาบันภาษาอังกฤษ, วิทยาลัยการออกแบบ

ออกแบบ

เพฟแมน ดีไซน์ สตูดิโอ | www.pavmann.com

ผลิตและจัดพิมพ์

อาร์เอสยูพับลิชชิง (ฝ่ายสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยรังสิต)
๕๒/๓๔๗ ถนนพหลโยธิน อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๗๙๑-๕๕๕๕

CONTENTS

- ๘ TIMELINE
การก่อตั้งคณะ/ วิทยาลัย/ สถาบัน
- ๑๐ RSU FACT SHEET
- ๑๔ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำมหาวิทยาลัยรังสิต
- ๑๖ สร้างรากฐานสู่อนาคต :
ประสิทธิ์ อุไรรัตน์
- ๑๘ ขุมพลังแห่งปัญญาของชาติ
เพื่อปฏิรูปประเทศไปสู่สังคมธรรมาธิปไตย :
ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
- ๒๐ มหาวิทยาลัย ต้องชั้นนำสังคม :
ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์
- ๒๒ คณะกรรมการบริหาร
อธิการบดี / รองอธิการบดี /
ผู้ช่วยอธิการบดี
- ๒๔ อธิการ / คณบดี

จากแสงแห่งศรัทธา สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม

TIMELINE

- ๓๖ ๒๕๒๖ — ๒๕๒๘
ปณิธานสร้างสถาบันอุดมศึกษา
พลิกฟื้นผืนนา ปลูกต้นกล้าแห่งการศึกษา
- ๔๐ ๒๕๒๙ — ๒๕๓๙
แตกกิ่งก้านและก้าวขึ้นสู่
การเป็น “มหาวิทยาลัยรังสิต”
- ๔๘ ๒๕๔๐ — ๒๕๔๓
วิกฤตเศรษฐกิจประเทศ
สะท้อนถึงมหาวิทยาลัย
- ๕๐ ๒๕๔๔ — ๒๕๔๗
ก้าวผ่านวิกฤต มุ่งพัฒนาการศึกษา
แหล่งขุมพลังปัญญาของชาติ
- ๕๔ ๒๕๔๘ — ๒๕๕๐
เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ
(ROADMAP TO EXCELLENCE)
- ๖๐ ๒๕๕๑ — ๒๕๖๔
ขุมพลังแห่งปัญญาของชาติ
เพื่อปฏิรูปประเทศไทย
สู่สังคมธรรมาธิปไตย
- ๗๒ ๒๕๖๕ — ปัจจุบัน
มหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม
- ๗๘ ดร.มลิวลัย ประดิษฐ์ธีระ
- ๘๒ อานันท์ หาญพานิชย์พันธ์

SHOWCASE

- ๘๘ กัญชาเพื่อการแพทย์
- ๙๔ ศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน
- ๑๐๒ เซียร์สื่อดิจิทัลระดับโลก
- ๑๐๖ สนวนอวตาร
- ๑๑๐ ครุฑ มหายุทธ ริมพานต์
- ๑๑๔ ศาลาดนตรีสุริยเทพ
- ๑๑๘ แกะดำโลกสวย เดอะมิวสิคัล
- ๑๒๔ โอกาสส่งต่อได้ไม่สิ้นสุด
- ๑๒๘ ตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิต
- ๑๓๒ DREAM SPACE

ALUMNI

- ๑๓๘ อัจฉรา บุรารักษ์
- ๑๔๒ กาญจณาพร วุฒิ
- ๑๔๖ เอกพันธ์ วรรณสุทธิ์
- ๑๕๒ วริสร รักษ์พันธ์ุ
- ๑๕๘ แสงชัย ธีรกุลวานิช
- ๑๖๒ ธนาวัต ชันธรรม
- ๑๖๖ จิรวัดณ์ ภรณ์ย์วิทยาการ
- ๑๗๐ จักรพงษ์ คงมาลัย
- ๑๗๔ ภาคภูมิ วงศ์ภูมิ
- ๑๗๘ จิรายุ ตั้งศรีสุข
- ๑๘๒ ดร.สรรค สุดเขต
- ๑๘๖ นายแพทย์กัมพลพัชย์ รัตนวิศิษฐ์
- ๑๙๐ นายแพทย์เคย์ เผ่าภูริ
- ๑๙๔ นายแพทย์วงษ์วัชร เหลี้ยวรุ่งเรือง
- ๑๙๘ พิชญา พิสุทธิบุษศาสตร์
- ๒๐๒ เกสัชกรหญิงโสภา พิมพ์ศิริพานิชย์
- ๒๐๖ ศาสตราจารย์ ดร. ภก.ชลภัทร สุขเกษม
- ๒๑๐ ธีรพงษ์ สืบวัฒน์นะ
- ๒๑๔ อารยา เอ ฮาร์เก็ต
- ๒๑๘ ชาติศักดิ์ มหาทา
- ๒๒๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทวากร คำสัตย์
- ๒๒๘ กัปตันกำพล ขำวิไล
- ๒๓๒ นนทวัฒน์ เจริญศาสตร์
- ๒๓๖ จูน เซคิโน
- ๒๔๐ ธีรนพ ห่วงศิลป์คุณ
- ๒๔๖ ณเดชน์ คูกิมิยะ
-
- ๒๕๒ ปณิธาน บุตรแก้ว
- ๒๕๖ นศพ.ศุภานัน เจนธีรวงศ์
- ๒๖๒ เราต่างมีรังสิตเป็นของตัวเอง

TIMELINE

การก่อตั้ง วิทยาลัย / คณะ / สถาบัน

- ปัจจุบันมหาวิทยาลัยรังสิต เปิดสอนใน ระดับปริญญาตรี ๘๕ หลักสูตร ระดับปริญญาโท ๓๓ หลักสูตร ระดับปริญญาเอก ๑๖ หลักสูตร รวม ๑๓๔ หลักสูตร

FACTSHEET

มหาวิทยาลัยรังสิต ตั้งอยู่ตำบลหลักหก ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี บริเวณรอบข้างมหาวิทยาลัยเป็นชุมชนเมืองเอก ซึ่งมหาวิทยาลัยอยู่ในทำเลที่มีสภาพแวดล้อมดีเยี่ยม ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส สนามกอล์ฟ เป็นต้น มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีจุดมุ่งหมาย สำคัญคือ การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการในการพัฒนา ประเทศ โดยมุ่งเน้นทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การออกแบบ และการจัดการเป็นสำคัญ รวมถึงวิชาที่พิเศษที่สามารถสร้างงานของตนเองได้ ภายใต้ปณิธานของผู้ก่อตั้งว่า “เราจะสร้างเยาวชนและคนรุ่นใหม่ให้เป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมด้วยวิทยาการ และเพียบพร้อมด้วยจริยธรรม”

มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีคุณภาพในระดับ

ดีมาก

๕๕๗

ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

๑,๑๖๗

บุคลากรสายการสอน

๑,๓๑๙

บุคลากรสายสนับสนุน

FACTSHEET

มหาวิทยาลัยรังสิตจัดการเรียนการสอนโดยแบ่งกลุ่มคณะวิชาออกเป็น ๖ กลุ่ม ได้แก่

๐๑

กลุ่มคณะวิชาแพทยศาสตร์
และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ได้แก่

วิทยาลัยแพทยศาสตร์

วิทยาลัยทันตแพทยศาสตร์

วิทยาลัยเภสัชศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

คณะกายภาพบำบัด

และเวชศาสตร์การกีฬา

คณะเทคนิคการแพทย์

วิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออก

คณะทัศนมาตรศาสตร์

คณะรังสีเทคนิค

วิทยาลัยวิศวกรรมชีวการแพทย์

๐๔

กลุ่มคณะวิชาศิลปะ
และการออกแบบ

ได้แก่

วิทยาลัยการออกแบบ

คณะดิจิทัลอาร์ต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วิทยาลัยดนตรี

๐๒

กลุ่มคณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์
และเทคโนโลยี

ได้แก่

สถาบันการบิน

วิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลเทคโนโลยี

วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

คณะนวัตกรรมเกษตร

คณะเทคโนโลยีอาหาร

๐๕

กลุ่มคณะวิชาเศรษฐกิจ
และธุรกิจ

ได้แก่

คณะบริหารธุรกิจ

วิทยาลัยการท่องเที่ยวและ
อุตสาหกรรมบริการ

คณะบัญชี

คณะเศรษฐศาสตร์

วิทยาลัยการกีฬา

๐๓

กลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์

ได้แก่

วิทยาลัยนิเทศศาสตร์

วิทยาลัยศิลปศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยาลัยผู้นำและนวัตกรรมสังคม

คณะอาชีววิทยาและ
การบริหารงานยุติธรรม

คณะรัฐศาสตร์

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และ
นโยบายสาธารณะ

วิทยาลัยครุสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย

๐๖

กลุ่มวิทยาลัยนานาชาติ

ได้แก่

วิทยาลัยนานาชาติ

วิทยาลัยนานาชาติจีน

คณะการทูตและการต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับ
การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เป็น
มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีคุณภาพ ในระดับ "ดีมาก" อย่างต่อเนื่อง

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย ๕.๖๖

ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย ๕.๖๕

ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย ๕.๖๓

ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย ๕.๕๑

ส่งผลให้มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบที่
สี่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(สมศ.) รับรองว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา
โดยครบถ้วนทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
ด้านบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริหารจัดการ

ในภาพรวมมหาวิทยาลัยรังสิตมีผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๕๕๗ คน
(ข้อมูลสิ้นสุด ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗) มีรายละเอียดดังนี้

๑๗

ศาสตราจารย์

ศาสตราจารย์พิเศษ

๑๑๔

รองศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์พิเศษ

๔๒๖

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

มณฑปพระศรีศาสดา

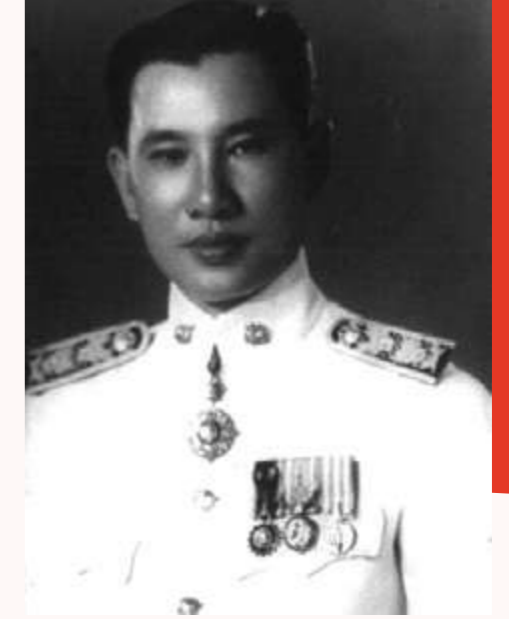
(บน) สุริยเทพ
(ล่าง) องค์ท้าวเวสสุวรรณ
ปาง(เดช)สรถิศ

(บน) พระโพธิสัตว์กวนอิม
(ล่าง) พิชเนศศรีรังสิต

สร้างรากฐาน สู่อนาคต

ประสิทธิ์ อุไรรัตน์

หวนระลึกถึงช่วงเวลาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๖ โครงการมหาวิทยาลัย
รังสิตได้ปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาด้วยความร่วมมือร่วมมือ
ทั้งจากนักบริหาร นักวิชาการ และนักการศึกษา โดยคุณพ่อ
ประสิทธิ์ อุไรรัตน์ และเพื่อน ๆ อีกกว่า ๕๐๐ คน ได้ร่วมกัน
ลงทุนด้วยเงินทุนเริ่มต้นจำนวน ๑๕๐ ล้าน และมีพิธีวางศิลาฤกษ์
อาคารหลังแรกคือ “อาคารประสิทธิ์รัตน์” เมื่อวันเสาร์ที่ ๗
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ บนเนื้อที่กว้างแห่งท้องทุ่งรังสิต
ด้วยปณิธานและหมุดหมายอันยิ่งใหญ่ว่า...

**เราจะสร้างเยาวชนและคนรุ่นใหม่
ให้เป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อม
ด้วยวิทยาการและเพียบพร้อม
ด้วยจริยธรรม**

งานที่ผมดำริริเริ่มขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นงานใด หนึ่ง จะต้องแก้
ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประเทศชาติ
ทั้งในปัจจุบันและที่คาดประมาณว่าอาจเกิดขึ้นในอนาคต
สอง ถ้าใช้วิจรณ์ญาณพบว่าอะไรดีอะไรชอบ กอปรกับต้นทุน
และพันธมิตรมาร่วมคิดร่วมมือร่วมใจ ร่วมลงทุนลงแรงก็ให้
ลงมือทำไปเลยมีปัญหาค่อยแก้ไขไปเป็นเปเลาะ ๆ ไม่ต้อง
เสียเวลาศึกษาความเป็นไปได้ ถ้าดูจากประวัติการงานที่ผม
เริ่มใคร ๆ คงคิดว่า ในใจผมโรงพยาบาลเอกชนนั้นมาก่อน
แต่ขอเรียนไว้ ณ ที่นี้ว่า จากการทำผมได้มีโอกาสทำงานเป็น
ผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ผมให้ความสนใจอย่างยิ่งต่องานวาง
ผังเมือง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการศึกษาเป็นหลัก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาจะอยู่ในใจผมมาโดยตลอด
ผมพูดเสมอว่า ผมเองได้รับราชการมาในตำแหน่งหน้าที่หลาย
ตำแหน่ง แต่ไม่เคยภูมิใจในตำแหน่งใดยิ่งกว่าตำแหน่งครู
เมื่อมีคนมาเรียกว่าครูก็ชื่นใจ

ราวปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ผมไปทำงานที่ประเทศเยอรมนี ไปดู
เรื่องของการศึกษาด้วย มีศาสตราจารย์มาบรรยายถึงการ
ศึกษาว่าช่วยให้คนมองเห็นจุดเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมกับ
อารยธรรม ทำให้เด็กเกิดปัญญา ไม่ยึดติดกับภาพลักษณ์ของ
อนาคต แต่เชื่อมโยงทั้งสามมิตินี้เข้าด้วยกัน แนวคิดนี้อยู่ในใจ
ผมตลอดมา พาให้ครุ่นคิดว่า วันหนึ่งเราจะทำอะไรให้เด็กไทย

ของเรามองเห็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคต รู้จักระมัดระวัง
ทุกอย่างก้าวและมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อประเทศและ
มนุษยชาติ

เมื่อสบโอกาสคือมีประสบการณ์จากการตั้งโรงพยาบาล
เอกชนด้วยสมองและสองมือจนเป็นผลสำเร็จ ประกอบกับรัฐเปิด
ไฟเขียวกำหนดไว้ในแผนพัฒนาว่าให้เอกชน โดยสถาบันการ
ศึกษาเอกชนช่วยการศึกษาโดยเฉพาะผลิตบัณฑิตในสาขา
วิชาชีพที่ขาดแคลน ความคิดที่อยู่ในใจจึงถ่ายทอดออกมาเป็น
ความจริงเป็นรูปธรรมออกมาได้

แม้ว่า อีสุ หิน ดิน ทราย แมกไม้สายธาร ผืนแผ่นดินที่
รองรับมหาวิทยาลัยรังสิตนั้นมีชีวิต คงจะช่วยถ่ายทอดประวัติ
ความเป็นมา และวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัยรังสิตได้ดีที่สุด
เพราะคณะผู้ก่อตั้งได้ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ จินตนาการ และ
พลังสร้างสรรค์ทุกรูปแบบไว้ในทุกอณูของความเป็นรังสิต
นับตั้งแต่การปรับพื้นที่ที่เป็นที่นาเก่าแก่ พงหญ้าป่ารก ที่ลุ่ม
น้ำขัง จนกระทั่งเป็นผืนดินเดียวที่หล่อเลี้ยงด้วยน้ำและธารน้ำ
เวียนวนสลับด้วยพื้นที่สีเขียวและแปลงไม้ดอกไม้ประดับ
ผมมีประสบการณ์ของการวางผังหลักกำหนดที่ตั้งอาคารต่าง ๆ
ตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง เรามีทุกอย่างไว้ในใจ คณะ
ต่าง ๆ สรรสร้างขึ้นมาตามกระแสนความต้องการกำลังคน
คุณภาพ อาคารใดที่ยังไม่จำเป็นเท่าที่รับรองไว้ก่อน โดยอิงอาศัย
ซึ่งกันและกัน จึงไม่แปลกที่เรามีตึก ๑ ทีหลังตึกอื่น ๆ

ความภูมิใจของคณะผู้ก่อตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเอง
อยากเห็นเยาวชนของชาติได้มีที่เรียนระดับอุดมศึกษาที่มี
คุณภาพ ไม่ต้องเสียอกเสียใจซ้ำซากกับการสอบไม่ติด
มหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่มีที่แทรกเข้าไปเรียน ได้ร่วมระดม

สรรพกำลังจากครูอาจารย์ภาครัฐให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุด
และช่วยให้ครูอาจารย์เป็นจำนวนมากมีการผลิตเกิน
ความต้องการได้ใช้ศักยภาพของตนในการจัดการเรียนการสอน
ได้พัฒนาตนเองทางวิชาการและมีวิชาชีพที่มั่นคงเป็นหลัก
เป็นฐานสำหรับครอบครัว

ต่อจากนี้ไปไม่ว่าผมจะอยู่หรือไม่ รับรู้หรือไม่ในยามที่
มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเต็มรูปแบบ ทั้งอาคารสถานที่
โครงสร้างพื้นฐาน หลักสูตรวิชาต่าง ๆ แต่อีสุ หิน ดิน ทราย
แมกไม้สายธาร ก็ก่อปรกซ้อนขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยรังสิต จะเป็น
ประจักษ์พยานแทนผมถึงวิวัฒนาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน
อนาคต เมื่อเราทุกคนคืนกลับไปเป็นส่วนหนึ่งของดิน น้ำ ลม
ไฟ เราจะได้สัมผัสถึงทุกอณูของความเป็นรังสิตสืบต่อไป
ชั่วนิรันดร์

ผมจะมีความสุขอย่างยิ่งถ้าทุกคนทั้งนักศึกษา คณาจารย์
เจ้าหน้าที่และทุกชีวิตที่เคยเป็น กำลังเป็น และจะก้าวเข้ามา
เป็นส่วนหนึ่งของรังสิตในอนาคต จะรัก ห่วงแหน และภูมิใจ
ในมหาวิทยาลัยรังสิตอย่างที่ผมรู้สึก และจะเป็นพลังร่วม
สร้างสรรค์มหาวิทยาลัยรังสิตให้เจริญก้าวหน้าสืบต่อไป
ในอนาคต

• ขุมพลังแห่งปัญญาของชาติ เพื่อปฏิรูปประเทศ ไปสู่สังคมธรรมาธิปไตย

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
อธิการบดีกิตติมศักดิ์ผู้ก่อตั้ง

THE POWER OF THE SUN

ตลอดเวลาที่ผ่านมามหาวิทยาลัยรังสิตตระหนักถึงภารกิจของสถาบันการศึกษาในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม เราให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะเราถือว่าการศึกษาคือพื้นฐานของการพัฒนาคน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีมูลค่าสูงสุด ถ้าเรามุ่งหวังประเทศชาติของเราไปสู่สังคมธรรมาธิปไตยก็ต้องเริ่มต้นจากการสร้างคน

**เพราะการศึกษาไม่ใช่แค่
การเรียนหนังสือ
 ไม่ใช่การติกรอบ
 ว่าเราจะต้องมาอยู่กับ
 เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น
 ความเป็นจริงแล้วการศึกษา
 คือการบ่มเพาะภูมิปัญญา
 การสร้างสติปัญญาให้ผู้ได้รับ
 การศึกษามีทั้งความรู้และ
 ความสามารถในทุกด้าน**

ความสามารถไม่ใช่เฉพาะด้านหนึ่งด้านใด ต้องเป็นความสามารถทั้งในด้านวิชาการ ด้านวิชาการ และวิชาคน คือรู้แล้วต้องนำไปทำให้เกิดความสำเร็จให้ได้ เพราะในโลกนี้เราอยู่ร่วมกับคนอื่น การทำงานกับคนอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จให้ทุกคนมีความสุขได้และได้รับประโยชน์ การศึกษาจึงต้องมุ่งไปสู่ความสำเร็จและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนของสังคมและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง

ฉะนั้น การศึกษาต้องเป็นนวัตกรรม นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจึงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยรังสิต ตั้งแต่เรื่องรูปแบบการเรียนการสอน เราต้องสร้างนักศึกษาให้พร้อมตั้งแต่วินาทีที่ต้องเรียนรู้โลกกว้างแห่งความจริง ทั้งในรั้วมหาวิทยาลัยและ

พร้อมที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จสามารถยืนอยู่ได้บนขาของตัวเอง

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นต้นแบบของนวัตกรรมการศึกษาที่มีการปรับปรุงรูปแบบและทิศทางด้วยวิธีการเรียนที่สอนให้เน้นทั้งความคิดและการลงมือทำ โดยวางรากฐานทางความคิดให้แก่นักศึกษา ทั้งในด้านธรรมาธิปไตย ความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และสังคม เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และสามารถนำไปใช้ให้ประสบความสำเร็จในอาชีพการดำเนินชีวิตของเขาได้ นอกจากนี้เรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอนแล้ว การผลิตผลงานทางด้านการวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน งานวิจัยของเราต้องไม่ใช่วิจัยที่ขึ้นหิ้ง แต่เป็นงานวิจัยที่ขึ้นห้าง ที่ผ่านมามีงานวิจัยจำนวนมากที่ถูกเก็บไว้ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ก็ไม่รู้จะทำไปทำไม เพื่ออะไร เพราะฉะนั้น งานวิจัยของมหาวิทยาลัยรังสิตต้องนำไปใช้ได้จริง ต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อสังคมได้จริง เพราะเป้าหมายของมหาวิทยาลัยรังสิตเราคือ มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ต้องสมบูรณ์แบบในทุกด้าน ต้องเป็นทั้ง world class, state-of-the-art และ excellence คือไม่ว่าเราจะเรียนอะไร ทำอะไรเราต้องมีความโดดเด่น เป็นผู้นำในแต่ละด้านในระดับที่เรียกว่าเป็น world class ขณะเดียวกันนักศึกษาของเราต้องเข้าใจภาพรวมทั้งหมด ผลงานของนักศึกษาก็ถูกผลักดันให้เป็น startup ในที่สุด เพราะเราคิดว่ามีศักยภาพที่จะทำได้ ที่มหาวิทยาลัยของเรายึดหลักการว่าเราไม่ได้ผลิตลูกจ้าง แต่เราสร้างผู้ประกอบการ นักศึกษาของเราจึงต้องมีคุณภาพในทุกมิติที่จะออกไปสู่สังคมภายนอกด้วยความภาคภูมิใจ

ผมขอขอบคุณทุกท่านในความร่วมมือนร่วมใจตลอดระยะเวลาที่ได้มาสร้างสรรค์ มาพัฒนามหาวิทยาลัยของเราจนเจริญก้าวหน้ามาทุกวันนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราจะร่วมกันก้าวต่อไป เรามากำหนดชะตาชีวิตของเราด้วยกันเพื่อสร้างบ้านแห่งนี้ให้เป็น “มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ” มหาวิทยาลัยนวัตกรรมและสร้างผู้ประกอบการอันจะเป็นพลังสำคัญในการที่จะขับเคลื่อนประเทศชาติของเราสืบไป

มหาวิทยาลัย ต้องชั้นนำสังคม

ดร.อรรถวิทย์ อุไรรัตน์ อธิการบดี

เมื่อครั้งมหาวิทยาลัยรังสิตเริ่มก่อตั้ง นับตั้งแต่ พลิกพื้นผิวนาปลูกต้นกล้าแห่งการศึกษา กระทั่ง แดกกิ่งก้านสาขาเปิดหลักสูตรการเรียนการสอน มากมาย ภายใต้การบริหารโดย ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติมศักดิ์ผู้ก่อตั้ง คณะผู้บริหารและ คณาจารย์ทั้งหลาย พิสูจน์ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่า พัฒนาการแบบก้าวกระโดดของมหาวิทยาลัยรังสิต ในการมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการศึกษาในด้านต่าง ๆ ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิตก้าวขึ้นมาเป็นมหาวิทยาลัย เอกชนอันดับ ๑ ของประเทศไทยและเป็นที่ยอมรับ ทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ

“ตลอดระยะเวลากว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมา ผมเชื่อว่าภารกิจที่โดดเด่นและทำให้มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน ไม่ใช่เพียงแค่คุณภาพ การเรียนการสอนของเราดี แต่เรายังมีภารกิจที่โดดเด่นด้านการช่วยเหลือสังคมไปพร้อมกันในยามที่ สังคมเกิดวิกฤต เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม โดย ในฐานะสถาบันการศึกษา ผมในฐานะอธิการบดี คณะผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา พร้อมเป็นส่วนหนึ่ง ในการร่วมขับเคลื่อนสังคมในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการแพทย์ การท่องเที่ยว กฎหมาย เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของประเทศต่อไป”

เรายังคงสานต่อปณิธานบนเส้นทางแห่งคุณภาพ และศรัทธา คำถามต่อมา แล้วเราจะสามารถพัฒนา

ต่อไปอย่างไรให้ดียิ่งขึ้นอีก เรื่องแรก ต้องสร้าง นวัตกรรม (Innovation) ทั้งนวัตกรรมการเรียน การสอน และนวัตกรรมการบริหารจัดการองค์กร ที่ดี สิ่งสำคัญคือนวัตกรรมนั้นต้องเป็นสิ่งจำเป็นที่จับต้องได้ เป็นสุดยอดของการวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ เรื่องที่สอง สร้างธุรกิจที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอน ผสมผสานความรู้ที่นำไปสู่ธุรกิจใหม่ ๆ ทำให้ มหาวิทยาลัยสามารถดูแลบุคลากรขององค์กรได้ไม่ ว่าจะเจอวิกฤตใด ๆ ก็ตาม เรื่องที่สาม หัวใจของ มหาวิทยาลัยรังสิตคือนักศึกษา เราอยู่ที่นี่เพื่อดูแล นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ปั้นดินให้เป็นดาว นอกจากความรู้ด้านวิชาการต้องเติมเต็มทักษะชีวิต และความรู้นอกห้องเรียนด้วย เพื่อให้บัณฑิตเป็นได้ ทั้งคนเก่งและคนดีของสังคม ขณะเดียวกันนักศึกษา ทุกคนต้องมีความสุขทุกช่วงเวลาที่ได้เรียนใน มหาวิทยาลัยรังสิต ฉะนั้นความพร้อมทางด้าน กายภาพต่าง ๆ ต้องสนับสนุนอย่างเต็มที่ เป็น มหาวิทยาลัยดีมากและหลากหลายตลอด ๒๔ ชั่วโมง เรื่องที่สี่ การดูแลบุคลากร มหาวิทยาลัย รังสิตเป็นครอบครัวใหญ่เราต้องดูแลกันและกันด้วย ความยุติธรรมและเที่ยงธรรม ส่วนอื่น ๆ ก็จับมือพัฒนา ร่วมกันไป และเรื่องที่ห้า มหาวิทยาลัยรังสิตต้อง อยู่ในใจของนักศึกษาและผู้ปกครอง ด้านปริมาณ ไม่จำเป็นต้องมีจำนวนนักศึกษามากเป็นที่หนึ่ง แต่ในด้านคุณภาพเราจะต้องไม่เป็นสองรองใคร

มาถึงวันนี้มหาวิทยาลัยรังสิตยังคงเดินหน้าเพื่อ พัฒนาศักยภาพทางการศึกษาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคม รวมทั้ง พัฒนาสถาบันการศึกษาแห่งนี้ให้เป็นมหาวิทยาลัย สมบูรณ์แบบที่การศึกษาคือนวัตกรรม เป็น มหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม

MAKING THE IMPOSSIBLE POSSIBLE

คณะกรรมการบริหาร EXECUTIVE COMMITTEE

- ๑ ดร.อรรถวิฑ อุไรรัตน์
อธิการบดี
- ๒ นายกลิน จันทรเรือง
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
- ๓ ผศ. ดร.ปณมาพร สุขปลั่ง
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
- ๔ ผศ. ดร.นฤพนธ์ ไชยยศ
รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
- ๕ นพ. ศุภชัย คุณารัตนพฤกษ์
รองอธิการบดีฝ่ายการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ๖ รศ. ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
- ๗ ผศ. ดร.นเรฐฐิ พันธธรร
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย
- ๘ ดร.พิชยพันธุ์ ชาญภูมิธดา
รองอธิการบดีฝ่ายการต่างประเทศ
- ๙ รศ. ดร.เชษฐเนติ ศรีสอาน
รองอธิการบดีฝ่ายนวัตกรรม
- ๑๐ รศ. พ.ต.ท. ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล
รองอธิการบดีฝ่ายความปลอดภัย
- ๑๑ Mr. Josef G. Schedler
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการต่างประเทศ
- ๑๒ ผศ. ดร.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายสื่อสารองค์กร
- ๑๓ นางสาวศศวรรณ รื่นเรือง
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายแนะแนวและรับนักศึกษา
- ๑๔ นางเบญจา สันติรัตนนัท
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงิน
- ๑๕ รศ. ดร.ธรรมศักดิ์ ฐจิระยรรยง
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายอาคารและสิ่งแวดล้อม
- ๑๖ รศ. ดร.ชาญชัย สุขสุวรรณ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกีฬา
- ๑๗ ผศ.สมศักดิ์ เอื้ออัมชาลัย
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
- ๑๘ ดร.เรจคคิต์ แก้วเพชร
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาสังคมศิลปวัฒนธรรม
และสิทธิประโยชน์
- ๑๙ ผศ. ดร.วุฒิพงษ์ ชินศรี
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายทะเบียน
- ๒๐ ดร.เขาว์ เต็มรักษ์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศูนย์สืบพันธ์
- ๒๑ นายกิตติศักดิ์ ไตรพิพัฒพรชัย
ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

อธิการ / คณบดี BOARD OF DEAN

กลุ่มคณะวิชาแพทยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ

๑ ศ.เกียรติคุณ นพ.วรชัย ศิริกุลชยานนท์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	๗ นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์ คณบดีวิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออก
๒ ผศ. ดร. ภก.รณภัทร ทรงศักดิ์ คณบดีวิทยาลัยเภสัชศาสตร์	๘ รศ. พญ.ฉัตรนีย์ เข็มจิตร คณบดีคณะทัศนมาตรศาสตร์
๓ ผศ. ดร.อำภาพร นามวงศ์พรหม คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์	๙ รศ.บัณฑิต ทองแป้น คณบดีวิทยาลัยวิศวกรรมชีวการแพทย์
๔ รศ.มานัส มงคลสุข คณบดีคณะรังสีเทคนิค	๑๐ รศ.เยาวลักษณ์ พิทยานอก คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์
๕ ศ.คลินิก นพ.เจษฎา โชคดำรงสุข อธิการวิทยาลัยแพทยศาสตร์	๑๑ ดร.วรชาติ เจ็ดชมจันทร์ คณบดีคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา
๖ ศ.คลินิก พลเรือตรีหญิง สุชาดา วุฑฒกนก คณบดีวิทยาลัยทันตแพทยศาสตร์	

กลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

- ๑ รศ. ดร.ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม
คณบดีคณะอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม
- ๒ ผศ. ดร.ปิยสุดา มาโว
คณบดีวิทยาลัยศิลปศาสตร์
- ๓ รศ. ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ
คณบดีวิทยาลัยนิเทศศาสตร์
- ๔ นายสมปอง สงวนบรรพ์
คณบดีคณะการทูตและการต่างประเทศ
- ๕ รศ. ดร.จิระ ประทีป
คณบดีสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ
- ๖ ศ.กิตติคุณ ดร.วีระ สมบูรณ์
คณบดีคณะรัฐศาสตร์
- ๗ ผศ. ดร.สุริยะใส กตะศิลา
คณบดีวิทยาลัยผู้นำและนวัตกรรมสังคม
- ๘ ศ.พิเศษ วิชา มหาคุณ
คณบดีคณะนิติศาสตร์

กลุ่มคณะวิชาศิลปะ และการออกแบบ

- ๑ รศ. ดร.เด่น อยู่ประเสริฐ
คณบดีวิทยาลัยดนตรี
- ๒ ผศ. ดร.สิริดา ไวยาวังมัย
คณบดีวิทยาลัยการออกแบบ
- ๓ นายรัฐวุฒิ สัมพันธ
คณบดีคณะดิจิทัลอาร์ต
- ๔ นางมัลลิกา จงศิริ
รักษาการคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ONE UNIVERSE,
COUNTLESS
POSSIBILITIES

อธิการ / คณบดี BOARD OF DEAN

กลุ่มคณะวิชาเศรษฐกิจและธุรกิจ

- ๑ รศ. ดร.ชาญชัย สุขสุวรรณ
รักษาการคณบดีวิทยาลัยการกีฬา
รักษาการคณบดีวิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ
- ๒ รศ. ดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ
คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
- ๓ ผศ. ดร.นันทวล วิเศษสรรพ
คณบดีคณะบัญชี
- ๔ ผศ. ดร.รุจาภา แพ่งเกษร
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

กลุ่มคณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี

๑ ศ. ดร.พงษ์ศักดิ์ อังกลสิทธิ์ อธิการวิทยาลัยนวัตกรรมเกษตรและเทคโนโลยีอาหาร	๕ อาจารย์พระพงศ์ สาคริก รองอธิการฝ่ายบริหารและกิจการนักศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมเกษตรและเทคโนโลยีอาหาร
๒ รศ. ดร.บัญญัติ เศรษฐฐิติ คณบดีคณะนวัตกรรมเกษตร	๖ รศ. ดร.เชษฐเนติ ศรีสอาน คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลเทคโนโลยี
๓ ผศ. ดร.อภิวัฒน์ สุขะโพธิ์ คณบดีวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์	๗ ผศ. พล.อ.อ.คราติพิทย์ กุญชร ณ อยุธยา คณบดีสถาบันการบิน
๔ ผศ. ดร.วราพร ลักษณะณั้ย คณบดีคณะเทคโนโลยีอาหาร	

กลุ่มวิทยาลัยนานาชาติ

- ๑ ผศ. ดร.กฤษภา ศรีแผ้ว
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติ
- ๒ รศ. สุชาดา นิมนานิตย์
ผู้อำนวยการสถาบันภาษาอังกฤษ
- ๓ นายวิฑูล ทิพยเนตร
คณบดีสถาบัน Gen. Ed.
- ๔ ดร.กัญจน์นิตา สุเชาว์อินทร์
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติจีน
- ๕ ดร.มลิวลย์ ประดิษฐ์ธีระ
คณบดีวิทยาลัยครุสุริยเทพ
- ๖ ศ. ดร.สี่อจิตต์ เพ็ชรประสาน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

BEYOND BOUNDARIES.

มหาวิทยาลัยรังสิต
RANGSIT UNIVERSITY

THE SUN . MULTIVERSE . DIVERSITY

40 YEARS

RANGSIT UNIVERSITY

TIMELINE

จากแสงแห่งศรัทธา
สู่มหาวิทยาลัย
ชั้นนำสังคม

๒๕๒๖
๒๕๒๘

๒๕๒๘

ปณิธานสร้างสถาบันอุดมศึกษา
พลิกฟื้นผืนนา ปลูกต้นกล้าแห่งการศึกษา

ลงหลักปักฐาน

จากทุ่งนารกร้างสู่ทุ่งปลูกปัญญา

วิทยาลัยรังสิต ได้รับอนุมัติจัดตั้งจากทบวงมหาวิทยาลัย
วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘

๒๕๒๙
๒๕๓๙

๒๕๒๙

แตกกิ่งก้านและก้าวขึ้นสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยรังสิต

เริ่มเปิดการเรียนการสอน ๒ คณะแรก
พยาบาลศาสตร์และบริหารธุรกิจ

○ ๒๕๓๓

สถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยรังสิต

ทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้ วิทยาลัยรังสิต
เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นมหาวิทยาลัย
ชื่อ "มหาวิทยาลัยรังสิต" วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินพิธีสถาปนามหาวิทยาลัยรังสิต
วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓

พิธีประสาทปริญญาบัตรบัณฑิต รุ่นที่ ๑

๒๕๔๐
๒๕๔๓

๒๕๔๐

วิกฤตเศรษฐกิจประเทศ
สะท้อนถึงมหาวิทยาลัย

ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน / ยุบคณะ
นักศึกษารวมตัวประท้วงอธิการบดี

ภายหลังมีคำสั่งมหาวิทยาลัย ที่ ๑๑๕๒/๒๕๔๐
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐
เรื่องการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน
คณะและภาควิชา ก็มีกระแสข่าวการยุบคณะ
และสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อย
ทำให้นักศึกษารวมตัวกันประท้วงอธิการบดี

๒๕๔๔
๒๕๔๗

๒๕๔๔

ก้าวผ่านวิกฤต มุ่งพัฒนาการศึกษา
แหล่งขุมพลังปัญญาของชาติ

เปลี่ยนระบบการศึกษา จากไตรภาคเป็นทวิภาค
จากเสียงร้องเรียนที่ดังไปถึง ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
ทำให้เกิดการประเมินผลดี - ผลเสีย ของระบบการศึกษา
ไตรภาค และในที่สุดมติจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย
วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ มีคำสั่งให้เปลี่ยน
ระบบการศึกษา จากไตรภาคเป็นทวิภาคเช่นเดิม
ในปีการศึกษา ๒๕๔๔

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์

กลับมาดำรงตำแหน่ง อธิการบดี

จากวิกฤตที่ผ่านมา ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ มีดำริให้
ศ. ดร.ธีรยุทธ กลิ่นสุคนธ์ รักษาการอธิการบดีในขณะนั้น
จัดประชุมสัมมนา เรื่อง "การปฏิรูปมหาวิทยาลัย"
ในวันที่ ๓ - ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔
ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ ซิดี จอมเทียน เมืองพัทยา
โดยเชิญอาจารย์ทั้งหมดในมหาวิทยาลัยเข้าร่วม
และในการประชุมครั้งนี้ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์
ประกาศกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

INITIATION
OF IDEAS
MAKING DREAMS
A REALITY

๒๕๔๘
๒๕๕๐

๒๕๔๘

**เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ คุณภาพและศรัทธา
(ROADMAP TO EXCELLENCE)**

มหาวิทยาลัยรังสิต ประกาศคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
ภายใต้นโยบาย QQ2B1
(Quality Quality Quality to be No.1)

**๒๕๕๙
ถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
มกุฎราชกุมารจิกมี**

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยรังสิต
มีมติทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชา
ปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ แต่ มกุฎราชกุมารจิกมี
แห่งราชอาณาจักรภูฏาน

Roadmap to Excellence

มหาวิทยาลัยรังสิต ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์เส้นทางสู่
ความเป็นเลิศ Roadmap to Excellence
ปูทางก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพ

**GIVING AND
SHARING SOCIETY**

๒๕๕๑
๒๕๖๔

๒๕๕๑

**มหาวิทยาลัยชุมพลังแห่งปัญญาของชาติ
เพื่อปฏิรูปประเทศไทย สู่สังคมธรรมาริปไตย**

สร้างสังคมธรรมาริปไตย

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ประกาศแนวทางบทบาทของ
มหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อน สร้างสังคมธรรมาริปไตย
ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษา
จาก สมศ. **ระดับดีมาก**

๒๕๕๔

วิกฤตมหาอุทกภัย

วิกฤตครั้งยิ่งใหญ่ของมหาวิทยาลัยรังสิต
น้ำท่วมสูงกว่า ๓ เมตร ระยะเวลากว่า ๒ เดือน

สวนอวตาร

ศิลปะสรรค์สร้าง ชูชีวิตต้นไม้ หลังน้ำท่วมพื้นที่มหาวิทยาลัย

๒๕๕๕

มอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
ชินโซ อาเบะ อดีตนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น

๒๕๕๙

โครงการข้าวแลกค่าเทอม

โครงการเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่เป็นลูกชานา
หลังราคาข้าวตกตํานำข้าวสารมาเป็นค่าน่วยกิต
และช่วยชานาเปิดตลาดขายข้าวสาร

๒๕๖๕
ปัจจุบัน

๒๕๖๕

มหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม

มหาวิทยาลัยรังสิต แต่งตั้ง ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์
เป็นอธิการบดีคนใหม่ ประกาศแนวทางมหาวิทยาลัย
ชั้นนำสังคม ยึดหลักสังคมธรรมาริปไตยอยู่บนพื้นฐานของ
ความดี ความยุติธรรม และพร้อมช่วยเหลือขับเคลื่อนสังคม

๒๕๖๑

มอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์

มหาธีร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย

แกะดำโลกสวย เดอะมิวสิคัล

จากหนังสือแกะดำโลกสวย อัฒวีประวัติ
ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ สู่ละครเวทีครั้งประวัติศาสตร์

๒๕๖๔

เปิดศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน

มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับมอบหมายจากกระทรวง
สาธารณสุขให้เป็นหน่วยบริการวัคซีน โดยเป็น
ศูนย์วัคซีนจิตอาสาที่บริการประชาชน เพื่อให้ทุกคน
ได้รับวัคซีนอย่างทั่วถึง ในช่วงที่สถานการณ์
การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทวีความรุนแรง
เป็นวงกว้างโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

**๒๕๖๗ — ปัจจุบัน
มหาวิทยาลัยรังสิต
ก้าวสู่ปีที่ ๕๐**

**40 YEARS OF
RANGSIT UNIVERSITY**

พ.ศ. ๒๕๒๖ — ๒๕๒๘

ปณิธานสร้างสถาบันอุดมศึกษา พลิกพื้นผืนนา ปลุกต้นกล้าแห่งการศึกษา

INITIATION OF IDEAS MAKING DREAMS A REALITY

ตั้งแสงทองของตะวันรุ่ง มหาวิทยาลัยรังสิต ก่อกำเนิดขึ้นจากความคิด ความฝัน ความหวัง และความมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติของ คณะผู้ริเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย คือ คุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ และ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ด้วยปณิธาน เพื่อสร้างกำลังคนที่ดี มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคมในยามที่ประเทศไทยขาดแคลน บุคลากรในการพัฒนาประเทศทุกสาขาอาชีพ

สร้างความคิด แร่เม็ดความฝัน ให้เป็นรูปธรรม

ความคิดและความหวังของคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ สอดผสานอย่างลงตัวกับ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๘ นั้น ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอัตรากำลังและฝึกอบรม จากนั้นได้เลื่อนเป็นหัวหน้ากองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ตามลำดับ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลงานการวางระบบกำลังพลแบบที่ครอบคลุมสาขาวิชาที่ประเทศกำลังขาดแคลน ทำให้ทราบว่าแท้จริงแล้วประเทศไทยนั้นขาดแคลน บุคลากรในทุกด้าน ทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะแพทย์ และพยาบาลเท่านั้น

เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า การศึกษาระดับ อุดมศึกษาของเรายังขาดแคลน โดยเฉพาะด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทิศทางและปรัชญาของการจัดการทางการศึกษาขั้นอุดมศึกษาที่ผ่านมา ยังขาดความสอดคล้องกับความต้องการในการ พัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัญหา

บัณฑิตว่างงานและปัญหาบัณฑิตได้งานทำที่ต่ำกว่า ระดับการศึกษาเมื่ออยู่จำนวนมาก บัณฑิตสาขา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่เพียงพอต่อความต้องการและการขยายตัวของกิจการต่าง ๆ

ขณะที่ระดับมัธยมศึกษาสามารถผลิตบุคลากร ทางวิชาชีพได้จำนวนมาก แต่ระดับอุดมศึกษาของ รัฐไม่มีงบประมาณที่จะรองรับการศึกษาต่อของ บุคคลเหล่านี้ โอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญา จึงมีเพียงการศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์ เช่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ฯลฯ ซึ่งเท่ากับการลงทุนที่ ผ่านมาในระดับมัธยมศึกษาหรือวิชาชีพกลายเป็น ความสูญเปล่า

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ มองว่าในขณะนั้นเราต่างมี แค่การพูดกันว่าบุคลากรวิชาชีพใดขาดแคลน แต่ไม่มีใครคิด ไม่มีโครงการ ไม่มีการเสนอ เรามา คิดแล้วก็เข้าใจและตั้งใจว่า “เราต้องทำเอง” จึงเกิด แรงผลักดันในตอนนั้นและพยายามใช้ทุนเท่าที่ จำเป็นไปก่อน

จากนั้นปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ความตั้งใจที่จะ สร้างมหาวิทยาลัยเอกชนเพื่อตอบสนองความ ต้องการของประเทศได้เอ่อล้นออกจากใจของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ และได้กล่าวกับคณะทำงาน ของท่านว่า “ปรึกษากับคุณพ่อแล้ว ตกลงจะสร้าง มหาวิทยาลัย”

ตั้งแสงทองของตะวันรุ่งได้ส่องประกายในใจ คณะผู้ริเริ่มโครงการให้ดำเนินงานซึ่งเป็นความหวัง ทางการศึกษาของประเทศต่อไปในอนาคต ตั้งปณิธานของคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ผู้ริเริ่มก่อตั้ง มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้กล่าวไว้ว่า “เราจะสร้าง

เยาวชน คนรุ่นใหม่ ให้เป็นบัณฑิตที่เติบโตพร้อมด้วยวิทยาการและเติบโตพร้อมด้วยจริยธรรม” และแล้วภารกิจอันยิ่งใหญ่ของคณะผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต ภายใต้โครงการ “มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ” ก็เริ่มต้นขึ้น

ภารกิจหลักปักเสาเข็มแห่งความรั

เมื่อตกลงใจจะสร้างมหาวิทยาลัยแล้ว การดำเนินการทั้งหลายก็เริ่มขึ้น คณะผู้ก่อตั้งและคณะทำงานจึงดำเนินการหาที่ดินเพื่อปลูกสร้างโครงการมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ

เดิมทีคณะผู้ก่อตั้งได้กำหนดขั้นต้นว่าโครงการจะตั้งอยู่บริเวณเชิงสะพานพระปิ่นเกล้า ฝั่งธนบุรี และจะใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยปิ่นเกล้า” แต่มีปัญหาเรื่องที่ดิน ต่อมาได้พิจารณาพื้นที่บริเวณกิโลเมตรที่ ๘ ถนนรามอินทรา แต่มีอุปสรรคหลายประการในที่สุดจึงย้ายมาที่รังสิต ซึ่งมีบริเวณกว้างขวางประมาณ ๑๖๐ ไร่ และมีสภาพแวดล้อมรอบข้างคือ “เมืองเอก” ที่เหมาะสมกลมกลืนกับบรรยากาศทางการศึกษา

เมื่อคณะผู้ก่อตั้งและคณะทำงานได้เลือกพื้นที่ตำบลคูคต อำเภอมะเมือง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในบริเวณทุ่งรังสิตเป็นสถานที่ก่อตั้งโครงการแล้ว จึงได้นำมงคลนาม “รังสิต” อันเนื่องมาจากพระนามสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารังสิตประยูรศักดิ์ กรมพระยาชัยนาทนเรนทร พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มาตั้งเป็นชื่อ “วิทยาลัยรังสิต”

หากนึกภาพย้อนกลับไปเมื่อ ๔๐ ปีที่แล้ว บริเวณทุ่งรังสิต หลายท่านคงพอจะนึกออกกว่าเป็นสภาพที่ไม่ต่างจากทุ่งนารกร้างธรรมดาทั่วไป แต่เต็มไปด้วยความชุ่มชื้นและชุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจของคณะผู้ก่อตั้งและคณะทำงาน จึงสามารถพลิกฟื้นสภาพของทุ่งนาร้างให้กลายเป็นทุ่งทอง

แห่งการเรียนรู้ของโครงการมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบได้อย่างรวดเร็ว

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ บนผืนดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเชื่อมติดกับสามเหลี่ยมหน้าจั่ว อันเป็นอาณาบริเวณที่ลุ่ม เริ่มมีการวางผัง พัฒนาสภาพภูมิทัศน์ บริเวณพื้นที่ต่ำมีการขุดเป็นบึงน้ำและคูคลอง ตามด้วยการหว่านพืชพันธุ์ แมกไม้ บัวบานหลากสี ซึ่งต่อมากาลเวลาได้ช่วยทำนุบำรุงให้เกิดเป็นความงามที่เขียวชอุ่ม ร่มรื่น และสงบเย็น ประดับอยู่ทั่วอาณาบริเวณ พืชพันธุ์แห่งภูมิปัญญาพร้อมที่จะลงรากฝังลึกในผืนดินอันอุดมสมบูรณ์ที่พลิกฟื้นขึ้นมาแล้ว โดยคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ได้มีส่วนในการวางผังโครงการด้วยตัวท่านเอง

อดีตทุ่งนาที่ปล่อยรกร้าง ผักตบถ สู่ทุ่งปลูกปัญญา

ณ จุดหนึ่ง ขณะดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานบนท้องทุ่งรังสิตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง บนอาคารอำนวยการ ชั้น ๖ โรงพยาบาลพญาไท ๑ ซึ่งเป็นสำนักงานชั่วคราว กลุ่มนักการศึกษา นักวิชาการ และบุคคลในวงการวิชาชีพต่าง ๆ มาร่วมกันทุ่มเทแรงกายแรงใจภูมิปัญญา ผนึกกำลังกันทำงานอย่างขะมักเขม้นวันทั้งคืน จัดทำหลักสูตรการศึกษา และรายละเอียดทุกด้านที่จะเอื้ออำนวยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สืบแสง พรหมบุญ ได้เล่าถึงประสบการณ์การทำงานในช่วงแรกของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยว่า “ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ ในขณะที่ผมยังไม่ได้ทำงานเต็มตัวทำงานเฉพาะกลางคืนที่โรงพยาบาลพญาไท ๑ เกือบทุกวัน คือ ร่างหลักสูตร ขอบอนุญาตจัดตั้ง ขอบอนุญาตเปิดดำเนินการและใบอนุญาตต่าง ๆ จนกระทั่งมหาวิทยาลัยเปิดทำการได้ใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยเป็นช่วงที่มหาวิทยาลัยมีปัญหา

ที่สุด เพราะในช่วงนั้นพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เข้มงวดมาก เป็นพระราชบัญญัติที่ไม่ไว้วางใจมหาวิทยาลัยเอกชนเลย เพราะฉะนั้น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนจึงต้องฟันฝ่าอุปสรรค ทั้งกฎระเบียบ ความไม่ไว้วางใจของทางราชการ ซึ่งเราต้องต่อสู้หนักมากเวลาที่จะเสนอหลักสูตร แต่ทั้งนี้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก้ไขไปมากตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จนถึงปัจจุบันเพราะช่วงนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนมีไม่มากนัก แต่ต้องแข่งกับมหาวิทยาลัยรัฐบาล เพราะสมัยนั้นนักเรียนที่จบมัธยมศึกษามีน้อย เรื่องคุณภาพการศึกษาเราต้องมีความพร้อม”

IN THE GOOD OLD DAYS

กระทั่งวันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ นายกสภาวิทยาลัย อธิการบดี พร้อมด้วยคณะผู้ก่อตั้งร่วมประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารหลังแรกของโครงการชื่อ “อาคารประสิทธิ์รัตน์” ซึ่งแรกเริ่มใช้เป็นอาคารอเนกประสงค์ เป็นทั้งห้องเรียน ห้องสมุด ห้องทำงาน และสำนักงานของคณะบริหารธุรกิจ คณะพยาบาลศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ รวมทั้งเป็นสำนักงานของหน่วยบริการทุกสายงาน

ในช่วงเวลาต่อเนื่องกันกับการก่อสร้างอาคารหลังแรกก็เริ่มก่อสร้างอาคารประสิทธิ์พัฒนา ซึ่งเป็นอาคารหอพักสูง ๑๒ ชั้น จำนวน ๔ หลัง และโรงอาหารรูปดอกเห็ด เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจากคณะต่าง ๆ ได้มีโอกาสใช้ชีวิตการศึกษาร่วมกัน และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจ การก่อสร้างดำเนินต่อมาโดยไม่หยุดยั้ง ควบคู่ไปกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและอาณาบริเวณ ประดับประดาด้วยไม้ยืนต้นไม้ดอกไม้ประดับ การปรับแต่งสนามหญ้า ตลอดจนสร้างสนามกีฬากลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเทนนิส และสนามบาสเกตบอล ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปภายใต้เป้าหมายหลักของการสรรค์สร้างโครงการ “มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ” แต่เป้าหมายเบื้องต้นคือ การเปิดการเรียนการสอนให้ได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ขณะนั้นผู้รู้ นักวิชาการ นักวิชาชีพ ผู้ชำนาญการ นักวางแผนการศึกษา นักคิดจากหลายสำนักและหลากหลายสาขามารวมพลังกันที่นี่ ทุกคนมีส่วนสำคัญในการบุกเบิกสร้างสรรค์หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน ไม่เพียงเพื่อบรรลุมาตรฐานตามกฎเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่กำหนดไว้

เท่านั้น หากแต่ยังต้องอาศัยความพากเพียรพยายาม และความกล้าที่จะริเริ่มแนวความคิดและทฤษฎีใหม่ ๆ สร้างนวัตกรรมการศึกษาเพื่อคนรุ่นใหม่ ก่อเป็นรูปเป็นร่างและพัฒนาต่อยอดโดยไม่หยุดยั้ง ตามแนวคิดและปณิธานการทำงานของคุณพ่อ ประสิทธิ์ อุไรรัตน์

ถ้าอะไรคิดว่าดี มีประโยชน์ต่อส่วนรวมแล้ว จะยาก จะเสี่ยงแค่ไหนก็กัดฟันก้าวไป ทำไป ปรับปรุงไป ไม่ต้องรอให้พร้อม แล้วจึงเริ่ม เพราะจุดที่เรียกว่าพร้อม ถ้ามี รอ ๆ ก็จะไม่ถึง ถ้าก้าวไปแล้วเกิดมีปัญหาอุปสรรค ก็ลงมือแก้ไขทีละเปลาะ เป็นประสบการณ์ทำงาน สะสมที่หาที่ไหนไม่ได้

กระทั่งเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ โครงการ “มหาวิทยาลัยสมบูรณแบบ” ภายใต้ชื่อสถาบันการศึกษา “วิทยาลัยรังสิต” จึงได้รับการอนุมัติจัดตั้งจากทบวงมหาวิทยาลัยและเปิดดำเนินการสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๙ จำนวน ๒ คณะ คือ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ

ในที่สุด ความฝันและความมุ่งมั่นที่จะผลิตต้นกล้าวิชาการน้อยใหญ่ก็สามารถเปลี่ยนฝันกลายเป็นรูปธรรมอันน่าภูมิใจนับแต่นั้นเป็นต้นมา...

พ.ศ. ๒๕๖๙ — ๒๕๓๙

แตกกิ่งก้าน และก้าวขึ้นสู่การเป็น มหาวิทยาลัยรังสิต

พลิกฟื้นผืนนา ปลูกต้นกล้าแห่งการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๙ ใครเลยจะคิดว่าทุ่งนาที่รกร้างว่างไกลความเจริญจะเปลี่ยนสภาพไปโดยสิ้นเชิง จากถนนพหลโยธินมองตรงไปทางทิศตะวันตกก็ได้เห็นธงไตรรงค์และธงประจำวิทยาลัยรังสิต สีฟ้าบานเย็นโบกสะบัดเหนือแรงลมบนพื้นที่อันกว้างใหญ่ เป็นสัญญาณว่าเมล็ดพันธุ์แห่งการศึกษาได้หยั่งรากฝังดินลงบนพื้นที่นี้แล้ว

ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ชื่อของ “วิทยาลัยรังสิต” ได้ปรากฏขึ้นในแวดวงสถาบันอุดมศึกษาด้วยเงินลงทุนจากคณะผู้ก่อตั้งกว่า ๑๕๐ ล้านบาท ที่มุ่งหวังและเชื่อมั่นว่าวิทยาลัยรังสิตจะเป็นสถาบันที่สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพและแก้ปัญหาบุคลากรขาดแคลนของชาติโดยเฉพาะในสายวิทยาศาสตร์ได้

ขณะนั้นวิทยาลัยรังสิตได้เปิดการเรียนการสอน ๒ คณะ คือ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ จำนวน ๕ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สาขาวิชาบัญชี และสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ โดยสามารถรองรับนักศึกษารุ่นแรกได้ ๓๑๙ คน ซึ่งมีจำนวนอาจารย์และบุคลากรในรุ่นบุกเบิกนี้ ๙๙ คน พร้อมด้วยอาคารเรียนเพียง ๑ หลัง คือ อาคารประสิทธิ์รัตนและอาคารประสิทธิ์พัฒนาเป็นหอพักนักศึกษา ชุ่มดอกเห็ดใจกลางวิทยาลัยเป็นโรงอาหารกลาง

บริหารธุรกิจ หัวใจของการบริหารจัดการ

จากความตั้งใจของผู้ก่อตั้ง ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เมื่อแรกเริ่มเปิดคณะพยาบาลศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจนั้น เนื่องจากเห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่จำเป็นและขาดแคลนโดยเฉพาะวิชาชีพพยาบาล ขณะเดียวกันการดำเนินงานทุกประเภทให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องอาศัยการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดี จึงเป็นที่มาของการขยายสาขาวิชาอันหลากหลายภายใต้ร่มเงาของ “คณะบริหารธุรกิจ” ซึ่งนับเป็นคณะแรกของวิทยาลัยรังสิตและเป็นจุดเริ่มต้นของการบริหารงานการศึกษาด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของคณะผู้ก่อตั้งและผู้บริหารโดยยึดหลักว่า

การศึกษาไม่ได้เริ่มต้นและสิ้นสุดเพียง
ในเขตรั้วมหาวิทยาลัย การศึกษาที่แท้จริง
เริ่มเมื่อเกิดต่อเนื่อง และสิ้นสุดเมื่อตาย
เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงชีวิตทั้งหมดแล้ว
การศึกษาในมหาวิทยาลัยจึงสั้นเพียงนิดเดียว
แต่เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด
ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงไม่เพียงสอนวิชาชีพ
ให้แก่นักศึกษาเท่านั้น แต่ต้องปูพื้นฐาน
ทั้งคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่นักศึกษา
เพื่อพร้อมที่จะรับใช้ประเทศชาติด้วย

ผู้ควรค่าแก่หมวกสีขาว

คณะพยาบาลศาสตร์นับเป็นคณะที่สองที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยรังสิต ซึ่งได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจากสถาบันภาครัฐ โดยเปิดดำเนินการสอนในปีการศึกษา ๒๕๖๙ เช่นเดียวกับคณะบริหารธุรกิจ ด้วยความหวังและตั้งใจที่จะแก้ปัญหาขาดแคลนในสายวิชาชีพพยาบาลให้แก่ประเทศ ประกอบกับความตั้งใจที่ต้องการขยายบทบาทของมหาวิทยาลัยในการร่วมมือผลิตบุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศ

การก่อสร้างสร้างคณะพยาบาลศาสตร์เกิดขึ้นได้โดย ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ และคณะผู้ก่อตั้งได้เรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ละออ หุตากร มาเป็นคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งขณะนั้นท่านเกษียณราชการแล้ว แต่ด้วยความรู้ความสามารถ

อันโดดเด่นของท่าน รวมถึงการเป็นบุคคลสำคัญในการบุกเบิก การพยาบาลของไทยโดยได้ดำรงตำแหน่งคณบดีคนแรกของ คณะพยาบาลศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๒๕๓๓ มี นักศึกษารุ่นแรก จำนวน ๕๐ คน และได้รับการรับรอง มาตรฐานการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากทบวงมหาวิทยาลัย และได้รับการรับรองหลักสูตรและ สถาบันการศึกษา วิชาชีพพยาบาลและผดุงครรภ์จากสภา การพยาบาล ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๒ และได้พัฒนา หลักสูตรต่อเนื่องมาตลอด กระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะ พยาบาลศาสตร์ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาลในการ ปรับปรุงหลักสูตรอีกครั้งหนึ่ง ทำให้นักศึกษาพยาบาล ศาสตร์เป็นผู้ที่ควรค่าแก่ “หมวกสีขาว”

นอกจากนี้ สิ่งหนึ่งที่เป็นความภูมิใจยิ่งของทุกคนอย่างหาที่สุด มิได้ก็คือ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สภาวิทยาลัย รังสิตได้มีมติเป็นเอกฉันท์ทูลเกล้าทูลกระหม่อม ถวายปริญญา พยาบาลดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ เพื่อเฉลิมพระเกียรติแด่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือสมเด็จพระเจ้าของปวงชนชาวไทย

วิทยาลัยรังสิตได้ดำเนินการตามแผน ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๒๕๓๓) โดยเปิดคณะต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีก เพื่อผลิต บัณฑิตในสาขาวิชาที่ประเทศชาติต้องการอย่างเร่งด่วน ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะกายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ คณะเทคโนโลยีชีวภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย นับเป็นการหยั่งรากของเหล่านานาเมล็ดพันธุ์ ที่ได้รับเริ่มปลูกและเติบโตอย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาเพียง ๕ ปีแรก วิทยาลัยรังสิตสามารถเปิดการเรียนการสอนได้ มากถึง ๑๖ คณะ ซึ่งหลายคณะที่ก่อตั้งขึ้นนั้น เกิดขึ้นจาก ประสบการณ์การทำงานรวมถึงวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของ คุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ และคณะ ผู้บริหาร แม้กระทั่งการเปิดการเรียนการสอนในคณะที่หลายคน อาจไม่คาดฝันว่าสถาบันการศึกษาเอกชนจะเปิดได้ ดังเช่น คณะแพทยศาสตร์ที่เกิดขึ้นท่ามกลางกระแสวิพากษ์วิจารณ์ ของสังคมก็ตาม

มหากาพย์แพทย์รังสิต

คณะแพทยศาสตร์ของวิทยาลัยรังสิตในขณะนั้น เป็นคณะ แพทยศาสตร์ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน เพียงแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทยที่ได้รับอนุมัติจาก ทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ และได้รับการรับรอง มาตรฐานจากทบวงมหาวิทยาลัยและแพทยสภาในปี พ.ศ. ๒๕๓๗

ทั้งนี้ เพราะจำนวนแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ของรัฐยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรทั่วประเทศ จึงนับเป็นความมุ่งมั่นตามเจตนารมณ์ที่ต้องการช่วยเหลือให้ ประเทศลดการขาดแคลนบุคลากรทางด้านแพทย์และ พยาบาลของคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ และ ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ ตั้งแต่ตัดสินใจก่อตั้งโครงการ “มหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ”

ด้วยเจตนารมณ์อันแน่วแน่นี้เอง การก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์ จึงได้รับการสนับสนุนจากผู้มีคุณูปการ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ในวงการแพทย์ขณะนั้นอีกหลายท่าน อาทิ นายแพทย์ไพโรจน์ ธิงสานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ศาสตราจารย์ นายแพทย์อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ อธิการบดีมหาวิทยาลัย มหิดล พลเรือตรี ศาสตราจารย์นายแพทย์วิฑูร แสงสิงแก้ว อธิบดีกรมการแพทย์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.พรชัย มาตังคสมบัติ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เล่าปีเชิษฐของเบ้งมาช่วยรบ

แรกเริ่มก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะพยาบาลศาสตร์ รวมถึงหลักสูตรต่าง ๆ ทางสายวิทยาศาสตร์นั้น ผู้มีบทบาท สำคัญอีกท่านหนึ่งคือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.พรชัย มาตังคสมบัติ ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งกรรมการสภา มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เล่าถึงช่วงก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์ว่า

“ตอนที่จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ รู้ว่าต้องมีทั้งคนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เพราะรังสิตเป็นสถาบันการศึกษาเอกชน แห่งเดียวที่จะมีคณะแพทยศาสตร์ จึงต้องหาปรมาจารย์มาเป็น ผู้เริ่มต้นให้ก่อน ผมจึงได้พา ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ ไปพบกับ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสงค์ ตูจินดา ซึ่งตอนนั้นท่านเพิ่ง เกษียณอายุราชการจากมหาวิทยาลัยมหิดลมาช่วยจัดตั้งคณะ แพทยศาสตร์ให้”

กรุงโรมไม่สามารถสร้างเสร็จภายในวันเดียวฉันใด คณะ แพทยศาสตร์ก็ไม่สามารถก่อสร้างได้ภายในวันเดียวฉันนั้น เปรียบเหมือนการเชิญปรมาจารย์ด้านการแพทย์ของเมืองไทย ให้มาช่วยก่อตั้งก็ไม่ได้เป็นเรื่องง่ายดายอย่างที่คาดหวัง

ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ ย้อนอดีตให้ฟังว่า “ตอนก่อตั้งคณะ แพทยศาสตร์ อาจารย์พรชัยได้ชวนไปขอให้คุณหมอบระสงค์ มาร่วมด้วยช่วยกันก่อตั้ง หากแต่ต้องใช้เวลาลงถึงสามครั้งกว่าจะ สำเร็จ เหมือนเล่าปีไปเชิษฐของเบ้งมาช่วยรบถึงสามครั้ง ขงเบ้ง จึงยอม เช่นเดียวกับคุณหมอบระสงค์ ตูจินดา ที่ได้เห็นถึง ความตั้งใจจริงของคณะผู้บริหารที่ต้องการผลิตแพทย์ที่กำลัง ขาดแคลนให้แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง นับเป็นจุดสำคัญอีก

จุดหนึ่งที่ทำให้คณะแพทยศาสตร์ของเราได้รับการยอมรับมากขึ้น”

ขณะเดียวกันลมพายุและอุปสรรคที่เข้ามาท้าทายความมุ่งมั่น ที่จะเปิดคณะแพทยศาสตร์ก็เริ่มก่อตัวขึ้น ซึ่งช่วงเวลานั้น ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ เริ่มมีบทบาททางการเมืองระดับประเทศ ทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงถึงเจตนารมณ์ของ การก่อตั้งวิทยาลัยรังสิต รวมถึงการก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์ ว่า ดร.อาทิตย อุไรรัตน์ ใช้ตำแหน่งทางการเมืองของท่าน บังคับให้โรงพยาบาลราชวิถีและโรงพยาบาลเด็ก (ปัจจุบันคือ สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี) รับนักศึกษาแพทย์ของ วิทยาลัยรังสิตไปฝึกงาน

กระแสพายุทั่วโลก

ขณะนั้นครอบครัวอุไรรัตน์ยังได้ดำเนินธุรกิจอีกประเภทหนึ่ง ที่เรารู้จักกันดีในนาม “โรงพยาบาลพญาไท” ถึงแม้จะมี โรงพยาบาลเป็นของตนเอง แต่การรองรับนักศึกษาแพทย์ เข้าฝึกงานในยุคนั้นก็ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากการเปิด คณะแพทยศาสตร์ต้องอาศัยความน่าเชื่อถือจากโรงพยาบาล ของรัฐ และสิ่งหนึ่งที่คิดว่าเป็นข้อจำกัดของแพทย์คือ การที่ คนไทยมักจะมองเป็นเรื่องค่านิยมว่าแพทย์ที่ดีต้องมาจาก มหาวิทยาลัยของรัฐเท่านั้น โดยเฉพาะแพทย์ที่จบจากศิริราช และจุฬาฯ แต่หากมหาวิทยาลัยเอกชนจะเปิดสอนก็เกิดกระแส คัดค้านไม่เห็นด้วย แต่แรกก็พยายามฟันฝ่าอุปสรรคมา ถึงแม้ จะถูกทุกคนมองว่าเป็นอาชญากร โกงชาติหวังผลกำไร เป็นแพทย์พาณิชย์ แต่หากดูให้ลึกซึ้งแล้ว ผู้ที่มาสร้างหลักสูตร และดำเนินการก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์คือ ผู้ที่มาจากรัฐ ทั้งสิ้น

การก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยรังสิต ไม่ใช่เป็นการทำเพื่อธุรกิจ ผมไม่เคยคิดอย่างนั้น และไม่สมควรคิดอย่างนั้น ความจริงแล้วเราควรมาช่วยกัน พัฒนาประเทศ และไม่ควรถ่างแยก ชนชั้นว่าเป็นรัฐหรือเอกชน

หลากหลายปัญหาที่ถาโถมเข้าใส่คณะแพทยศาสตร์ เช่น เรื่องการยอมรับจากสถาบันรัฐ อีกทั้งต้องต่อสู้กับการยอมรับ

ของบรรดานักศึกษาเองตลอดจนผู้ปกครองซึ่งต้องใช้ระยะเวลาหลายปี แต่คณะแพทยศาสตร์ก็สามารถผ่านมาได้ การเปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว เป็นที่รู้กันว่าย่อมมีอาจหากำไรได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยรังสิตเองก็ขาดทุนอยู่เป็นเวลานานนับ ๑๐ ปี ขณะเดียวกันโรงพยาบาลที่จะเป็น Training School นั้นก็หายากมาก

เมื่อโรงพยาบาลราชวิถีและโรงพยาบาลเด็กได้เข้าร่วมโครงการเพื่อผลิตแพทย์ให้มหาวิทยาลัยรังสิต ขณะนั้นถูกวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก “ถูกด่าแต่ก็ต้องทำต่อไป” เนื่องจากเล็งเห็นแล้วว่าจำเป็นต้องมีพยาบาลแน่นอน แต่โรงพยาบาลราชวิถีก็เข้าใจดีที่เราไม่ได้เข้ามาเพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตัวและไม่เคยคิดร้ายต่อประเทศชาติแต่อย่างใด ในเมื่อแพทย์ขาดแคลนเราก็จำเป็นต้องสร้างขึ้นมา ถึงแม้ว่าเราจะมึนนโยบายทางการแพทย์ที่ดีเพียงใด แต่ไม่มีแพทย์ก็คงไม่เกิดประโยชน์ แต่กว่าทางโรงพยาบาลราชวิถีจะยอมรับก็ถือว่าเหนื่อยมาก

“ค่าหน่วยกิตของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตในชั้นปีที่ ๔ ๕ และ ๖ นั้น ผมยกให้มูลนิธิสถาบันร่วมผลิตแพทย์เอาไปบริหารจัดการ ซึ่งเท่ากับว่าผมไม่ได้อะไรเลย”

ในเวลานั้นมหาวิทยาลัยรังสิตขาดทุนประมาณ ๕๐ - ๖๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่หลายคนคิดว่าได้กำไร แต่ความจริงแล้วค่าหน่วยกิตตลอดหลักสูตรแพทยศาสตร์ ๖ ปี ประมาณ ๑ ล้านบาทนั้น มากกว่าร้อยละ ๕๐ หรือประมาณ ๖ - ๗ แสนบาทล้วนอยู่ที่หลักสูตรชั้นปีที่ ๔ - ๖ ทั้งสิ้น นอกจากนั้น ยังมีการเสนอให้ตำแหน่งทางวิชาการแก่อาจารย์ที่เข้ามาสอนและช่วยผลิตแพทย์ แต่ขณะนั้นติดปัญหาเรื่อง “กฎทบวง” จึงไม่สามารถดำเนินการได้ในทันที แต่ปัญหาดังกล่าวก็ผ่านไปได้ด้วยดี

ปรากฏว่าจากการรับสมัครนักศึกษาแพทย์รุ่นแรก มีผู้สมัครจำนวนมากถึง ๓๘๔ คน แต่ตามหลักสูตรจะสามารถรับได้เพียง ๔๘ คนเท่านั้น โดยจะต้องสอบคัดเลือก สอบสัมภาษณ์ และสอบความถนัดทางวิชาแพทย์ โดยผู้ปกครองประกาศให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยรังสิต เพื่อผลิตนักศึกษารุ่นแรกด้วยความเชื่อมั่น ศรัทธาในวิทยาลัยและเต็มใจที่จะสนับสนุนให้เกิดนักศึกษาแพทย์เพื่อเป็นความหวังของชาติต่อไป

ลมพายุเริ่มสงบ

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ เมื่อทุกอย่างเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ขณะนั้นคณะวิทยาศาสตร์ซึ่งมีหน้าที่สอนวิชาพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ให้แก่บรรดานักศึกษาแพทย์ยังรวมอยู่กับคณะศิลปศาสตร์ ทางมหาวิทยาลัยมหิดลจึงชวนให้ไปร่วมผลิตแพทย์กับทางมหิดล แต่นักศึกษาแพทย์ที่สำเร็จการศึกษานั้นจะต้องสำเร็จในนามของมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้ได้รับการยอมรับในมาตรฐานการสอน แต่ศาสตราจารย์ นายแพทย์อรุณสิทธิ์ เวชชาชีวะ ให้คำแนะนำว่าควรปฏิเสธไป เพราะเราควรยืนให้ได้ด้วยขาของตัวเอง

“ตอนนั้นก็คิดว่าเราต้องสอบใบประกอบโรคศิลปะเพื่อให้ได้มาตรฐานและยืนด้วยขาของตัวเองให้ได้ จะเสียเลือดเสียเนื้อเราก็อยอม ถึงแม้มหาวิทยาลัยรังสิตจะต้องเป็นสถาบันเดียวที่ต้องสอบก็ไม่ใช่ไร ปรากฏว่า นักศึกษาแพทย์รุ่นแรกของเราสอบได้ถึง ๓๐% ในขณะที่ต่างประเทศก็ยังไม่สอบตกอยู่เป็นจำนวนมาก เราเลยคิดว่า ถ้าอย่างนั้นเราก็ขอทำชิงทุกมหาวิทยาลัยต้องสอบหมด”

“เจ้าพี่จะยืนข้างอยู่ในร่มไม่อยู่เลย เชิญเสด็จมาทำยุทธหัตถีกันเถิด” จากนั้นทางแพทยสภาจึงกำหนดให้นิสิตนักศึกษา

คณะแพทยศาสตร์ทุกคน ทุกมหาวิทยาลัย ต้องสอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วย นับได้ว่าเป็นการจุดประกายให้เกิดมาตรฐานวิชาชีพแพทย์ในประเทศไทย ในที่สุดก็สามารถพิสูจน์ให้ทุกคนเห็นว่าไม่เป็นความจริงตามที่กล่าวหา มหาวิทยาลัยรังสิตต้องการเป็นแบบอย่างให้มหาวิทยาลัยอื่น ๆ แล้วมาช่วยกันสร้างบุคลากรทางการแพทย์ให้สังคมไทยมากขึ้น

แพทย์ผู้แบกความหวังของประเทศ

การเป็นแพทย์เพื่อสังคมตามเจตนารมณ์ของผู้ก่อตั้ง คุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ และ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ไม่ได้หวังให้มุ่งเรื่องเงินเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงสามารถรับใช้สังคมเมืองเท่านั้น ยังต้องคำนึงถึงชนบทด้วย โดยได้ปลูกฝังการเป็นแพทย์ที่ดีและความสำเร็จในชีวิตของแพทย์เสมอมา

หมอกดีไม่ใช่หมอกที่เก่งแล้วจ้องหอม
ฮาร์วาร์ดก็ไม่ได้เลือกหมอกที่เก่งทุกด้าน
แต่เลือกหมอกที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี
ไม่เห็นแก่เงินเพียงอย่างเดียว
คนที่เป็หมอกต้องไม่คิดว่าตัวเองเป็นเทวดา
แต่เกิดมาเพื่อช่วยเหลือประชาชน

ถึงแม้จะเป็นสถาบันการศึกษาเอกชนและไม่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลเลยก็ตาม ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้แนะนำนักศึกษาแพทย์รุ่นที่ ๑ รุ่นที่ ๒ และ รุ่นที่ ๓ ให้ไปปฏิบัติหน้าที่แพทย์ในต่างจังหวัด รวมทั้งสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ในขณะที่หลายคนซึ่งเป็นนักศึกษาแพทย์ของรัฐกลับพยายามวิ่งเต้นเพื่อไม่ให้ตัวเองต้องไปใช้ทุนในพื้นที่เสี่ยงภัยเหล่านั้น

“มีคำพูดหนึ่งที่พูดถึงแพทย์รังสิตว่า ความรู้ก็ดีแต่ไม่จ้องหอม ทำให้ภาคภูมิใจมากที่ได้ยินประโยคนี้ และภูมิใจที่นักศึกษาแพทย์ของเราได้ทำอะไรเพื่อสังคม สมกับความมุ่งมั่นตั้งใจที่ก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์ขึ้นมา วันนี้เราได้พิสูจน์ให้ทุกคนเห็นแล้วว่า เราสามารถแข่งกับแพทย์มหาวิทยาลัยอื่นได้แล้วจริง ๆ”

พิธีสถาปนา “มหาวิทยาลัยรังสิต” เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ยังความยินดีปีติปราโมทย์อย่างหาที่สุดมิได้แก่คณะผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัย คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาที่ได้เฝ้าทูลละอองพระบาท ชื่นชมพระบารมีอย่างล้นหลาม พระมหากรุณาธิคุณในครั้งนี้เป็นสวัสดิมงคลแก่ชาวมหาวิทยาลัยรังสิตชั่วนิจนรันดร์

ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยรังสิตเล็งเห็นถึงความสำคัญของห้องสมุด จึงได้อนุมัติให้มีการสร้างอาคารหอสมุดขึ้น เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ก่อสร้างเสร็จเมื่อปลายเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๓๒ ด้วยงบประมาณกว่า ๓๗ ล้านบาท และได้เชิญ ดร.อุทัย ทุตริยะโพธิ ซึ่งเกษียณอายุราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองห้องสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล มาเป็นผู้อำนวยการสำนักหอสมุดคนแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งท่านได้ทุ่มเทความรู้ความสามารถและเสียสละกำลังกายกำลังใจเพื่อพัฒนาห้องสมุดมหาวิทยาลัยรังสิตให้พร้อมในทุกด้าน

แผ่กิ่งก้านสาขาวิชา

บรรเทาปัญหาความขาดแคลนของชาติ

การเดินทางของดวงประทีปบนถนนสายการศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตไม่เคยหยุดยั้ง แต่ได้พัฒนาตนเองตลอดระยะเวลา แม้ต้องผ่านมรสุมจากการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนน้องใหม่ที่ต้องเจออุปสรรคมากมาย ทั้งการยอมรับภาพลักษณ์และมาตรฐานการเรียนการสอน แต่ดวงประทีปนี้ก็ไม่เคยย่อท้อหรือหมดแรง กลับยังคงสว่างไสวนำทางให้ผู้ก่อตั้ง คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ได้บรรลุถึงความภูมิใจในความเพียรพยายาม

ก้าวขึ้นสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยรังสิต”

นับเป็นก้าวแรกที่สำคัญและเป็นรางวัลแห่งเกียรติยศที่เกิดจากการกระทำที่สุจริตของการก้าวขึ้นสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยรังสิต” อย่างเต็มตัว เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับรองสถานภาพให้ “วิทยาลัยรังสิต” เปลี่ยนเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างสมบูรณ์

ตั้งสายฝนบนภาหลังรินมาโปรดเพื่อรดน้ำในดวงใจของเหล่าบรรดาต้นกล้าน้อยใหญ่ให้เติบโตขึ้นในสถานศึกษาบนท้องทุ่งแห่งนี้ เมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (พระอิสริยยศในขณะนั้น) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธานใน

แตกกิ่งก้านปัญหา

เพียงข้ามวันหลังการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัย ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้ลาออกจากตำแหน่งอธิการบดี เพื่อไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในสมัยรัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จนถึงต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๔ จากนั้นได้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคสามัคคีธรรม ในสมัยที่มีนายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นหัวหน้าพรรค

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๓๕ อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิตคือนายอาทร ชนเห็นชอบ และในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๗ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีบแสง พรหมบุญ เป็นรักษาการอธิการบดี เนื่องจากขณะนั้น ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ยังดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและรักษาการประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ” และท่านได้นำพาประเทศไทยรอดพ้นจากความวุ่นวาย โดยทูลเกล้าทูลกระหม่อมเสนอชื่อนายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรีรักษาการ เป็นนายกรัฐมนตรีอีกสมัย แทนชื่อ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงส์ หัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่งขณะนั้นถือว่าเป็นตัวแทนของฝ่ายทหารหากขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอาจก่อให้เกิดความวุ่นวายต่อเนื่อง จนทำให้ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้รับฉายาว่า “วีรบุรุษประชาธิปไตย” และหลังจากนั้นได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๘ ในสมัยรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย

วิกฤตคืบคลาน

จากกรที่มีคณะและสาขาวิชาเปิดดำเนินการเป็นจำนวนมาก ดร.สุพัทธ์ พุ่มผกา อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิตในขณะนั้น จึงให้มีการปรับโครงสร้างการบริหารคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น ๔ กลุ่มคณะวิชา คือ กลุ่มคณะวิชาแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มคณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มคณะวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบ

เมื่อคำสั่งมหาวิทยาลัย ที่ ๑๕๒/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่องการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานคณะและภาควิชาได้มีประกาศออกมานั้น เค้าวางแห่งความวุ่นวายก็เกิดขึ้น เนื่องจากไม่มีรายชื่อคณะเทคโนโลยีชีวภาพ และสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวอยู่ในกลุ่มคณะวิชาใด ๆ นอกจากนี้ ยังมีกระแสข่าวการยุบคณะและสาขาวิชาดังกล่าวเนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาน้อย ทำให้นักศึกษารวมตัวกันประท้วงอธิการบดี

ถุนี้จะเป็นลางบอกเหตุ ให้เตรียมรับมือกับพายุใหญ่ที่กำลังจะกระหน่ำในอีกไม่ช้า...

RANGSIT UNIVERSITY

วิกฤตเศรษฐกิจประเทศ สะท้อนถึงมหาวิทยาลัย

ฉบับเดือน "การเมือง" ฉบับ "ประยุทธ์" ฉบับ "17" "เศรษฐกิจ" ฉบับ "15" "สารคดี" "กริปปิยา" แก้ววิมลศิลป์ น. 11

ชีวิตเดือนลูกใจเพราะถูกเงิน

หน้าจั่วจรรยาบรรณ นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เพราะราคาถูก
คุณภาพดีเกินกว่าจะคิด ส่วนที่บันทึกค่าเช่าห้องพักของชั้น 1 ของตึกจรรยาบรรณ
จรรยาบรรณมีดีเกินกว่าจะคิด...
ตัวประกอบ โดยและในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร...
เป็นผลิตภัณฑ์ที่มาจาก...
ที่นำมาใช้ทั่วโลก...
พิจารณาถึงคุณภาพของ...
พิจารณาถึงคุณภาพของ...
พิจารณาถึงคุณภาพของ...

หนังสือพิมพ์

สงสาร

อิสระแห่งวิชาชีพ รักษาไว้ซึ่งอาชีพ: ปริญญา

ปีที่ 6 ฉบับที่ 26 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 ราคา 10 บาท

ข้อก้นักศึกษาค่าจ้อครตสุดถูก

นักศึกษาเริ่มเปิดบริการลากรวดขอ...
ค่านักศึกษา...
ค่านักศึกษา...
ค่านักศึกษา...

ไตรภาคทำพิษ ความคิดแตกเป็นสองฝ่าย

นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต...
ไตรภาค...
ไตรภาค...
ไตรภาค...

ข้อสำหรับสื่อเค้าอันตราย

ข้อสำหรับสื่อเค้าอันตราย...
ข้อสำหรับสื่อเค้าอันตราย...
ข้อสำหรับสื่อเค้าอันตราย...

แพ็กเกจใบ

สำนักงานบัญชี น.13

ดร.โอ

ผู้เชี่ยวชาญ
เรื่องบัญชี

"หากมีเอกสารบัญชี...
เมื่อคุณผู้ปกครองของลูกครับ"

ผลิตภัณฑ์แรงงานต่างด้าว รัฐเกาหลีไม่ถูกที่ค้น

ผู้ประกอบการ...
ผู้ประกอบการ...
ผู้ประกอบการ...

NEO MILK

NEO MILK

NEO MILK

เตาแก๊สอ่างล้างจาน

เตาแก๊สอ่างล้างจาน...
เตาแก๊สอ่างล้างจาน...
เตาแก๊สอ่างล้างจาน...

ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์...
ผลิตภัณฑ์...
ผลิตภัณฑ์...

MODIFY เครื่อง

RINSPEED

MODIFY เครื่อง

RINSPEED

วิกฤตมหาวิทยาลัยรังสิต

หลังกระแสความไม่เข้าใจพัดผ่านไปไม่ได้ไม่นาน ขณะนี้
มหาวิทยาลัยรังสิตกำลังฟื้นตัวเพื่อพัฒนา สร้างสรรค์แห่ง
ความรู้และปัญญาต่อไปนั้น ในวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ.
๒๕๕๐ คณะรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
ได้ประกาศลดค่าเงินบาท ทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบ
เศรษฐกิจทั่วประเทศ และแน่นอนมหาวิทยาลัยรังสิตก็ได้รับ
ผลกระทบอย่างมากเช่นกัน

ความบอบช้ำจากพายุลูกแรกยังไม่ทันจางไป ฝ่ายบริหาร
ของมหาวิทยาลัยได้ประกาศให้มีการปรับเปลี่ยนการศึกษาจาก
ระบบการศึกษาทวิภาคเป็นระบบการศึกษาไตรภาค ตั้งแต่ปี
การศึกษา ๒๕๕๑

การจัดการศึกษาในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่เป็นระบบ
การศึกษาทวิภาค ประกอบด้วย ๒ ภาคการศึกษาใหญ่และ
๑ ภาคการศึกษาฤดูร้อน แต่ระบบการศึกษาไตรภาค
จะจัดเวลาการเรียนการสอนเท่ากันหมดทั้ง ๓ ภาคการศึกษา
และปรับจำนวนหน่วยกิตแต่ละวิชามากขึ้น

เงินหมุนเวียนในมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งใช้เงินต่างประเทศ
เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินเปลี่ยนไปเท่าตัว เงินที่กั๊ยมมาเป็นเงิน
ดอลลาร์ เวลาจะใช้คืนจึงมีมูลค่าสูงขึ้นเท่าตัว

แม้ว่าบุคลากรทุกคนจะต้องเห็นดีเห็นชอบ ต้องปรับการ
ทำงานให้สอดคล้องกับช่วงเวลาของการศึกษาในระบบไตรภาค
แต่การขยายตัวทางการศึกษาก็ยังคงดำเนินต่อไป ในปีการ
ศึกษา ๒๕๕๑ คณะบริหารธุรกิจเปิดหลักสูตรต่อเนื่องสาขา
วิชาการตลาดและสาขาวิชาการบริหารสารสนเทศคอมพิวเตอร์
นอกจากนี้ ยังเปิดหลักสูตรปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ
ส่วนคณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา
โครงข่ายโทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์

ผลจากค่าเงินที่เปลี่ยนแปลงส่งผลต่อธุรกิจอื่น ๆ ทั่วประเทศ
ปัญหาที่ตามมาของมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งคือ จำนวน
นักศึกษาไม่ตรงตามเป้า และนั่นย่อมส่งผลกระทบต่อ
การบริหาร การทำงาน และกำลังใจของบุคลากรของ
มหาวิทยาลัย เนื่องจากฝ่ายบริหารพยายามรักษาสถานะและ
กิจการของมหาวิทยาลัยไว้ จึงไม่ปรับขึ้นเงินเดือนบุคลากร
ปรับลดบุคลากรในบางหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงาน
สนับสนุน และปรับลดงบประมาณด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการเรียน
การสอน การวิจัย และการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เศรษฐกิจของประเทศเริ่มฟื้นตัวจึงมี
การจัดตั้งคณะใหม่ ๒ คณะคือ คณะนิติศาสตร์และ
คณะเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรนานาชาติ และเปิดสาขาวิชา
เพิ่มขึ้นถึง ๘ สาขาวิชา ดังนี้ คณะวิทยาศาสตร์เปิดสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
เปิดสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปกรรม เปิดสาขา
วิชาคอมพิวเตอร์อาร์ต คณะศิลปศาสตร์ เปิดสาขาวิชาภาษาไทย
เพื่อการสื่อสาร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาภาษาจีน
ในส่วนของหลักสูตรปริญญาโท คณะศิลปกรรมได้เปิดสาขา
วิชาการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เปิดสาขา
วิชาการออกแบบชุมชนเมืองและชนบท

อย่างไรก็ตาม บุคลากรทุกคนเข้าใจถึงสภาพทางการเงิน
ของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี ทุกคนยังคงอดทน ร่วมแรง
ร่วมใจ พันฝ่าพายุนี้ต่อไป ถึงแม้ว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นปีที่
ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ แต่การขยายตัว
ทางการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจหยุดรอได้ แต่ละคณะ
ของมหาวิทยาลัยรังสิตได้เปิดสาขาวิชาเพิ่มขึ้นอีกถึง ๘ สาขาวิชา
ได้แก่ คณะกายภาพบำบัด เปิดสาขาวิชาเทคโนโลยีการกีฬา
สุขภาพและการจัดการ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดสาขา
วิชาคณิตศาสตร์เชิงคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
เปิดสาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะบริหารธุรกิจ
เปิดสาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดลอม คณะบริหารธุรกิจ
เปิดสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และเปิดหลักสูตร
ต่อเนื่องในสาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
สาขาวิชาการเงินการธนาคาร คณะศิลปศาสตร์ เปิดสาขา
วิชาภาษาญี่ปุ่น และยังมีหลักสูตรต่อเนื่อง ๒ ปีของคณะ
บัญชีอีกด้วย

ปีการศึกษา ๒๕๕๓ สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและสาขา
วิชาการท่องเที่ยวได้แยกตัวจากคณะศิลปศาสตร์ โดยจัดตั้ง
เป็นคณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ ส่วน
การเติบโตของหลักสูตรปริญญาโท ยังดำเนินต่อไป โดยคณะ
วิศวกรรมศาสตร์เปิดสาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม และ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เปิดสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการ
ออกแบบสถาปัตยกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๔ — ๒๕๕๗

ก้าวผ่านวิกฤต มุ่งพัฒนาการศึกษา แหล่งขุมพลังปัญญา ของชาติ

ดร.มานิต บุญประเสริฐ รองอธิการบดี ฝ่ายพัฒนาในขณะนั้นเล่าถึงเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้นให้ฟังว่า “ระบบไตรภาคมีข้อดีคือนักศึกษาสามารถจบ ๓ ปีครึ่งได้ ดร.สุพัทธ์ พุ่มกา ซึ่งเป็นอธิการบดีในช่วงเวลานั้นต้องการนำหลักสูตรสหกิจศึกษา มาทำเป็นรูปแบบที่ชัดเจน แต่เมื่อทำมาแล้วก็พบปัญหาคือบางหลักสูตรโดยเฉพาะ Health Science เขาบอกว่าระยะเวลากระชั้นมาก เวลาการฝึกจำกัดมาก ประเด็นที่สอง คือ อาจารย์จะเหนื่อยมาก อาจารย์ก็บ่นกันว่าเรียนไม่เท่าไรก็สอบกลางภาค สอบปลายภาค ปิดเทอม ๒ สัปดาห์ก็เปิดเทอมอีกแล้ว จริง ๆ ในตอนนั้นอธิการบดีก็มีแผนว่า สอนสองภาคติดกัน ภาคที่ ๓ อาจจะพักนานหน่อย แต่ปัญหา คือ เขาพูดกันว่าอาจารย์จะพักตอนไหน ก็มีการประเมิน เก็บข้อมูลตามความเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ แล้วนำเข้าไปประชุมว่าจะเอาอย่างไร พิจารณาข้อดีข้อเสียกันก่อนที่เราจะใช้ระบบไตรภาค ทั้งมหาวิทยาลัยซึ่งตอนนั้นเรามีระบบไตรภาคของปริญญาโทอยู่แล้ว ซึ่งก็ใช้อยู่ ๒ - ๓ ปี ในที่สุดก็ต้องกลับมาเป็น ๒ ภาค ส่วนหนึ่งต้องชื่นชมความร่วมมือของคณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะส่วนกลางมีนโยบายออกมาอย่างไรก็ปฏิบัติตามกันเป็นอย่างดี”

เมื่อถึงที่สุด...
ความเหน็ดเหนื่อย ความท้อใจของบุคลากรและนักศึกษา ก่อให้เกิดกระแสความไม่พอใจต่อฝ่ายบริหาร การเรียกร้องจากทั้งบุคลากร นักศึกษา และผู้ปกครองให้ปรับเปลี่ยนการศึกษากลับไปเป็นระบบการศึกษาทวิภาคเหมือนเดิมเริ่มดังมากขึ้น ในที่สุดเสียงร้องเรียนนั้นก็ดังถึงอธิการบดีผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อทุกชีวิตในมหาวิทยาลัยรังสิตอีกครั้ง...

● FROM CRISIS TO EDUCATIONAL DEVELOPMENT: THE SOURCE OF NATIONAL WISDOM

มุ่งมั่นพัฒนา การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ จากเสียงร้องเรียนที่ตั้งใจไปถึง ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีผู้ก่อตั้ง ทำให้เกิดการประเมินผลดี - ผลเสีย ของระบบการศึกษาไตรภาค ในที่สุดมติจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ มีคำสั่งให้ปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาไตรภาคให้กลับไปเป็นทวิภาคตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

คำสั่งนี้เปรียบเสมือนน้ำทิพย์ชโลมใจบุคลากรและนักศึกษาที่กำลังเหน็ดเหนื่อยและอ่อนล้าจากเวลาเรียนที่เร่งรัดของระบบไตรภาคให้กลับมา มีกำลังใจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมากยิ่งขึ้น

นอกจากจะปรับเปลี่ยนระบบการศึกษากลับไปเป็นทวิภาคเช่นเดิมแล้ว ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ยังเล็งเห็นว่า ช่วงเวลาวิกฤตที่ผ่านมาได้บั่นทอนร่างกายและแรงใจของทุกคนเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมี ความขัดแย้งของบุคลากรหลายกลุ่ม เนื่องจาก มีทัศนคติ แนวคิด และแนวปฏิบัติที่ขัดแย้งกัน จนส่งผลให้เกิดความแตกแยกในมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นอย่างมาก

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ จึงมีดำริให้ ศาสตราจารย์ ดร.ธีระยุทธ กลิ่นสุคนธ์ รักษาการอธิการบดีในขณะนั้น จัดการประชุมสัมมนาเรื่อง “การปฏิรูปมหาวิทยาลัย” ในวันที่ ๓ - ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน เมืองพัทยา โดยเชิญอาจารย์ทั้งหมดในมหาวิทยาลัย เข้าร่วมประชุมเพื่อวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการปฏิรูปมหาวิทยาลัย กำหนดทิศทางและกลยุทธ์ในการดำเนินงาน

ในที่ประชุมแห่งนี้เอง ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้ประกาศกลับมาดำรงตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยรังสิตอีกครั้ง

มุ่งมั่นสร้างสรรคและพัฒนา

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ กล่าวว่า เทคโนโลยีที่สำคัญมากในการพัฒนาประเทศ คือ เทคโนโลยีชีวภาพ ดังนั้น การสังยุบคณะเทคโนโลยีชีวภาพจึงเป็นสิ่งที่ขาดต่อปณิธานในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง แต่คณะเทคโนโลยีชีวภาพเองต้องมองหาสาเหตุที่มีจำนวนนักศึกษาเข้ามาเรียนน้อยลง และหาหนทางว่าจะต้องทำอะไรจึงจะแก้ไขปัญหานี้ได้

ดร.มานิต บุญประเสริฐ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษในขณะนั้น กล่าวว่า “ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ มองว่า คณะเทคโนโลยีชีวภาพเป็นคำตอบของสังคม แต่ปัญหาอยู่ที่จำนวนนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรไม่มากพอ เพราะนักศึกษากับเจ้าของหลักสูตรมองความต้องการของตัวเองไม่ตรงกัน นักศึกษา还不知道ว่าเรียนแล้วเอาไปทำอะไร ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยยังสื่อสารกับนักเรียนมัธยมปลายและผู้ปกครองไม่เข้าใจว่าเรียนแล้วจะได้อย่างไร”

จากประเด็นดังกล่าวนี้ คณะอาจารย์ของคณะเทคโนโลยีชีวภาพจึงได้ร่วมแรงร่วมใจจัดโครงการอบรม แนะนำแนวความรู้และวิชาชีพให้แก่สังคม นับว่า คณะเทคโนโลยีชีวภาพเป็นคณะแรกของมหาวิทยาลัยที่จัดแนะแนวการศึกษาและบริการชุมชน ซึ่งเป็นแบบอย่างให้แก่คณะและสาขาวิชาอื่น ๆ ดำเนินการตาม ซึ่งนอกจากจะแก้ไขวิกฤตจำนวนนักศึกษาแล้ว ยังเป็นการแนะนำและเผยแพร่มหาวิทยาลัยให้สังคมได้รู้จักมากขึ้นอีกด้วย

เมื่อบุคลากรทุกคนร่วมแรงร่วมใจ กอปรกับวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ทำให้มีการก่อตั้งคณะ สาขาวิชา และหลักสูตรต่าง ๆ ที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อรองรับความต้องการของสังคมอีกเป็นจำนวนมาก

ปีการศึกษา ๒๕๔๔ คณะศิลปกรรม เปิดสาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปีการศึกษา ๒๕๔๕ นับเป็นปีที่เศรษฐกิจของประเทศฟื้นตัวอย่างเต็มที่ ซึ่งมีผลให้ภูมิปัญญาของรังสิตแตกกิ่งก้านสาขาได้มากขึ้น มีการยกระดับคณะขึ้นเป็นวิทยาลัย ๓ วิทยาลัย คือ วิทยาลัยแพทยศาสตร์ วิทยาลัยบริหารธุรกิจและรัฐกิจ และวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งวิทยาลัยใหม่อีก ๑ วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม สาขาวิชาปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ และจัดตั้งคณะใหม่เพิ่มขึ้น ๑ คณะ คือ คณะการแพทย์แผนตะวันออก ส่วนคณะอื่น ๆ ก็มีการเปิดสาขาวิชาเพิ่มขึ้น และเป็นปีแรกที่มีการเปิดหลักสูตรปริญญาเอกในมหาวิทยาลัยรังสิต คือ วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

ปีการศึกษา ๒๕๔๖ ได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยดนตรีขึ้น ส่วนวิทยาลัยนานาชาติ เปิดสาขาวิชานิเทศศาสตร์ และวิทยาลัยบริหารธุรกิจและรัฐกิจ เปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยรังสิตได้มีการจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ และเปิดสาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา และเปิดสาขาวิชาเพิ่มขึ้นอีก ๗ สาขาวิชา คือ คณะศิลปศาสตร์ เปิดสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม เปิดสาขาวิชา

ผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง และวิทยาลัยนานาชาติ เปิดหลักสูตรต่อเนื่องระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะวิทยาศาสตร์ เปิดสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์ วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม เปิดสาขาวิชาจีนในระบบเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เกมสัปดาห์เดียว และเปิดหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย

นอกเหนือจากการเปิดหลักสูตร คณะและวิทยาลัยต่าง ๆ มากมายแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญและต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ “การรักษาคุณภาพ”

นับได้ว่ามหาวิทยาลัยรังสิตเป็นมหาวิทยาลัยเต็มรูปแบบ เพราะมีหลากหลายสาขาวิชา ครอบคลุมทุกด้านทุกอาชีพที่สังคมต้องการ และในอนาคตหลักสูตรทั้งหลายจะเป็นหลักสูตรผสมผสาน มีความเป็นบูรณาการมากขึ้น เนื่องจากปัญหาในสังคมซับซ้อนมากขึ้นเกินกว่าที่คนในสาขาใดสาขาหนึ่งจะแก้ปัญหาได้เพียงลำพัง และนั่นเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยรังสิต ที่เรามีหลักสูตรที่หลากหลาย ถ้าความหลากหลายทำให้เกิดความใหม่ เกิดนวัตกรรมด้านหลักสูตรได้ ตรงนี้ก็จะเปรียบของมหาวิทยาลัยรังสิต

PATHWAY TO EXCELLENCE QUALITY AND TRUSTWORTHINESS ●

จากวันนั้นถึงวันนี้ นับว่าแต่ละช่วงเวลาของมหาวิทยาลัยรังสิตได้ผ่านเรื่องราวเหตุการณ์อะไรมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการก่อตั้งในช่วงแรก แต่ก็สามารถแก้ไขไปได้ด้วยดี หรือกระทั่งปัญหาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๓ จากสภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยอย่างรุนแรง แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มหาวิทยาลัยก็สามารถกลับมาฟื้นตัวได้อีกครั้ง เพราะการบริหารที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลของผู้กุมบังเหียนอย่าง ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ และความร่วมมือกันเผชิญหน้าทุกปัญหาของผู้ร่วมงานทุกคน จึงทำให้เหตุการณ์วิกฤตต่าง ๆ เหล่านั้นผ่านไปได้อย่างดี อาจจะมีล้มลุกคลุกคลานไปบ้าง แต่อุปสรรคเหล่านี้ก็ถือเป็นยาขูกำลังที่ดี เพราะแน่นอนที่สุดว่า “จะไม่มีถนนสายไหนที่ราบรื่น และก็ไม่มีถนนสายไหนที่เต็มไปด้วยขวากหนามตลอดเส้นทาง” อยู่ที่ว่าคนที่เดินบนเส้นทางนั้นจะผ่านกระแสวิกฤตไปได้หรือไม่อย่างไร

ความหลากหลายทางวิชาการที่ต่อยอดเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้งเรื่อยมา หลายต่อหลายครั้งที่มิสสถานการณ์ทางสังคมหรือปัญหาจากอะไรก็ตามแล้วแต่ ที่ส่งผลทำให้เราต้องชะลอการก้าวเดิน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามหาวิทยาลัยรังสิตจะหยุดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เราชะลอการเดินช้าลงก็เพื่อจะสามารถก้าวกระโดดต่อไปให้ไกลยิ่งขึ้น เพราะช่วงเวลาต่อจากนี้เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยรังสิตได้นำแผนยุทธศาสตร์ “เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ” ROADMAP TO EXCELLENCE ปูทางเป็นแผนยุทธศาสตร์หลักในการนำปามหาวิทยาลัยให้ก้าวสู่ความเป็นคุณภาพแห่งวงการการศึกษาไทย

หากเปรียบว่าต้นไม้มต้องการปุ๋ยชั้นดีในการบำรุงต้น การเริ่มต้นนำแผนยุทธศาสตร์ “เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ” ROADMAP TO EXCELLENCE มาใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยรังสิตก็นับได้ว่าเป็นปุ๋ยชั้นดีที่สร้างความเติบโตให้มหาวิทยาลัยพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพในทุกด้าน

เมื่อเข้าสู่ยุคที่ภาวะการแข่งขันในแวดวงการศึกษาอันรุนแรงขึ้นทุกขณะ ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยหลายแห่งมีทิศทางการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการออกนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัยรัฐ การปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏกว่า ๔๐ แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีก ๗ - ๘ แห่ง หรือแม้แต่ด้านการเปิดหลักสูตรใหม่ให้ตอบสนอง

ข้ามพ้นวิกฤต เปิดศักราชใหม่ปูเส้นทางสู่ความเป็นเลิศ

ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งที่แตกกิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาแน่นอนที่สุดว่าต้นไม้ต้นนี้จะไม่สามารถเติบโตงอกงามอย่างแข็งแกร่ง ต้านทานแรงลมได้เลย หากปราศจากคนปลูกที่ช่วยกันดูแล ใส่ปุ๋ย รดน้ำ พรวนดิน เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยรังสิตที่เติบโตมาได้ทุกวันนี้ก็เพราะทุกคนร่วมมือกันสร้าง ร่วมมือกันพัฒนา สร้างความเข้มแข็งเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความแข็งแกร่งของศักยภาพทางการศึกษา การเรียนการสอนที่มีคุณภาพและ

พ.ศ. ๒๕๔๘ — ๒๕๕๐

เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ (ROADMAP TO EXCELLENCE)

หลังพายุฝนพัดผ่าน ท้องฟ้ามักสวยงามเสมอ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยรังสิตที่ฝ่าฟันลมมรสุมต่าง ๆ มาได้อย่างงดงาม เวลานั้นนับต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาในทุกชีวิตในรั้วในมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะช่วยกันดูแล สร้างสรรค์ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ดังเช่นคำกล่าวต่อไปนี้ที่ยังคงกึกก้องอยู่ในใจของผู้ร่วมชีวิตภายในรั้วมหาวิทยาลัยรังสิตทุกคนในการสัมมนาเรื่อง “การปฏิรูปมหาวิทยาลัย”

ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เราควรจะต้องลืมอดีต
จำอดีตไว้เป็นอุทาหรณ์ แต่ต้องเริ่มกันใหม่
ที่จะสร้างเรื่องราวของความสำเร็จ
เราต้องประสบความสำเร็จ
เราสร้างปณิธานร่วมกันแล้ว
ถ้าเราทำไม่สำเร็จ ชีวิตนี้ก็ไม่ใช่
ประเทศไทยจะรุ่งเรืองสู่เขาได้นั้น
ขึ้นอยู่กับเราด้วย ถึงแม้เราเป็นอนุเล็ก ๆ
อนุหนึ่งขงชาติ แต่ก็ต้องเป็นอนุที่มีพลัง

EDUCATION IS THE FUTURE OF OUR NATION

ความต้องการของตลาด มีการฝึกกำลังกับพันธมิตรที่เป็นมหาวิทยาลัยต่างชาติ ขยายเจาะกลุ่มเป้าหมายนักศึกษาจากต่างชาติเพิ่มขึ้น รวมถึงดึงดูดนักศึกษาไทยในยุคที่ต้องเปิดเรดาร์เรียนรู้ทั้งภาษาและวัฒนธรรมต่างชาติ เพื่อเพิ่มโอกาสการทำงานในอนาคตให้มากขึ้น และมหาวิทยาลัยรังสิตก็เป็นอีกสถาบันหนึ่งในขอบข่ายของความเคลื่อนไหวดังกล่าว

จากภาวะการแข่งขันของวงการการศึกษาที่เข้มข้นขึ้น ในขณะที่หลายคนเริ่มวิตกกังวล วิจารณ์ว่าสถานการณ์การแข่งขันจะรุนแรงมากขึ้น อีกหลายคนเริ่มกลัวและตื่นตระหนกว่าควรจะทำอย่างไรดี ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยรังสิต กลับมองว่า สิ่งที่เกิดขึ้นคือกระแสการแข่งขันช่วงชิงกันเป็นผู้นำกระแสรหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ แต่นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ไม่ใช่คลื่นยักษ์ที่ถาโถมเข้ามาโดยไม่รู้ตัว เรามีเวลาและมีปัญญาที่จะตั้งรับได้หากใส่ใจพอ และการที่จะเอาตัวรอดได้มีหลายวิธี หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดนั้นก็คือการ “เห็นกระแส” คือบินขึ้นให้สูงเหนือพายุหรือนำพายุที่เราอาจเปรียบเปรยกับการ “ซีหลังเสือ” หรือที่เรียกว่า “ยุทธศาสตร์เส้นทางสู่ความเป็นเลิศ” ROADMAP TO EXCELLENCE นั่นเอง และที่สำคัญเราจะต้องสร้างคุณภาพในทุกด้านให้แข็งแกร่งขึ้นมาด้วย จุดนี้เองจึงได้เกิดนโยบายดังกล่าวขึ้นมา

ในยุคที่ความรู้คืออำนาจและนวัตกรรมคือปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยรังสิตกำหนดยุทธศาสตร์เส้นทางสู่ความเป็นเลิศขึ้นก็เพื่อให้ทุกคณะ

ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยนำนโยบายดังกล่าวไปเป็นหัวใจในการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดกลยุทธ์และโครงการเพื่อปรับปรุงและพัฒนา มหาวิทยาลัยรังสิตให้เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความแข็งแกร่งทางวิชาการ การวิจัย และคุณภาพบัณฑิต ทั้งนี้ เพราะเส้นทางสู่ความเป็นเลิศขององค์กรใดองค์กรหนึ่งมิใช่เป็นเพียงความคิดฝันหรือวิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหาร หากแต่จะต้องเป็นเป้าหมายที่ทุกฝ่ายและทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนด รับผิดชอบ และมุ่งมั่นที่จะพร้อมใจกันก้าวไปสู่ความสำเร็จในภายภาคหน้าและในเงื่อนเวลาที่กำหนดไว้พร้อมกัน ที่สำคัญคือท่ามกลางบรรยากาศการแข่งขันที่เข้มข้น เปิดกว้าง และไร้พรมแดน ความเป็นเลิศจะเกิดขึ้นไม่ได้หากเพียงแต่ทำตามกระแสหรือเผลอไปตามกระแสอย่างที่คนอื่นเขาทำอย่างไร เราก็ทำอย่างนั้นด้วย เพราะหากเป็นเช่นนั้น เราจะไปได้ไม่ถึงไหน

เพราะการศึกษาคือรากแก้วของชาติ

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ มหาวิทยาลัยรังสิตพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง เดินหน้าจัดตั้งคณะ รวมทั้งเปิดสาขาวิชาใหม่ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสาขาวิชาสื่อสารการแสดง คณะวิทยาศาสตร์ เปิดสาขาวิชาเคมีประยุกต์ รวมทั้งเปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท เช่น คณะบัญชี คณะพยาบาลศาสตร์ เปิดหลักสูตรการจัดการพยาบาล คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะบริหารธุรกิจ เปิดสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา เปิดสาขาวิชาผู้นำสังคม ธุรกิจ และการเมือง เปิดสาขาวิชาผู้นำสังคม ธุรกิจ และการเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เปิดสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบสถาปัตยกรรม (ภาคสมทบ) และระดับปริญญาเอก คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสาขาวิชานิเทศศาสตร์

ผ่า Road Map มหาวิทยาลัยรังสิต 5 ปีโกอินเตอร์ สู่มหาวิทยาลัยนานาชาติ

มหาวิทยาลัยรังสิต ประกาศแผน 5 ปี 4 ยุทธศาสตร์ ขยายสาขาวิชา 50 สาขา ครอบคลุม 10 ประเทศ เปิดสอน 100 ปี (2005-2015) พร้อมเปิดตัวหลักสูตรนานาชาติ 10 สาขา

เพราะเป็นอินเตอร์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติไม่ได้ ทุกคนจะพูดกันว่าดี แต่จะดีจริงหรือไม่ก็ต้องดูความเป็นอินเตอร์ด้วย แต่อันที่จริงแล้วสิ่งที่เราควรดูก็คือ การจะยกระดับเราให้ก้าวทันกับนานาชาติได้อย่างไร

เพราะเป็นอินเตอร์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติไม่ได้ ทุกคนจะพูดกันว่าดี แต่จะดีจริงหรือไม่ก็ต้องดูความเป็นอินเตอร์ด้วย แต่อันที่จริงแล้วสิ่งที่เราควรดูก็คือ การจะยกระดับเราให้ก้าวทันกับนานาชาติได้อย่างไร

เพราะเป็นอินเตอร์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติไม่ได้ ทุกคนจะพูดกันว่าดี แต่จะดีจริงหรือไม่ก็ต้องดูความเป็นอินเตอร์ด้วย แต่อันที่จริงแล้วสิ่งที่เราควรดูก็คือ การจะยกระดับเราให้ก้าวทันกับนานาชาติได้อย่างไร

ในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ได้มีการจัดตั้งคณะ ได้แก่ สถาบันการบิน คณะทัศนมาตรศาสตร์ และเปิดสาขาวิชาเพิ่มขึ้น ได้แก่ วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสาขาวิชาวิศวกรรมซ่อมบำรุงอากาศยาน และสาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการ (ภาคสมทบ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ เปิดสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (ต่อเนื่อง ๒ ปี) คณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ เปิดสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมธุรกิจด้านการบิน สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการโรงแรมและภัตตาคาร คณะนิเทศศาสตร์ เปิดสาขาวิชาสื่อสารการตลาดและสาขาวิชาสื่อใหม่ คณะนิติศาสตร์ เปิดสาขาวิชาระบบการศึกษาทางไกลทางอินเทอร์เน็ต วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา เปิดสาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง (ภาคสมทบ) และวิทยาลัยนานาชาติ เปิดสาขาวิชาการจัดการโรงแรมระดับปริญญาโท เปิดหลักสูตรการทูตและการต่างประเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เปิดสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และระดับปริญญาเอก คณะศึกษาศาสตร์ เปิดสาขาวิชาการศึกษา

การกำหนดนโยบายในแผนเส้นทางสู่ความเป็นเลิศนี้ จุดประสงค์ก็เพื่อให้ทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยรังสิตขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน และนั่นก็คือ การสร้างการศึกษาที่มีคุณภาพ ดังที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้กล่าวไว้ว่า “การศึกษาคือรากแก้วของชาติ เพราะการศึกษาสามารถกำหนดอนาคตของประเทศ สามารถสร้างรากฐานแห่งการเติบโตอย่างยั่งยืน และเป็นรากฐานของประชาธิปไตยและประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การศึกษาที่มีคุณภาพเท่านั้นจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาของชาติได้ ทั้งในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง แต่การจะสร้างการศึกษาให้มีคุณภาพได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ คุณภาพอาจารย์และบุคลากร คุณภาพ

ROADMAP TO EXCELLENCE

RSU^o MODEL

รังสิตโมเดล แหล่งเพาะครูพันธุ์ใหม่ ยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย

ทุกก้าวอย่างบนเส้นทางการศึกษาคือสิ่งที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ให้ความใส่ใจเสมอมา โดยสิ่งสำคัญและเห็นว่าต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องนั่นคือ ผู้ที่มีบทบาทในการสร้างปัญญาให้แก่นักศึกษา ซึ่งก็คือครูอาจารย์ ดังนั้น หากต้องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของไทย สิ่งแรกที่เห็นว่าควรปรับปรุง คือ การพัฒนาครู เพราะหากไม่มีการพัฒนา ก็ไม่สามารถหวังให้บุคลากรเหล่านี้ไปพัฒนานักเรียนและระบบการศึกษาได้ “รังสิตโมเดล” จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะมีส่วนพัฒนาการศึกษาไทยให้เดินหน้าไปในทิศทางที่ดีได้

“ครูต้องมาจากคนที่เก่งที่สุด” นี่คือนิยามของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ให้นิยามไว้กับ “รังสิตโมเดล” ซึ่งโครงการผลิตครูพันธุ์ใหม่ในแบบฉบับของมหาวิทยาลัย “รังสิตโมเดล” นี้สร้างขึ้นเพื่อมุ่งผลิตครูที่มีคุณภาพ และครูทั้งหมดนี้จะผ่านการเรียนสายทำวิทยานิพนธ์ ได้รับทุนศึกษาต่อและประกันงานให้เมื่อจบปริญญาโทการสอนแล้วคือบรรจุให้สอนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิตได้ทันที จากโครงการดังกล่าวทำให้มีครูต้นแบบผลิตผลนำร่องชั้นดีสายพันธุ์รังสิตเกิดขึ้นมากมาย และได้รับการบรรจุสอนจริงแล้วที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต เมื่อปีการศึกษา ๒๕๕๐ ในระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการสอนแบบทวิภาษา อย่างไรก็ตาม คงปฏิเสธไม่ได้ว่าโมเดลนี้ช่วยปฏิรูปคุณภาพการศึกษาและครูไทยได้อย่างแท้จริง ตอกย้ำความสำเร็จ เดินหน้าพัฒนาการศึกษา “คุณภาพ... เส้นทางแห่งศรัทธา”

กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอน คุณภาพงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา คุณภาพบัณฑิต และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร”

จากความสำเร็จบนเส้นทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจากความบังเอิญ หากแต่เป็นผลมาจากวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของผู้บริหาร ในการคิดวางแผนเส้นทางสู่ความเป็นเลิศ (ROADMAP TO EXCELLENCE) ที่ชัดเจนจนกลายมาเป็นผลของความสำเร็จในเชิงรูปธรรมและนวัตกรรมที่สามารถจับต้องได้ และเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับผลการประเมินที่สูง แสดงถึงการมี “คุณภาพ” และ “ศักยภาพ” ทางวิชาการที่เข้มแข็งอย่างเห็นได้ชัด

นอกเหนือจาก ROADMAP TO EXCELLENCE ที่เป็นแนวทางนำมหาวิทยาลัยสู่ความสำเร็จแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิตได้ทุ่มงบประมาณกว่า ๓๐๐ ล้านบาท เพื่อสร้างอาคารใหม่และปรับปรุงอาคารเดิมให้ทันสมัยยิ่งขึ้น นับตั้งแต่การย้ายสำนักงานอธิการบดี และหน่วยงานสนับสนุนจากอาคารประสิทธิ์ธีรัตน์ ไปอยู่ที่อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ และปรับปรุงอาคารประสิทธิ์ธีรัตน์ ให้เหมาะสำหรับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ คณะบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ และสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ ปรับปรุงอาคารอุไรรัตน์และอาคารวิทยาศาสตร์ รวมถึงสร้างอาคารวิทยาศาสตร์หลังใหม่บริเวณที่จอดรถหน้าโรงงานต้นแบบสำหรับการเรียนวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์

การพัฒนาของมหาวิทยาลัยรังสิตยังมีได้หยุดนิ่งเพียงเท่านี้ ในปี ๒๕๔๒ ช่วงที่รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูปการศึกษาคือ การปฏิรูปครู ทางมหาวิทยาลัยเองก็ได้ประจักษ์ถึงความสำคัญของคุณภาพการศึกษาที่ต้องการเห็นคนที่มีความรู้ ความเก่งและความสามารถด้านพื้นฐานวิชาการมาเป็นครู ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของคุณภาพการศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงเกิดคณะศึกษาศาสตร์และโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อรองรับกระบวนการที่จะผลิตครูพันธุ์ใหม่ โดยในส่วนของคณะศึกษาศาสตร์เปิดหลักสูตรสองภาษาและดำเนินการสอนเฉพาะระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเท่านั้น นับเป็นความกล้าที่ไม่ใช่เพียงแต่ความกล้าที่จะเสี่ยงแต่เป็นความกล้าที่แลเห็นซึ่งคุณประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ที่สำคัญการเปิดหลักสูตรดังกล่าว นับเป็นความท้าทายในวงการการศึกษาไทย เพราะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่เปิดคณะศึกษาศาสตร์

● CREATING THE DHAMACRATIC SOCIETY

พ.ศ. ๒๕๕๑ — ๒๕๖๔

ขุมพลังแห่งปัญญาของชาติ เพื่อปฏิรูปประเทศไทยสู่สังคมธรรมาธิปไตย

หลังจากยุคที่อาจเรียกได้ว่ามหาวิทยาลัยรังสิตเฟื่องฟูสุดขีดและมีชื่อเสียงเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งหนึ่งของประเทศไทยที่มีความหลากหลายทางวิชาการ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นคณะและหลักสูตรที่เปิดขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศทั้งสิ้น โดยในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยรังสิตได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ๗๘ หลักสูตร ระดับปริญญาโท ๓๖ หลักสูตร และระดับปริญญาเอก ๗ หลักสูตร รวม ๑๒๑ หลักสูตร นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยรังสิตยังได้ประกาศแผนการพัฒนาคุณภาพระยะยาว ๑๐ ปี ภายใต้คอนเซ็ปต์ “มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างกำลังคน”

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เชื่อมั่นว่าการศึกษาคือรากแก้วของชาติ เพราะการศึกษาสามารถกำหนดอนาคตของประเทศ สามารถสร้างรากฐานแห่งการเติบโตอย่างยั่งยืน และเป็นรากฐานของประชาธิปไตยและประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การศึกษาที่มีคุณภาพเท่านั้นจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาของชาติได้ ทั้งในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง แต่การจะสร้างการศึกษาให้มีคุณภาพได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่คุณภาพอาจารย์และบุคลากร คุณภาพและกระบวนการพัฒนาการเรียนการสอน คุณภาพงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา คุณภาพบัณฑิต และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

สามเหลี่ยมของความสำเร็จ

เมื่อเริ่มดำเนินการตามแผนระยะยาว ๑๐ ปีแล้ว คุณภาพของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ได้พยายามสร้าง มาตลอด ๒๕ ปี นับตั้งแต่ก่อตั้งมานั้นก็เริ่มบรรลุผล เปรียบดังสามเหลี่ยมของความสำเร็จทั้งสามด้าน

สามเหลี่ยมด้านแรก คือ ด้านคุณภาพทาง วิชาการ มีรายงานจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งเป็น ที่ยอมรับกันในระดับนานาชาติว่า สถาบันการศึกษา แต่ละแห่งมีความโดดเด่น โดย สมศ. ได้จัดแถวขาว ต่อสื่อมวลชน สรุปผลการประเมินคุณภาพรอบ ๒ โดยสถานศึกษาในกลุ่มเน้นผลิตบัณฑิต จำนวน ๖๓ แห่งที่เข้ารับการประเมินพบว่า มี ๕๒ แห่งที่ ผ่านการรับรองจาก สมศ. แบ่งเป็นมหาวิทยาลัยรัฐ จำนวน ๓๔ แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน ๑๘ แห่ง รรพินิจ ๖ แห่ง และไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน อีกจำนวน ๕ แห่ง เมื่อจำแนกตามระดับคุณภาพ พบว่ามีเพียง ๔ แห่งที่อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมหาวิทยาลัย รังสิตเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนเพียงแห่งเดียว ที่ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

คณะผู้ประเมินได้สรุปผล โดยคะแนนรวม ทั้งหมด ๗ มาตรฐาน มหาวิทยาลัยรังสิตมี มาตรฐานคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานการบริการ วิชาการ มาตรฐานการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม และมาตรฐานการพัฒนาสถาบันและบุคลากรมีผล

การประเมินระดับดีมาก ในขณะที่มาตรฐานงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ มาตรฐานหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมถึง มาตรฐานระบบการประกันคุณภาพมีผลการประเมินระดับดี

สามเหลี่ยมด้านที่สอง คือ ความสำเร็จของนักศึกษาที่สะท้อน ให้เห็นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่สามารถสร้างชื่อเสียงและประสบ ความสำเร็จในวิชาชีพของตนเอง ทั้งในระดับผู้ประกอบการระดับชาติ ไปจนถึงระดับนานาชาติ ตัวอย่างของความสำเร็จมีมากมาย และ ความสำเร็จของบัณฑิตจากร่วมมหาวิทยาลัยรังสิตได้กลายเป็น แรงบันดาลใจให้ใครอีกหลายต่อหลายคนได้ดำเนินรอยตาม

แต่สิ่งที่เรียกว่าประสบความสำเร็จตามความหวังและมุ่งมั่น ของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ไม่ได้เป็นเพียงความสำเร็จในหน้าที่ การงานเพียงอย่างเดียว แต่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรังสิตทุกคน ต้องประสบความสำเร็จภายในจิตใจด้วย นั่นคือ การเป็นคนดีและ รับผิดชอบต่อสังคม เรียกได้ว่า “เก่งและดี”

หากเปรียบ “เก่งและดี” เป็นดั่ง “จิตอาสา” พลังแห่งความดีที่ ก่อเกิดจากความตั้งใจของนักศึกษาและคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย รังสิตเองมีมากมายจนไม่อาจกล่าวได้หมด แต่หนึ่งในหลาย ต่อหลายความดีที่เกิดขึ้นและยังคงเป็นที่จดจำอยู่ นั่นคือ หมอไนต์ และหมอแม้ง ซึ่งเป็นตัวอย่างของ “หมอผู้ให้” ได้เป็นอย่างดี

นายแพทย์ธวัช วิทยานุรักษ์ หรือ หมอไนต์ เป็นตัวอย่างหนึ่ง ของความสำเร็จทั้งวิชาชีพและจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม โดยใช้เวลา วันหยุดขับรถขึ้นดอยไปช่วยชาวบ้าน ใช้เงินส่วนตัวซื้อยาไปเอง ออกค่าน้ำมันรถเอง เดินทาง กินอยู่ลำบาก เพราะเขาเชื่อว่าหมอ ออกไปหาคนไข้ ดีกว่ารอให้คนไข้มาหา เขาคือตัวอย่างของ

คนเล็ก ๆ ที่ทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ สร้างสังคมดี ๆ ในวิธีที่เขาเชื่อ “เป็นที่พึ่งผู้ยากไร้ ดีกว่ารับใช้ เศรษฐี”

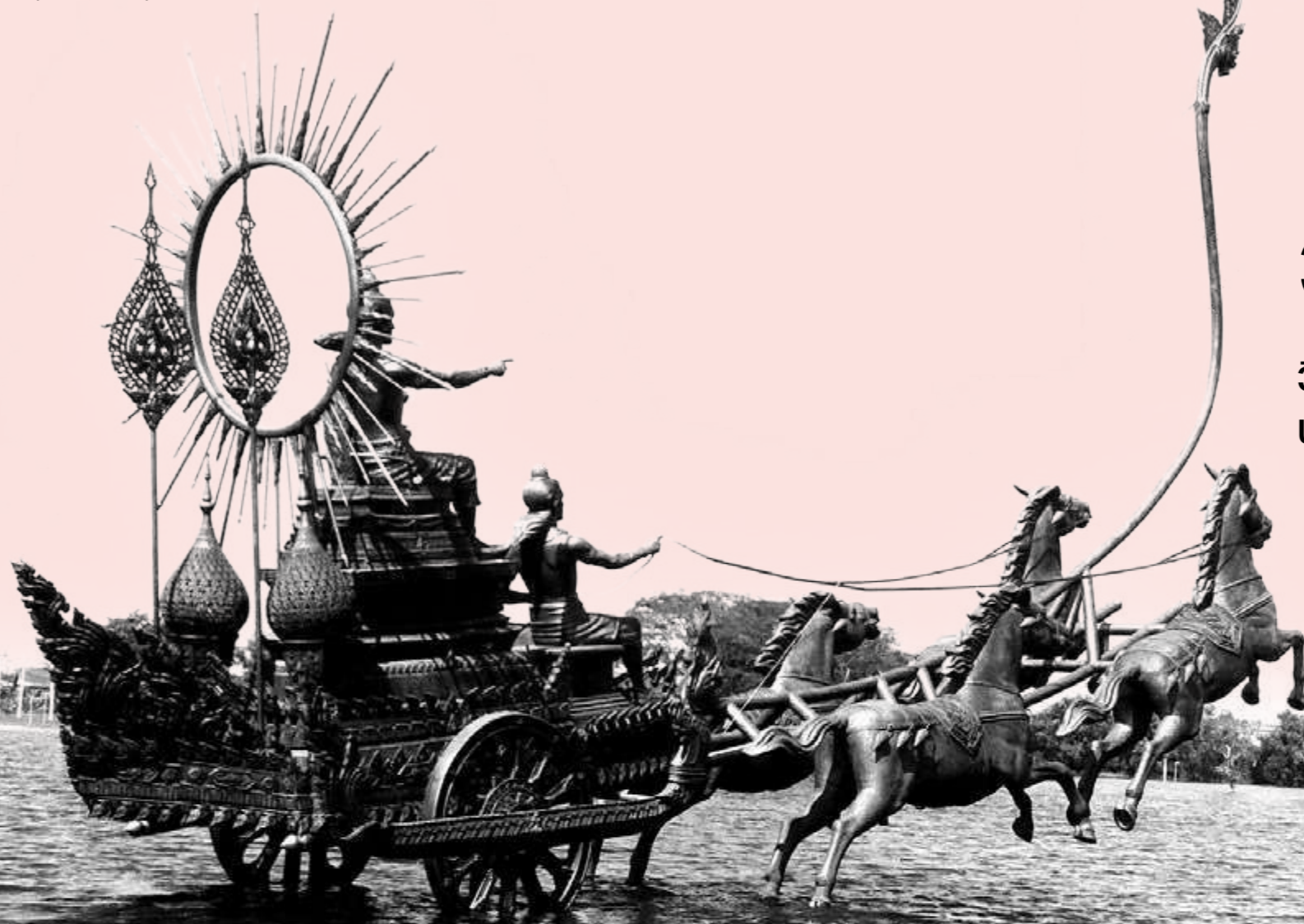
อีกหนึ่งผู้มีความมุ่งมั่นและพยายามใช้วิชาชีพ แพทย์เพื่อดูแลรักษาชาวไทยภูเขาเผ่าม้งของตัวเอง ที่ห่างไกลและขาดแคลนหมอ นั่นคือ นายแพทย์ กันตพงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ หรือที่หลายคนรู้จักในนาม “หมอแม้ง” หรือ “หมอเต็ง” ที่ได้รับโอกาสในการ เรียนคณะแพทยศาสตร์ โดยได้รับทุนการศึกษา จากมหาวิทยาลัยรังสิต เมื่ออายุ ๓๔ ปี โดยมี สัญญาเพียงให้กลับไปรับใช้บ้านเกิดของตัวเอง เท่านั้น และสำเร็จการศึกษาในวัย ๔๑ ปี เมื่อปี การศึกษา ๒๕๕๐ และภายหลังจบการศึกษาได้ เป็นแพทย์ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลสะเมิง อำเภอ แมริม จังหวัดเชียงใหม่ ทำหน้าที่รักษาผู้ป่วย และ เป็นผู้ประสานกับชุมชนชาวเขาในการให้คำปรึกษา ทางด้านสุขภาพ ดูแลรักษาผู้ป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล ในจังหวัดเพชรบูรณ์

สามเหลี่ยมด้านที่สาม ที่เปรียบเหมือนเป็น ยอดแหลมที่พัฒนาความคิด ความมุ่งมั่น อุดมการณ์ และความมุ่งมั่นของมหาวิทยาลัยรังสิตคือการเป็น แสงแห่งปัญญา สร้างสรรค์สังคมธรรมาธิปไตย มิใช่อยู่บนหอคอยงาช้าง ผ่านวิสัยทัศน์ของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ในยามที่ประเทศชาติกำลัง

RANGSIT UNIVERSITY'S STANDPOINT: COMMITTED TO GENERATING INVALUABLE RETURNS

วุ่นวาย โดยหวังจะนำ “สังคมธรรมาธิปไตย” ผ่านทางตัน หาทางออกให้แก่ประเทศ ซึ่งนับเป็นอีกบทบาทหนึ่ง ของการเป็นสถาบันการศึกษาที่มีไม่เพียงการสอน แต่ คือการผลิตคนดี ใช้ธรรมะ และประชาธิปไตยนำทาง บนเส้นทางสังคมธรรมาธิปไตยของมหาวิทยาลัย รังสิตนับเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญจากสถาบันการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ “สร้างคน” มาเป็น “สร้างคนต้นแบบ” ที่ต้องมีทั้งความสำเร็จและความรับผิดชอบต่อสังคม

วิกฤตมหาอุทกภัย

วิกฤตครั้งยิ่งใหญ่ของมหาวิทยาลัยรังสิต
น้ำท่วมสูงกว่า ๓ เมตร ระยะเวลากว่า ๒ เดือน

FLOOD CRISIS

วิกฤตมหาอุทกภัย วิกฤตครั้งยิ่งใหญ่ ของมหาวิทยาลัยรังสิต

วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ช่วงเวลาที่ชาวมหาวิทยาลัยรังสิตต้องเผชิญกับวิกฤตจากมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ ไม่มีใครคาดคิดว่ามวลน้ำมหาศาลที่หลากเข้ามาจะเอาชนะแรงต้านจากมวล “น้ำใจ” ของคนรังสิตได้ จิตอาสาที่พยายามทำทุกทางเพื่อป้องกันให้หมู่บ้านเมืองเอกอยู่รอดปลอดภัย แต่ที่สุดแล้วก็ไม่สามารถต้านแรง “น้ำ” ไว้ได้ กระทั่งน้ำได้ท่วมครอบคลุมทุกพื้นที่ในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาอันยาวนานร่วม ๒ เดือน แม้แต่องค์สุริยเทพที่ยกสูงตระหง่านจากพื้นหลายเมตรยังถูกน้ำท่วมจนถึงฐานล้อ เรียกว่าเป็น “วิกฤตครั้งยิ่งใหญ่ของชาวมหาวิทยาลัยรังสิต” ภาพความเสียหายมหาศาลที่เกิดขึ้นจากมหาอุทกภัยครั้งนี้ไม่เพียงอยู่ในความทรงจำของชาวรังสิตเท่านั้น แต่ยังถูกบันทึกเป็นหน้าประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญของมหาวิทยาลัยรังสิตอีก

AVATAR GARDEN

สวนอวตารหรือสวนเกิดใหม่

ภายหลังจากมหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยที่กินเวลานานเกือบ ๓ เดือน ทำให้ต้นไม้ภายในมหาวิทยาลัยตายเกือบทั้งหมด หากจะปลูกใหม่ก็ต้องใช้เวลานาน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ จึงได้ปรึกษากับรองศาสตราจารย์ พิศประไพ สาระศาลิน คณบดีวิทยาลัยการออกแบบในขณะนั้น เพื่อให้ช่วยวางแผนคิดและออกแบบสวนใหม่ ซึ่งนับเป็นการพลิกฟื้นคืนชีวิตต้นไม้ที่ตายไปแล้วให้กลับมีชีวิตชีวาอีกครั้งเพื่อต้อนรับการเปิดภาคเรียนและเป็นมุมถ่ายภาพสำหรับบัณฑิตที่จะเข้ารับปริญญาในปีการศึกษานั้น โดยมหาวิทยาลัยรังสิตได้ชุบชีวิตภูมิทัศน์ภายหลังจากน้ำท่วมด้วยการสร้างสรรค์ศิลปะพ่นสีต้นไม้ยืนต้นที่ตายหลังน้ำท่วมมหาวิทยาลัยรังสิต ภายใต้นแนวคิด “A New Beginning” หรือการเริ่มต้นชีวิตใหม่ โดยมีชื่อเรียกว่า “สวนอวตาร” (สวนเกิดใหม่) ถือเป็น การเริ่มต้นชีวิตใหม่ ชูชีวิตสิ่งที่ตายไปแล้วให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้ง

A NEW BEGINNING

ฐานันดร ๔ ทองคำ

นอกจากจะให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาแล้ว ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ยังให้ความเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งในโลกปัจจุบันที่อาจจะกำหนดชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ของสังคมได้ก็คือ สื่อมวลชน การนำเสนอข่าวสาร ไม่ว่าจะในรูปแบบดั้งเดิมหรือในโลกออนไลน์ ผู้รับข่าวสารจะได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้จริงใจอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับจรรยาบรรณ ความรับผิดชอบในวิชาชีพ อุดมการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงตรง เป็นธรรม เป็นจริง เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชน

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ จึงจัดตั้งรางวัล “ฐานันดร ๔ ทองคำ” ขึ้น เพื่อมอบให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ สื่อมวลชนที่สร้างสรรค์ผลงานเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน โดยพิธีมอบรางวัลได้จัดขึ้นในวันพิธีปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยรังสิต ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เป็นต้นมา

ภายหลังในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เปิดสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม RSU WISDOM TV สื่อทีวีเพื่อชุมชนปัญญา โดยเริ่มออกอากาศครั้งแรกในวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เน้นเนื้อหาสาระการรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงภายในสังคม และต่อยอดองค์ความรู้สู่สังคม พร้อมย้ำแนวคิด “สังคมธรรมารบไทย”

มหาวิทยาลัยรังสิตไม่ได้เป็นเพียงสถาบันอุดมศึกษาบนหอคอยงาช้าง แต่เป็นมหาวิทยาลัยที่ปลูกต้นกล้าแห่งความหวังที่มีคุณภาพคืนสู่สังคมไทย และหยั่งรากแก้วอย่างมั่นคง ตลอดจนเติบโตเป็นต้นไม้อุ่นแก่ทั้งบ้านใบและให้ร่มเงาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

โครงการข้าวแลกค่าเทอมช่วยลูกชาวนา และตลาดนัดลานแบร์ แชร้มังคุด ช่วยเกษตรกรชาวนา

ในยามที่สังคมและประเทศชาติเกิดวิกฤตปัญหา มหาวิทยาลัยรังสิตพร้อมที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมหาทางออกและแก้ไขปัญห โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มหาวิทยาลัยรังสิตได้จัดโครงการข้าวแลกค่าเทอมเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตที่เป็นลูกชาวนา โดยให้นำข้าวสารมาจ่ายเป็นค่าหน่วยกิตได้ จัดให้มีทุนการศึกษา “ทุนลูกชาวนา” ให้เป็นกรณีพิเศษ พร้อมกับเปิดพื้นที่ให้ชาวนานำข้าวสารมาขายในราคาถูกเพื่อเป็นอีกช่องทางในการช่วยจำหน่ายข้าวสารและจัดเวทีพูดคุยเพื่อร่วมกันฝ่าวิกฤตราชาข้าวช่วยเหลือชาวนาผู้เป็นกระดูกสันหลังของชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๒ เกิดสถานการณ์ผลผลิตมังคุดล้นตลาดและราคาหน้าสวนตกลงไปมาก ส่งผลทำให้เกษตรกรชาวนาเดือดร้อนกันถ้วนหน้า ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้สั่งการอย่างเร่งด่วนในการช่วยเหลือชาวนาเหมือนกับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มหาวิทยาลัยรังสิตได้จัดกิจกรรมชมน้ำตาชาวนาในโครงการข้าวแลกค่าเทอม โดยในครั้งนี้ได้กำหนดมาตรการระยะสั้น ๔ มาตรการเพื่อช่วยเหลือชาวนาคือ ๑. จัด “ตลาดนัดลานแบร์ แชร้มังคุด” ให้ชาวนานำมังคุดมาจำหน่ายโดยตรงจากสวนทั่วประเทศ และมหาวิทยาลัยรังสิตจะเป็นตัวกลางการจำหน่ายมังคุดระหว่างชาวนากับผู้ซื้อ ๒. เปิดพรีออเดอร์ซื้อมังคุดผ่านช่องทางออนไลน์เพื่อรับออเดอร์มังคุดให้กับชาวนาโดยตรง ๓. ให้นักศึกษาที่เป็นลูกหลานชาวนาขึ้นทะเบียนมังคุดแลกค่าเทอม และ ๔. จัดหลักสูตรอบรม (ไม่เสียค่าใช้จ่าย) ให้ความรู้เกี่ยวกับการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่ามังคุด ภู่วิกฤตมังคุดไทยล้นตลาด และยังจัดเวทีอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาในระยะยาวอีกด้วย

REMOVING TEARS OF FARMERS: THE PROJECT, "RICE FOR TUITION FEES."

ขณะที่ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ซึ่งสร้างความตื่นตระหนกและตื่นตัวแก่พวกเราทุกคนเป็นอย่างมาก มหาวิทยาลัยรังสิตในฐานะสถาบันการศึกษาได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขให้จัดตั้งเป็นศูนย์บริการวัคซีนเพื่อประชาชน โดยดูแลให้บริการวัคซีนแก่อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ประชาชนทั่วไปในชุมชนเมืองเอก และประชาชนจังหวัดปทุมธานี เป็นระยะเวลากว่า ๖ เดือน รวมทั้งรณรงค์ในเรื่องการรับวัคซีน การดูแลคนในชุมชนที่ได้รับเชื้อ คนที่ต้องกักตัว ส่งทีมแพทย์และยานอกจากนั้น ยังส่งน้ำส่งอาหารและถุงยังชีพให้แก่คนในชุมชนที่ต้องการความช่วยเหลืออีกด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยรังสิตมีนโยบายและให้ความสำคัญในเรื่องการดูแลชุมชนบริเวณรอบมหาวิทยาลัย เรามุ่งเน้นที่จะเติบโตไปอย่างมีคุณภาพด้วยกันกับชุมชน นอกจากจัดตั้งศูนย์บริการวัคซีนเพื่อประชาชน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้ว มหาวิทยาลัยรังสิตยังได้จัดทำโครงการพลิกโฉมหลักกนในการช่วยกันพัฒนาชุมชนโดยเอาองค์ความรู้จากคณะต่าง ๆ เข้าไปทำให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

“๑๖๘ วัน จับมือ รวมใจ ก้าวข้ามพันทภัยไปด้วยกัน” กับศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน

จุดเริ่มต้นของการเปิดศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน เริ่มจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ทำให้เกิดสถานการณ์ที่รุนแรง ซึ่งส่งผลให้คนในชุมชนหวาดกลัวเป็นอันมาก ด้วยเหตุนี้ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ จึงมีนโยบายว่ามหาวิทยาลัยควรจะมีส่วนในการดูแลช่วยเหลือชุมชน โดยเฉพาะชุมชนใกล้เคียงจึงทำให้เกิดความคิดที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมโดยการรวบรวมจิตอาสา โดยเฉพาะคนที่มีความสามารถในการช่วยเหลือส่วนต่าง ๆ จึงเริ่มจากการเปิด “ศูนย์ประสานงานและเฝ้าระวังโควิด ๑๙ หลักหก” โดยมีทีม Call Center และไลน์แอด เพื่อให้ข้อมูลแก่คนในชุมชน ซึ่งช่วงนั้นปัญหา COVID-19 ค่อนข้างรุนแรง คนเสียชีวิตในบ้านยังมีอยู่เนื่องจากไม่สามารถติดต่อหน่วยงานภาครัฐได้ จึงเกิดความคิดว่าควรจะทำศูนย์ฯ โดยตั้งใจไว้ว่า จะต้องไม่มีคนที่เสียชีวิตในบ้านแบบนั้นอีก เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงานช่วยเหลือผู้ป่วย COVID-19 อย่างน้อยคือเป็นการดูแลพื้นฐานขั้นต้นให้จนกว่าภาครัฐจะมารับตัวไปรักษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นเรฐ พันธารธร ในฐานะประธานปฏิบัติการศูนย์บริการฉีดวัคซีนโควิด ๑๙ มหาวิทยาลัยรังสิต กล่าวถึงที่มาของการเปิด “ศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน” ว่าเกิดจากหัวใจของคนทำงาน เราไม่ได้ทำตามหน้าที่ แต่เราทำในสิ่งที่เรารู้สึกว่าเราอยากจะทำให้ดีที่สุด แม้กระทั่งการออกแบบศูนย์วัคซีน ซึ่งประสบการณ์ที่เราได้รับคือเกิดการเรียนรู้ว่าถ้าเรามีใจให้แก่การทำงาน เราทำมันด้วยใจ และคิดว่าเราจะผ่าน

อุปสรรคต่าง ๆ ไปได้ ขณะเดียวกันผู้มารับบริการจะสัมผัสได้ถึงความตั้งใจของเราในการที่เราจะทำงานอย่างเต็มที่ ในแต่ละจุดที่วางแผนกันตั้งแต่เดินเข้ามา ฝ่ายต้อนรับ ทุกอย่างถูกเก็บรายละเอียด ภายในมีบริการ Fast Track เพื่อให้บริการผู้สูงอายุและผู้ที่จะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เราให้บริการแบบครบวงจร ทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้มารับบริการ ทำให้เขาได้รับความสะดวกมากที่สุด จนกระทั่งผู้ป่วยติดเตียงก็สามารถนำรถมาจอดโดยไม่ต้องลงจากรถ ทีมแพทย์พยาบาลจะเข้าไปดูแลในเรื่องของเอกสารและฉีดวัคซีนให้ นั่นคือ การทำงานด้วยหัวใจของพวกเขา

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงาน ๑๖๘ วัน เชื่อว่าถ้าเราทำทุกอย่างด้วยใจ ด้วยความตั้งใจที่ดี อย่างครั้งนี้ โจทย์ที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ให้แก่เราก็คือ ต้องบริการอย่างดีที่สุดให้คนมารับบริการประทับใจ ให้เป็นความทรงจำที่ดีของเขา เพราะว่าวิกฤตนี้มันเป็นวิกฤตระดับโลก หากไม่เกิดจากการทำงานด้วยใจ ภารกิจนี้จะไม่สำเร็จ “ศูนย์ฉีดวัคซีนที่มีหัวใจ” นั้นหมายถึงว่าเกิดจากการทำงานจากหัวใจไม่ใช่หน้าที่ ภายหลังเมื่อเปิดศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชนแห่งนี้แล้ว เชื่อว่าคนที่ทำงานตรงนี้จะคิดถึงเหตุการณ์นี้ไปอีกนานเพราะว่าเราทำงานด้วยกันมายาวนานมากในทุกส่วน และเราจะผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปด้วยกัน เหมือนกับที่เคยผ่านวิกฤตครั้งอื่น ๆ มา

รังสิต รังสรรค์

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ในวันอำลาตำแหน่งอธิการบดี เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อส่งไม้ต่อในการดูแลมหาวิทยาลัยรังสิตให้แก่ ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ ได้กล่าวไว้ว่า “ตลอดระยะเวลา ๓๗ ปี (พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๖๕) ในช่วงชีวิตของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ผ่านมา ได้ตั้งปณิธานว่าเราจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบที่การศึกษาคือนวัตกรรม และเราจะเป็นชุมพลแห่งปัญญาของชาติที่จะปฏิรูปชี้นำทางประเทศไทยไปสู่สังคมธรรมาธิปไตย แม้ว่าเรายังไม่บรรลุถึงเป้าหมายปลายทาง แต่อย่างน้อยเราก็เดินมาถูกทางแล้ว ไม่ได้หลงทางแต่ประการใดนับจากวันออกเดินทางมาเราก็ได้เดินทางมาได้ไกลมากโขอย่างน่าอัศจรรย์ใจมากแล้ว เราเดินทางกันมาด้วยความเหน็ดเหนื่อย อดทน บากบั่น มุมานะ บุกป่าฝ่าดง ขึ้นเขาลงห้วยด้วยความยากลำบากอย่างแสนสาหัส ต้องฟันฝ่าอุปสรรคมากมายในการเดินทาง แต่พวกเราที่ไม่ย่อท้อเสียสละอุทิศทุ่มเทกันมา อีกไม่นานนักเราก็จะถึงสังคมธรรมาธิปไตย ดินแดนที่เราใฝ่ฝันหา”

● **RANGSIT
UNIVERSITY
AS THE SOURCE
OF NATIONAL
WISDOM**

พ.ศ. ๒๕๖๕ — ปัจจุบัน

มหาวิทยาลัย ชั้นนำสังคม

OUR STUDENTS AS THE HEART OF RANGSIT UNIVERSITY

**ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ยังคงเป็นตำนานของ
มหาวิทยาลัยรังสิต ของประเทศไทย
และท่านยังคงเป็นเสาหลักให้แก่มหาวิทยาลัย
ของเราต่อไปและตลอดไป ด้วยคุณูปการ
ของท่านซึ่งเป็นผู้บุกเบิก
เป็นผู้ที่คิดต่างอย่างสร้างสรรค์**

ถ้อยความส่วนหนึ่งของ ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์
ในวันรับตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต

ด้วยวิสัยทัศน์การบริหาร ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีผู้ก่อตั้งได้วางทิศทางที่แข็งแกร่งให้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิตในการมุ่งสร้างสังคม สร้างชุมพลแห่งปัญญาให้แก่ประเทศไทย เมื่อเข้าสู่การบริหาร ภายใต้ผู้นำยุคใหม่ ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยรังสิต ก็ยังยืนหยัดสืบสานปณิธาน อันมุ่งมั่นพร้อมต่อยอดการบริหารมหาวิทยาลัยรังสิต โดยผลักดันให้ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจนนักศึกษา มีความเป็นผู้นำทางความคิด เมื่อใดก็ตาม หากสังคมหรือประเทศชาติพบปัญหา หรือวิกฤตต่าง ๆ ในฐานะที่มหาวิทยาลัยรังสิตเป็น แหล่งชุมพลปัญญา ที่มีบุคลากรและนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญหลากหลายด้าน ดังนั้น ผู้บริหารและ บุคลากรมหาวิทยาลัยรังสิตทุกคนจึงพร้อมที่จะเป็น ส่วนหนึ่งและร่วมสนับสนุนในการแสดงความคิดเห็น หาแนวทาง ตลอดจนหาทางออกในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ ด้านการท่องเที่ยว ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคม และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

นี่คือหมุดหมายในก้าวต่อไปของมหาวิทยาลัยรังสิต และยิ่งก้าวต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยยืนหยัดยึด บทบาท “ชั้นนำสังคม” ผลักดันความเป็นผู้นำทาง ความคิด นอกจากนี้ อธิการบดี ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ ยังเน้นนโยบายให้ความสำคัญและมุ่งมั่นพัฒนา ทั้งด้านกายภาพ จิตใจ และพื้นที่การเรียนรู้ เพื่อนักศึกษาที่เป็นหัวใจของมหาวิทยาลัยรังสิต มีความมุ่งมั่นเพื่อให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นชุมพลแห่งปัญญา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำสังคม จุดประกาย และต่อยอดความฝันของทุกคนให้เป็นจริง

จากแนวนโยบายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า นอกจาก การเป็นแหล่งชุมพลปัญญาของชาติและพร้อม ในการช่วยเหลือสังคมในทุกด้านแล้ว ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ ได้ปักหมุดยุทธศาสตร์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณสมบัติตรงตาม ความต้องการของพลเมืองโลก ขณะเดียวกันพร้อม เปิดพื้นที่สนับสนุนการเรียนรู้ พัฒนาการเรียน การเรียนรู้ดิจิทัลทรานส์ฟอร์มครอบคลุมทุกหลักสูตร หลากหลายวิชาชีพ ก้าวสู่ Hub การศึกษาอนาคต โดยได้เปิดพื้นที่การเรียนรู้ให้นักศึกษาได้ใช้ ประโยชน์อย่างเต็มที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อเปิดพื้นที่การเรียนรู้เป็นมหาวิทยาลัย ๒๔ ชั่วโมง เรื่องของความปลอดภัยของนักศึกษาจึงเป็น สิ่งสำคัญที่ต้องตระหนัก มหาวิทยาลัยรังสิตจึงได้ จัดตั้งสำนักงานตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิต (ตร.ม.) ขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เพื่อดูแลป้องกัน การก่อเหตุอาชญากรรมในพื้นที่โดยรอบสถานศึกษา เพื่อให้นักศึกษา บุคลากร รวมทั้งผู้ปกครองรู้สึก อุ่นใจถึงความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในรั้ว มหาวิทยาลัย

เรื่องทางกายภาพ การบริการ
และความปลอดภัย
เป็นสิ่งให้ความสำคัญ
เราจะทำให้มหาวิทยาลัยรังสิต
เป็นพื้นที่ปลอดภัยทุกตารางนิ้ว
นักศึกษาต้องได้รับ
การดูแลเหมือนลูกหลาน
มีเครื่องอำนวยความสะดวก
ตลอดจนมีสิ่งสนับสนุน
การเรียนการสอนทุกระดับ

มหาวิทยาลัยรังสิตมีภารกิจในการสร้างชุมพลังทางปัญญาให้นักศึกษาซึ่งเป็นอนาคตของชาติ โดยมีพื้นที่การเรียนรู้ พื้นที่สนทนาการ ด้วยแนวคิดการเป็นมหาวิทยาลัย ๒๔ ชั่วโมงที่มีความปลอดภัยทั้งกายและมั่นคงในใจ เราสร้างพื้นที่ที่เรียกว่า Dream Space เพื่อเป็นการส่งเสริมบรรยากาศที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม เพราะเราเชื่อว่าการศึกษาคือนวัตกรรม มหาวิทยาลัยรังสิตส่งเสริมแนวคิด “Future Design” ชีวิตออกแบบได้เพื่อเสริมทักษะสร้างคนเพิ่มโอกาสสร้างงาน พัฒนาเยาวชนสู่การเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมอัจฉริยะ นักศึกษาสามารถออกแบบการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพื่อเติมทักษะแห่งอนาคต พร้อมกันนี้มหาวิทยาลัยรังสิต

ยังได้วางแนวทางสู่ความเป็นนานาชาติ โดยมีการบูรณาการวิชาการ และกิจกรรมที่หลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาทั้งไทยและนานาชาติได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ เข้าใจความเป็น Multicultural ในระดับสากล ทั้งหมดนี้เพราะเราเชื่อว่า “หัวใจของมหาวิทยาลัยรังสิตคือนักศึกษา”

นอกจาก RSU Dream Space แล้วมหาวิทยาลัยรังสิต ยังมีแผนจะสร้างอาคารเรียนใหม่ได้แก่อาคาร Business Administration เพื่อเรียนรู้อาจารย์บริหารธุรกิจ ภายใต้อาคารเรียนหลังใหม่ที่เพียบพร้อมด้วยการขับเคลื่อนไอเดียสร้างธุรกิจ คนธุรกิจมองไปข้างหน้าด้วยความมั่นใจ ทั้งล็อบบี้ ห้องเรียน ห้องสัมมนา ห้องนิทรรศการ ห้องปฏิบัติการทางธุรกิจ และพื้นที่กิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นธุรกิจพร้อมกับสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดให้แก่ทุกคน และมีแผนจะสร้างอาคาร ๔ ชั้น อีก ๑ หลัง สำหรับการเรียนการสอนของนักศึกษากายภาพบำบัด เกสซ์ศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

บนเส้นทางคุณภาพการศึกษาและเส้นทางความเป็นเลิศขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง มิใช่เป็นเพียงความคิดฝันหรือวิสัยทัศน์ของฝ่ายบริหารเท่านั้น หากจะต้องเป็นเป้าหมายที่ทุกฝ่ายทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมพร้อมใจกันก้าวไปสู่ความสำเร็จเดียวกัน มหาวิทยาลัยรังสิตยังคงก้าวเดินต่อไปอย่างมุ่งมั่นและไม่หยุดยั้งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยรังสิตคือชุมพลังปัญญาของชาติมาหลายทศวรรษ และจะเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบที่สร้างคนให้สมบูรณ์ทั้งความรู้ ทักษะ

● WE ARE COMMITTED TO BEING THE SOURCE OF WISDOM AND SOCIAL LEADER WHICH INSPIRES ALL STUDENTS TO ACHIEVE THEIR DREAMS.

บุคลิกภาพและจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำสังคมที่เป็นที่พึ่ง เป็นสติปัญญาให้แก่สังคม ไม่ใช่เพียงแคเป็นที่สอนหนังสือ หรือแหล่งผลิตปริญญาบัตรเท่านั้น บัณฑิตที่เป็นผลผลิตของมหาวิทยาลัยต้องถึงพร้อมทั้งวิชาการ วิชาของตน มีทักษะชีวิต และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมพัฒนาและต่อยอดให้เจริญก้าวหน้าไปสู่สังคมใหม่ที่ดึงมาทันกับยุคสมัยที่เรียกว่า สังคมธรรมาธิปไตย ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้มหาวิทยาลัยรังสิตของเราเป็น “ชุมพลังแห่งปัญญา” เพื่อปฏิรูปประเทศไทยไปสู่สังคมธรรมาธิปไตยอย่างแท้จริง

40

YEARS OF RANGSIT UNIVERSITY

ดร.มลิวลัย ประดิษฐ์วีระ รศ.ศุภคลากร ๒๘๓๐๐๐๑

มุมมองต่อมหาวิทยาลัยรังสิตแห่งนี้ เปรียบเสมือนคนที่กำลังโตเต็มวัยมีอายุ ๔๐ ปี ผ่านอะไรมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นความสุข ความทุกข์ ปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ แต่ทุกอย่างก็ได้หลอมรวมและเป็นแรงขับเคลื่อน ทำให้มหาวิทยาลัยของเรายืนอยู่ในจุดนี้ จุดที่มั่นคง ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นจากวงการศึกษาระดับชาติ และนานาชาติ โดยเฉพาะคนรังสิตเองที่มีความรัก ศรัทธา และผูกพันยิ่งต่อมหาวิทยาลัย

“มหาวิทยาลัยรังสิตไม่ว่าต้องพบเจอกับปัญหาใด ๆ ก็ไม่เคยเห็นว่ามหาวิทยาลัยของเราจะผ่านปัญหาเหล่านั้นไปไม่ได้ ในบางสถานการณ์ได้มีโอกาสเห็นและรับฟังกระบวนการที่ทีมผู้บริหารพูดคุย ได้เห็นการตัดสินใจ เห็นวิธีการตั้งรับและแก้ปัญหา นับว่าเป็นโชคดีที่เรามีท่านอธิการบดีกิตติคุณผู้ก่อตั้งและท่านอธิการบดีที่มีวิสัยทัศน์ มีความเป็นผู้นำ ท่านมีวิสัยคิดแก้ปัญหาแบบที่บางครั้งก็ไม่มีใครกล้าคิดกล้าทำ นำมหาวิทยาลัยรังสิตสู่สภาวะเหนือปัญหาและเจริญรุ่งเรือง เช่นปัจจุบัน อีกเรื่องที่ต้องยอมรับคือการบริหารงานที่เปิดกว้าง และยอมรับความแตกต่างด้านความคิด มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้คนที่เก่งกล้าสามารถมาร่วมงาน สร้างชุมพลังแห่งปัญญา ใครที่เก่งท่านเชิญให้มาร่วมงานด้วยกัน ท่านอยากให้มหาวิทยาลัยมีนักวิชาการหลากหลายสาขาที่สามารถชี้นำสังคมได้ แม้ว่าบางท่านอาจมีความคิดเห็นต่างทางการเมืองและเรื่องอื่น ๆ แต่การมีความเห็นต่างก็เป็นอีกหนึ่งวิธีการที่จะได้มองหามุมมองที่ดีที่สุด กลายเป็นบรรยากาศแห่งความสร้างสรรค์ได้”

๔๐ ปีมหาวิทยาลัยรังสิต เป็น ๔๐ ปีแห่งการพัฒนาเจริญเติบโตที่เกินวัย

มหาวิทยาลัยรังสิตในประสบการณ์ตรงของดิฉัน คงไม่หมดเรื่องเล่าได้ง่ายนัก แต่ก็พอสรุปให้ฟังได้ว่า การได้ทำงานที่นี้นับว่ามีความสุขที่สุด

“แม้ว่าจะทำงานที่มหาวิทยาลัยรังสิตมาเก่าแก่ แต่ไม่ใ้หมายความว่าเราเก่งกาจ การได้รับโอกาสความไว้วางใจและการได้รับการดูแลเอาใจใส่ นับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้เราต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด ให้สมกับโอกาสและความรู้สึกดีงามที่ได้รับ นั่นทำให้เรามีความสุขในการทำงานที่มหาวิทยาลัยรังสิตนี้ และเข้าใจว่าบุคลากรทั้งหมดก็คงรู้สึกเช่นเดียวกัน ก่อนหน้านี้นั้นตนเองได้มีช่วงเวลาเจ็บป่วยและหมอบอกว่าจะมีเวลาเหลือไม่เท่าไร คิดว่าควรลาออกและใช้ช่วงเวลาเพียงไม่กี่เดือนนี้กับตัวเองและครอบครัว จึงได้ขอลาออกกับท่านอธิการบดี ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ แต่ท่านกลับบอกว่า ให้ไปรักษาตัวเสียก่อน รักษาไม่หายจึงค่อยลาออก และได้กล่าวว่าในการรักษา หากต้องมีสิ่งใดที่มหาวิทยาลัยจะดูแลให้ได้ก็ขอให้บอก ตอนนั้นมีความตื่นตันใจและน้ำตาไหล

นี่เป็นอีกหนึ่งความประทับใจอย่างสุดซึ่ง ช่วงเวลานั้นไม่มีโอกาสและไม่กล้าจะแจ้งท่าน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติคุณผู้ก่อตั้ง จนเมื่อตัดสินใจว่าจะรักษาก็ได้มีโอกาสเรียนท่าน ท่านบอกว่าการรักษามะเร็งปัจจุบันนี้มีการพัฒนาแล้วขอให้ตั้งใจรักษาให้รู้สึกมีกำลังใจเพิ่มขึ้น ในช่วงการให้เคมีบำบัดได้รับการดูแลจากหลายท่าน ซึ่งขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์หมอศุภชัย ท่านคณบดีพยาบาล ท่านคณบดีวิทยาลัยเภสัชศาสตร์ ยังรวมไปถึงศิษย์เก่าคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เรียกว่า สิ่งเหล่านี้คือความประทับใจและเป็นความสุขในชีวิต”

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นมหาวิทยาลัยใหญ่ด้วยมีบุคลากรเป็นหลักพันคน เชื่อว่าคนรังสิตทุกคนสัมผัสได้เหมือนกันคือเราทุกคนทำงานด้วยความรักและความผูกพัน สำหรับหอสมุดที่ตนเองได้ทำหน้าที่ดูแลบริหารมายาวนานนั้น เน้นการให้บริการ มีบุคลากรวิชาชีพทำหน้าที่บริการนักศึกษาและคณาจารย์ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ

เมื่อมีโอกาสจะบอกกับบุคลากรหอสมุดเสมอว่าให้ภูมิใจกับงาน เพราะงานที่ท่านนั้นเป็นงานบริการ เป็นงานที่ดีเหมือนเราได้ทำกุศล ขอให้สังเกตว่าในยามที่หอสมุดต้องขอความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือต่าง ๆ เราก็จะได้รับการตอบรับที่ดีกลับมาเช่นกัน เป็นความเกื้อกูลกันภายในองค์กร พูดถึงเรื่องห้องสมุดทำให้นึกย้อนกลับไปเมื่อครั้งก่อตั้งมหาวิทยาลัย หอสมุดนับเป็นหน่วยงานแรก มีเรื่องราวที่พวกเราเก็บไว้ในความทรงจำเมื่อครั้งที่จะต้องจัดหาคู่มือการจัดหมวดหมู่หนังสือระบบห้องสมุดรัฐสภาอเมริกันและระบบห้องสมุดแพทย์อเมริกัน ซึ่งต้องสั่งซื้อคู่มือจากเมืองนอก ท่านดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ กำลังจะเดินทางไปยังกรุงวอชิงตัน ดีซี ประเทศสหรัฐอเมริกาพอดี ท่านมีความเอื้ออารีที่จะซื้อกลับมาให้ห้องสมุด หลังจากนั้นเมื่อท่านเดินทางกลับเมืองไทยก็ได้มาบอกพวกเราว่า “ผมไม่รู้ว่ามันจะเยอะขนาดนี้ ต้องใช้วิธีขนส่งทางเรือมานะ คู่มือค่อนข้างหนัก ๓๐ - ๔๐ เล่มเลยทีเดียว ต้องใช้เวลาหน่อยให้รอก่อน” จากถ้อยความประโยคนั้นพวกเรานิยามว่า นี่คือการใส่ใจที่เราได้รับการดูแล เมื่อเห็นคู่มือการจัดหมวดหมู่หนังสือครั้งใดก็จะนึกถึงเรื่องนี้ตลอด

วิทยาลัยรังสิตในอดีต หรือ มหาวิทยาลัยรังสิตในปัจจุบัน ไม่ใช่องค์กรที่ก้าวไกลไปหรือคิดไปทำไป แต่ทุกอย่างมีการวางแผน

แผนผังของมหาวิทยาลัยในสมัยนั้นเหมือนกับภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อาคารแรกที่ก่อตั้งมีชื่อว่า อาคาร ๒ (ประสิทธิ์รัตน์) ซึ่งทุกคนมักจะถามเสมอว่าแล้วอาคาร ๑ อยู่ตรงไหน

“ทุกอย่างมีการวางแผนเช่นเรื่องการก่อสร้างอาคาร คนออกแบบ คนวางผังเขามีภาพเอาไว้แล้ว เสาธงจะอยู่ตรงไหน อาคาร ๑ จะเกิดขึ้นตรงไหน อาคารหอพัก อาคารหอสมุด อาคารเรียนคณะต่าง ๆ ได้ถูกวางแผนผังไว้ตั้งแต่ต้น วิทยาลัยรังสิตในอดีตหรือมหาวิทยาลัยรังสิตในปัจจุบัน ไม่ใช่องค์กรที่ก้าวไกลไปหรือคิดไปทำไป แต่มีการวางแผนทั้งในทางกายภาพและการเปิดหลักสูตรต่าง ๆ ไว้ตั้งแต่ต้น เวลาผ่านมา ๔๐ ปีนี้ถึงยุคของการบุกเบิก ทีมบุคลากรหลายท่านได้มีส่วนร่วมในหลาย ๆ บทบาทหน้าที่ สัมภาษณ์อาจารย์ใหม่ คুমสอบนักศึกษา รับสมัครนักศึกษาใหม่ กำหนดระเบียบ การแต่งกายนักศึกษา จัดทำคู่มือการศึกษา แม้กระทั่งการจัดประชุมบุคลากร ครั้งแรกในวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ มีการนำเสนอเพลงมหาวิทยาลัย ตะวันรุ่ง ฟุ้งรังสิต เวอร์ชันแรก ร้องโดย คุณบุษยา รังสี พวกเราก็ร่วมด้วยช่วยกัน ร้องเพลง”

เมื่อหลับตานึก เวลาเดินผ่านไปรวดเร็ว ไม่รู้กี่ร้อนกี่หนาว มหาวิทยาลัยได้ต่อสู้กับวิกฤตต่าง ๆ น้อยใหญ่ แต่ก็ผ่านพ้นมาได้อย่างงดงาม

“วิสัยทัศน์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ท่านมองภาพกว้าง คิดไกลออกจากปัญหาไปอีกก้าว ไม่ว่าจะวิกฤตใดมหาวิทยาลัยของเราก็ฟันฝ่ามาได้ เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่งกาจแล้ว เป็นผู้ใหญ่อ่างเต็มที เปรียบเป็นคนที่มีความสุข มีวุฒิภาวะอยู่มากทีเดียว”

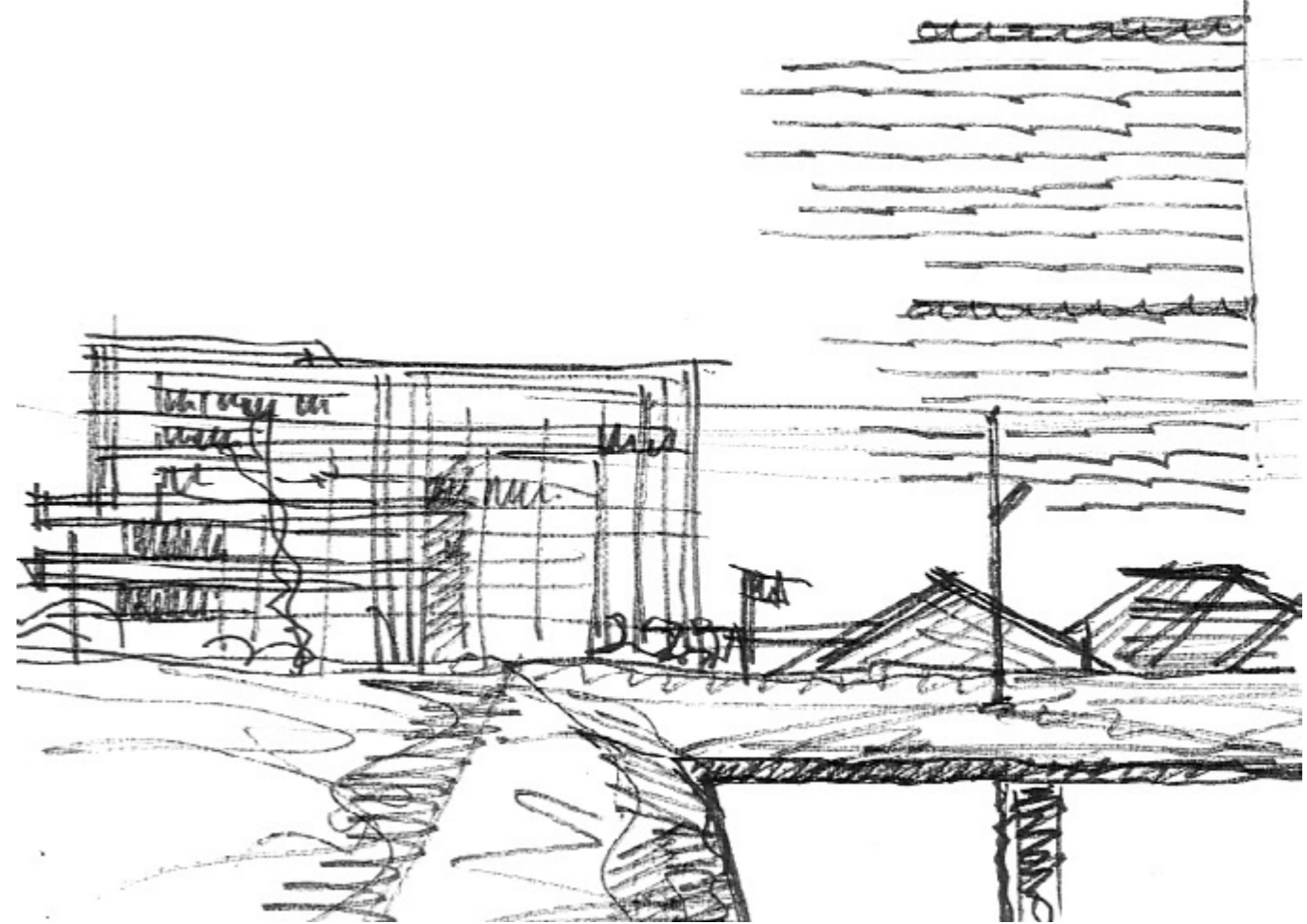
บัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรังสิต เรียกว่า เป็นเครือข่ายที่ขยายและกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ ไม่เพียงแต่ในประเทศไทย ไปต่างประเทศก็เจอดีกรีเก๋ที่น่ารักมากเช่นกัน

“ล่าสุดเดินทางไปได้วันคนเดียว และขอให้นักท่องเที่ยวกลุ่มที่อยู่ไม่ไกลช่วยถ่ายรูปให้ นำไปสูบทสนทนาระหว่างกัน และเมื่อเขารู้ว่าเราเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยรังสิต เขาก็รีบบอกด้วยความยินดีว่า อาจารย์ครับผมก็เป็นศิษย์เก่าครับ หนูก็เป็นศิษย์เก่าค่ะ แย่งกันแล้วว่าอยู่คณะใดใครเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่น่ารักไปกว่านั้น ลูกหลานของเขาก็เรียนที่มหาวิทยาลัยรังสิต”

- **ในฐานะที่เป็นบุคลากร มหาวิทยาลัยรังสิต ไม่เพียงจะบอกว่ารักและผูกพันมากเพียงใด ต่อมหาวิทยาลัยรังสิตแห่งนี้ แต่ขอบอกว่า ไม่ว่าจะสิ่งใดที่จะช่วยได้ ทำได้ บุคลากรคนนี้ก็พร้อมที่จะเดินเคียงข้างไปกับมหาวิทยาลัย**

วิทยาลัยรังสิต โครงการมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ

อานันท์ ชาญพาณิชย์พันธ์
รศ.สบุคคลากร ๒๕๕๓๐๓๔

40 YEARS OF RANGSIT UNIVERSITY

๔๐ ปี มหาวิทยาลัยรังสิต ๒๕๒๘ - ๒๕๖๘

การก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิตมิได้อำนาจความสำเร็จทางธุรกิจเป็นจุดมุ่งหมายที่ ๑ แต่เน้น “คุณภาพการศึกษา” เป็นเป้าหมายหลักเพราะเชื่อว่า “คุณภาพ” จะเป็นหลักประกันความสำเร็จที่แท้จริงและในระยะยาว การบรรลุ “คุณภาพ” หมายถึง ๑. การทุ่มเท การลงทุน ทั้งเรื่องบุคลากร ครู - อาจารย์ อุปกรณ์เครื่องมือทางการศึกษาและเทคโนโลยีต่าง ๆ ๒. ระบบระเบียบในการปฏิบัติงานที่ยืดหยุ่นสอดคล้องให้คนทำงานอย่างมีความสุขมีความหวัง และ ๓. บรรยากาศในมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตที่มีคุณภาพ เช่น สิ่งแวดล้อม สันทนาการ กิจกรรมวิชาการ และกิจกรรมของนักศึกษา

หลักฐานหนึ่งที่แสดงว่าเรามุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพอย่างแท้จริงมากกว่าความสำเร็จทางธุรกิจคือ “การจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น” ตามกฎหมาย เมื่อมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายและได้จัดสรรเงินเข้ากองทุนประเภทต่าง ๆ แล้วจึงจะจัดสรรส่วนที่เหลือให้แก่ผู้รับใบอนุญาตและผู้ถือหุ้น โดยกำหนดสูงสุดไม่เกิน ๓๐% แต่มหาวิทยาลัยรังสิต แม้มีเงินเหลือก็ไม่เคยจัดสรรถึง ๓๐% จัดสรรเพียง ๗ - ๘% หรืออย่างมากสุด ๑๑% ติดต่อกันหลายสิบปี เจตนาเพื่อให้เงินไปลงทุนพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องนี้กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้แสดงความชื่นชมและขอบคุณมหาวิทยาลัยต่อหลายครั้ง

ผู้ก่อตั้งมีปณิธานหรือตั้งเป้าหมายที่สูงสุดไว้แต่ต้นว่าจะสร้างหลักสูตรและผลิตภัณฑ์ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและมีความสำคัญต่อประเทศชาติในอนาคต ซึ่งนอกจากสาขาวิชาทั่วไปแล้ว ยังมุ่งไปที่ “กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ” เพื่อสร้างบุคลากรทางสายการแพทย์ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัช เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด รังสีเทคนิค ฯลฯ ซึ่งเป็นความตั้งใจตั้งแต่ต้น ทั้ง ๆ ที่เป็นงานที่ยาก ทำหาย และต้องการความพร้อมสูง ที่สำคัญต้องเป็นที่ยอมรับของสภาวิชาชีพ ที่คอยควบคุมคุณภาพอย่างใกล้ชิด ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ มหาวิทยาลัยจึงเปิดคณะบริหารธุรกิจและคณะพยาบาลศาสตร์

นอกจากนี้ ยังเปิดกว้างในการรับบุคลากรที่หลากหลายเข้ามา ร่วมงาน บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายในสายวิชาชีพ และเปิดกว้างกับความคิดเห็นและทัศนคติที่หลากหลายแตกต่าง ไม่กีดกันทางความคิด ความเชื่อ ทั้งเรื่องทางการเมืองและทางสังคม จุดยืนของมหาวิทยาลัยรังสิตในเรื่องนี้ยังแสดงออกให้เห็นได้จากการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งกรรมการสภาฯ มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรชั้นนำของประเทศหลากหลายสาขามาก อาทิ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น อดีตรัฐมนตรีหลายกระทรวง อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และผู้บริหารระดับสูงจากธุรกิจเอกชน ได้แก่ True และ BTS นอกจากนี้ ในการบริหารงานบุคลากรมหาวิทยาลัยใช้ระบบ Honor System หรือระบบเกียรติยศที่ให้ความเชื่อถือในความรับผิดชอบต่อตนเองของบุคลากร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน

จุดยืน “รับใช้สังคม ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับสังคม” มหาวิทยาลัยยังปลูกฝังทัศนคติให้อาจารย์และนักศึกษาใส่ใจปัญหาสังคม นำวิชาการไปรับใช้แก้ปัญหาสังคม

ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ มหาวิทยาลัยรังสิตจึงกำหนดวิสัยทัศน์ “ขุมพลังปัญญาของชาติ เพื่อสร้างสังคมธรรมธิปไตย” ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัยทั้งวิชาการ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการสังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งกิจกรรมนักศึกษา มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมมีส่วนชี้นำ เสนอแนะ หรือร่วมผลักดันและแก้ไขปัญหาสังคม เช่น งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไม่ได้จำกัดแค่จัดกิจกรรม ศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี ตามวาระต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ยังทำโครงการระยะยาวร่วมกับเมืองเขมรราฐในการพัฒนาเมืองเขมรราฐเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โครงการพัฒนาศักยภาพผ้าทอ ตำบลเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพพื้นที่ ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ฯลฯ

๕๐ ปีมานี้ การรับรู้ของสังคมต่อมหาวิทยาลัยรังสิต จึงไม่ใช่แค่สถาบันการศึกษาหรือที่สอนหนังสือเพียงเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มักจะมีกิจกรรมทางสังคม และการเมืองที่หลากหลาย มีทัศนะทางสังคมที่ชัดเจน ซึ่งไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือเห็นต่างถือเป็นเรื่องปกติ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับรางวัล SVN AWARD เครื่องหมายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้รับการยกย่องให้เป็น “สถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม” มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ “กล้าคิด กล้าทำ ทำอย่างตั้งใจ ทำอย่างดีที่สุด” เราเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่เปิดหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตแพทยศาสตร และนักบิน

หลักสูตรแพทย์ เป็นเป้าหมายสูงสุดของการเปิดการเรียนการสอนสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพราะหลักสูตรแพทย์ต้องใช้ความพร้อมสูงมาก เราทำได้ด้วยโมเดลของเราเองที่เป็นเอกชนคือ การสร้าง “สถาบันร่วมผลิตแพทย์” โดยวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ร่วมกับ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งกว่าจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้การพูดคุยทำความเข้าใจกันอย่างยาวนาน ท่ามกลางการคัดค้านของแพทย์หลายท่านในแพทยสภา แต่เราทำได้สำเร็จ เช่นเดียวกับ “สถาบันการบิน” เพื่อผลิตนักบิน เราเปิดได้ด้วยการสร้างความร่วมมือกับพันธมิตรจากองค์กรภายนอก เช่น สถาบันการบินพลเรือน โรงเรียนการบินทั้งในประเทศและต่างประเทศ ขณะเดียวกันเราเปิดหลักสูตรดนตรี ดิจิทัลอาร์ต และนวัตกรรมเกษตร ซึ่งดูเหมือนไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร แต่วิธีการทำหลักสูตรของเราเป็นเรื่องใหม่และนอกกรอบ วิทยาลัยดนตรี เราเริ่มหลักสูตรดนตรี ไม่ใช่มีแค่อาจารย์ มีอาคาร มีเครื่องดนตรีเพียงเท่านั้น แต่เราสร้าง “ศาลาดนตรีสุริยเทพ”

เพื่อเป็นที่แสดงดนตรีไปพร้อมกันด้วย นอกจากเป็นฮอลล์เอนกประสงค์แล้ว วัตถุประสงค์สำคัญก็เพื่อให้นักดนตรีได้มีโอกาสแสดงบนเวทีมาตรฐานระดับชาติ เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์จริงของชีวิตนักดนตรีอีกด้วย คณะดิจิทัลอาร์ตก็เช่นกัน ไม่ใช่แค่มีอาจารย์ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่เราพัฒนาศักยภาพของการเรียนการสอน พัฒนาทักษะของอาจารย์และนักศึกษาด้วยการปฏิบัติจริงคือ การสร้างภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่อง “ครุฑ มหายุทธ หิมพานต์” ด้วยงบประมาณกว่า ๘๐ ล้านบาท นวัตกรรมเกษตร เพราะเราเชื่อว่าภาคการเกษตรยังสำคัญและเป็นอนาคตของประเทศ นอกจากสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำ (นวัตกรรมเกษตร) กลางน้ำ (เทคโนโลยีอาหาร) จนถึงปลายน้ำ (เทคโนโลยีชีวภาพ) เพื่อสนับสนุนการศึกษาด้านนวัตกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยรังสิตยังจัดทำโครงการ “นวัตกรรมนาข้าวชาวนาอัจฉริยะ” โดยร่วมกับชุมชน ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สร้างโรงสีข้าวชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองของชาวนา โดยการรณรงค์ให้ชาวนา “ขายข้าวสาร ไม่ขายข้าวเปลือก” ซึ่งนอกจากเป็นการช่วยชาวนาในด้านการตลาดแล้ว ยังเป็นพื้นที่ในการศึกษาและวิจัยของคณะอีกด้วย

“นี่คือสิ่งที่แสดงถึงความริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าทำ ทำอย่างตั้งใจ และทำอย่างดีที่สุด”

พันธะต่อสังคม

มหาวิทยาลัยรังสิตมีโซที่สอนหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่เป็นที่สร้างองค์ความรู้และนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาสังคม มหาวิทยาลัยรังสิตมีคณะวิชาที่หลากหลาย ซึ่งคณะวิชาเหล่านี้มีพันธะต้องสร้างความรู้ ความคิด คือ นอกจากแสดงทัศนะเป็นครั้งคราวของครู - อาจารย์ การจัดเวทีเสวนาในวาระต่าง ๆ มหาวิทยาลัยยังได้จัดทำข้อเสนอที่เป็นระบบหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการปฏิรูปประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เราระดมนักคิด นักวิชาการทั้งภายในและภายนอก สร้างข้อเสนอที่เรียกว่า “รังสิตโมเดล” เป็นข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปประเทศเร่งด่วน ๑๑ ด้าน ได้แก่ การปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ การปฏิรูปพลังงาน การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การกระจายอำนาจ (ปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน) การปฏิรูปเศรษฐกิจภายใต้ระบบการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรมเพื่อสังคม การปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปภาคการเกษตร การปฏิรูปการจัดการทรัพยากร การปฏิรูปภาคแรงงาน การปฏิรูปสื่อ และการแก้ไขปัญหาคอนเจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม และในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้เสนอ “การปฏิรูประบบและพัฒนาชาวไทย” ต่อนายกรัฐมนตรี

การร่วมแก้วิกฤตอย่างกันทั่วทั้ง (หรือพลิกวิกฤตเป็นโอกาส)

มหาวิทยาลัยรังสิตเจอวิกฤตทั้งขององค์กร นักศึกษา และประเทศหลายครั้งที่หนักหน่วง และเราทำได้ดี ๓ กรณี คือ

น้ำท่วมปี พ.ศ. ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยจมน้ำเกือบ ๒ เดือน ความเสียหายเป็นพันล้านเราปลุกขวัญพนักงานด้วยแนวคิดเรื่อง “การเกิดใหม่” หรือ “อวตาร” คือ ร่วมกันพลิกฟื้นนครมิตมหาวิทยาลัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมในทุกมิติ ทั้งขวัญกำลังใจ ทั้งทางกายภาพ แต่ปัญหาใหญ่อีกปัญหา คือ “นักศึกษา” ในสภาพที่มหาวิทยาลัยเสียหายกว่าพันล้าน เราก็ต้องช่วยครอบครัวนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำท่วมด้วยการลดค่าเล่าเรียนลง ๕๐% รวมทั้งการผ่อนชำระ ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อที่เสี่ยงไม่ได้ การช่วยเหลือนักศึกษาครั้งนั้นสิ่งที่มหาวิทยาลัยได้ทำ คือ ๑. ในระหว่าง

มหาวิทยาลัยปิดดำเนินการ ๒ เดือน มหาวิทยาลัยยังจ่ายเงินเดือนให้แก่บุคลากรทุกคนเต็มเดือนต่อเนื่องกัน ๒ เดือน เป็นเงินเดือนละประมาณ ๕๔ ล้านบาท และ ๒. มาตรการลดค่าเทอมให้นักศึกษาครึ่งหนึ่ง โดยมีนักศึกษาได้รับความช่วยเหลือ ๒,๖๑๕ คน เป็นเงินมูลค่า ๖๒.๓ ล้านบาท

วิกฤตราคาข้าวตกต่ำ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐

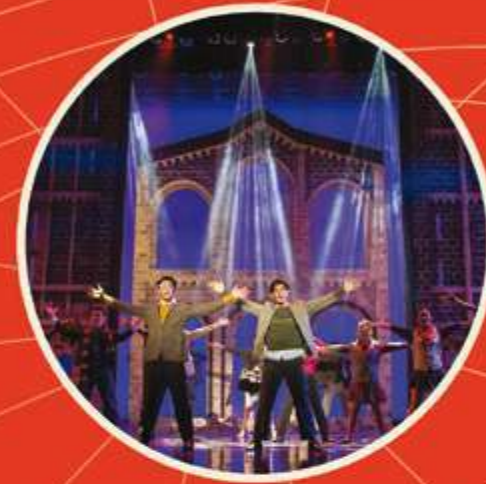
มหาวิทยาลัยทำโครงการ “ข้าวแลกค่าเทอม” และเปิดพื้นที่ให้มหาวิทยาลัยเป็นตลาดให้ชาวนามาขายข้าวสาร โครงการนี้แม้จะเป็นภาระยุ่งยากแต่สามารถเยียวยา ผ่อนปรนปัญหาของนักศึกษาที่ครอบครัวเป็นชาวนาได้อย่างดี เนื่องจากเราแลกเปลี่ยนอย่างเป็นธรรมโดยยึดถือเกณฑ์แลกเปลี่ยนที่ราคาขายปลีกข้าวสารในท้องตลาด (ไม่ใช่ราคาข้าวสาร ณ โรงสีหรือราคาขายส่งของพ่อค้าคนกลาง) แม้จะมีนักศึกษาเพียง ๔๕ คน จาก ๒๔ จังหวัดที่เข้าโครงการ คิดเป็นเงิน ๒.๘ ล้านบาท แต่โครงการนี้ก็สร้างความรู้และประสบการณ์ว่า ๑. การดูแลแก้ไขปัญหาให้นักศึกษามีวิธีการที่ริเริ่มสร้างสรรค์ได้มากมาย เพราะหลังจากนั้นมหาวิทยาลัยได้ทำโครงการ “ตลาดนัดลานแบร์ แชร้มิ่งคุด” เพื่อช่วยเกษตรกรชาวนา เป็นต้น ๒. ได้พิสูจน์ความเชื่อของมหาวิทยาลัยที่ทำโครงการ “นวัตกรรมนาข้าวชาวนาอัจฉริยะ” และรณรงค์ให้ชาวนาขายข้าวสาร ไม่ขายข้าวเปลือก ช่วยให้ชาวนาได้ราคาผลผลิตที่เป็นธรรม และ ๓. มหาวิทยาลัยได้พบเครือข่าย “มิตร ม.รังสิต” ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ที่เห็นชอบกับโครงการของมหาวิทยาลัย โดยเสนอตัวเป็นผู้ซื้อข้าวสารจากครอบครัวนักศึกษาโดยตรง เช่น ศิษย์เก่า เพื่อน อาจารย์ นักธุรกิจ และภาคประชาสังคม เป็นต้น

วิกฤต COVID-19

เรามี “ครัวร์รังสิต ศูนย์วัคซีนมหาวิทยาลัยรังสิต” มีโครงการดูแลผู้สูงอายุและผู้ป่วยติดเตียงในตำบลหลักหก รวมทั้งการลดค่าเทอมให้แก่นักศึกษา

นี่คือสิ่งที่เน้นย้ำมาโดยตลอดว่า การก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิตมิได้เอาเรื่องความสำเร็จทางธุรกิจเป็นจุดมุ่งหมายที่หนึ่ง แต่เน้น “คุณภาพการศึกษา” และ “พันธะต่อสังคม”

THE SUN . MULTIVERSE . DIVERSITY

SHOWCASE

กัญชา เพื่อการแพทย์

กัญชาเป็นพืชที่มีคุณค่าและมีประโยชน์มากมาย มีหลักฐานทางวิชาการที่แสดงว่ากัญชามีประสิทธิภาพในการรักษาโรคหลายชนิด จึงมีแนวโน้มว่าจะนำมาใช้ทางการแพทย์มากขึ้น มหาวิทยาลัยรังสิตได้เล็งเห็นคุณค่าและคุณประโยชน์ของกัญชามาอย่างยาวนาน จึงได้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทยที่ขออนุญาตทำงานวิจัยกัญชาทางการแพทย์อย่างถูกต้อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้รับอนุญาตเป็นรายแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีเป้าหมายเพื่อวิจัยพัฒนายาและตำรับยาที่ผลิตจากกัญชาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความปลอดภัยและมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น ผลงานวิจัยกัญชาทางการแพทย์ของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ผ่านมาเป็นที่ประจักษ์และถือเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันของวิทยาลัยและคณะต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง มหาวิทยาลัยรังสิตจึงได้จัดตั้ง **"สถาบันวิจัยกัญชาเพื่อการแพทย์"** แห่งแรกในประเทศไทยขึ้นมาเพื่อให้สามารถทำงานวิจัยกัญชาได้ทุกมิติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติในการบำบัดโรคและเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยให้ดีขึ้น

MEDICAL CANNABIS

ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบ จากสารสกัดกัญชา

จากจุดเริ่มต้นที่วิทยาลัยเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ค้นพบ CBN จากกัญชาที่สามารถช่วยยับยั้งเซลล์มะเร็งปอด ซึ่งนับเป็นความสำเร็จของการวิจัย และเกิด ๔ ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบจากสารสกัดกัญชา ได้แก่ ยาเม็ดเวเฟอร์ ยาประสะกัญชา น้ำมันกัญชา และแคนนาบินอลสเปรย์ฉีดพ่นในช่องปาก

ยาเม็ดเวเฟอร์ มีส่วนผสมของสารสกัดกัญชา เป็นยาที่สามารถแตกตัวได้อย่างรวดเร็วในช่องปาก ส่งผลให้ยาถูกดูดซึมและออกฤทธิ์ได้เร็วขึ้น การใช้ยานี้สามารถวางใต้ลิ้นหรือกระพุ้งแก้ม ตัวยาจะดูดซึมผ่านเยื่อในช่องปากโดยไม่ต้องดื่มน้ำตาม จึงเพิ่ม

ความสะดวแก่ผู้ป่วยในการใช้ยา ดังนั้น ยานี้จึงเหมาะกับผู้ที่มีปัญหาเรื่องการกลืนหรือผู้ป่วยที่มีเยื่อช่องปากอักเสบจากการได้รับยาเคมีบำบัด

ยาประสะกัญชา สำหรับตำรับยาเข้ากัญชานี้ ทางมหาวิทยาลัยรังสิตได้ขออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เพื่อนำมาศึกษาวิจัย เป็นตำรับยาเข้ากัญชาที่อ้างอิงจากคัมภีร์สรรพคุณ (แลมหพิกัต) เป็นคัมภีร์ที่ว่าด้วยสรรพคุณของสมุนไพรวินิจฉัยและวิธีการนำสมุนไพรมานำใช้ประโยชน์ คัมภีร์นี้เป็น ๑ ใน ๑๔ คัมภีร์ที่ถูกรวบรวมไว้ในตำราแพทยศาสตร์สงเคราะห์ฉบับหลวงซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ โปรดให้จัดพิมพ์เพื่อใช้ในโรงเรียนราชแพทยาลัยจึงเป็นตำราที่แพทย์ไทยแผนโบราณใช้อ้างอิงในการตรวจวินิจฉัยและรักษาอาการป่วยใช้สืบทอดกันมา เป็นหนึ่งในเหตุผลที่ทางทีมวิจัยคัดเลือกตำรับนี้มาศึกษาขยายผลต่อ ทางทีมวิจัยได้ตระหนักถึงองค์ความรู้ของสรรพคุณและต้องการที่จะสืบสานภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย รวมทั้งพัฒนาตำรับยาแผนโบราณที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีประสิทธิภาพและความปลอดภัย ตลอดจนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของแพทย์ผู้สั่งใช้ยาและผู้ป่วยที่ได้รับยาด้วย

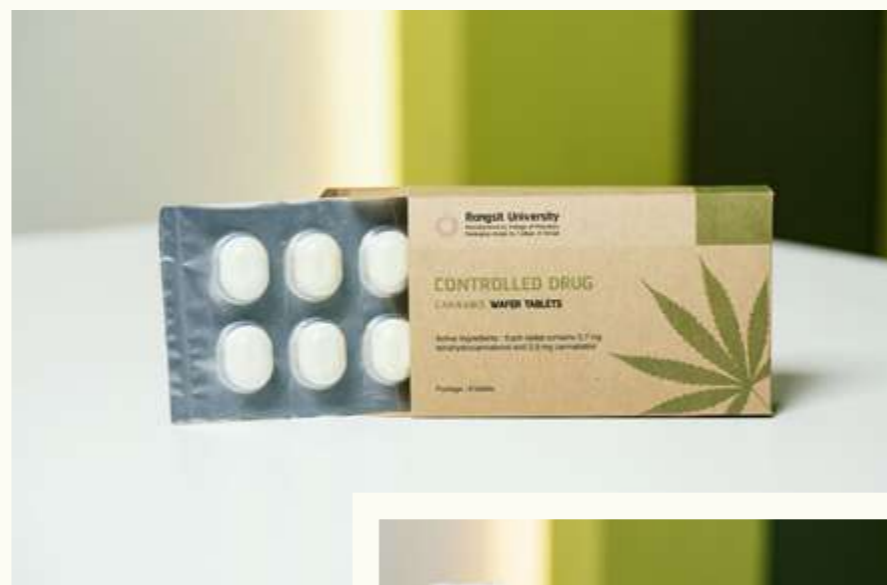
อีกผลิตภัณฑ์หนึ่งคือ **น้ำมันกัญชา (Cannabis Oil)** การคุ้มครองผู้บริโภคที่จะใช้ผลิตภัณฑ์น้ำมันกัญชานั้นจะต้องควบคุมคุณภาพมาตรฐานของน้ำมันกัญชาเช่นเดียวกับยาอื่น ๆ ทั่วไป โดยน้ำมันกัญชามีสารสำคัญที่ออกฤทธิ์คือ THC, CBD และ CBN ดังนั้น ทีมผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์หาปริมาณสารสำคัญทั้ง ๓ ชนิด ในน้ำมันกัญชาที่สกัดได้เพื่อให้ทราบถึงปริมาณที่ถูกต้องและแน่นอนเพื่อประสิทธิผลในการรักษา รวมถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย และได้ศึกษาความคงสภาพของน้ำมันกัญชาที่ผลิตได้อีกด้วย

ผลิตภัณฑ์ตัวสุดท้ายคือ **แคนนาบินอลสเปรย์ฉีดพ่นในช่องปาก** ทีมวิจัยมหาวิทยาลัยรังสิตยังได้

CANNABIS WAFER TABLETS PHRASA-KANCHA RECIEPT CANNABIS OIL CBN OROMUCOSAL SPRAY

ดำเนินการวิจัยภายใต้โครงการ “การพัฒนาตำรับแคนนาบินอลสเปรย์ฉีดพ่นช่องปากและผลของสารแคนนาบินอลต่อการนอนหลับ” เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ช่วยคลายวิตกกังวล ทำให้ออนหลับได้ดี ส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยสาร CBN เป็นสารสำคัญที่ตรวจพบได้ในกัญชาแห่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสาร THC จากการศึกษางานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ พบว่า สาร CBN มีฤทธิ์ทำให้ออนหลับ นอกจากนี้ การใช้ร่วมกับสาร THC มีผลส่งเสริมให้การนอนหลับดีขึ้น ทั้งนี้ การได้รับยาโดยการรับประทานจะออกฤทธิ์ได้ช้าและตัวยาส่วนใหญ่จะถูกทำลาย ดังนั้น เพื่อให้ตัวยาสามารถออกฤทธิ์ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ จึงได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบสเปรย์ฉีดพ่นช่องปาก เพื่อให้ตัวยาสามารถดูดซึมผ่านทางเยื่อช่องปากได้ทันที อีกทั้งยังช่วยลดการถูกทำลายของตัวยาที่ตับด้วย ซึ่งนอกจากการศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ฉีดพ่นในช่องปากแล้ว ยังมีการศึกษาประสิทธิภาพต่อการนอนหลับในสัตว์ทดลอง เพื่อให้มั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีความปลอดภัย มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพในการคลายวิตกกังวล และช่วยทำให้ออนหลับดีขึ้นได้จริง

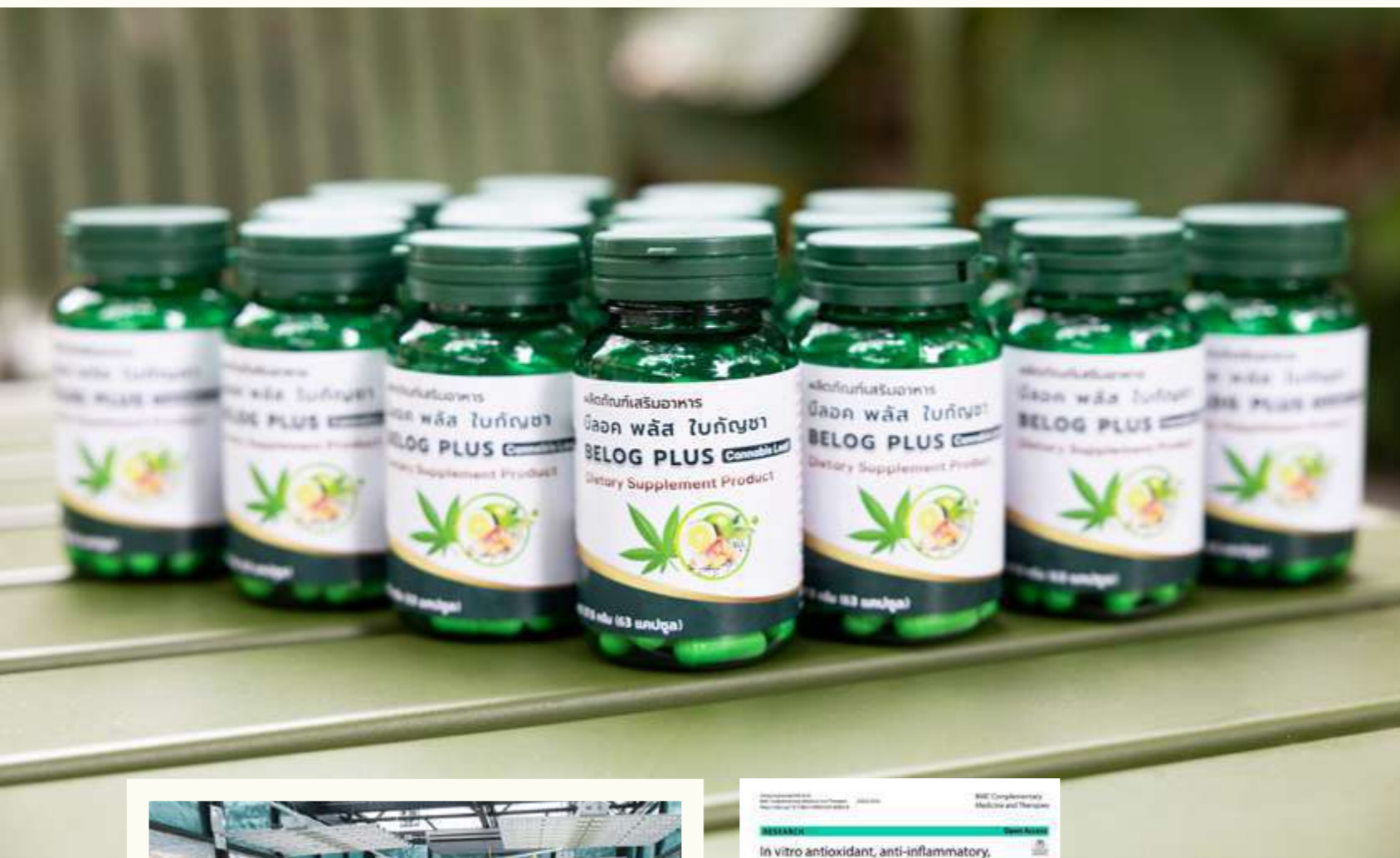
อย่างไรก็ตาม สถาบันวิจัยกัญชาเพื่อการแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต ยังได้จัดทำมาตรฐานตำรับ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาแผนไทย ได้แก่ ยาน้ำมันสนั่นไตรภพ ยาสุขไสยาสน์ ยาอัมฤตโอสถ และยาทำลายพระสุเมรุอีกด้วย โดยทางสถาบันฯ ได้ตระหนักถึง

องค์ความรู้ของบรรพชน จึงต้องการที่จะสืบสานภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย รวมทั้งพัฒนาตำรับยาแผนโบราณให้มีคุณภาพมาตรฐาน มีประสิทธิภาพและความปลอดภัย ตลอดจนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของแพทย์ผู้สั่งใช้ยาและผู้ป่วยที่ได้รับยามากยิ่งขึ้น

ความร่วมมือการวิจัย และพัฒนา กัญชาเพื่อการแพทย์

วิทยาลัยเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการวิจัยและพัฒนา กัญชาเพื่อการแพทย์ร่วมกับกระทรวงกลาโหม โดยโรงงานเภสัชกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร โดยเป้าหมายของกระทรวงกลาโหมคือ การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์กัญชาเพื่อการแพทย์ที่มีกัญชาหรือสารสกัดกัญชา

CANNABIS SCIENCE

เป็นส่วนประกอบ ขณะที่เป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยรังสิตคือ การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์กัญชาเพื่อการแพทย์ที่มีกัญชาหรือสารสกัดกัญชาเป็นส่วนประกอบ ความร่วมมือของทั้ง ๒ องค์กรที่เกิดขึ้นถือเป็นการบูรณาการครั้งสำคัญของการสาธารณสุขไทย โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์กัญชาทางการแพทย์ที่ได้มาตรฐานในระดับสากล และมีตำรับยาที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย อีกทั้งยังเป็นการสร้างงานภายในประเทศ ส่งเสริมเศรษฐกิจชาติ ลดการนำเข้าวัตถุดิบ เพิ่มการส่งออกผลิตภัณฑ์คุณภาพสู่ต่างประเทศ ด้วยการนำเทคโนโลยีด้านการศึกษาวิจัยและพัฒนาสู่ความคิดสร้างสรรค์ ด้านกระบวนการผลิต สร้างนวัตกรรมคุณภาพมาตรฐานสากล

ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร บล็อก พลัส ใบกัญชา ในผู้ที่มีภาวะลองโควิด

นอกจากความสำเร็จที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว มหาวิทยาลัยรังสิตยังได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและผลิตภัณฑ์สมุนไพร ร่วมกับ บริษัท นารีฟาร์มากรุ๊ป จำกัด โดยวิทยาลัยเภสัชศาสตร์ให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ส่งเสริมให้มีการวิจัยทางด้านเภสัชศาสตร์เพื่อต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้มีความปลอดภัย มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยผ่านมาตรฐานตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ส่วนบริษัท นารีฟาร์มากรุ๊ป จำกัด จะเป็นผู้กำหนดนโยบายของผลิตภัณฑ์ การจัดทำนายเชิงพาณิชย์ออกสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงการโฆษณาภายใต้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

มหาวิทยาลัยรังสิตและบริษัท นารีฟาร์มากรุ๊ป จำกัด ได้ต่อยอดความสำเร็จโดยขานวิจัยเรื่อง “การทดสอบฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ด้านการอักเสบและต้านมะเร็งในหลอดทดลองของสมุนไพรไทยสูตรผสม” ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ (Quartile Score, Q1) ซึ่งเป็นวารสารวิชาการติดลำดับท็อป ๑๐ ในสาขา Complementary and Alternative Medicine ที่ได้รับการยอมรับระดับโลก โดยผลการวิจัยสมุนไพรไทยสูตรผสมที่มีส่วนผสมสมุนไพร ๕ ชนิด คือ ข่า มะนาว ใบย่านาง พริกไทย และใบกัญชา ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ชื่อ “BMC Complementary Medicine and Therapies” ในวารสารประจำปี ๒๐๒๓ พร้อมเปิดรับอาสาสมัครร่วมโครงการวิจัย “การศึกษาแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมเพื่อประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารบล็อก พลัส ใบกัญชา ในผู้ที่มีภาวะลองโควิด” ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของบริษัท นารีฟาร์มากรุ๊ป จำกัด ที่ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์แล้ว นอกจากนี้ ยังมีผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ชื่อ Impact of combined plant extracts on long COVID: An exploratory randomized controlled trial และผลงานวิจัย Evaluation of antioxidant and anti-inflammatory properties, bioactive compound profiling, and molecular mechanisms of a multicomponent Thai herbal formulation อีกด้วย

ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารบล็อก พลัส ทีมนักวิจัยมหาวิทยาลัยรังสิตและทีมงานผู้เกี่ยวข้องที่ร่วมกันค้นคว้าและวิจัยสมุนไพรไทยสูตรผสม จนออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ด้านการอักเสบ โดยบริษัท นารีฟาร์มากรุ๊ป จำกัด ต้องการจะผลักดันผลิตภัณฑ์ไปสู่การส่งออกต่างประเทศที่ช่วยเหลือฟื้นฟูสุขภาพของผู้มีภาวะลองโควิด จะเห็นได้ว่า “สมุนไพรไทยดีไม่แพ้ชาติใดในโลก” คำกล่าวนี้ไม่เกินจริง และนำมาซึ่งความภาคภูมิใจของคนไทย

ศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน

โรคระบาด COVID-19 เป็นมหันตภัยครั้งยิ่งใหญ่ที่รุนแรง ชับซ้อน ยึดเยื้อ สร้างความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ทั้งชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวิถีความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วทั้งโลกรวมทั้งประเทศไทย

**RANGSIT UNIVERSITY
OFFICIAL VENUE FOR
COVID-19 VACCINATION SERVICE**

ภายใต้นโยบายของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติมศักดิ์ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต ที่หวังจะเห็นมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยจากโรค COVID-19 และให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริการสังคม ช่วยเหลือประชาชนในยามประเทศชาติประสบปัญหาวิกฤต มหาวิทยาลัยรังสิตได้มีการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า ตั้งแต่เริ่มพบเชื้อนี้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เมื่อต้นปี ๒๕๖๓

โดยได้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความปลอดภัยในพื้นที่มหาวิทยาลัยและชุมชนข้างเคียงอย่างต่อเนื่อง ได้มีการวางมาตรการความปลอดภัยต่าง ๆ เพื่อรักษาพื้นที่มหาวิทยาลัยให้ปลอดภัยจากเชื้อ COVID-19 อย่างเต็มความสามารถ และเป็นแห่งแรก ๆ ในประเทศไทย ที่รวบรวมอาสาสมัครจัดตั้งศูนย์วัคซีน เพื่อให้บริการแก่ประชาชนนักศึกษา ในพื้นที่มหาวิทยาลัยและชุมชนข้างเคียง

อาสาเปิดศูนย์ประสานงานและ เฝ้าระวังโควิด ๑๙ หลักหก ร่วมสู้ภัย COVID-19

“ศูนย์ประสานงานและเฝ้าระวังโควิด ๑๙ หลักหก” เริ่มต้นจากวิสัยทัศน์ของท่านอธิการบดี กิตติคุณผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ โดยมีแนวคิดในเรื่องของการดูแลชุมชน (จากข่าวทางสื่อมวลชนกรณีที่มีผู้ป่วยไม่สามารถไปโรงพยาบาลได้จนกระทั่งเสียชีวิต) มหาวิทยาลัยรังสิต จึงขออาสาเป็นเจ้าภาพช่วยดูแลชาวชุมชนเมืองเอกและหลักหก โดยมีหน่วยงานร่วมสนับสนุน คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี และเทศบาลตำบลหลักหก ซึ่งในพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรชาวหลักหกอยู่ประมาณ ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ครอบครัว โดยมีช่องทางติดต่อทาง Call Center และ Line OA เพื่อให้ชาวหลักหกมีเพื่อนที่คอยช่วยเหลือดูแลด้านต่าง ๆ ในช่วงแรก ดังนี้

๑. งานคัดกรอง ถ้าระแวงว่าอาการแบบนี้ติด COVID-19 ใหม่
๒. ถ้ามีอาการไข้ เราประสานงานติดต่อโรงพยาบาลให้
๓. เป็นที่ปรึกษา ถ้าเป็นกลุ่มเสี่ยงไม่รู้ว่าจะแยกตัวในบ้านอย่างไร (Home Isolation)
๔. รดน้ำเงินนำส่งผู้ป่วย
๕. สนับสนุนอาหารระหว่างกักตัว

การเปิดศูนย์ประสานงานและเฝ้าระวังโควิด ๑๙ หลักหก จึงนับเป็นมิติใหม่ที่สถาบันการศึกษากับชุมชนใกล้ชิดกันอย่างไม่เคยมีมาก่อน ชาวหลักหกสามารถไลน์เข้ามาคุยกับมหาวิทยาลัยรังสิตได้ รวมถึงสามารถโทรมาที่หมายเลข Call Center

๐-๒๗๙๑-๖๐๙๙ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ซึ่งหมายเลขกลางนี้จะส่งต่อไปยังโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของอาจารย์จากคณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน ๑๕ คน รวมถึงยังมีคุณหมอ ๒ คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ชัยสิทธิ์ แสงทวีสิน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.วิบูลย์ กาญจนพัฒนกุล จากวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ร่วมให้ข้อมูลและคำปรึกษาอีกด้วย

เปิดศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน

เมื่อการเร่งฉีดวัคซีนเป็นทางออกที่ดีที่สุด สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 และมากไปกว่านั้นทุกพื้นที่กำลังระบาดเป็นวงกว้างอย่างน่ากลัว ภาครัฐและภาคเอกชนจึงได้มีมาตรการป้องกันโดยการฉีดวัคซีนป้องกัน COVID-19 ให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ

ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติคุณผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต จึงประกาศขอร่วมมือกับสภาหอการค้าไทย จัดหาและฉีดวัคซีน COVID-19 ให้แก่นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป จำนวน ๕๐,๐๐๐ คน (๑๐๐,๐๐๐ โดส) พร้อมจะสนับสนุนทั้งด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นและมีประสิทธิภาพในการรองรับการกระจายวัคซีนและการติดตามเฝ้าระวังอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจร ด้านบุคลากรเอง มหาวิทยาลัยรังสิตก็เฟ้นหาพร้อมไปด้วยสหสาขาวิชาชีพทางด้านสุขภาพและสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เกษษศาสตร์ วิศวกรรมชีวการแพทย์ นักศึกษาแพทย์ นักศึกษา

COVID-19 VACCINATION

พยาบาล นักศึกษาเภสัชศาสตร์และ นักศึกษาวิศวกรรมชีวการแพทย์ รวมถึง หน่วยบริการทางด้านสุขภาพภายใน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ คลินิกเวชกรรม และ RSU Healthcare ซึ่งทั้งกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์และสุขภาพ และกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเองนั้นก็มีความเสี่ยงและเป็นที่ยอมรับ ยิ่งไปกว่านั้นยังมี บุคลากรที่จะช่วยในการดูแลการกระจาย วัคซีน การฉีดวัคซีน การดูแลระบบข้อมูล และอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยรังสิตยังมีภูมิทัศน์งดงาม สถานที่กว้างขวาง สะอาดและถูกสุขลักษณะ สามารถจัดแบ่งพื้นที่อำนวยความสะดวกในการเตรียมตัว การวางแผนการฉีดวัคซีน และการดูแลรักษาต่อเนื่องได้อย่างเป็น ระบบครบวงจร อีกทั้งยังมีความสะดวกในเรื่องของการเดินทางอีกด้วย

เมื่อได้รับการยืนยันจากกระทรวงสาธารณสุข โดยนายแพทย์เกียรติภูมิ วงศ์รจิต ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในขณะนั้นให้มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถานที่บริการฉีดวัคซีน COVID-19 มหาวิทยาลัยรังสิตจึงได้ออกประกาศเชิญชวนให้ทุกคนได้เห็นความสำคัญของการรับวัคซีนโดยใช้สโลแกนว่า “มาฉีดวัคซีนกัน วัคซีนไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเรา แต่เพื่อทุกคนที่เรารัก” ซึ่งก็ได้ผลตอบรับดีเกินคาด มีผู้ให้ความสนใจสอบถามเข้ามาเป็นจำนวนมาก

วัคซีนไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเรา แต่เพื่อทุกคนที่เรารัก

การบริหารจัดการในการรองรับและให้บริการฉีดวัคซีนนั้น มหาวิทยาลัยรังสิตได้ออกแบบระบบการลงทะเบียนที่ง่ายและใช้งานสะดวก ทั้งนี้ นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยรังสิตจะมีสิทธิได้รับวัคซีนโดยไม่ต้องลงทะเบียนจอง แต่สำหรับกรณีบุคคลทั่วไปได้เปิดให้จองผ่านระบบ โดยผู้ที่จองวัคซีนได้นั้นสามารถเลือกรับชนิดของวัคซีนได้ว่าจะรับวัคซีนซิโนแวคหรือวัคซีนแอสตราเซนเนกา

ด้านการจัดสถานที่ให้บริการแก่ผู้มารับวัคซีน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้ให้คำแนะนำและมีดำริกับบุคลากรของศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชนว่าในทุกขั้นตอนนั้นจะต้อง High Quality และ Professional Standard เท่านั้น ทุกกระบวนการต้องรอบคอบ รวดเร็ว และประทับใจ ท่านลงรายละเอียดการสั่งการสั่งการเพื่อรับรองระหว่างรอรับวัคซีนจะต้องจัดเป็นระยะ ๆ เว้นความห่างให้เหมาะสม ตั้งแต่นั่งรอคิวหน้าอาคาร ในอาคารและที่นั่งพักสำหรับรอดูอาการหลังรับวัคซีน ด้วยความมุ่งมั่น การวางระบบในการจัดการพื้นที่และระบบบริการต่าง ๆ ตามมาตรฐานการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 มหาวิทยาลัยรังสิตได้รับหนังสือรับรองผ่านมาตรฐานจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขว่าเป็น “มหาวิทยาลัย สะอาดปลอดภัย ป้องกันโรค COVID-19”

ผู้ที่เข้ารับบริการวัคซีน COVID-19 ที่ศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชนจะต้องผ่านขั้นตอนการลงทะเบียน กรอกใบยินยอม รับบัตรคิว วัดความดันโลหิต และทำประวัติ บันทึกข้อมูล ฉีดวัคซีน พักสังเกตอาการ และลงทะเบียนพร้อม จากนั้นเจ้าหน้าที่จะนำข้อมูลการรับวัคซีนกรอกเข้าระบบที่เชื่อมต่อกับแอปพลิเคชันพร้อมต่อไป

**HIGH QUALITY
AND PROFESSIONAL
STANDARD**

ศูนย์วัคซีนที่มีหัวใจ

เมื่อถึงช่วงโค้งสุดท้ายของการเนรมิตอาคารนันทนาการ โถงกีฬา และหอประชุมอเนกประสงค์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ให้เป็นศูนย์วัคซีนเพื่อประชาชน ดังที่กล่าวไปตอนต้นว่า ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้มีดำริให้สถานที่แห่งนี้ต้องเป็นนวัตกรรมต้นแบบตั้งแต่ด้านสถานที่ ความสะอาดสบาย ด้านบรรยากาศความรู้สึกละเอียด ความอบอุ่นอารีเพื่อให้ผู้มาเยือนได้รับการประทับใจอย่างที่คาดไม่ถึง จากสารตั้งต้นบนแนวคิด Most Pleasant Hospitality Hub, Most Humanize and Ethical Care นั้น มหาวิทยาลัยรังสิตจึงได้ออกแบบให้ศูนย์บริการแห่งนี้ เป็น “ศูนย์วัคซีนที่มีหัวใจ” ไม่เพียงให้บริการบุคคลทั่วไปอย่างสะดวกสบายเท่านั้น แต่เรายังให้ความสำคัญและคำนึงถึงผู้สูงอายุ คนพิการ และคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยได้ดำเนินการจัดสถานที่สำหรับกลุ่มคนเหล่านี้ด้วยช่องทางที่เรียกว่า Fast Track กล่าวคือ “เข้ามาถึงแล้วนั่งและทุกบริการจะจบบนเก้าอี้ตัวเดียว” ซึ่งนี่จะเป็นการบริการ One-Stop Service เพื่อลดขั้นตอนการเดินทางไปยังจุดบริการต่าง ๆ และยังเป็น การลดการสัมผัสพื้นที่ร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย และอีกหนึ่งรูปแบบการให้บริการนั้นก็คือ Super Fast Track แบบ Drive Thru เราได้ออกแบบการรับบริการครอบคลุมไปถึงกลุ่มคนที่เป็นผู้ป่วยติดเตียง ไม่สามารถเดินเข้ามาใช้บริการภายในศูนย์ เหมือนคนทั่วไป เราก็จะให้บริการโดยที่ไม่ต้องลงจากรถ

แผนและแนวทางของการให้บริการของศูนย์ฯ ที่ส่งไปยังกลุ่มเป้าหมายและประชาชนที่มารับบริการนั้น ได้วางแผนไว้ ๔ รูปแบบ คือ

แผนที่ ๑ : Traditional Way + Human Trust สำหรับคนปกติทั่วไป

แผนที่ ๒ : Fast Track สำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

แผนที่ ๓ : Super Fast Track / Drive Thru

สำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถเข้ามารับวัคซีนในตัวอาคาร เนื่องจากความเจ็บป่วยค่อนข้างมาก และผู้ป่วยติดเตียง

แผนที่ ๔ : Mobile Vaccination Unit สำหรับผู้ป่วยติดเตียงที่ไม่สามารถออกจากบ้านได้

ปรากฏการณ์ที่สำคัญครั้งนี้ เกิดขึ้นจากความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายอย่างเต็มกำลัง การให้บริการฉีดวัคซีนกว่าหนึ่งแสนโดส หรือประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน โดยใช้ระยะเวลายาวนานกว่า ๔ - ๕ เดือน มหาวิทยาลัยรังสิตได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลและรับผิดชอบทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการฉีดวัคซีนแก่ประชาชน รวมถึงความช่วยเหลืออื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้อง โดยแบ่งงานกันอ้างอิงจากความเชี่ยวชาญ ความถนัด และจิตอาสา จึงทำให้ทีมงานมีจำนวนสมาชิกมากมายอย่างน่ามหัศจรรย์ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายต้อนรับที่เป็นด่านหน้า ฝ่ายสถานที่และสร้างสรรค์ความประทับใจแก่ผู้รับบริการ ฝ่ายลงทะเบียนและระบบสารสนเทศ ฝ่ายปฏิบัติการฉีดวัคซีน ฝ่ายยานพาหนะ ฝ่ายสวัสดิการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายอำนวยความสะดวกและการจราจรและความปลอดภัย ฝ่ายปฏิบัติการทั่วไป และฝ่ายประสานความร่วมมือกับชุมชน

นอกจากการให้บริการศูนย์วัคซีนยังมีงานคัดกรองการติดเชื้อ COVID-19 โดยคณะเทคนิคการแพทย์ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจการติดเชื้อไวรัส COVID-19 ด้วยน้ำยาตรวจ Antigen Test Kit (ATK) ซึ่งทีมตรวจคัดกรองได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และศิษย์เก่าที่มีความชำนาญในการเก็บสิ่งตัวอย่างจากโพรงจมูก (Nasopharyngeal Swab) วิทยาลัยวิศวกรรมชีวการแพทย์ มอบตู้แรงดันบวกสำหรับการเก็บสิ่งตัวอย่างจากโพรงจมูก (Nasopharyngeal Swab) นอกจากนี้ ยังร่วมมือกับโรงพยาบาลมหาราช ในการตรวจ Antigen Test Kit (ATK) เชิงรุกให้แก่ชุมชนหลักอีกด้วย

ครัวรังสิต ปันน้ำใจ ร่วมสู้วิกฤต COVID-19

“ครัวรังสิต” จึงจัดตั้งขึ้นภายใต้แนวคิดดังกล่าว โดยเปิดครัวจัดทำอาหารช่วยประชาชน ร่วมสู้วิกฤต COVID-19 มาตั้งแต่มีการแพร่ระบาดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยครัวรังสิตได้ทำอาหารแจกให้แก่ชาวบ้านในชุมชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากผลกระทบนี้

เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ครัวรังสิต ได้ถูกเปิดขึ้นอีกครั้ง เพื่อเป็นกองกำลังเสริมในการส่งเสริมอาหารให้ทีมงานด้านหน้า บุคลากรทางการแพทย์ และทีมงานจิตอาสาที่ปฏิบัติงานที่ศูนย์ฉีดวัคซีนเพื่อประชาชน มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งเปิดให้บริการฉีดวัคซีนแก่ประชาชน นอกจากนี้ ทุก ๆ วัน ครัวรังสิตยังทำอาหารกล่อง จำนวน ๓ มื้อ เพื่อนำไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อและผู้ที่ยกตัวที่เข้ามารับความช่วยเหลือ ชาวบ้านในตำบลหลักหก จังหวัดปทุมธานี และชุมชนโดยรอบ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีการจัดทำอาหารอย่างต่อเนื่อง วันละหลายพันกล่อง ขณะเดียวกันยังได้รับการสนับสนุนวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารจากผู้มีจิตศรัทธาทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก มหาวิทยาลัย รวมถึงผู้ประกอบการร้านค้าโดยรอบ มหาวิทยาลัยรังสิตร่วมสมทบอาหารและสิ่งของอื่น ๆ เพื่อจัดทำอาหารในแต่ละมื้อ เรียกว่าวิกฤตครั้งนี้ เราไม่ได้เดินเพียงลำพัง หากแต่ได้รับความร่วมมือ และน้ำใจจากผู้คนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นคณาจารย์ คิษย์เก่า คิษย์ปัจจุบัน และประชาชนทั่วไปที่ส่งสิ่งของ อาหาร เครื่องดื่ม ฯลฯ มาสมทบกับ ครัวรังสิตตลอดระยะเวลาของการเปิดครัว

สร้างไลน์แอด “หลักหกสปิริต [LAKHOK SPIRIT]” ชวนคนสะสมคอยน์ทำความดี ส่งเสริมแนวทางชุมชนน่าอยู่

ตลอดระยะเวลา ๑๖๘ วัน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับน้ำใจจากชุมชนและประชาชนที่ประสงค์จะสนับสนุนโครงการ กิจกรรมของมหาวิทยาลัย และจิตอาสาทุกคนเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยรังสิตจึงขอตอบแทนความมีน้ำใจเหล่านี้โดยขอเปลี่ยนจากการมอบสิ่งของ อาหาร และบริการที่ศูนย์บริการวัคซีน มาเป็นการให้สิทธิพิเศษ ส่วนลดต่าง ๆ โดยสร้างแพลตฟอร์มเมืองของคนทำดีของชุมชน เพื่อสร้างบรรยากาศและความสัมพันธ์เสมือนเป็นชุมชนหลักหกบนแพลตฟอร์มรูปแบบออนไลน์ เชื่อมโยงทุกคนในชุมชนเข้าหากันผ่านทางเทคโนโลยีหรือดิจิทัลแพลตฟอร์ม

สำหรับแพลตฟอร์มหลักหกที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชุมชน โดยเน้นเป้าหมายที่การสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือแบ่งปันกันและกัน เน้นการเป็นตัวกลางของการสื่อสารผ่าน ๓ แพลตฟอร์ม ได้แก่ ๑.เว็บไซต์ lakhok.rsu.ac.th ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ แบ่งปันข้อมูล เนื้อหาสาระ ข่าวสาร ประกาศต่าง ๆ เผยแพร่สู่สาธารณะ ๒. เฟซบุ๊กแฟนเพจ <https://www.facebook.com/LakhokSpirit> เป็นอีกช่องทางที่เน้นสื่อสารกับคนในชุมชนได้สะดวกและใกล้ชิดมากขึ้น และ ๓. LINE Official Account (Line OA) ของหลักหกสปิริต (Lakhok Spirit) ที่มีเป้าหมายให้คนในชุมชนลงทะเบียนสำหรับการบันทึกความดี สามารถสะสมคอยน์ (Spirit Coin) และนำไปใช้กับร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการได้

168 DAYS[●] OF COVID-19 VACCINATION SERVICE

แนวคิดโครงการหลักหกสปิริต จึงเป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่มหาวิทยาลัยรังสิตคาดหวังที่จะนำพาให้เกิดต้นแบบชุมชนร่วมทำความดี สังคมน่าอยู่ เพื่อเป็นทางเลือกของการบริหารจัดการชุมชน โดยอาศัยหลักการทำความดีและเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

เชียร์ลีดดิ้ง กีฬาระดับโอลิมปิก ที่ความสำเร็จ ไม่ใช่เพียงถ้วยรางวัล แต่ความสำเร็จคือ การต้องชนะตัวเองให้ได้

สปิริตที่น่าชื่นชมของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้ง กว่าจะเป็นเบื้องหน้าไม่ก็หน้าก็ต้องผ่านการฝึกซ้อม สั่งสมชั่วโมงบิน ใช้เวลาซ้อมเป็นพันเป็นหมื่นชั่วโมง ฝึกฝนจนร่างกายจดจำได้ วินัยและใจที่ทุ่มเทต้องเกิดมาจากตัวนักกีฬาเท่านั้น ที่พวกเขาเหล่านี้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งบอกกว่านั้นล่ะ... ความสำเร็จ

ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตกับเสียงตะโกนอย่างอีกเต็ม “our spirit, our driving force. (พลังใจขับเคลื่อนได้ทุกอย่าง)” ประโยคนี้เชื่อว่าสามารถสร้างพลังใจให้น้อง ๆ นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งจากรุ่นสู่รุ่นได้ต่อสู้เพื่อความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ช่วงเวลาของการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ด้านเชียร์ลีดดิ้งกว่า ๒๘ ปี ของทีมมหาวิทยาลัยรังสิตสู่เวทีระดับโลกคลาส ทุกคนรู้ว่ามันกลมกล่อมแค่ไหน หากเปรียบเป็นเส้นทางนี้คงเป็นการเดินทางที่ยิ่งใหญ่ควรค่าแก่การจดบันทึก

การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้ง เริ่มก้าวอย่างท้าทายเข้าสู่เวทีโลกตั้งแต่แมตช์นานาชาติที่เมืองนอตติงแฮม ประเทศอังกฤษ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน แรงขับเคลื่อนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยแรงกายแรงใจเท่านั้นที่จะนำไปสู่ชัยชนะ ผลักดันให้ทีมเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นที่รู้จักในระดับแนวหน้าของโลก การเตรียมความพร้อมของร่างกาย ทักษะการเล่น การหมั่นฝึกซ้อมตั้งแต่ทำง่ายไปจนถึงทำที่มีระดับความยากที่สุดอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมสำหรับการลงแข่งขันแต่ละรายการ รวมถึงการประเมินคู่แข่งว่าอยู่ในระดับใด จากนั้นจะเลือกทำที่ซ้อมและมีความเชี่ยวชาญเพื่อนำไปสู่กับคู่แข่ง สำหรับการแข่งขันจริงทุกทีมอาจพลาดได้ ฉะนั้น ทีมนักกีฬาก็จะบอกกับตัวเองตลอดว่า “แพ้ชนะไม่เป็นไร แต่เราเอาชนะใจตัวเองได้ก็พอ” ส่วนผลจะเป็นอย่างไรถือว่าทำเต็มที่แล้ว

ทีมเชียร์ฯ ในนามตัวแทน ประเทศไทย สร้างชื่อ ครองแชมป์ โลกที่ไต้หวัน เยอรมนี และญี่ปุ่น

จากการสนับสนุนของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ สหพันธ์กีฬาเชียร์ลีดดิ้งประจำประเทศไทย และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันส่งทีมนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นตัวแทนประเทศไทยไปป้องกันตำแหน่งแชมป์โลกในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ในรายการ World Dance Sport 2013 ประเภท Cheerleading ได้รางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ เป็นแชมป์โลก ณ เมืองเกาสง ไต้หวัน

การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งชิงแชมป์โลก รายการ The 8th Cheerleading World Championships 2015 (CWC 2015) ณ กรุงเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศไทยได้ส่งทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิตในชื่อ "Team THAILAND" เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขัน ๓ ประเภท จาก ๑๐ ประเภท ได้แก่ ประเภทเชียร์ลีดดิ้งต่อตัวคู่ผสม (Cheerleading Doubles Mixed) ประเทศไทยส่ง ๒ ทีม โดยทีมแรกได้รองแชมป์โลกเหรียญเงิน ส่วนประเภทเชียร์ลีดดิ้งกลุ่มเล็กผสม (Cheerleading Small Groups Mixed) ประเทศไทยส่ง ๒ ทีม ทีมแรก ได้แชมป์โลกเหรียญทอง และทีมที่สองได้รองแชมป์โลกเหรียญเงิน นอกจากนี้ ยังได้ส่งประเภทเชียร์ลีดดิ้งผสม (Cheerleading Mixed) และสามารถคว้าแชมป์โลกเหรียญทองมาครองได้สำเร็จ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ทีมเชียร์ลีดดิ้งมหาวิทยาลัยรังสิต ได้เป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าร่วมแข่งขันระดับนานาชาติชิงแชมป์โลกในรายการ The 10th Cheerleading World Championships 2019 สามารถคว้ารางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ ได้เป็นแชมป์โลกสำหรับการแข่งขันประเภท Cheerleading ณ เมืองทาคาซากิ ประเทศญี่ปุ่น

ไม่ต้องรู้ความถี่ว่า พวกเขาจะต้องฝึกซ้อมอย่างหนักแค่ไหน พวกเราทุกคนก็น่าจะทราบดี เพราะจากการแข่งขันเหล่านี้ มีนักกีฬาร่วมทัพกว่า ๑๐๐ ทีมจากทั่วโลก และมหาวิทยาลัยรังสิตของเราคว้าแชมป์โลกมาได้

OUR SPIRIT, OUR DRIVING • FORCE

ศูนย์กลางกีฬาเชียร์ลีดดิ้งภูมิภาคเอเชีย พัฒนามาตรฐานเยาวชน เชียร์ลีดดิ้งไทยสู่ประชาคมอาเซียน

ศูนย์พัฒนากีฬาเชียร์ลีดดิ้ง มหาวิทยาลัยรังสิต มีนโยบายสนับสนุนการดำเนินการฝึกสอนกีฬาเชียร์ลีดดิ้งให้มีมาตรฐาน มีการฝึกซ้อมที่ถูกต้องปลอดภัยและเป็นสากล นอกจากนี้ ยังส่งเสริมและพัฒนาตลอดจนจัดกิจกรรมบริการให้แก่ชุมชนหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในด้านวิชาการและกิจกรรม รวมทั้งยังเป็นกรรมการตัดสิน และเจ้าหน้าที่บริหารการจัดการแข่งขันในประเทศไทยและต่างประเทศ พร้อมทั้งประสานงานองค์กรภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อผลักดันเชียร์ลีดดิ้งเข้าเป็นกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก

ตัวอย่างความน่าสนใจของเรื่องราวการฝึกสอนเชียร์ลีดดิ้งคือ การได้ไปฝึกสอนให้แก่ผู้ฝึกทางการไต้หวัน ณ โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดนนทบุรี จนสามารถสร้างนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งผู้ฝึกทางการไต้หวันทีมแรกของประเทศไทยขึ้นมาได้ แม้เนื่อง ๆ จะไม่ได้ยินเสียงแต่ใช้สายตาในการจดจำและสร้างทีมให้แข็งแกร่งและยังพาทีมไปแสดงความสามารถที่ญี่ปุ่นอีกด้วย นี่ไม่ใช่แค่ความภูมิใจที่ได้ทำเพื่อคนอื่น แต่เป็นก้าวสำคัญในการเดินต่อไปอย่างมีเป้าหมายว่ากีฬาเชียร์ลีดดิ้งสามารถไปได้ไกลกว่านี้ เป็นการนำสิ่งทีมหาวิทยาลัยรังสิตมีส่งต่อไปยังผู้อื่น สนับสนุนซึ่งกันและกัน และประสบความสำเร็จไปด้วยกัน

สวนอวตาร^๑

ศิลปะสรรค์สร้าง
ชุบชีวิตต้นไม้

หลังน้ำท่วมพื้นที่มหาวิทยาลัย

หลังจากที่มหาวิทยาลัยรังสิตประสบอุทกภัยครั้งใหญ่ น้ำท่วมสูงกว่า ๒ เมตร เป็นระยะเวลาเกือบ ๒ เดือน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่งผลให้ต้นไม้ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย ทั้งไม้ยืนต้นและไม้พุ่มตายเป็นจำนวนมาก สวนดอกไม้ สวนหย่อมที่สวยงาม กลับเหลือเพียงซากต้นไม้ที่ไร้วิญญาณ เหตุการณ์ครั้งนี้กลับเป็นช่วงเวลาให้มหาวิทยาลัยรังสิตได้เปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส ช่วงเวลานั้นไม่มีเวลาให้ใคร่ครวญมากนัก ด้วยกำหนดการเปิดภาคการศึกษา และการจัดพิธีประสาทปริญญาที่ใกล้เข้ามา มหาวิทยาลัยจะทำอย่างไรให้ภาพอันน่าหดหู่ ความไม่สดใสหายไป ครั้นจะปลูกใหม่ ลงต้นไม้ใหญ่ใหม่อีกครั้งคงไม่ทันกาล และคงไม่แข็งแรงพอที่จะพร้อมต้อนรับหมู่วมหาชนที่กำลังจะเข้ามามหาวิทยาลัยในช่วงพิธีรับปริญญา จึงได้เกิดแนวคิดการฟื้นคืนไม้ยืนต้นเพื่อจะสร้างสีสันและคืนความสดใสให้มหาวิทยาลัยอีกครั้ง

พันธุ์ต้นไม้ไร้ใบ กำลังจวนกลายเป็นเรื่อง ทอล์กออฟเดอะทาวน์ระดับประเทศ

สวนอวตารหรือสวนเกิดใหม่ เป็นชื่อโครงการริโนเวท บริเวณพื้นที่สวนต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ด้วยการปลูต้นไม้ไร้ใบ บนกิ่งก้านไม้ที่แห้ง แนวคิดนี้นิยมทำกับต้นไม้ที่ยืนต้นตายในต่างประเทศ วิทยาลัยการออกแบบ คณะดิจิทัลอาร์ต และทีมงานสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยรังสิตได้ช่วยกันวางแผนคิดและออกแบบสวนใหม่นี้ภายใต้คอนเซปต์ A New Beginning ชูชีวิตสิ่งที่ตายไปแล้วให้เกิดขึ้นใหม่อีกครั้ง เปรียบได้กับहनอนเติบโตเป็นผีเสื้องาม โดยใช้สีแบบ Monochromatic Color Scheme หรือการเลือกสีโทนเดียวกันใกล้เคียงกันมาสร้างสรรค์เจดให้เกิดความหลากหลายสำหรับสวนดอกไม้สีสดใส

ในเชิงจิตวิทยา การเลือกสีนั้นส่งผลต่อความรู้สึกของคน สีแรกที่ถูกพินิจจะใช้คือ สีฟ้า สีชมพู ซึ่งเป็นสีประจำมหาวิทยาลัย แต่เมื่อลงมือปฏิบัติไปแล้ว ต้นไม้ กิ่งไม้เหล่านั้นกลับยังดูไม่สดใส ยังไม่ตอบเจทท์เท่าที่ควร จึงได้ปรับมาใช้สีของดอกไม้จริง Monochromatic Color Scheme โดยพ่นไม้พุ่มให้เป็นสีชมพูเข้ม และสีม่วงเหมือนทุ่งลาเวนเดอร์ จากนั้นลงไล่สีม่วงแดง สีแดง และสำหรับต้นไม้ที่สูงใหญ่จะเน้นโทนสีส้ม สีเหลืองเป็นการสร้างจุดเด่นเสมือนเป็นสีของเกสรดอกไม้ และปูหญ้าใหม่ สีเขียวของหญ้านั้นจะทำให้รู้สึกสดชื่นได้อารมณ์ของสวนสวย ๆ ทุกคนช่วยกันพ่นสีต้นไม้ที่ละต้นทีละสิบต้น ไปสู้อย่างตั้งใจ ทำให้ไม่มีกิ่งก้านใดที่ยังคงเขียวเฉาเปรียบได้กับเหตุการณ์ครั้งนี้ แม้มหาวิทยาลัยของเราจะจมอยู่ใต้น้ำเป็นระยะเวลาช้านาน แต่พวกเราจะฟื้นฟูกลับมาให้มหาวิทยาลัยของเราที่ออฟฟอร์ม สร้างก้าวใหม่ที่สดใสขึ้นมาอีกครั้ง จนสวนอวตารโด่งดังขึ้นในชั่วข้ามคืน เป็นทอล์กออฟเดอะทาวน์บนโลกออนไลน์ และเปิดต้อนรับให้สื่อมวลชนทุกแพลตฟอร์มเข้ามาทำข่าวก่อนที่จะได้ทำพิธีเปิดสวนอวตารเสียอีก

A NEW BEGINNING

ตัวอย่างของการพลิกวิกฤต เป็นโอกาส

ใครจะคิดว่าพุ่มไม้ที่ยืนต้นตายนั้นจะสามารถสร้างกระแสตอบรับได้ดีขนาดนี้ เมื่อทุกอย่างเข้าที่เข้าทางก็ได้เวลาเนรมิตให้ทั้งมหาวิทยาลัยกลับมาสดใสและดำเนินการเรียนการสอนได้ดังเดิม มหาวิทยาลัยรังสิตจึงจัดอีเวนต์ที่มีชื่อว่า RSU Cleaning and Smiling Days ระดมกำลังจากทั้งนักศึกษา ศิษย์เก่า บุคลากรของมหาวิทยาลัย และยังได้รับความร่วมมือจากตัวแทนเพื่อนนักศึกษาจิตอาสาจากต่างสถาบัน อาทิ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยปทุมธานี วิทยาลัยบรมราชชนนี นพรัตน์วัชรและคณะ รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารไทยพาณิชย์ กองพันทหารพัฒนา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ชาวบ้านเมืองเอก ฯลฯ มาร่วมด้วยช่วยกันฟื้นฟูมหาวิทยาลัยรังสิตให้กลับมาสวยงามดังเดิม

นี่จึงเป็นวิกฤตที่สร้างโอกาสอย่างแท้จริง...

แม่สูญเสียแผ่นดิน แต่ไม่สูญเสียมิตรแท้

KRUT[•] THE HIMMAPHAN WARRIORS

ครุฑ มหายุทธ์ หิมพานต์ ภาพยนตร์แอนิเมชันฝีมือคนไทย จากมหาวิทยาลัยรังสิต

“ครุฑ มหายุทธ์ หิมพานต์” เกิดจากการบูรณาการวิชาความรู้ จากความหลากหลายทางวิชาการของมหาวิทยาลัยรังสิต อาทิ คณะดิจิทัลอาร์ต อาร์เอสยูแอนิเมชัน วิทยาลัยดนตรี และ วงดุริยางค์ซิมโฟนีออเคสตรา วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ ในการ ขับเคลื่อนให้เกิดภาพยนตร์แอนิเมชันฟอร์มยักษ์ด้วยฝีมือคนไทย โดยมหาวิทยาลัยรังสิต นับเป็นครั้งแรกของวงการการศึกษาไทย ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถและศักยภาพในการทำภาพยนตร์ แอนิเมชัน

RSU[●] ANIMATION

เมื่อคนไทยมีศักยภาพหลายด้านที่เป็นจุดเด่นของประเทศ โดยเฉพาะด้านความคิดสร้างสรรค์ การทำภาพยนตร์แอนิเมชันด้วยความสามารถในงานศาสตร์และศิลป์ของเราก็ไม่แพ้ใครเช่นกัน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิตมองเห็นศักยภาพและความพร้อมทางด้านการผลิตงานสร้างสรรค์ของคณะดิจิทัลอาร์ต จากความคิดที่ว่า ฝีมือคนไทยมีความประณีตละเอียดอ่อน ดังเห็นได้จากลวดลายอันประณีตบรรจงบนพื้นผนังวัดวาอารามของไทยที่มีความงดงาม หากนำรายละเอียดเหล่านั้นเข้ามาผสมผสานกับการสร้างสรรค์งานแอนิเมชันในภาพยนตร์ “ครุฑ มหายุทธ หิมพานต์” เชื่อว่าเราจะสามารถแสดงให้เห็นถึงความละเอียดอ่อนของความเป็นไทยผ่านการออกแบบตัวละครและฉากต่าง ๆ ในภาพยนตร์ ซึ่งสามารถนำไปถอดแก้ส่ายตาชาวโลกได้ว่าเกิดจากฝีมือคนไทยโดยแท้

ภาพยนตร์แอนิเมชัน “ครุฑ มหายุทธ หิมพานต์” บอกเล่าเรื่องราวก่อนมนุษย์ครองพิภพในยุคของสัตว์ป่าหิมพานต์ เรื่องราวการทำสงครามแย่งชิงอาณาจักรเมืองอโยธยาที่มีความเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ผ่านตัวละครหลัก “ครุฑ” และสัตว์ในป่าหิมพานต์ อาทิ คชสีห์ กิณนร กิณนรี ทุกความเคลื่อนไหว ท่วงท่าของแต่ละตัวละครที่มีความหลากหลาย ถือเป็นการผลิตผสมผสานทุกศาสตร์ของศิลปะมาผนึกกับเทคนิคการทำแอนิเมชัน

ที่สมจริง พร้อมการออกแบบคาแรกเตอร์ของสัตว์แต่ละตัวตามจินตนาการได้อย่างสวยงาม

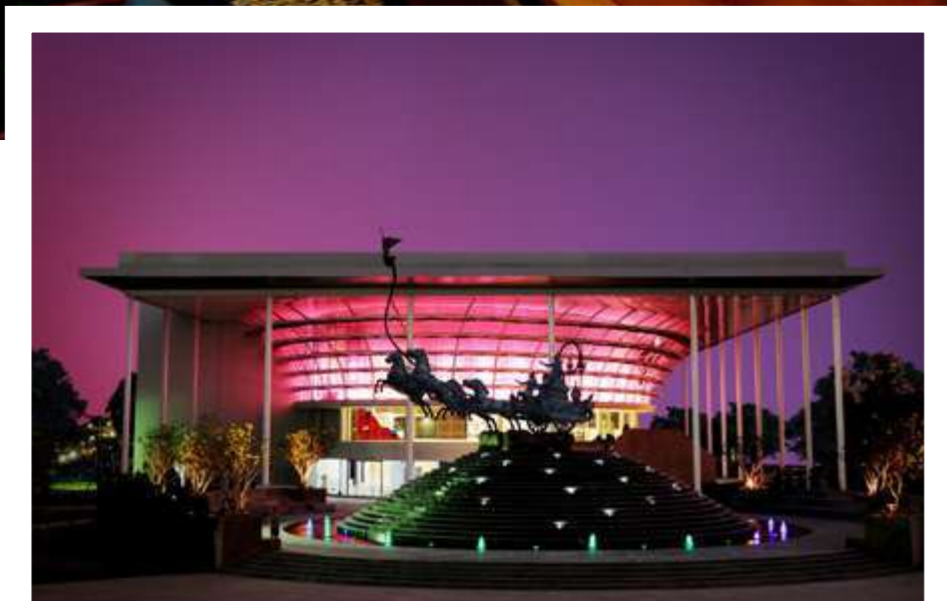
ด้วยจุดเด่นของเมืองไทย เมืองแห่งมรดกโลก ซึ่งมีเมืองประวัติศาสตร์อย่างอยุธยาที่เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก การนำเสนอเมืองอยุธยาให้มีความน่าสนใจในรูปแบบแอนิเมชันแนวแฟนตาซีด้วยทุนสร้างกว่า ๘๐ ล้านบาท ใช้ระยะเวลาสร้างสรรค์ผลงาน ๔ ปี โดยมีทีมนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ร่วมกับทีมผลิตและกำกับของรองศาสตราจารย์ชัยพร พานิชรุทติวงศ์ ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาคอมพิวเตอร์อาร์ต คณะดิจิทัลอาร์ต นักออกแบบแห่งปี ๒๕๖๖ (Designer of the Year 2023) สาขา Digital Media Design หนึ่งในผู้สร้างภาพยนตร์เรื่อง “ยักษ์” ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรัตน์ ศิริรัตน์พันธ์ วิทยาลัยดนตรี ผู้ทำดนตรีประกอบ เก่ง ธชยะ ศิลปินผู้ร้องเพลงประกอบภาพยนตร์ “เป็นหนึ่ง” และณเดชน์ คูกิมิยะ ผู้พากย์เสียงเป็น วัชรครุฑ ตัวละครหลัก ด้วยทีมงานคุณภาพดังที่กล่าวมาทำให้ภาพยนตร์แอนิเมชันอย่าง “ครุฑ มหายุทธ หิมพานต์” ได้พาผู้ชมเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการกลางป่าหิมพานต์ กลายเป็นภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์แห่งปีที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์อย่างสมความภาคภูมิ

ศาลาดนตรีสุริยเทพ

โรงละครระดับอาเชียน

SURYADHEP MUSIC SALA

“ศาลาดนตรีสุริยเทพ” เป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของมหาวิทยาลัยรังสิต ด้วยความหมายแห่งสัญลักษณ์องค์สุริยเทพหรือเทพแห่งดวงอาทิตย์ ที่นำเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยรังสิต แสงสว่าง และปัญญา (LIGHT & WISDOM) ผสมผสานกับเส้นสายของรัศมีจากดวงอาทิตย์ แผงไว้ซึ่งปรากฏการณ์ทางสถาปัตยกรรมก่อเกิดเป็นพระอาทิตย์ดวงใหม่ที่ขึ้นอีกครั้งในยามเย็น ณ ทุ่งรังสิต ตั้งปณิธานยามเมื่ออาทิตย์อัสดง ศาลาดนตรีสุริยเทพจะสว่างขึ้น พร้อมกับการโคจรรอบจักรวาลขององค์สุริยเทพในยามค่ำคืน เปรียบเสมือนศาลาดนตรีแห่งนี้ หมายถึงสถานที่อันเปล่งประกายแสงสีทองแห่งความภาคภูมิใจและเป็นการเฉลิมฉลองความสำเร็จน่านับการทั้งในด้านนวัตกรรมการศึกษาและศิลปะการแสดง

ศาลาดนตรีแห่งนี้เป็นที่แห่งอารยศิลป์ ในยุคสมัยใหม่ ที่เพียบพร้อมด้วยประสิทธิภาพแห่ง ศาสตร์และศิลป์แขนงต่าง ๆ รวมถึงเป็นศูนย์รวม ด้านศิลปะและการแสดงที่มีศักยภาพแห่งหนึ่งใน ประเทศไทย ได้รับการออกแบบภายใต้คอนเซ็ปต์ “All the Seats Are Also Well Designed” มีความโดดเด่นด้วยดีไซน์ รองรับผู้ชมได้มากถึง ๑,๑๐๐ ที่นั่ง เทียบได้กับมาตรฐานโรงละครระดับ อาเซียน และพร้อมรองรับการจัดงานทุกรูปแบบ รวมถึงมีความพร้อมในการประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้และเป็นสะพานเชื่อมโยงมิติด้านการเรียน การสอนให้แก่นักศึกษาและคณาจารย์เข้าสู่โลก แห่งดนตรีอย่างเต็มภาคภูมิ

ศาลาดนตรีสุริยเทพได้รับการออกแบบอย่าง พิถีพิถันในทุกรายละเอียด เต็มเปี่ยมด้วยคุณสมบัติ พิเศษทั้งความสมดุลของระบบเสียงและศักยภาพ ด้านเทคโนโลยีที่ดีที่สุด และยังคงแฝงไว้เพื่อการธำรง ซึ่งคุณค่าของมรดกทางภูมิปัญญา ทางศิลปะ การแสดง และดนตรีคีตศิลป์ รวมถึงการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของ มหาวิทยาลัยรังสิต ศาลาดนตรีสุริยเทพจึงเรียกได้ ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญทางด้านศิลปะและการแสดง ที่ล้ำค่าบนมาตรฐานระดับสากล ที่ไม่ใช่เป็นเพียง ของมหาวิทยาลัยรังสิตเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่ เชิดหน้าชูตาให้แก่คนไทยและประเทศไทยอีกด้วย

EXCLUSIVELY DESIGNED SEATS

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ถูกเนรมิตให้เป็นสถานที่ จัดการแสดงมากมายหลากหลายด้าน นอกจาก การแสดงศักยภาพด้านวิชาการของนักศึกษาแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ การแสดงดนตรีทุกประเภท รวมถึงศิลปะการแสดง ทุกแขนง อาทิ คอนเสิร์ต ละครเพลง การแสดง จากวงดุริยางค์ซิมโฟนีแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit Symphony Orchestra (RSO) และการแสดงตามยุคสมัยต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและ นานาชาติ

แกะดำโลกสวย^๑

เดอะมิวสิคัล

ปรากฏการณ์ครั้งสำคัญของการบูรณาการศาสตร์และศิลป์จากหนังสือ “แกะดำโลกสวย” สู่ละครเวทีเดอะมิวสิคัล ผู้พลิกโฉมหน้าประวัติศาสตร์การเมืองไทย สะท้อนตัวตนผู้คน จุดยืน หลากรสนชาติ หลายอารมณ์ เข้มข้นทุกเหตุการณ์ เป็นที่สุดแห่งแรงบันดาลใจจากชีวประวัติ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์

๑๗ จาก ๒๕ บทเพลง ที่เกิดจากความร่วมมือของ ๕ หน่วยงาน ประกอบด้วยวิทยาลัยนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยดนตรี คณะดิจิทัลอาร์ต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และโรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต รวมนักแสดงและทีมงานที่เป็นอาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า และนักศึกษาจากวิทยาลัย/ คณะต่างๆ กว่า ๓๐๐ คน กับประสบการณ์ครั้งสำคัญ “แกะดำโลกสวย เดอะมิวสิคัล”

กว่าแกะจะดำ กว่าโลกจะสวย

จุดเริ่มต้นเกิดจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยรังสิตได้อ่านหนังสือชีวประวัติของสตีฟ จอบส์ มาถึงประโยคที่ว่า “คนเราจะถูกไล่ออกจากบริษัทที่ตัวเองตั้งได้อย่างไร”

ความคิดบางอย่างก็แวบผุดพรายขึ้นมา คิดถึงประโยคที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เล่าถึงเหตุการณ์หลังพ่ายในเกมนุ๋นจนสูญเสียโรงพยาบาลพญาไท ไปว่า “จะเข้าไปเก็บของที่ห้องทำงาน ยังเข้าไปไม่ได้เพราะ รก. ไม่ให้เข้า”

โรงพยาบาลพญาไทเป็นเพียงชื่อธุรกิจ แต่นิติบุคคลเจ้าของกิจการนั้นชื่อ บริษัท ประสิทธิ์พัฒนา **ประสิทธิ์คือชื่อพ่อ**

พัฒนาคือชื่อแม่

คนเราต้องใช้ใจขนาดไหน ในการปล่อยวางสิ่งนี้ ก่อนหน้านี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ รุ่งเรืองวิริยะ เขียนหนังสือเกี่ยวกับเส้นทางกัณฑ์ผู้ของมหาวิทยาลัยรังสิต ในรูปแบบกรณีศึกษา มา ๒ เล่ม เล่มแรกชื่อ “วิชาตกเขา” เล่มที่สองชื่อ “คบเด็กสร้างแบรนด์” โดยมีจุดประสงค์การเขียนเพื่อหาคำตอบว่ามหาวิทยาลัยรังสิตเราก้าวมาถึงวันนี้ได้อย่างไร

จากการค้นข้อมูลพบว่า สมัยที่ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เป็นผู้อำนวยการประปานครหลวงนั้น องค์กรเจ๊งขาดทุน

สะสมมา ๒๖ ปี ท่านเข้าไปบริหาร ๓ ปีก็พลิกกลับมามีกำไร แจกโบนัสพนักงาน เมื่อบริหารโรงพยาบาลพญาไท มีการจัดอันดับ ๑,๐๐๐ บริษัทว่าบริษัทไหนเจ๋งที่สุดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลโหวตอันดับ ๑ คือ โรงพยาบาลพญาไท ซึ่งถ้าพิจารณาฝีมือการบริหาร ๓ อย่างของท่าน ทั้งการประปา โรงพยาบาลพญาไท และมหาวิทยาลัยรังสิตก็รู้สึกว่ามีธรรมดา แล้วเกิดอะไรขึ้น ทำไมถึงสูญเสียโรงพยาบาลพญาไทไป

ลำดับเหตุการณ์ชีวิตจากจังหวัดน่าน มาสระบุรี มากรุงเทพฯ มาเตรียมอุดม มาจุฬาฯ ไปเรียนต่อประเทศสหรัฐอเมริกา กลับมาทำงานเป็นข้าราชการ ทำธุรกิจไปด้วย เล่นการเมืองไปด้วย ช่วงแรกก็สอบตก หลังจากนั้นก็สอบได้ พอถึงช่วงหนึ่งชีวิตก็ตกลงมา แล้วก็ขึ้นใหม่ ชีวิตคนอื่นก็คงจะขึ้น ๆ ลง ๆ นิดเดียว แต่ชีวิตของดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ กลับไม่เป็นเช่นนั้น ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นวีรบุรุษประชาธิปไตย คนแข่งชิงสรรเสริญทั่วประเทศ แต่อีก ๗ ปีต่อมา หลังวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กิจการที่ครอบครัวสร้างขึ้นมา หลุดมือไปเพราะว่าถูกหักหลัง ล้มเหลวลงไป แต่ล้มแล้วก็กัณฑ์ผู้ขึ้นมาใหม่ ซึ่งเส้นเรื่องชีวิตแบบนี้เป็นอะไรก็ได้ทำหนังสือก็ได้ ทำละครก็ได้

แปลงตัวอักษร สร้างบทละครเวที

จากหนังสือชีวประวัติ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ หากจะแปลงเป็นละครเวทีต้องมีการเล่าเรื่อง โดยดัดแปลงจุดที่จะทำให้ละครนั้นน่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำละครเพลง ยิ่งต้องปรับการเล่าเรื่อง โดยเพิ่มตัวละครให้เกิดความขัดแย้งเพื่อให้เกิดอารมณ์สแก่ผู้ชม ละครจะเล่าเรื่องแค่ตัวเอกอย่างเดียวมันยังไม่เพียงพอ จึงมีการดัดแปลงบทโดยเพิ่มตัวละครหลักคือ ตะวัน พีระ สุทัศน์ เพื่อช่วยให้การเล่าเรื่องเกิดความสนุกสนาน ชวนค้นหาและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

บทละครเล่าเรื่องราวของตะวัน ผู้ชายที่สามารถก้าวข้ามผ่านความล้มเหลวได้อย่างรวดเร็ว มีเป้าหมายสูงสุดคือ การสร้างคน สร้างประเทศชาติให้สมบูรณ์แบบเรื่องเริ่มขึ้นที่ตะวันได้รู้จักกับสุทัศน์และพีระ ทั้งสามคนได้ผ่านเหตุการณ์การชุมนุมประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดการเลือกตั้ง พวกเขาสาบานกันว่าจะจะเป็นเพื่อนรักกันตลอดไป จากนั้นตะวัน สุทัศน์ และพีระ ได้สอบชิงทุนไปเรียนต่อที่อเมริกาและได้เจอกับ “วาสนา” หญิงสาวผู้จะมาเป็นผู้ชี้นำชีวิตของตะวัน

หลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ตะวันกลับมาทำงานใช้ทุนที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) เขาเปลี่ยนระบบราชการชั้นต่าง ๆ ให้เป็นระบบซี และผันตัวมาลงเล่นการเมือง สนามแรกตะวันได้ลงแข่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เรื่องนี้เป็นชนวนให้สุทัศน์เริ่มบาดหมางใจกับตะวัน เพราะลงแข่งสนาม

เดียวกัน แม้พีระจะพยายามห้ามแล้วก็ตาม สุทัศน์ก็ยังเลือกใช้วิธีซื้อเสียงในการแข่งขันครั้งนั้น ทำให้ตะวันเป็นฝ่ายแพ้การแข่งขัน ตะวันจึงหันมาทำธุรกิจโรงพยาบาลร่วมกับพีระ ผลตอบรับเป็นไปได้ดีอย่างที่คาดไว้จนสามารถขยายธุรกิจเป็นโรงพยาบาลสาขา ๒

ต่อมาตะวันได้รับการชักชวนจากผู้ใหญ่ผู้มีพระคุณให้ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) ทำให้ตะวันได้ลงแข่งในสนามเดียวกันกับสุทัศน์อีกครั้ง สุทัศน์ต้องยอมใช้วิธีซื้อเสียงตามที่หัวหน้าพรรคต้องการ ซึ่งในการแข่งขันนี้ทำให้ตะวันถูกลอบยิงขณะปราศรัย และสืบทราบภายหลังพบว่าหัวหน้าพรรคของสุทัศน์เป็นผู้อยู่เบื้องหลังของเหตุการณ์นี้ ทำให้ผลการเลือกตั้งครั้งนี้ตะวันชนะสุทัศน์อย่างขาดลอย ฝ่ายหัวหน้าพรรคเห็นใจสุทัศน์จึงให้ตำแหน่งเลขาฯ พรรค สุทัศน์ติดหนี้บุญคุณหัวหน้าพรรค แม้ว่าจะไม่ชอบวิธีการและแนวคิดของพรรคก็ตาม

ตะวันเข้าไปบริหารงานในรัฐบาลหลากหลายกระทรวง จนกระทั่งได้รับเลือกเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งในขณะนั้นบ้านเมืองกำลังตกอยู่ในวิกฤต มีการประท้วงทำให้เกิดการนองเลือด ท้ายที่สุดนายกรัฐมนตรีก็ตลาออก ปัญหาใหญ่คือการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ประเทศไทย ซึ่งตามสิทธิ์แล้วผู้ที่จะได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไปคือ “หัวหน้าพรรคของสุทัศน์” ถึงอย่างนั้นตะวันก็รู้ว่าหากเสนอชื่อหัวหน้าพรรคของสุทัศน์ไป ประชาชนย่อมไม่พอใจและต้องเกิดจลาจลอีกเป็นแน่ หัวหน้าพรรคให้สุทัศน์มาเผ่าดูตะวันว่าได้เสนอชื่อของตนเป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ เหตุการณ์นี้ทำให้พีระ สุทัศน์ และตะวัน แดกหักกันจากความ เป็นเพื่อนในที่สุด

BLACK SHEEP: THE MUSICAL

ตะวัน ทูลเกล้าฯ เสนอชื่อ “นายแพทย์กฤษดา” คนดีนอกวงการการเมืองให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของประเทศ เหตุนี้เองที่ทำให้ตะวันถูกข้อหาเป็นกบฏทางการเมือง ส่งผลให้ตะวันต้องพาวาสนามาหลบซ่อนจากอันตรายที่โรงแรมแห่งหนึ่ง และในขณะนั้นตะวันก็ได้ทราบข่าวเรื่องค่าเงินบาทลอยตัว วิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง ตะวันรีบกลับโรงพยาบาลของตน แต่ถูก รมภ. กักไว้ ซึ่งในที่สุดตะวันจึงได้รู้ว่าโรงพยาบาลของครอบครัวนั้นถูกพีระเพื่อนสนิทของเขาโกงไป

ถึงแม้ว่าตะวันจะล้มเหลวทางการเมืองหรือสูญเสียโรงพยาบาลอันเป็นธุรกิจของครอบครัวไป แต่ไฟของนักพัฒนาประเทศก็ยังไม่หมดไป เขาจึงหันหน้ามาเริ่มต้นใหม่อีกครั้งกับการสร้างสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัย

LEADING
FOR TOMORROW

ละครเวทีแห่งความภาคภูมิใจ ของชาวมหาวิทยาลัยรังสิต

กว่าจะเป็นแกะดำเพื่อตอบสนองคุณดูแลเพื่อ
การสื่อสารความหมายของละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดย
พัฒนาทั้งตัวนักแสดงที่ต้องใช้ความสามารถในการ
แสดง ผู้เขียนบทละครที่สร้างสรรค์ ตลอดจน
ผู้สร้างสรรค์องค์ประกอบงานศิลป์อื่น ๆ ให้เหมาะสม
กับเนื้อเรื่อง ขั้นตอนการผลิตและสร้างสรรค์ผลงาน
ละครเวทีนั้นประกอบด้วยกระบวนการการทำงาน
และผู้คนมากมายที่ร่วมกันสร้างสรรค์ชิ้นงานตั้งแต่
งานศิลปะ การเขียนบทละคร การกำกับการแสดง
การออกแบบและการสร้างงานต่าง ๆ ทั้งฉาก แสง
เสียง เครื่องแต่งกาย แต่งหน้า ทำผม งานดนตรี
งานเพลง ตลอดจนงานออกแบบและฝึกซ้อมทำเดิน
รวมถึงสื่อประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ
ซึ่งองค์ประกอบสำคัญเหล่านี้ทำให้กระบวนการ
การทำงานสร้างสรรค์ต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและ
ทำให้การจัดแสดงละครเวทีประสบความสำเร็จ
อย่างงดงาม

ทีมงานเปิดอดิชั่นนักศึกษา คณาจารย์
บุคลากร และศิษย์เก่า นักแสดงที่ได้รับการคัดเลือก
จะต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ
ที่จำเป็นต่อการเล่นละครเวที ทั้งการสื่อสารผ่าน
ร่างกาย การแสดงทางอารมณ์ การฝึกสมาธิ
โดยเริ่มจากกิจกรรมเวิร์กชอปเพื่อละลาย
พฤติกรรม สร้างความสนิทสนมก่อนที่จะแสดงพลัง
และเข้าใจการเคลื่อนไหวของตนเองไปพร้อมกับ
พื้นที่สำหรับการแสดง

หนึ่งปีสำหรับการพัฒนาบทละคร
อีกสี่เดือนเต็มกับการซ้อมหลัง
เลิกเรียน หลังเลิกงาน ตั้งแต่เย็นไป
จนถึงตีตื้นเที่ยงคืน

กว่าผู้ชมจะได้รับชมละครเวที
“แกะดำโลกสวย เดอะมิวสิคัล”
๕ รอบการแสดง วันที่ ๙ - ๑๓
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ ศาลาดนตรี
สุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ไม่ต้องถามว่าเหนื่อยไหม เพราะคำว่า
เหนื่อยคงยังไม่พอที่จะอธิบายได้ ถ้าถาม
ใหม่ว่าทำไมเรายังก้าวข้ามสิ่งเหล่านั้นมาได้
ก็จะตอบว่าเพราะเรารักในสิ่งที่เราทำ

แม้ไม่ใช่นักแสดงละครมืออาชีพ แต่ก็
ตั้งใจที่จะใช้ศักยภาพของตัวเองสร้างงาน
ละครเรื่องนี้ให้ออกมาดีที่สุด

โอกาสส่งต่อได้ ไม่สิ้นสุด

“การสร้างชาติ สร้างสังคม ต้องเริ่มจากการสร้างคน” โดยเฉพาะการสร้างคนในพื้นที่ที่ขาดโอกาสและมีความเหลื่อมล้ำสูง ด้วยปณิธานของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ที่เล็งเห็นว่าหัวใจของการศึกษาไม่ได้สอนให้คนที่มีโอกาสดีกว่าแข่งขันเพื่อมุ่งแต่จะเป็นผู้ชนะ เพราะการศึกษาที่แท้จริงต้องสามารถสร้างคนให้ประสบความสำเร็จพร้อมกับสามารถสร้างสังคมที่ทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข จึงเห็นได้ว่าห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยรังสิตได้มอบทุนการศึกษาให้แก่ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาในถิ่นทุรกันดารมากมาย ทั้งทุนการศึกษาเป็นกรณีพิเศษ นพ.กนต์พงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ ชาวไทยเชื้อสายม้งคนแรกที่เป็นหมอและกลับไปช่วยรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้แก่พี่น้องชาวเขาเผ่าม้งที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและขาดแคลนหมอนอกจากนี้ ยังมีหมอหมอด นพ.มูอำหมาด ละใบจี เพื่อนำวิชาชีพที่เรียนมาช่วยเหลือผู้คนที่เดือดร้อนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ กภ.หทัย สืบบุญตะวัน ทุนคนไทยพลัดถิ่น ผู้ได้รับมอบนามสกุล “สืบบุญตะวัน” จาก ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์

ทุนเพื่อชาติพันธุ์ นพ.กนต์พงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ

เรื่องราวของหมอม้งคนแรกของไทย นายแพทย์กนต์พงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ เขาเขียนจดหมายฉบับหนึ่งส่งไปถึงรัฐบาล ต่อมาจดหมายถูกส่งผ่านมายังมหาวิทยาลัยรังสิต จดหมายฉบับนั้นระบุว่า เขามีเชื้อสายเป็นชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง เขาขอโอกาสเข้าเรียนคณะแพทยศาสตร์เพื่อให้เขาได้มีโอกาสใช้วิชาชีพแพทย์ช่วยเหลือคนผู้ยากไร้ มหาวิทยาลัยรังสิตโดย ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้มอบทุนการศึกษาเป็นกรณีพิเศษให้เขาโดยไม่ลังเล เนื่องจากมหาวิทยาลัยรังสิตได้เล็งเห็นว่า เป็นบุคคลที่มีความพยายามและมีความตั้งใจที่จะนำความรู้ ความสามารถกลับไปพัฒนาสังคมและท้องถิ่นของตนเอง ใครจะคาดคิด

ว่าคนอายุ ๓๔ ปีจะเริ่มนับหนึ่งใหม่กับการก้าวเข้ามาเป็นนักศึกษาแพทย์ แต่ด้วยความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยทำให้เขามีไฟที่จะสู้และต้องการจะช่วยเหลือชาวเขาในอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ต้องเผชิญกับปัญหาในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ยาเสพติด และที่สำคัญก็คือด้านสุขภาพ

“ผมได้เป็นนักศึกษาแพทย์คนแรกของชาวเขาในประเทศไทย เรานึกถึงว่าอายุเยอะขนาดนี้แล้วยังมาเรียน เยวชนรุ่นหลังน่าจะเห็นเราเป็นตัวอย่างทางการศึกษาได้ สิ่งที่สะท้อนกลับมาในขณะที่เรียนแพทย์ปี ๑ ที่มหาวิทยาลัยรังสิต คือผมได้มีโอกาสกลับไปที่บ้าน ชาวเขามีความเชื่อมั่นกับผมมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้เข้าร่วมกิจกรรมในบางส่วนของสมาคมเพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์มั่งในในประเทศไทยที่จังหวัดเชียงใหม่”

เมื่อมาเรียนแพทย์ในช่วงอายุที่มากขึ้น นายแพทย์กนต์พงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ กล่าวว่า “การเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้ทำให้มีปัญหาในการเรียน แต่ทำให้รู้สึกนึ่งมากขึ้น ส่วนปัญหาเรื่องความฉับไวของสมองก็ยิ่งเหมือนเดิม เพราะสมองถ้าได้ใช้ไม่มีทางเสื่อมโอกาสทางการศึกษาไม่มีคำว่าแก่เกินไป และภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาแพทย์คนแรกของชาวเขาเผ่าม้ง เพราะอาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่ต้องเสียสละเพื่อคนอื่น คนที่จะเข้ามาทำงานตรงนี้ต้องมีความตั้งใจจริงและพร้อมเสียสละ”

ภายหลังสำเร็จการศึกษา นายแพทย์กนต์พงศ์ เล่าลือพงศ์ศิริ ได้กลับไปเป็นแพทย์ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลสะเมิง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ทำหน้าที่รักษาผู้ป่วยและเป็นผู้ประสานกับชุมชนชาวเขาในการให้คำปรึกษาทางด้านสุขภาพ

พ.ว.มูอำหมาด ละใบจิ

กุนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ว.มูอำหมาด ละใบจิ

“หมอหมาด” นพ.มูอำหมาด ละใบจิ ทำงานหนัก เรียนหนัก เพื่อหาเงินมาทำให้ครอบครัวสบายขึ้น ในตอนนั้นที่หมอหมาดเพิ่งจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หมอหมาดได้รับทุนเรียนการแพทย์แผนตะวันออก เป็นทุน ๑๐๐ % แต่เขาคิดว่า ถ้าต้องเรียนต่อ ต้องเลือกเส้นทางที่ทำให้ครอบครัวดีขึ้นได้อย่างรวดเร็ว จึงเลือกเรียนแพทยศาสตร์ เมื่อหมอหมาดเรียนจบในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็เลือกไปประจำอยู่โรงพยาบาลปัตตานี เพราะพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ขาดแคลนหมอเป็นอย่างมาก จุดประสงค์ของหมอหมาดคือต้องการนำวิชาชีพที่เรียนมาช่วยเหลือผู้คนที่เดือดร้อนจากผลกระทบต่าง ๆ นอกจากจะได้ช่วยเหลือผู้คนที่เดือดร้อนแล้วยังได้เป็นการพัฒนาตนเองอีกด้วย

ปัจจุบันหมอหมาดมีธุรกิจมากมาย เช่น ธุรกิจด้านสุขภาพ ทำคลินิก ศูนย์ Wellness ศูนย์ชล็บภาคใต้ ชล็บไร้เลือด ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ ๑๑๐ ปี ศูนย์ให้คำปรึกษายาเสพติด และกำลังจะทำศูนย์บำบัดผู้ติดสารเสพติดขนาด ๑๐๐ เตียง ธุรกิจด้านการศึกษา เช่น สถาบันพัฒนาเด็กเยาวชนและ

ครอบครัว Dr.Mard Academy เป็นการให้ความรู้พ่อแม่เกี่ยวกับเรื่องของการเลี้ยงลูก ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ในการเลี้ยงลูกแต่ละช่วงวัย นอกจากนี้หมอหมาดยังเป็นประธานบริษัท ตอยยิบันฟู้ดส์ จำกัด เป็นการดำเนินธุรกิจการผลิตและจำหน่ายน้ำนมถั่วเหลืองแปรรูป “LABAN SOY” ที่จังหวัดยะลา

กว่าที่หมอหมาดจะมีธุรกิจมากมายอย่างในวันนี้ต้องผ่านการลองผิดลองถูก การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ มาอย่างมาก ล้มลุกคลุกคลานอยู่พอตัว มีทั้งธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลว แต่ท้ายที่สุดสิ่งที่ทำให้หมอหมาดยังทำต่อไป คือ “ครอบครัว” เพราะเป้าหมายในชีวิตคือ การทำให้ครอบครัวมีความสุขและดูแลครอบครัวได้ให้เร็วที่สุด สิ่งนี้จึงเป็นแรงผลักดันของหมอหมาดในการทำสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา จนในปัจจุบันเขาประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นอย่างมาก และยังสามารถดูแลครอบครัวได้ตามที่เขาหวังไว้อีกด้วย

กุนคนไทยพลัดถิ่น ก.ก.หทัย สืบบุญตะวัน

ก.ก.หทัย สืบบุญตะวัน นักศึกษาทุนคนไทยพลัดถิ่น ผู้ได้รับมอบนามสกุลจาก ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ชีวิตของเธอได้เปลี่ยนไปภายหลังจากที่ได้รับสิทธิ์เป็นคนไทยโดยสมบูรณ์

“สืบบุญตะวัน” ความหมายคือ “ผู้สืบสานความดีความงามของผู้ให้ชีวิต” เป็นนามสกุลที่ ดร.อาทิตย์

ก.ก.หทัย สืบบุญตะวัน

พ.ว.กัญฉวีวงศ์ เส้าสือพงศ์ศิริ

อุไรรัตน์ มอบให้เด็กสาวชาวกะเหรี่ยงผู้ซึ่งไม่มีนามสกุล ให้ได้รับสิทธิ์ในการเป็นคนไทย พร้อมกันนั้นยังได้ให้โอกาสทางการศึกษา ด้วยการมอบทุนการศึกษาคนไทยพลัดถิ่นในคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา เพื่อจะได้นำความรู้ความสามารถกลับไปช่วยเหลือสังคมต่อไป

นางสาวหทัย (ไม่มีนามสกุล) นักศึกษาทุนคนไทยพลัดถิ่น ครอบครัวของเธอเป็นชนเผ่ากะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในอำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก พ่อและแม่เป็นคนไร้สัญชาติ มีพี่น้อง ๒ คน หทัยเป็นคนโต และมีน้องชาย ๑ คน ซึ่งความยากลำบากของคนไร้สัญชาติคือ ส่วนใหญ่เวลาติดต่อราชการจะต้องสื่อสารผ่านผู้ใหญ่บ้าน มีสิทธิ์เพียงอย่างเดียวที่ได้อยู่ตอนนั้นคือสิทธิ์ในการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ขึ้นทะเบียนไว้เท่านั้น และการออกนอกพื้นที่เพื่อมาเรียนก็จะต้องขอใบอนุญาต และต้องกลับไปต่อใบอนุญาตปีละ ๑ ครั้ง หลังจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านแม่อุสุวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ซึ่งขณะนั้น

ได้ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลท่าสองยาง ประมาณ ๑ ปี ได้รับความช่วยเหลือจาก นายแพทย์รัชชัย ยิ่งทวีศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าสองยาง โดยทำงานเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อช่วยเหลือคนไร้สัญชาติที่มารับบริการในโรงพยาบาล รวมทั้งให้สิทธิ์ในการรักษาพยาบาล หลังจากนั้นได้พบกับ ดร.วรชาติ เฉิดชมจันทร์ คณบดีคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งมาประชุมที่โรงพยาบาล ร่วมกับนายแพทย์รัชชัย ยิ่งทวีศักดิ์ ซึ่งตนได้กล่าวในที่ประชุมว่า... “อยากเรียน แต่ไม่มีโอกาส และแม่เรียนจบไปก็ไม่มีโอกาสเข้าทำงาน เพราะไม่มีสัญชาติไทย และไม่มีบัตรประชาชน”

จากเรื่องราวนี้ ดร.วรชาติ เฉิดชมจันทร์ จึงแนะนำให้มาเรียนคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งคุณหมอก็ก็นับสนุน โดยส่วนตัวคิดแต่เพียงว่าอยากเรียนอะไรก็ได้ที่สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือคนได้ จึงตัดสินใจมาเรียนทางด้านกายภาพบำบัด และเป็นจุดเริ่มต้นในการมาเรียนที่มหาวิทยาลัยรังสิต นับตั้งแต่วันที่ใช้นามสกุล “สืบบุญตะวัน” และมีบัตรประชาชนเป็นครั้งแรกในชีวิต ทำให้ได้รับสิทธิ์ในการเป็นคนไทยโดยสมบูรณ์

“ในยามที่มองไม่เห็นทางของชีวิต ในยามที่มองไม่เห็นอนาคต ความเมตตาจาก ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ เปรียบเสมือนดวงแสงอาทิตย์แห่งความรักที่สาดส่องมาเป็นเหมือนพ่อที่คอยส่งเสริมให้ลูกได้เติบโตบนเส้นทางที่ติงาม”

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของผลิตผลที่ได้รับโอกาสจากมหาวิทยาลัยรังสิต และด้วยสายตาที่มองการณ์ไกลของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ โดยท่านได้กล่าวไว้ว่า

“แนวคิดของการให้ทุนของมหาวิทยาลัยรังสิต คือเราทำเพื่อชาติ เพราะการศึกษาเป็นเรื่องของอนาคตของประเทศชาติ ไม่ใช่ธุรกิจของใคร เราจะมองว่าอะไรเป็นความต้องการของชาติ และอะไรที่ทำแล้วชาติจะพัฒนาขึ้น เราก็จะมุ่งไปทางนั้น”

มหาวิทยาลัยรังสิตได้มอบโอกาสทางการศึกษาเพื่อให้ได้ทำตามความฝัน และสามารถนำวิชาชีพของตนเองกลับไปพัฒนาบ้านเกิดและประเทศชาติให้ก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ตำรวจมหาวิทยาลัย แห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย

RSU
POLICE

ด้วยนโยบายของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติมศักดิ์ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต ในการจะสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในรั้วมหาวิทยาลัย และยังครอบคลุมไปถึงความสงบสุขของคนในชุมชน จึงเล็งเห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นเพียงแค่สถาบัน การศึกษาที่ให้ความรู้เท่านั้น แต่ควรเป็นแหล่งขุมพลัง ปัญญาของคนในประเทศ ดังนั้น องค์ความรู้ที่เกิดขึ้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศ ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของความสงบเรียบร้อย ภายในชุมชนเมืองเอกและบริเวณภายในมหาวิทยาลัย ประกอบกับต้องการให้เป็นชุมชนต้นแบบในการ สนับสนุน ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐ และทำงาน ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา อาชญากรรม เพื่อมุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมเข้ามาเสริม เพื่อให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในโลกยุคดิจิทัลและดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึง จึงได้มีดำริในการจัดตั้ง สำนักงานตำรวจมหาวิทยาลัย รังสิต (ตร.ม.) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ นับเป็นแห่งแรก ในประเทศไทย โดยมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการ ดูแลความสงบเรียบร้อย รักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของบุคลากรและนักศึกษา รวมทั้งบุคคล ภายนอกที่เข้ามาติดต่อในมหาวิทยาลัยรังสิต ตลอดจน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการ ป้องกันอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยรังสิตและชุมชน โดยรอบ

ห่วงใย ใส่ใจ ทุกชีวิตปลอดภัย เต็มใจให้บริการ

ปัจจุบันภายใต้การบริหารของ ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ อธิการบดี ได้ชูวิสัยทัศน์และแนวนโยบายของ มหาวิทยาลัย เน้นให้ความสำคัญและมุ่งมั่นพัฒนา ทั้งด้านกายภาพ จิตใจ และพื้นที่การเรียนรู้ เพื่อนักศึกษาที่เป็นหัวใจของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยเปิดพื้นที่การเรียนรู้ให้นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์ อย่างเต็มที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้น เมื่อเปิดพื้นที่ การเรียนรู้เป็นมหาวิทยาลัย ๒๔ ชั่วโมง เรื่องของ ความปลอดภัยของนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ จึงได้ มอบหมายให้สำนักงานตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิต ดูแลป้องกันการก่อเหตุอาชญากรรมในพื้นที่โดย รอบสถานศึกษา เพื่อให้นักศึกษา บุคลากร รวมทั้ง ผู้ปกครองรู้สึกอุ่นใจถึงความปลอดภัยตลอดเวลาที่ อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย

ตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิตที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแล ความปลอดภัยในรั้วมหาวิทยาลัย คือ บุคลากรของ มหาวิทยาลัยที่ได้เข้ารับการฝึกฝน อบรม และ พัฒนาองค์ความรู้ในการเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีการวางแผนออกตรวจโดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีการนำจุดเด่นในด้านองค์ความรู้ ทักษะความ เชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายมา บูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาเป็น โครงการในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือ

ดูแล รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ นักศึกษา บุคลากร ผู้ที่เข้ามาติดต่อภายใน มหาวิทยาลัย และผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณชุมชน เมืองเอก

มหาวิทยาลัยรังสิตถือเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบ ในด้านการจัดการความปลอดภัยที่เห็นว่า การจัดการ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมจะประสบความสำเร็จได้ นั้นก็ต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเป็น สำคัญ ที่จะร่วมกันสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้น ในชุมชน ซึ่งจากผลการสำรวจสถิติการเกิด อาชญากรรมในพื้นที่ชุมชนเมืองเอกหลังจากที่มี การจัดตั้งตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิตในช่วงระยะเวลา ประมาณ ๑ ปีเศษ พบว่าปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ลดลงกว่าร้อยละ ๗๐

สำนักงานตำรวจมหาวิทยาลัยรังสิต ห่วงใย ใส่ใจ มุ่งมั่น สร้างสรรค์บริการ และดูแลความ ปลอดภัยอย่างมีอาชีพ โดยปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ คอยรับเรื่องและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจใน พื้นที่ อีกทั้งยังพร้อมเข้าช่วยเหลือนักศึกษาและ บุคลากรตลอด ๒๔ ชั่วโมง

**“มหาวิทยาลัยรังสิต
ความปลอดภัยต้องมาก่อน”**

DREAM SPACE

พื้นที่แห่งการเรียนรู้ ๒๔ ชั่วโมง

การเรียนรู้ คือ กุญแจสำคัญที่จะสามารถนำพาประเทศไทยให้ก้าวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มหาวิทยาลัยรังสิตตระหนักถึงความสำคัญด้านคุณภาพชีวิตของนักศึกษา นอกเหนือจากเป็นแหล่งการเรียนรู้ทางวิชาการแล้วยังส่งเสริมการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตและความรู้อย่างไร้ขีดจำกัด พร้อมเสริมสร้างทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในห้องเรียนและใช้พื้นที่ในรั้วมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้จะส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มศักยภาพแล้ว ดร.อรรถวิทย์ อุไรรัตน์ อธิการบดียังให้ความสำคัญกับการจัดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ นอกห้องเรียน เน้นให้ความสำคัญกับความต้องการของนักศึกษา โดยเปิดพื้นที่สนับสนุนการเรียนรู้ **RSU DREAM SPACE** ให้แก่นักศึกษาได้ใช้พื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

EVERYTHING STARTING WITH A DREAM

RSU Dream Space มีการจัดสรรพื้นที่เป็นห้องต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นทำการบ้าน อ่านหนังสือ ดิวสอป จัดกิจกรรม Workshop แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ฯลฯ โดยแบ่งเป็นโซน Lounge และโซนด้านนอก เป็นพื้นที่สำหรับนั่งเล่นผ่อนคลาย รอเรียน นัดพบเพื่อน ๆ มีห้อง Meeting Room ใช้สำหรับประชุมงานกลุ่มย่อย และนำเสนอโครงการต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งนักศึกษาสามารถเลือกใช้งานได้ตามความต้องการอย่างเหมาะสม RSU Dream Space จึงถือเป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีวันหลับไหลตลอด ๒๔ ชั่วโมง สามารถใช้งานได้ทุกวันไม่เว้นวันหยุด และเพื่อความสะดวกแก่นักศึกษาทุกคณะ มหาวิทยาลัยรังสิตจึงจัดให้มี RSU Dream Space ในบริเวณต่าง ๆ รอบมหาวิทยาลัย ได้แก่ บริเวณอาคาร ๓ อาคาร ๖ (ชั้น ๒) และอาคาร ๑๐ นอกจากความสะดวกสบายในการใช้งานแล้วยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเองในด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

นอกเหนือจากแหล่งความรู้ทางด้านวิชาการแล้ว การคำนึงถึงความรื่นรมย์ของห้องเรียนที่จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาของนักศึกษา ก็เป็นเรื่องสำคัญไม่แพ้กัน มหาวิทยาลัยรังสิตพร้อมจะสนับสนุนและสร้างเสริมประสบการณ์ที่แท้จริง เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาขีดความสามารถได้อย่างเต็มที่ ด้วยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาทุกคนกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรังสิตจะได้ใช้สอยพื้นที่การเรียนรู้แห่งนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุก ๆ ด้าน สนุกสนานกับกิจกรรมที่ได้ทำ และพื้นที่การเรียนรู้ในห้องเรียนแห่งนี้จะสามารถอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาตลอดเวลาที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยรังสิต ได้สร้างความทรงจำและประสบการณ์ที่ดีในรั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ อย่างมีความสุขและอบอุ่น ก่อนที่นักศึกษาจะก้าวออกสู่ออกโลกภายนอกอย่างแท้จริง

เพราะเชื่อว่าการที่มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตกำลังคนเพื่อประเทศชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างบรรยากาศที่ดีรอบ ๆ มหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษารู้สึกถึงความอบอุ่น เป็นบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้เยาวชนสามารถค้นพบตนเอง และเพิ่มพูนศักยภาพของตนเอง รวมทั้งพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในสิ่งที่ถนัด เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่โลกของการทำงานในอนาคต และยังเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนตลอดไป

26 ปี ของ iberry

- ปลา - อังฉรา บุรารักษ์

จากร้านไอศกรีมโฮมเมด สู่อาณาจักร **iberry GROUP**

ในภาวะวิกฤตที่ยากลำบากนี้
ทำให้ได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง
ตั้งแต่เรื่องการทำดีลเเวอรี่
ที่เมื่อก่อนทำไม่เป็นเลย
วันนี้เรียกได้ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ
จนถึงขั้นเขียน ทำให้มีคนรู้จัก
แบรนด์ร้านอาหารในเครือ
iberry GROUP มากขึ้น

THE BEGINNING OF IBERRY GROUP AND PLA IBERRY'S ENTREPRENEURIAL JOURNEY

ย้อนไปเมื่อ ๒๖ ปีก่อน เรารู้จักชื่อของปลา อัจฉรา บุรารักษ์ ศิษย์เก่าเกียรตินิยมอันดับ ๑ สาขาวิชาวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ ในฐานะของ “ปลา iberry” ผู้ก่อตั้งร้านไอศกรีมโฮมเมดที่โด่งดังไม่ซ้ำใคร แต่ในวันนี้ชื่อของปลา ถูกจดจำในฐานะเจ้าของอาณาจักร “iberry GROUP” องค์กรด้านอาหารที่มีแบรนด์ร้านอาหารในเครือถึง ๑๖ แบรนด์ และมีร้านอาหารรวมกันกว่า ๑๐๐ สาขาทั่วประเทศ ซึ่งกว่าจะมาถึงวันนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย เธอต้องพบกับอุปสรรคและความท้าทายมาหลายรูปแบบ แต่ก็ผ่านพ้นมาได้ อย่างแข็งแกร่งและสวยงาม

ปลายอมรับว่าช่วงระยะเวลา ๒๖ ปีที่ผ่านมา เจอกับความยากลำบากมาทุกช่วง ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นทำร้าน iberry ยุคแรก เป็นความยากในเรื่องของการสร้างตัวตนให้คนรู้จัก เพราะยุคนั้นยังไม่มีโซเชียลมีเดียจึงต้องอาศัยสื่อดั้งเดิมอย่างหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการบอกปากต่อปากเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูล อีกทั้งตอนนั้นปลาเพิ่งเรียนจบใหม่ ๆ ยังไม่มีประสบการณ์ การเริ่มต้นธุรกิจจึงเป็นการลองผิดลองถูก โดยที่ไม่รู้ว่าหนทางข้างหน้าจะสวยงามหรือไม่

เมื่อ iberry เป็นที่รู้จักมากขึ้นก็ต้องเจอกับความยากในการเติบโตเพื่อขยายสาขาจากร้านเดิม ๑ สาขาเป็น ๓๐ สาขา โดยที่คุณภาพรสชาติและการบริการยังคงมาตรฐานดีเยี่ยมไว้ เพราะสิ่งสำคัญของการทำร้านอาหารคือการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้ลูกค้ารู้สึกประทับใจ

นอกจากนี้ การปรับตัวจากร้านไอศกรีมมาเป็นร้านอาหารซึ่งเป็นคนละประเภทกันก็มีวิธีบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ซึ่งต้องสร้างทีม สร้างระบบ สร้างตัวตนใหม่เพื่อนำไปสู่การเป็นธุรกิจร้านอาหารมัลติแบรนด์อย่าง iberry GROUP ในปัจจุบัน

แม้ว่าทุกช่วงที่ผ่านมามีความท้าทายที่แตกต่างกัน แต่ช่วงที่ปลายอมรับว่าเป็นวิกฤตที่ยากและลำบากที่สุดคือช่วงการระบาดของ COVID-19 ที่ต้องล้มความสำเร็จในรูปแบบเดิมแล้วต้องมาเริ่มทำทุกอย่างใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อน เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลานั้นไม่ว่าจะเป็น การทำดีลิเวอรี การทำจุดขายทำ Cloud Kitchen รวมถึงการเข้าไปขายใน 7-eleven

“มันต้องล้มความเป็นร้านอาหารที่ใคร ๆ ก็อยากจะทำ เพราะร้านเราสวย ร้านเราอาหารอร่อย เราต้องทำยังไงให้ลูกค้านึกถึงเราเมื่อเขาอยู่บ้านให้ได้ ทำยังไงให้เขาอยากกินเมนูนี้ก็กดสั่งแบรนด์นี้พยายามทำตัวให้เป็น Top of Mind ของทุกประเภทอาหารที่เรามี”

ในทางกลับกัน ปลาก็มองว่าในภาวะวิกฤตที่ยากลำบากนี้ทำให้ได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง ตั้งแต่เรื่องการทำดีลิเวอรีที่เมื่อก่อนทำไม่เป็นเลย วันนี้ก็เรียกได้ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญจนถึงขั้นเขียน ทำให้มีคนรู้จักแบรนด์ร้านอาหารในเครือ iberry GROUP มากขึ้น เพราะการปรับตัวเพื่อรับมือกับภาวะวิกฤตอย่างไม่นิ่งดูตายเพื่อสร้างตัวตนให้ทุกคนรู้จักแม้ไม่ต้องมาที่ร้านอาหารก็ตาม รวมทั้งทำให้เห็นมิตรแท้ที่คอยช่วยเหลือในยามยากลำบาก

TRANSFORMING
THAI CUISINE
TO REACH BEYOND
OUR WORLD

ทุก ๆ สิ่งก็ผ่านเข้ามาในชีวิต ส่วนตัวพี่จะบอกว่ามันมีแต่ข้อดี ถ้าหากว่าเรารู้จักมอง มันอยู่ที่ MINDSET ของเรามากกว่าว่า บางอย่างมันไม่ได้แยเสมอไป มันก็มีข้อดีบางอย่างเกิดขึ้น กับชีวิต ในวิกฤตก็ยังมี โอกาสอยู่เสมอ

สำหรับอนาคตของ iberry GROUP ที่ปลาวางเป้าหมายไว้คือ อยากให้เป็นองค์กรที่มีทั้งอาหารและเครื่องดื่ม พร้อมทั้งเป็นเหมือนจุดหมาย (Destination) ของคนทั่วโลกที่เวลามาเมืองไทยก็ต้องมากินร้านอาหารในเครือสักหนึ่งมื้อ รวมทั้งอยากนำพารสชาติอาหารไทยไปสู่ต่างประเทศ เพื่อยกระดับอาหารไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ซึ่งตอนนี้กำลังวางแผนจะขยายสาขาไปต่างประเทศด้วยเช่นกัน

โลกจำลอง ของ (นึม) กาญจนพร วุฒิ

ถ้าไม่มีเรา ไม่มีศูนย์อพยพ ไม่มีหน่วยการแพทย์ ที่นี้จะเป็นอย่างไ

ฟื้นฟูเพื่อนมนุษย์ ผู้พลัดถิ่น

ในโลกความเป็นจริงที่วิถีชีวิตดำเนินไปอย่างปกติสุข ยังคงมีโลกจำลองน้อย ๆ ของคนบางกลุ่ม ที่อาจไม่กลมโตพอ แต่นับเป็นเพียงความหวังเดียวในการมีชีวิตรอด เรื่องราวของกลุ่มผู้ลี้ภัยที่ใครหลายคนมองไม่เห็น “นึม - กาญจนพร วุฒิ” ศิษย์เก่าดีเด่นจากคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยรังสิต หญิงผู้เสียสละดูแลนับพันชีวิตที่พลัดถิ่นฐาน ช่วยเหลือ พี่นฟู ทั้งสภาพกายและจิตใจ วันนี้เราจะก้าวเข้าไปในโลกจำลองใบนี้ด้วยกัน

ก้าวแรกในโลกใบใหม่เป็นอย่างไร

นึม เล่าเส้นทางการทำงานให้ฟังว่า หลังจบการศึกษาด้านกายภาพบำบัด ตัดสินใจหนีเมืองกรุงไปอยู่ต่างจังหวัด ปัจจุบันทำงานอยู่ที่องค์กรแอนด์แคป อินเทอร์เนชันนัล (Handicap International) ในตำแหน่งผู้จัดการโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการเคลื่อนไหวของผู้พิการ ทั้งด้านกายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด รวมถึงอุปกรณ์ขาเทียมให้แก่ผู้พิการ ตลอดแนวชายแดนไทย - เมียนมาร์ ในศูนย์พื้นที่พักพิงผู้ลี้ภัย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จากชีวิตคนเมืองกรุงสู่สังคมชนบทริมชายแดน ทั้งนำตื่นเต้นและหวาดกลัว สภาพแวดล้อมต่างไปอย่างไม่คาดคิด ภาษา ผู้คนที่ไม่คุ้นเคย คงปฏิเสธไม่ได้ว่าความรู้สึกในช่วงแรกเธออยากกลับบ้าน แม้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างแต่เธอลงมือพบความสุขที่แปลกใหม่นึ่มบอกว่าเดิมทำงานด้วยความรู้สึกเพื่อตัวเอง ถึงตอนนี้มีอีกหนึ่งความรู้สึกคืออยากช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาส จวบจนวันนี้ก้าวเข้าสู่ปีที่ ๑๘ ของการทำงานแล้ว

“ในสถานการณ์ที่น่ากลัว ทำไมยังตัดสินใจอยู่ต่อ ? เราตั้งคำถามกับตัวเองอยู่บ่อยครั้ง ภาพแม่ลูกอ่อนชาวเมียนมาร์มือหนึ่งอุ้มลูกที่ใช้สูงลิ่ว มืออีกข้างถือรองเท้าแตะเปื้อนโคลน เดินฝ่าสายฝนมาที่ศูนย์ลี้ภัยเพื่อขอความช่วยเหลือ แวดตาของความเป็นแม่ที่เราเห็น ใครบ้างจะทอดทิ้งได้ คนที่หมดหนทาง เขามาเพื่อพึ่งพาเราจริง ๆ ทำให้เราคิดว่าหน้าที่ที่เราปฏิบัติอยู่นั้นสำคัญต่อชีวิตใครบางคน จากก้าวที่พร้อมเดินกลับบ้าน กลายเป็นก้าวที่เข้าไปช่วยเหลืออย่างห้ามไม่ได้ ถ้าไม่มีเรา ไม่มีศูนย์อพยพ ไม่มีหน่วยการแพทย์ ที่นี้จะเป็นอย่างไ คงเป็นคำตอบที่ทำให้เราจะไม่ตั้งคำถามนี้อีกเลย”

ผู้ลี้ภัย เป็นคำนิยามที่ไม่มีใครอยากได้รับ ในสถานการณ์ที่ไม่สงบทำให้พวกเขาต้องอพยพเพื่อหาทางรอด จะมีสักกี่คนที่อยากหนีบ้านเกิดเมืองนอนของตนมา ชีวิตที่แขวนบนเส้นด้าย ร่างกายที่เต็มไปด้วยบาดแผลแผ่นดินไทยจึงเป็นความหวังที่จะช่วยเหลือพวกเขาได้โลกจำลองในพื้นที่เล็ก ๆ ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นที่พักพิงให้กลุ่มผู้ลี้ภัย วิถีชีวิตที่เรียบง่ายตรงนี้คงพอจะเยียวยาให้พวกเขาดำรงอยู่รอดต่อไปได้

ความสุขบนวิถีชีวิตของนักกายภาพบำบัดชายแดน

ทะเลหมอก ภูเขา สายลมอ่อน ๆ คงเป็นความสุขของใครหลายคนหากมีโอกาสเข้ามาในพื้นที่แห่งนี้ บรรยากาศที่รายล้อมไปด้วยพื้นที่สีเขียว ทิวทัศน์ที่ทำให้ผู้มาเยือนลิ้มไม่หลง เป็นเรื่องน่าขนลุกที่เธอบอกกับเราว่า “ฉันได้ตื่นมาเชยชมมันทุกเช้า โดยที่ไม่เสียเงินเลยสักบาท” ไม่ใช่การโอ้อวด แต่เป็นน้ำเสียงของความภูมิใจ บางคนอาจเสียเงินไม่น้อยกับการเดินทางเพื่อหาที่พักผ่อนร่างกาย แต่งานของนั้มนักคลุกคลีอยู่กับธรรมชาติที่สวยงามในทุกวัน

“รอยยิ้มของพวกเขาเป็นหนึ่งในความสุขที่ทำให้ฉันมีรักงานนี้มากขึ้น ผู้ลี้ภัยที่พิการเดินไม่ได้บางคน ไร้จุดหมายในการดำเนินชีวิต เมื่อกายภาพเข้าไปมีบทบาทช่วยเหลือฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ เปลี่ยนชีวิตคนกลุ่มหนึ่งให้มีโอกาสกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติอีกครั้ง รอยยิ้มที่มีแต่คำว่าขอบคุณ มันซึ่งใจมากจริง ๆ”

นั้มนขออนุญาตหยิบยกคำของ ดร.วรชาติ เฉิดชมจันทร์ คณบดีคณะกายภาพบำบัดและเวชศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งท่านให้คำจำกัดความ NGO (Non-Governmental Organization) ของนั้มนว่า

เมื่อกายภาพเข้าไปมีบทบาท ช่วยเหลือฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ เปลี่ยนชีวิตคนกลุ่มหนึ่งให้มีโอกาสกลับมาใช้ชีวิตได้ตามปกติอีกครั้ง รอยยิ้มที่มีแต่คำว่าขอบคุณ มันซึ่งใจมากจริง ๆ

“บางครั้งในการทำงาน เราไม่สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการเสมอไป ย่อมมีสิ่งที่เราต้องยอมสูญเสียไปบ้าง” งาน NGO หรืองานองค์การการกุศลที่ทำอยู่นั้น ต้องใช้พลังในการขับเคลื่อน กล่าวคือพลังในการเสียสละ สมาชิกในทีมบางคนต้องนอนในป่า เขาใช้ชีวิตอย่างยากลำบากและอันตรายแต่สิ่งทีพวกเขาได้กลับมาคือความสุขในใจ

“เราไม่ได้ดีที่สุดในแต่เราดีพอ Mindset สั้น ๆ ที่นั้มนยึดเป็นหลักสำคัญใน

การทำงาน เมื่อทิศทางความคิดเราเป็นไปในเชิงบวก ก็จะเชื่อมโยงสิ่งดี ๆ เข้ามาหาเรา ทว่าหากเราดีที่สุดจนกลายเป็นน้ำเต็มแก้วที่ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ก็อาจพลาดโอกาสที่ดีไปไม่น้อย แต่อย่างไรเราก็ต้องดีพอที่จะพัฒนาและปรับเปลี่ยนบางสิ่งในชีวิต เพื่อที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายที่เราวางไว้ให้ได้”

ความสำเร็จสวยงามได้ด้วยดอกไม้ริมทาง แน่แน่นอนว่าการเดินทางของนั้มนอาจเผชิญความยากลำบากไม่น้อย แต่สิ่งที่ดีไม่เพียงเนื่องงานที่สมบูรณ์ ยังคงประกอบไปด้วยมิตรภาพของทีมงาน ความช่วยเหลือจากชาวบ้าน อีกทั้งรอยยิ้มและคำขอบคุณที่จริงใจจากกลุ่มผู้ลี้ภัยที่เธอช่วยเหลือ นั้มนทำให้โลกจำลองใบน้อย ๆ ของพวกเขาเป็นโลกใบใหม่ที่สวยงาม

เพ็ญ
เอกพันธ์ วรรณสุกรี

ผมมีวันนี้ได้ เพราะ... การศึกษา

ศิษย์เก่าจากรั้ววิทยาลัยดนตรี รางวัลศิษย์เก่ายอดเยี่ยม ผู้ประสบความสำเร็จในงานด้านศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และ นวัตกรรม ประจำปี ๒๕๖๖ (Rangsit Alumni Awards 2023) เป็นที่รู้จักในฐานะนักร้องเสียงดีสโตนีโอโซลของวงการ์ดนตรี เส้นทางชีวิตที่น่าสนใจของ เพ็ญ – เอกพันธ์ วรรณสุกรี เด็กต่างจังหวัด ชาวร้อยเอ็ด ที่โตมากับเพลงลูกทุ่ง หมอลำ สู่การเป็นนักร้องสายโซล แจ๊ส ระดับประเทศ แต่ละช่วงการเดินทางกว่าจะถึงวันนี้มีหลากหลายเรื่องราวเกิดขึ้นในชีวิตของเพ็ญ

Proud *to be* Pure

ย้อนเวลาสมัยเด็กเพ็ญเริ่มต้นจากคุณแม่ชอบฟังเพลงลูกทุ่ง และเปิดเพลงบ่อยครั้ง ทำให้ได้ยินคันทูและร้องตามตั้งแต่เด็กจนรู้สึกเริ่มสนใจดนตรีขึ้นมา เมื่อเริ่มร้องเพลงได้เริ่มเข้าสู่เวทีประกวดแนวการร้องทำนองเสนาะก่อน เนื่องจากช่วงวัยนั้นไม่ได้คิดถึงอาชีพนักร้องจริงจัง ได้คำแนะนำจากคุณครูศูนย์ภาษาอังกฤษของคริสเตียนในจังหวัดร้อยเอ็ดแนะนำว่า ถ้าชอบดนตรี ชอบร้องเพลง ลองเรียนดนตรี เรียนวอยซ์ ซึ่งเพ็ญไม่เคยรู้มาก่อนว่ามีมหาวิทยาลัยที่สอนเกี่ยวกับดนตรี สอนร้องเพลงจริงจัง จากนั้นเริ่มศึกษาข้อมูลประกอบกับเห็นรายการทีวีที่มีนักร้องมหาวิทยาลัยมาออกรายการร้องเพลงประสานเสียง รู้สึกชอบและสนใจ จึงตัดสินใจสอบตามมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนทางด้านดนตรี

การเลือกเรียนสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ แขนงวิชาดนตรีแจ๊สศึกษา วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ได้หล่อหลอมให้เป็นเพ็ญในวันนี้

ชีวิตไม่ได้สวยหรูเพราะคุณแม่ไม่ได้สนับสนุน ช่วงนั้นอาศัยให้คุณครูที่สอนภาษาอังกฤษทำความเข้าใจกับคุณแม่ เรียนดนตรี เรียนแจ๊ส จะทำอาชีพอะไรได้บ้าง ด้วยความที่คุณแม่มีอาชีพทำนา ประกอบกับคุณแม่ฟังเพลงหมอลำ เพลงลูกทุ่ง ไม่ได้รู้จักเพลงแจ๊ส คุณแม่มองไม่เห็นภาพว่าจะเป็นนักร้องได้อย่างไร สิ่งหนึ่งที่ทำให้คุณแม่ปล่อยให้เพ็ญได้มีโอกาสตามฝัน นั่นคือเพ็ญสอบได้ทุนการศึกษาวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต พร้อมกับคุณแม่ได้ทำความเข้าใจกับคุณแม่ในเรื่องของแนวทางอาชีพของสายดนตรี เพ็ญรู้จักกับแนวเพลงแจ๊สจากการเรียนภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเพลงสากลทำให้ซึมซับแนวเพลงหลากหลาย ศิลปิน และการเป็นนักร้องโบสถ์คริสเตียนตั้งแต่อายุ ๑๔ และรู้จักมากขึ้นจากที่วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ทั้งทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติ เรียกว่าฝึกหนักมาก จากคนที่ร้องเพลงอย่างเดียว อ่านโน้ตไม่ออก จนทำให้เพ็ญอ่านโน้ตได้เข้าใจเรื่องคอर्डของแจ๊ส จนลองเขียนโน้ตเองด้วยการใช้โปรแกรม Sibelius ตอนนี่เพ็ญเข้าใจเรื่องทฤษฎีดนตรีหมดแล้ว รวมถึงทักษะการร้องเพลง ทำให้เพ็ญสามารถร้องเพลงออกมาให้สวยงามได้

บรรยากาศการเรียนที่วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ตอบโจทย์เพ็ญตรงที่ทำให้มีโอกาสได้มาเรียนกับคณาจารย์ที่เราเคยเห็นในโทรทัศน์ ได้ใช้ห้องปฏิบัติการห้องซ้อมดนตรีที่เราใฝ่ฝัน ยิ่งไปกว่านั้นคือหลักสูตรที่เรียนมีความลึกซึ้งซึ่งมากเหมือนกับหลักสูตรในต่างประเทศ นอกจากทฤษฎีดนตรี การเรียบเรียงเสียงประสานดนตรีแจ๊ส ทักษะการใช้คีย์บอร์ด รวมถึงทักษะอื่น ๆ ที่นักดนตรีต้องมี เพ็ญล้วนได้มาจากการเรียนทั้งสิ้น ที่สำคัญการเรียนแจ๊สเป็นส่วนสำคัญ

ที่ช่วยผลักดันให้เพ็ญหาเอกลักษณ์ของตัวเองเจอ ดนตรีแจ๊สสามารถแตกแขนงหลายแนวทาง ซึ่งเพ็ญถนัดไปในสไตล์นีโอโซล อาร์แอนด์บี เทคนิคต่าง ๆ อย่างการ Swing หรือ Subdivision จังหวะในการร้องได้มาจากการเรียนดนตรีแจ๊สซึ่งทุกอย่างได้ใช้ในการร้องเพลง การทำการแสดงบนเวที การประสานงานกับนักดนตรี ซึ่งทั้งหมดช่วยทำให้เพ็ญเก่งขึ้นและหาตัวเองเจอได้จริง ๆ

ตอนปีหนึ่งเพ็ญเรียนได้เกรดเฉลี่ย ๓.๕ แต่พอปีสองเพ็ญเริ่มไปประกวด KPN เริ่มออกไปทำงานข้างนอก ร้องเพลงกลางคืนกับเพื่อนได้คืนละ ๕๐๐ - ๖๐๐ วงแรกชื่อ “เดจาวู” จนเริ่มไปออกดีซี้นที่อื่น ๆ และเข้าสู่เวทีประกวด The Voice เริ่มมีวงเป็นของตัวเองไปเล่นดนตรีตามสถานที่จัดงานต่าง ๆ เพ็ญเคยเล่นเยอะสุดคือ ๘ เบรก เบรกละ ๔๕ นาที ช่วงเช้า ๓ ช่วงหัวค่ำและรอบดึกอีก ๕ ช่วงนั้นยังเรียนไม่จบ ทำงานไปเรียนไป ซึ่งต้องยอมรับว่าเกรดเฉลี่ยลดลงมาเป็น ๒.๗ - ๒.๘ และในที่สุดเพ็ญโดนตัดทุน จุดเปลี่ยนที่ต้องกลับมาตั้งใจฝึกร้องเพลง ครั้งหนึ่งต้องร้องเพลงในงานของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นงานใหญ่ แล้วเพ็ญลิ้มเนื้อเพลงร้องไม่ได้ ลงมาโดนดู จนทำให้เราคิดว่าถ้าจะทำงานอาชีพนี้ต้องไม่ทำแบบนี้ และเพ็ญอยากเรียนดนตรีต้องเรียนให้จบเลยสู้จนจบ ตอนนั้นคุณแม่ส่งเงินค่าใช้จ่ายให้เพ็ญ แต่ที่บ้านก็ยังเป็นหนี้ อยู่ด้วย จนเพ็ญประกวด KPN ได้รับรางวัลนักร้องยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย (KPN AWARD 2010) ประกวด The Voice ได้เป็นแชมป์ The Voice All Stars และที่สำคัญได้ทำงานช่วยปลดหนี้ให้แม่

Pure Ekkapan Wannasut

ความภูมิใจของเพ็ญนอกจากการเดินทางตามความฝัน การเป็นศิลปินแล้ว เพ็ญเป็นคนเดียวที่เรียนจบปริญญาตรีเสมือนเป็นความฝันของครอบครัวด้วยการคว่ำรางวัล แชมป์จากเวทีการประกวดต่าง ๆ เป็นเครื่องพิสูจน์ความสำเร็จเพียงขั้นหนึ่งว่าเพ็ญสามารถเป็นศิลปินที่มีคุณภาพได้ และวันนี้เด็กต่างจังหวัดคนนั้นได้ทำงานดนตรีจริงจังในงานที่ใหญ่ขึ้น มีการพัฒนาตัวเองทั้งด้านทักษะดนตรีและการเข้าถึงผู้คนมากขึ้น หมั่นฝึกฝนและปรับปรุงทักษะตัวเองอยู่ตลอด เพราะเพ็ญเชื่อว่าจะทำให้เราไปได้แบบไม่มีวันจบ หากถามตัวเองว่าอยากเป็นนักร้องแบบไหน จากวันแรกถึงวันนี้ คำตอบคือ “นักร้องที่มีหัวใจ” เพราะเพลงของเพ็ญสามารถบอกเล่าเรื่องราว และถ่ายทอดความเป็นตัวตนผ่านบทเพลงด้วยหัวใจของศิลปิน “เพ็ญ เอกพันธ์”

purenesssly

หากถามตัวเองว่า
อยากเป็นนักร้องแบบไหน
จากวันแรกถึงวันนี้คำตอบ
คือ นักร้องที่มีหัวใจ

วริสร รักษ์พันธุ์ ชุมพรคานา วิสาหกิจเพื่อชุมชนที่ยั่งยืน

CHUMPHON CABANA

จากวิกฤตเศรษฐกิจ (ต้มยำกุ้ง ปี พ.ศ. ๒๕๔๐) ส่งผลให้ชุมพรคานา รีสอร์ทของ วริสร รักษ์พันธุ์ ตีชัยเก๋ารุ่นที่ ๔ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว และการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (ในขณะนั้น) ล้มอย่างไม่เป็นท่า แต่ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงที่จะพลิกฟื้นชุมพรคานา โดยการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาใช้บริหารกิจการ รีสอร์ทจนสามารถพลิกวิกฤตเป็นต้นแบบศูนย์การเรียนรู้การนำพาธุรกิจสู่ความสำเร็จด้วยความพอเพียง พร้อมทั้งขยายเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม สร้างระบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ยั่งยืน

เดินตามรอยเท้าพ่อ ด้วยวิถีพอเพียง

“หลังจากเรียนจบก็เข้ามารับช่วงดูแลกิจการต่อจากครอบครัว แต่ไม่นานก็ประสบปัญหาการเงินครั้งใหญ่จากวิกฤตเศรษฐกิจต้องเป็นหนี้กว่าสองร้อยล้าน จึงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในรีสอร์ท โดยปรับแนวคิดและปรับปรุงพื้นที่ใหม่ให้มีศูนย์เรียนรู้กิจกรรมธรรมชาติ ‘เพลิน’ เพื่อปลูกข้าว พืชผักสวนครัว และสร้างเครือข่ายกับชาวบ้านในพื้นที่ทำกิจกรรมธรรมชาติ อย่างเต็มรูปแบบ เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา ด้วยวิถีทางธรรมชาติ ผลิตสบู่เหลว แชมพู น้ำยาอเนกประสงค์จากสมุนไพร นอกจากนี้ เศษอาหารหรือเศษ วัสดุติดขัดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเราจะไม่ทิ้งแต่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือ การนำเศษอาหารมาผลิตปุ๋ยชีวภาพ การนำน้ำมันพืชที่เหลือใช้มาผลิต ไบโอดีเซล เต็มรถ เรือ และเครื่องปั่นไฟในรีสอร์ท นอกจากนี้ ได้สร้างเครือข่ายกับชาวบ้านและชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงในการสร้างงานสร้างอาชีพ คือถ้าเราต้องการมะกรูด ๑ กิโลกรัม แทนที่เราจะไปซื้อที่ตลาดเราก็ซื้อจากชาวบ้านแทน ชาวบ้านก็มีรายได้ เป็นต้น โดยทางรีสอร์ทจะดูแลเรื่องการตลาด ซึ่งส่วนหนึ่ง จะรับซื้อไว้ให้บริการแขกที่มาพัก และประสานงานไปยังพันธมิตรเพื่อรับซื้อ ผลผลิตของเกษตรกรที่อยู่ในเครือข่าย”

ระยะเวลาผ่านไปเพียงไม่นานทำให้วริสรสามารถลดหนี้สินลงมาครึ่งหนึ่ง ซึ่งนับเป็นตัวอย่างความสำเร็จในการบริหารธุรกิจตามแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงในลักษณะการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายระหว่างภาคธุรกิจกับสังคม ด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์กันอย่างลงตัว ไม่เบียดเบียนและไม่มีการเอาัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน

“หากมองในแง่ของธุรกิจหลายคนอาจมองว่าเราไม่ฉลาดนัก แต่สำหรับผมการรักษารูชมพรคานาน่าไว้ไม่ใช่เพื่อเป็นธุรกิจของครอบครัว แต่เพื่อคนไทยทุกคน โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ให้ชมพรคานาน่าเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม สร้างระบบเศรษฐกิจพอเพียงที่ยั่งยืน”

เมื่อเจอวิกฤต ชีวิตเปลี่ยนไปเลย แต่ด้วยเราอยู่โรงเรียนประจำมาก่อน ตอนเรียนมหาวิทยาลัยก็ทำเยอะมาก ช่วงปิดเทอมก็จะมีเพื่อน ๆ มาเที่ยวด้วยตลอดที่มีโอกาส จนปี ๓ ต้องนั่งรถไฟกลับไปชมพรทุกเสาร์ - อาทิตย์ เพื่อกลับไปช่วยงานที่รีสอร์ท ช่วยงานทุกอย่างที่ช่วยได้ ดังนั้น ชีวิตจึงไม่ได้สบายจนลำบากไม่ได้ มันเลยกลายเป็นภูมิคุ้มกันที่กลับเข้ามาเป็นพลัง มองปัญหาเป็นเรื่องธรรมดา และลองแก้ปัญหาเป็นเรื่อง เหมือนกับเป็นการฝึกตัวเอง ถ้าไม่รู้จะหันหน้าไปทางไหนก็ต้องเผชิญกับมัน แต่ต้องหาครูบาอาจารย์ช่วยชี้แนะสองทางให้ดี

นิยามความสำเร็จของคุณคืออะไร? : ได้รับมากที่สุด หรือ เป็นผู้ให้มากที่สุด

จากเหตุการณ์ดังกล่าว จึงปัญญากับตนเองไว้ว่าจะใช้ความรู้ความสามารถช่วยเหลือผู้อื่นบ้าง ในขณะที่คนอื่นเชื่อว่าการทำธุรกิจต้องมาพร้อมกับผลกำไร ผลประโยชน์ แต่ผมเชื่อว่าการให้การทำให้ธุรกิจสามารถทำให้เราอยู่รอดได้ และในขณะที่เดียวกันหนี้สินค่อนข้างเยอะ คิดว่าไหน ๆ ก็ไม่รอดแล้วจึงตัดสินใจทำในสิ่งที่เราอยากทำที่สุด เริ่มต้นด้วยการเดินทาง เพราะคิดว่าเราต้องหาภักถยามิตร เพื่อน ครู - อาจารย์ ตัวอย่าง หรือ ผู้ที่จะให้คำแนะนำ ฯลฯ ซึ่งยังหาไม่เจอสักที ในเมื่อเราอยากดำเนินรอยตามพระองค์ท่าน จึงเดินทางไปศึกษาโครงการตามแนวพระราชดำริและอ่านหนังสือโครงการตามแนวพระราชดำริเท่าที่ทำได้ และที่สำคัญคือ หนังสือพระมหาชนกที่สามารถนำมาเป็นแบบอย่างได้ และบังเอิญได้เจอกับ

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

“
ขาดทุนเป็นกำไร
ถ้าคุณให้
คุณจะได้รับกลับมากกว่า

อาจารย์วิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ ที่รีสอร์ทของตนซึ่งอาจารย์ท่านยินดีที่จะให้ความรู้แก่เรา อาจารย์แนะนำว่าการให้จะทำให้ชมพรคานาน่า รีสอร์ท รอดได้ “ขาดทุนเป็นกำไร” ถ้าคุณให้ คุณจะได้รับกลับมากกว่า Our lose is our gain และ If you give more than gave, will you take more than give

“ขาดทุนเป็นกำไร ถ้าคุณให้ คุณจะได้รับกลับมากกว่า”

Our lose is our gain & If you give more than gave, will you take more than give

ชมพรคานาน่า : วิสาหกิจเพื่อสังคม ธุรกิจเพื่อสังคม ตามศาสตร์พระราชา

ชมพรคานาน่า กำลังเตรียมตัวขึ้นทะเบียนเป็น วิสาหกิจเพื่อสังคม ภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม และจะเป็นธุรกิจเพื่อสังคมตามศาสตร์พระราชา เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามทฤษฎีบันได ๙ ขั้น อย่างจริงจังและเต็มรูปแบบให้เร็ววัน

การปรับปรุงพื้นที่ชมพรคานาน่าจะแบ่งพื้นที่เป็น ๓ ส่วนคือ ๑. โซน A พื้นที่ ๕๐% เป็นรีสอร์ทและโรงแรม ร้านอาหาร และกิจกรรมทางทะเล ๒. โซน B พื้นที่ ๒๐% Service Apartment, Permaculture, กิจกรรมสอนดำน้ำ และโซน C พื้นที่ ๓๐% เป็นศูนย์กสิกรรมธรรมชาติ “เฟลีน” หอประชุมและนิทรรศการ เป็นต้น โดยชมพรคานาน่าจะดูแลครอบคลุมทั้งด้านอาหาร สุขภาพ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การใช้พลังงานสะอาด การอนุรักษ์ทะเล ประมงชายฝั่ง บ้านปลา ปะการังเทียม ฯลฯ โดยเชิญกูรูในด้านต่าง ๆ มาเป็นที่ปรึกษา

“ผมภาคภูมิใจมากที่จบมาจากมหาวิทยาลัยรังสิต เพราะปณิธาน ร่วมสร้างสังคมแห่งการให้และการแบ่งปัน เป็นสิ่งที่ผมยึดถือและปฏิบัติมาโดยตลอด”

“อีกสิ่งหนึ่งที่ชมพรคานาน่าสืบทอดนโยบายมาจากคุณพ่อคุณแม่คือพนักงานในรีสอร์ทจะเป็นคนในพื้นที่ เกือบทั้งหมดจะเป็นลูก - หลาน เขย - สะใภ้ของคนในท้องถิ่น ซึ่งถือโอกาสให้เขาได้มาฝึกงาน ฝึกอาชีพ เสมือนที่นี้เป็นโรงเรียน ส่วนใครที่สามารถพัฒนาตนเองได้อยากไปเปิดกิจการของตัวเอง เปิดร้านอาหาร ทำสวนกสิกรรมธรรมชาติ เราถือว่าเป็นการพัฒนาท้องถิ่น ขยายเครือข่าย กระจายรายได้ เราจะไม่เติบโตอยู่คนเดียวแต่ต้องกระจายการเติบโตไปสู่ท้องถิ่นและภูมิภาค เป็น Business for All”

ประเทศไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการผลิตอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ถ้าเรากลับมาดูแลดิน น้ำ ป่า สังคม ให้พออยู่พอกิน และมีความสงบ เราจะอยู่อย่างยอด ยิ่ง ยอด ในโลกใบนี้

ANURA CLUB : สานต่อปณิธานระบบนิเวศ BLUE CARBON

อนูรัคลับ มาจากคำว่า อนูรักษ์ ที่ขับเคลื่อนเรื่องของทะเล ชยะ ซึ่งเป็นการต่อยอดมาจากกิจกรรมและกลไกธรรมชาติ เน้นพื้นที่รอยต่อระหว่างแผ่นดินกับทะเลและพื้นน้ำของชาวประมง โดยเน้นอยู่ ๓ เรื่องหลัก ๆ ได้แก่ ๑. การรับซื้ออาหารทะเลจากการประมงถูกกฎหมาย ไม่ทำลายธรรมชาติ ๒. ธนาคารปูหรือโรงรับจำนำปู และ ๓. การปลูกป่าชายเลนและพีชีริมทะเล

“อีกเรื่องที่เราให้ความสำคัญไม่แพ้กันคือการจัดการขยะที่ชุมพรคาบาน่าเราจะเก็บขยะบริเวณชายหาดทุกวัน โดยเฉพาะช่วงหน้ามรสุมจะมีขยะมหาศาลลอยมาที่ชายหาดนี้ยังไม่รวมขยะที่อยู่ใต้ทะเล ซึ่งเมื่อ ๒๐๒๓ นำขยะไปทิ้งขยะเหล่านั้นก็จะกองอยู่ที่บ่อขยะบนเขา ซึ่งเรามองว่ายังไม่ใช่การจัดการขยะ มันแค่ย้ายขยะเท่านั้น ชุมพรคาบาน่าจึงลงขันกับผู้มีแนวคิดเดียวกันติดตั้งเตาอบพลาสติกแบบไพโรไลซิส โดยการนำพลาสติกกลับมาเป็นพลังงานทดแทนจากพลาสติกทุกประเภท กลั่นออกมาเป็นน้ำมันเบนซิน ดีเซล เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่กับเครื่องยนต์ต่าง ๆ เช่น เครื่องปั่น รถปิกอัพ ชุมชนชาวประมง และบริจาคให้วัดเพื่อการ

ฌาปนกิจ และนอกจากขยะที่ไม่ใช่พลาสติกเราก็กำจัดด้วยเตาเผาผลพิษต่ำ ซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์ผ่านงานวิจัยของอาจารย์โกศล แสงทอง ที่ทำให้เราสามารถจัดการขยะได้หมด โดยในปัจจุบัน ๒๐๒๓ ไม่ต้องมาเก็บขยะที่โรงแรมเราแล้ว”

การจัดการขยะที่ชุมพรคาบาน่าเราคิดว่าทำพอเป็นตัวอย่างของการจัดการทั้งหมดได้แล้ว จึงทำให้เรามองว่าปัญหาน่าจะเริ่มมีการจัดการที่ต้นทางคือชุมชนเมือง ที่เป็นเหตุให้ขยะจากแม่น้ำลำคลองไหลมาสู่ทะเล จึงหารือกับท่านนายกเทศมนตรีเมืองชุมพร และพื้นที่บริเวณใกล้เคียง ซึ่งท่านก็สนใจและมีโครงการให้แยกพลาสติกอยู่แล้ว จึงได้รับการสนับสนุนพลาสติกนำมาส่งที่เราเดือนละครั้ง ชาวบ้านก็เห็นด้วยเพราะถ้านำพลาสติกไปขายก็ได้เงินไม่กี่บาทส่งพลาสติกมาให้เรายังสามารถนำไปใช้

ประโยชน์ได้อีกมากถือว่าได้ทำบุญทำกุศลร่วมกัน “ปัจจุบันเทศบาลเมืองชุมพร มีโครงการธนาคารขยะ รับซื้อขยะเกิดขึ้นแล้วด้วย ชุมชนก็ยังพร้อมใจกันจัดการพลาสติกบางส่วนที่เหลือจากการขายมอบให้เทศบาลเมืองชุมพรมาส่งให้เราเดือนละ ๑ ครั้งทุกเดือน”

สานต่อปณิธานสู่กายารุ่นที่ ๓ : มองไปข้างหน้าแล้วลงมือทำทันที

ชุมพรคาบาน่าในวันนี้เหมือนเป็นการต่อยอด ๔๐ ปีที่ผ่านมา และกำลังส่งต่อให้รุ่นลูกเข้ามาสานต่อปณิธาน และเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เราจึงกำหนดเป้าหมายที่คิดว่าสามารถทำได้ คือ เมื่อนักท่องเที่ยวมาพักผ่อน มาเที่ยว มาทำกิจกรรมก็จะได้รับแรงบันดาลใจกลับไป โดยเห็นตัวอย่างจากที่นี่ ซึ่งเรากำลังสร้างโมเดลที่สามารถทำหน้าที่เรื่อง Blue Zone Lifestyle หรือวิถีชีวิต อยู่ดี มีสุข นำไปสู่โรงเรียนธรรมชาติที่เป็นตัวอย่างความสำเร็จและสร้างแรงบันดาลใจ

ให้เกิดการลงมือทำ ต่อยอด และขยายผลไปยังที่อื่น ๆ ได้

ชุมพรคาบาน่าได้รับการคัดเลือกจาก Tourism Cares องค์กรไม่แสวงผลกำไรในสหรัฐฯ ที่อุทิศตนเพื่อพัฒนาความยั่งยืนในอุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยว เป็น ๑ ใน ๑๕ โรงแรมกลุ่มแรกในประเทศไทย (Impact Partner) ดังนั้นเราจึงเน้นเรื่อง Blue Carbon Eco - System & Blue zone Lifestyle โดยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติ ความสนุกสนาน ความรู้ เชื่อมโยงกัน โดยหวังให้มีการขยายผลต่อไป เช่น แพ็กเกจแบบ ๓ วัน ๒ คืน หรือแบบมาพักอาศัยแล้วสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

“ประเทศไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการผลิตอาหารที่อุดมสมบูรณ์ ถ้าเรากลับมาดูแลดิน น้ำ ป่า สังคม ให้พออยู่พอกิน และมีความสงบ เราจะอยู่อย่างยอด ยิ่ง ยอด ในโลกใบนี้”

PRESIDENT
OF THE
THAI SME
CONFEDERATION

SANGCHAI THEERAKULWANICH

ประธานสมาพันธ์ SME ไทย แสงชัย ธีรกุลวานิช

นี่คือคำจำกัดความที่แสดงตัวตนของคนที่มีบทบาทการทำงานที่หลากหลาย “แสงชัย ธีรกุลวานิช” ศิษย์เก่าคณะเทคโนโลยีชีวภาพ (ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีอาหาร) มหาวิทยาลัยรังสิต รหัส ๓๓ ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสมาพันธ์ SME ไทย สมัยที่ ๒ ควบบทบาทผู้บริหาร บริษัท ไรท์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไรท์ รีแอกติเวชั่น จำกัด (มหาชน) ผู้ซึ่งจะมาแบ่งปันเรื่องราวผ่านบทบาทที่แตกต่าง แต่ล้วนมีปณิธานเดียวกันคือเพื่อการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ

บทบาทประธานสมาพันธ์ SME ไทย

แสงชัย เล่าถึงจุดเริ่มต้นของบทบาทประธานสมาพันธ์ SME ไทยให้ฟังว่า “เมื่อ ๙ ปีที่แล้ว ได้รับการชักชวนจากเพื่อนซึ่งเป็นประธานสมาพันธ์ SME ไทยในสมัยนั้น ส่วนตัวเราเห็นถึงอุดมการณ์และเชื่อว่าสมาพันธ์จะมีบทบาทสำคัญในการเติมเต็มช่องว่างโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสมาพันธ์ SME ไทยเป็นองค์กรเครือข่ายภาคเอกชนจากกลุ่มนักธุรกิจจิตอาสาที่มุ่งมั่นในการรวบรวมและส่งเสริมกลุ่มผู้ประกอบการ SME ในทุกพื้นที่ ตลอดจนกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการกลุ่มใหญ่ของประเทศ ให้มีโอกาสเข้าถึงกลไกการทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ช่วยกระจายโอกาส กระจายรายได้ และนำความมั่งคั่งเข้าสู่ชุมชน ตามสโลแกนของสมาพันธ์ที่ว่า อยู่รอด อยู่เป็น อยู่เย็น อยู่ยาว”

อยู่รอด คือ สามารถอยู่รอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

อยู่เป็น คือ อยู่ได้อย่างสบาย ด้วยการไขว่คว้าความรู้ที่มีมาพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

อยู่เย็น คือ การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาทและไม่มีหนี้ เพื่อสร้างความยั่งยืน

อยู่ยาว คือ เป็นคนดีมีคุณธรรมและซื่อสัตย์สุจริต

ขยายเครือข่ายภาพใหญ่ของประเทศ สู่ระดับอำเภอ

ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ประกอบการ SME อยู่ประมาณ ๓.๒ ล้านราย โดย ๙๙.๕% เป็นผู้ประกอบการ SME และอีก ๐.๕% เป็นผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งสามารถสร้างตำแหน่งงานมากถึง ๑๒ ล้านตำแหน่ง คิดเป็น ๗๒% ของการจ้างงานทั้งระบบในภาคเอกชน โดยสมาพันธ์ SME ไทย มีสมาชิกอยู่ประมาณหนึ่งแสนราย ซึ่งแบ่งออกเป็นสมาชิกทั่วไปและสมาชิกสมทบ

“สมาพันธ์ SME ไทยมีพันธกิจในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ นวัตกรรม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ เพื่อยกระดับทักษะและขีดความสามารถ ตั้งแต่ผู้ประกอบการ ตลอดจนถึงภาคแรงงานทั้งระบบ รวมถึงการจัดหางานของหน่วยงานต่าง ๆ หรือแหล่งทุนต้นทุนต่ำจากหน่วยงานธนาคารที่เชื่อถือได้ให้กับ SME พร้อมทั้งขยายช่องทาง การตลาด เพื่อส่งออกสินค้าและบริการไปสู่ตลาดระดับโลก ผ่านการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในทุกกระดับ เราจะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง เป็นกระบอกเสียงในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เสนอแนวทางการ แก้ไขที่ตรงกับความต้องการ เพื่อสร้างโอกาสทางการค้า นำมาซึ่งความยั่งยืนของธุรกิจและสังคมไทยด้วยทิศทางที่ ถูกต้อง โดยสมาพันธ์ฯ มีกลไก เครือข่าย จำนวนมาก จากจังหวัดลงไปถึงระดับอำเภอ เรามาช่วยกันเติมเต็ม ช่วยกันทำงาน ทำอย่างไรให้ SME ไทย ที่อยู่ชายขอบที่ไม่ใช่ตัวเมือง ให้รับรู้ข่าวสาร ความช่วยเหลือที่ดีต่าง ๆ ของภาครัฐ ในการเติมเต็มธุรกิจเพื่อช่วยยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตเขาให้ดีขึ้น มีขีดความสามารถที่สูงขึ้น รวมถึงเป็นกระบอกเสียงให้ผู้ประกอบการ และนำเสนอ ชุดความคิดให้แก่รัฐบาล โดยที่ไม่ได้บอกแต่ปัญหา แต่ร่วม นำเสนอทางออก ให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจอย่างถูกทิศทาง”

ผู้บริหารบริษัทเอกชนด้าน BCG ECONOMY

จากการมองภาพอนาคตของประเทศไทยที่ยังมีช่องว่างเกี่ยวกับธุรกิจด้านสิ่งแวดล้อม ผ่านการสังสมทั้งประสบการณ์และองค์ความรู้มาตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี ของสมาชิกในครอบครัว จึงนำมาสู่บทบาทของผู้บริหารบริษัทภาคเอกชน ๒ บริษัทที่ให้ความสำคัญเรื่อง BCG Economy สามารถตอบโจทย์ทิศทางการขับเคลื่อนธุรกิจในยุคปัจจุบันนั้นคือ “บริษัท ไรท์ โซลูชั่น จำกัด (มหาชน)” เป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์งานวางระบบทางวิศวกรรม บริการผลิต ติดตั้งและให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาทิ ระบบบำบัดอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบบำบัดของเสีย โดยมีกลุ่มลูกค้า ๙๐% เป็นโรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ และปิโตรเคมี และ “บริษัท ไรท์ รีแอกติเวชั่น จำกัด (มหาชน)” เป็นบริษัทผู้ผลิตและจัดจำหน่ายถ่านกัมมันต์ หรือ Activated Carbon ที่สามารถใช้ซ้ำได้ นำมาซึ่งการลดระดับคาร์บอนฟุตพริ้นท์และสร้างแต้มต่อในการเพิ่มคาร์บอนเครดิตให้แก่ลูกค้าทางธุรกิจ

“บริษัทเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายถ่านกัมมันต์ซึ่งผลิตจากกะลามะพร้าว โดยโรงงานตั้งอยู่ที่จังหวัดระยอง จึงเลือกใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่นใกล้เคียงในภูมิภาค เพื่อเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นของเหลือใช้ โดยผ่านกระบวนการแปรรูปด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง เป็น Bio Economy ซึ่งเชื่อมโยงกับ Circular Economy หรือ เศรษฐกิจหมุนเวียน โดยให้บริการนำเอาถ่านกัมมันต์ที่จำหน่ายไปแล้วมาฟื้นฟูสภาพ จนสามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ ช่วยเพิ่มวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ให้

สามารถฟื้นฟู หมุนเวียน และใช้ซ้ำได้ถึง ๕-๑๐ ครั้ง ก่อนการกำจัดทิ้งอย่างถูกวิธี เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ช่วยลดการนำเข้าจากต่างประเทศ ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมและลดพื้นที่ในการฝังกลบ นำมาซึ่งการลงทุนอย่างมหาศาลให้แก่ผู้ประกอบการ ให้บริการแบบครบวงจร เพราะต้องการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพพร้อมสร้างนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนาประเทศในด้านสังคมและเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาสภาพแวดล้อมผ่านโครงการต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม เป็นเศรษฐกิจสีเขียวหรือ Green Economy ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙”

ไม่ได้เรียนในสิ่งที่เลือก แต่ค้นพบเส้นทางที่ใช้

แรกเริ่มเดิมทีไม่เคยคิดว่าจะเรียนเทคโนโลยีชีวภาพ ความฝันในวัยมัธยมคือ อยากรับเป็นวิศวกร โดยเลือกเรียนสายวิทย์ - คณิต ที่ไม่มีเรียนวิชาชีวะ โรงเรียนอำนวยศิลป์ แล้วจบพลัดจับผลูเพื่อนชวนมาสอบเข้าที่มหาวิทยาลัยรังสิต เพราะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรก ๆ ในไทยที่มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในขณะที่กำลังเลือกอันดับคณะที่อยากจะเข้าเรียน บังเอิญมีอาจารย์ท่านหนึ่งเดินมาคุยกับเรา แล้วท่านก็พูดว่า “คณะเทคโนโลยีชีวภาพน่าเรียนมาก เป็นคณะแห่งอนาคตจบไปมีงานทำแน่”

“ด้วยความคิดคะนองสุดท้ายเราจึงเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นอันดับ ๑ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นอันดับ ๒ และคณะเทคโนโลยีชีวภาพ เป็นอันดับ ๓ โดยเราคิดว่าน่าจะติดอันดับ ๑ ตามที่ตั้งใจไว้ แต่ปรากฏว่ามาติดอันดับ ๓ ทั้ง ๆ ที่เราไม่เคยเรียนวิชาชีวะมาก่อนเลย ทำให้การเริ่มเรียนวิชาชีวะในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นความโหดร้ายอย่างมากในช่วงแรก แต่พอปรับตัวได้ก็เริ่มสนุก ผมมองว่านี่ถือเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้เราได้เรียนในสิ่งที่ไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้เราารู้สึกตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา โดยผมเป็นนักศึกษารุ่นที่ ๔ ของคณะเทคโนโลยีชีวภาพ และเป็นนักศึกษารุ่นที่ ๕ ของมหาวิทยาลัย”

สมัยเรียนผมเป็นนักกิจกรรม ได้มีโอกาสเป็นประธานสโมสรนักศึกษาคณะเทคโนโลยีชีวภาพ โดยมีผลงานริเริ่มโครงการคือพานักศึกษาและอาจารย์ไปทำกิจกรรมพัฒนาชุมชนหมู่บ้านดงน้อย จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำทั้งหมด ๔ เรื่อง

คือ ๑. แนะนำสารปราบศัตรูพืชทางชีวภาพด้วยสารสกัดจากสะเดา ๒. แนะนำกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกแตงโมและฟักทองเพื่อเอาเมล็ด เปลี่ยนมาใช้ปุ๋ยหมักจากจุลินทรีย์แทนปุ๋ยเคมี ๓. สร้างโรงเพาะเห็ดให้กับชุมชน และ ๔. สอนหนังสือเด็ก ๆ ในช่วงปิดเทอม

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยฉบับ #DEK'33

มหาวิทยาลัยรังสิตตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีสภาพแวดล้อมที่ดีและมีบรรยากาศที่ร่มรื่น แม้ว่าในสมัยนั้นยังมีสิ่งก่อสร้างไม่มากเหมือนในปัจจุบัน เราได้ใช้ชีวิตแวดล้อมไปด้วยเพื่อน ๆ รุ่นพี่รุ่นน้อง ที่สมัครสมานสามัคคีกัน มีสายสัมพันธ์ที่ยังคงดำเนินมาจนถึงตอนนี้ และที่สำคัญเราได้เรียนจากหลักสูตรที่ดี มีมาตรฐาน มีความพร้อมทั้งสถานที่และอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างครบครัน ซึ่งช่วยสร้างให้เราเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณภาพ มีคุณค่า และสามารถรับใช้สังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ และจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยหากปราศจากความความทุ่มเทและเอาใจใส่ของคณาจารย์ที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ซึ่งคอยทำหน้าที่เป็นทั้งพี่ เป็นทั้งเพื่อน และเป็นอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาในทุก ๆ เรื่อง สิ่งเหล่านี้คือจุดเด่นของ ม.รังสิต นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมีความเป็นมืออาชีพในการแก้ไขปัญหาให้แก่นักศึกษาเสมอ ๆ

“ต้องขอชื่นชมท่าน ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีกิตติคุณผู้ก่อตั้ง และคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรังสิต ในยุคนั้น จวบจนยุคนี้ที่มีวิสัยทัศน์ในการมองเห็นอนาคตในแต่ละยุคสมัยของวงการการศึกษา จัดตั้งคณะที่ผลิตบัณฑิตออกมาป้อนตลาดอย่างแหลมคมและชาญฉลาด คณะเทคโนโลยีชีวภาพที่ผมเรียนยังคงเป็นที่ต้องการ และมีความสำคัญต่อบทบาทการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบ BCG Economy ที่เป็น S-Curve ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของสินค้า บริการ รวมไปถึงความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในประเทศแห่งนี้”

สิ่งที่ทำในวันนี้ ยังไม่ใช่ความสำเร็จ

“ยังไม่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าความสำเร็จมันไม่ได้อยู่ที่ตัวเราเท่านั้น แต่ความสำเร็จในมิติของผมคือความสำเร็จร่วมกันจากการสร้างการเปลี่ยนแปลงให้แก่ประเทศ เพื่อขับเคลื่อนประเทศให้เติบโตและสามารถแข่งขันอย่างทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการเรียนรู้ในทุกช่วงของชีวิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องสามารถสกัดเอาองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ต่อได้ บางสิ่งที่ยูยากในตอนแรกต้องลองลงมือทำอย่าเพิ่งพูดว่าทำไม่ได้ โดยเราต้องมีทัศนคติเชิงบวกกับเรื่องต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิต ต้องเรียนรู้จากความล้มเหลว ผิดพลาดแก้ไข และลองทบทวน พยายามทำซ้ำจนสำเร็จ เพราะฉะนั้นแสงชัยไม่ได้สำเร็จหรือประสบผลลัพท์ในเชิงบวกกับทุกเรื่องที่ทำ แต่เราจะไม่ผิดพลาดซ้ำสองในเรื่องเดิมอีก”

รุ่นพี่ฝากถึงน้อง ๆ

หลายคนอาจเป็นเหมือนผมที่ได้เรียนในสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจไว้ในตอนแรก สำหรับคนรุ่นใหม่อยากให้สำรวจความต้องการความถนัดของตัวเอง อยากรู้อะไรในสิ่งที่ตัวเองอยากเป็นในอนาคต และมุ่งเป้าทำตามความฝันของตัวเอง คนรอบ ๆ ตัวไม่ว่าจะเป็นคุณพ่อคุณแม่ เพื่อน ๆ คนใกล้ชิด และคุณครู แนะนำ ถือเป็นผู้ที่สามารถให้คำปรึกษาที่ดี สถานการณ์วิกฤตทั้งในประเทศหรือระดับโลกสามารถเป็นจุดได้เปรียบของคนรุ่นใหม่ที่ได้เห็น ผ่านประสบการณ์ตั้งแต่อายุน้อย ทำให้มีโอกาสปรับตัวได้ง่ายขึ้น จึงอยากให้น้อง ๆ ได้เรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของตัวเองและผู้อื่น ได้ช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศไปในทางที่ดีขึ้น

โอกาสและบทบาทอื่น ๆ

บทบาทหน้าที่อื่น ๆ ที่ผมได้รับโอกาสร่วมเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการและคณะทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อาทิ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) NIA สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สวทช. อุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค (Regional Science Park) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ NECTEC กรมราชทัณฑ์ สถาบันยานยนต์ องค์การตลาด กระทรวงมหาดไทย และเป็นหนึ่งในคณะกรรมการติดตามขับเคลื่อน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งล้วนมีความสำคัญและสัมพันธ์กับการยกระดับฐานราก เพื่อการพัฒนาของประเทศ

ธนาวัต ชันธรรม Animator คนไทย ผู้คว้ารางวัลทั้งออสการ์ และลูกโลกทองคำ

ถ้าพูดถึงภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่อง Spiderman : Into the Spider-Verse เชื่อว่าค่อนข้างเป็นที่รู้จักเป็นอย่างมากสำหรับคนไทย แต่จะมีสักกี่คนรู้ว่าเบื้องลึกเบื้องหลังที่มาของภาพยนตร์แอนิเมชันที่พลิ้วไหว สวยงาม อลังการ และขี้นวนกวนประสาทเรื่องนี้ จะมีคนไทยร่วมอยู่ในทีมด้วย เขาผู้นั้นคือ ชั่ง - ธนาวัต ชันธรรม ศิษย์เก่าสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เกมมัลติมีเดีย วิทยาลัยนวัตกรรมการดิจิทัลเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต

SPIDERMAN
INTO THE SPIDER-VERSE

THE THAI ANIMATOR: THE OSCAR AND THE GOLDEN GLOBE AWARD WINNER

ทำความรู้จักกับ เซ่ง - สวัสดิ์ ชุสสุ

ผู้ที่คว้ารางวัลออสการ์และลูกโลกทองคำ (Oscar Award & Golden Globe) สาขาแอนิเมชันยอดเยี่ยมปี ค.ศ. ๒๐๑๙ มาให้คนไทยได้ภาคภูมิใจ จากผลงานแอนิเมชัน เรื่อง “Spiderman Into the Spider-Verse” นายธนาวัด ชันธธรรม ปัจจุบันเป็น Senior Animator บริษัท Sony Pictures Imageworks ผู้คร่ำหวอดอยู่ในวงการแอนิเมชันมากกว่า ๑๐ ปี

ธนาวัด เล่าถึงก้าวแรกของอาชีพ Animator ก่อนที่จะเข้ามาร่วมงานกับบริษัทแอนิเมเตอร์ยักษ์ใหญ่อันดับ ๑ ใน ๓ ของโลกว่า หลังเรียนจบผมได้ทำงานที่ The Monks Studio ประเทศไทย ทำอยู่ได้ประมาณ ๓ ปีครั้งก็ย้ายมาทำงานที่ Original Force ประเทศจีนอีกประมาณ ๒ ปีครั้งในฐานะ Animator และได้มีโอกาสไปทำงานที่ Sony Pictures Imageworks ประเทศแคนาดา โดยสร้างผลงานแอนิเมชันที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลกไว้มากมาย อาทิ Hotel Transylvania 3 ตามมาด้วยเรื่อง Spiderman Into the Spider-Verse (ที่ได้รางวัลออสการ์), Angry Birds 2, Michael And Machines ที่ฉายใน Netflix และล่าสุด Spider-Man Across the Spider-Verse ที่ฉายในโรงเมื่อปีที่ผ่านมา

“กว่าจะมาเป็นภาพยนตร์แอนิเมชันหนึ่งเรื่องทีมงานทุกคนต้องทำงานกันหนักมาก อย่าง Spiderman ทีมงานทำงานกัน ๗๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ยาวนานติดต่อกัน ๔ - ๕ เดือน ในวันที่รู้ว่าภาพยนตร์แอนิเมชันที่ตัวเองทำได้เข้าชิงรางวัลออสการ์ก็ยังไม่มั่นใจเท่าไรนัก เพราะมีภาพยนตร์แอนิเมชันอีก ๒ เรื่องที่น่าสนใจไม่แพ้กันเข้าชิงรางวัลด้วย ซึ่งวันที่ประกาศผลรางวัล

ทีมงาน Spiderman กว่า ๖๐๐ คน มารวมตัวกันที่บริษัทเพื่อชมการถ่ายทอดสดการประกาศผลรางวัล สุดท้ายรางวัลแห่งเกียรติยศก็เป็นสิ่งที่บอกได้ว่า Spiderman Into the Spider-Verse คู่มค่ากับความตั้งใจและทุ่มเทของทีมงานทุกคน”

ก้าวสำคัญสู่อาชีพ ANIMATOR ระดับโลก

ตอนเด็ก ๆ ผมชอบเล่นเกมและก็ชอบทางด้านแอนิเมชันด้วย แต่ยังไม่รู้ว่าชอบอะไรมากกว่ากัน พอจบ ม.๖ รู้สึกว่าอยากสร้างเกม ซึ่งตอนนั้นมหาวิทยาลัยรังสิตน่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเดียวที่มีสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เกมมัลติมีเดีย จึงเลือกเรียนสาขานี้ พอได้เรียนวิชาต่าง ๆ ก็รู้สึกชอบทางด้านแอนิเมชันมากกว่าแต่ก็ไม่ได้ย้ายคณะ เพราะผมคิดว่าอุตสาหกรรมเกมกับแอนิเมชันไม่ได้ต่างกันมาก สามารถใช้ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ด้วยกันได้ ผมจึงเรียนหลักสูตรออนไลน์ด้านแอนิเมชันเพื่อเพิ่มความรู้อีกกับตัวเอง

“จุดเปลี่ยนความคิดที่ทำให้ชีวิตก้าวไปอีกขั้นของธนาวัดคือ ตอนเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓ มีนักศึกษาแลกเปลี่ยนมาจากประเทศสวีเดน เมื่อเราได้เรียนด้วยกันได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกันจึงทำให้คิดได้ว่าถ้าเราเป็น Animator น่าจะหางานที่ต่างประเทศได้ง่ายขึ้น เพราะทั่วโลกมีบริษัทใหญ่ ๆ ที่ทำด้าน

ไม่คิดว่าครึ่งหนึ่งในชีวิต จะมาไกลได้ขนาดนี้ จากเด็กที่นั่งอยู่หลังห้องเรียน วาดแต่รูปตัวการ์ตูน ในสมุดจดการบ้าน สอบก็ก็ต้องมีซ่อมเพื่อแก้เกรด จนมาถึงวันนี้ได้ถือรางวัลระดับโลก

แอนิเมชันเยอะมาก เช่น The Future Animations, Netflix Animation ซึ่งแต่ละบริษัทมีความต้องการ Animator สูงมากเช่นกัน นี่จึงเป็นข้อดีของการเลือกทำงานด้านนี้ในต่างประเทศ”

ANIMATOR ต้องมีคุณสมบัติแบบไหน

ส่วนตัวผมคิดว่า ๑. ต้องเป็นคนช่างสังเกตเพราะการเป็น Animator คือ การสร้างจากโมเดล 3D ที่ไม่มีชีวิตให้มีชีวิตและขยับได้อย่างที่เราต้องการ เช่น ถ้าเรา Animate น่องหมาเราจะต้องรู้ว่าการก้าวเดินของน่องหมาทางกายวิภาคศาสตร์นั้นเป็นอย่างไร ขยับอย่างไร ฯลฯ ๒. ต้องเป็นคน Creative เรื่อง Idea เพราะว่าการแสดง Acting หรือ Action แต่ละท่าพวกนี้ต้องใช้ Idea ที่สดใหม่เสมอ ๓. กล้าแสดงออกเพราะ Animator ก็เหมือน Acting เพียงแต่ไม่ได้ทำงานหน้ากล้อง แต่เป็นการทำงานเบื้องหลัง ดังนั้น จึงต้องรู้ทุกอย่างหรือมากกว่าคนทำงานหน้ากล้องเสียอีก

“ตอนไปทำงานต่างประเทศใหม่ ๆ ผมคิดว่าจะเสียเปรียบคนต่างชาติในเรื่องของฝีมือ แต่ก็ได้พิสูจน์แล้วว่าฝีมือคนไทยไม่ได้ด้อยไปกว่าคนชาติใด ๆ ในโลกเลย แต่เป็นเรื่องของภาษาต่างหากที่ยังต้องพัฒนา ดังนั้น ผมจึงเรียนและฝึกภาษาเพื่อให้สามารถสื่อสารกันเข้าใจ”

วางแผนในอนาคตไว้อย่างไร

“ผมวางแผนไว้ว่าจะทำงานด้าน Animator ที่ต่างประเทศอีกประมาณ ๔ - ๕ ปี และจะกลับมาเปิดบริษัทด้าน Animation ในเมืองไทย เพราะคิดว่าได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ในต่างประเทศมาพอสมควรแล้ว ทำให้รู้รายละเอียดทั้งหมดในการสร้างภาพยนตร์ Animation ว่าเขาทำกันอย่างไร จึงอยากนำความรู้ที่สั่งสมมา พัฒนา

บริษัทและพัฒนาตัวบุคลากรในประเทศให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานสู่สากล”

หลังจากที่ได้รับรางวัลก็มีคนเริ่มติดตามผลงานของผมมากขึ้นทางเฟซบุ๊ก : Thanawat Seng Khantrum ผมจึงพยายามแชร์งานหรือประสบการณ์ต่าง ๆ เพราะว่าเด็กรุ่นหลังเริ่มมองว่าเราสร้างแรงบันดาลใจให้เขาได้ ต้องบอกเลยว่าตอนผมเป็น Animator ใหม่ ๆ การหา Inspiration นั้นค่อนข้างยาก ดังนั้น ผมจึงคิดว่า Inspiration เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กรุ่นใหม่ในตอนนี้อยู่

คำถามที่มักจะถูกถามบ่อย ๆ

น้อง ๆ มักจะถามผมว่าอยากจะทำหน้าที่ทำงานที่ดีที่สุดควรจะไปไหนดี ผมมักจะตอบเสมอว่า ไม่มีบริษัทที่ดีที่สุด แต่จะมีบริษัทที่ตอบโจทย์ในชีวิตของเราในขณะนั้นมากกว่า เช่น จะไม่มีบริษัทไหนที่จ่ายหนักแต่ Work Life Balance ในช่วงเวลาที่ชีวิตของเราจะถูกเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ดังนั้น ถ้าให้ผมแนะนำช่วง ๑ - ๕ ปีแรก จะเป็นปีที่เราควรโฟกัสกับสกิลของเรามากที่สุด ฉะนั้น ให้หาบริษัทที่สามารถสอนให้พัฒนาสกิลและอาชีพของเราให้ได้มากที่สุด ช่วงปีที่ ๖ จะเป็นปีที่เราเริ่มแข่งแกร่งในสาขาอาชีพ เป็นปีที่เริ่มขยับตำแหน่งหรือหาที่ใหม่ที่ตอบโจทย์กับการเจริญเติบโตในหน้าที่การงานของเรา

ผลงานที่ภาคภูมิใจ

“การได้มีส่วนร่วมในการผลิตผลงานทุกชิ้นที่ผ่านมาและกำลังทำอยู่ผมภูมิใจมาก แต่ที่พิเศษคือ Spider Man เพราะผมชื่นชอบคาแรกเตอร์นี้มาตั้งแต่เด็ก ๆ บริษัท Sony Pictures Imageworks ได้ผลิตตัวละครตัวนี้เป็นแอนิเมชันเรื่องแรกพอดีจึงทำให้ผมอยากเข้าตัวโปรดเจตน์นั้นมาก และสุดท้ายก็มีโอกาสเข้าร่วมทีมผลิตผมจึงทุ่มเทกับเรื่องนี้มากพอสมควร”

“ถ้าไม่เริ่มต้นทำตั้งแต่วันนั้นคงมีวันนี้ไม่ได้ จะรู้สึกคนที่ฝ่าฟันและทำตามความฝันที่ตั้งใจไว้ได้สำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคในชีวิต ความฝันและความตั้งใจที่แตกต่างอาจถูกมองว่าจะทำมันได้หรือไม่ หรือ หากแต่ข้อพิสูจน์นี้ “ธนาวัด ชันธธรรม” ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า... สามารถทำได้สำเร็จ

Technology Evangelist
LINE COMPANY (THAILAND) CO., LTD.

จิรวัดน์ กรัณย์วิทยาคาร กับชีวิตที่ต้องไม่หยุดเรียนรู้

อีกหนึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยี ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยรังสิต ที่เลือกรังสิตของเขาเข้มข้นไม่แพ้ใคร แม้สายงานของเขาจะต้องตื่นตัว ตื่นรู้ เพื่อให้เท่าทันเทคโนโลยีที่เติบโตไปอย่างไร้รอยต่อ แต่การดำเนินชีวิตและมุมมองในการดำเนินชีวิตของเขายังคงเรียบง่ายตามคอนเซปต์ Work Life Balance เต็มที่กับการทำงาน เต็มร้อยกับการดูแลครอบครัว

จิรวัดน์ กรัณย์วิทยาคาร (ดี) ศิษย์เก่าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต กับบทบาทการเป็น Technology Evangelist ที่บริษัท LINE Company (Thailand) Co., Ltd. บริษัทด้านการสื่อสารยักษ์ใหญ่ระดับโลก หลายคนอาจยังไม่คุ้นกับบทบาทนี้เท่าไรนัก จริง ๆ แล้วหน้าที่ของการเป็น Technology Evangelist คือ การทำหน้าที่เผยแพร่และสื่อสารเกี่ยวกับความรู้ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ใหม่และมีความสำคัญมากในบริษัทเทคโนโลยีในต่างประเทศ และเพิ่งจะมีเพียงไม่กี่บริษัทในประเทศไทยเท่านั้นที่มีตำแหน่งนี้

“โลกปัจจุบันนี้ถูกขับเคลื่อนไปด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ผมเองก็ไม่ได้รู้ประเด็นนี้ในตอนเริ่มแรก เลือกเรียนด้านไอทีเพียงเพราะว่าชอบ และคิดเพียงแต่ว่ามันสนุกดี เรียนมาจะได้เล่นคอมพิวเตอร์ได้สนุกขึ้น รู้จักระบบวิธีคิดของแต่ละโปรแกรมแต่ละแอปพลิเคชัน เรียนเพื่อจะได้ใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นให้มาตอบโจทย์การดำเนินชีวิต สมัยที่ผมเรียนยุคนั้นเพียงแค่ว่าเขียนเว็บไซต์เป็น สร้างหน้าโปรแกรมเพื่อมาเล่นสนุก ๆ ได้ชิลๆอยู่กับการเล่นคอมพิวเตอร์ เมื่อเรียนจบมัธยมปลายก็เป็นช่วงที่การเรียนเลือกสายเทคโนโลยีเริ่มบูม ในตอนนั้นมีหลายมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน แต่เหมือนจังหวะที่ลงตัว ผมชอบหลักสูตรคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ม.รังสิต มากที่สุด เพราะตอบโจทย์ทั้งเรื่องหลักสูตรและสภาพแวดล้อม ที่สำคัญผมวางแผนไว้ว่าอยากจะเรียนให้จบภายใน ๓ ปีครึ่ง เลยได้มาเรียนที่บ้านหลังนี้ นื่อง ๆ คนรุ่นใหม่อาจจะอยากรู้ว่าเมื่อก่อนเด็กเทคโนโลยีสารสนเทศเขาเรียนอะไรกัน แตกต่างจากการเรียนในยุคใหม่ ๆ นี่ใหม่ เอาจริงพื้นฐานของการเรียนด้านไอทีก็คือการทำ ความเข้าใจในโครงสร้างและระบบ สมัยเรียนปริญญาตรีผมชอบที่จะได้ทำ Assignment มาก ๆ แต่ละโจทย์ที่ได้รับจากคลาสเรียนแล้วต้องทำโปรเจกต์ ซึ่งในบางชิ้นงานผมก็นำมาพัฒนาต่อและใช้ส่งประกวดหลังจากที่เรียนด้วยครับ”

มุมมองต่อเทคโนโลยีในปัจจุบันของนักศึกษาไอที แน่แน่นอนว่าต้องเปลี่ยนไป เขาจะมองในมุมต่างกับสมัยที่ผมเรียนแน่นอน แต่ผมยังเชื่อว่าหากเรามีพื้นฐานความเข้าใจ มองโครงสร้างการทำงานออก มันจะสามารถต่อยอดอะไรไปได้อีกมากมาย

“เหมือนเรารู้ว่าศักยภาพหรือการพัฒนาของตัวงานที่เราจะทำนั้น มันจะสามารถไปได้ถึงไหนในขั้นแรก หรือพัฒนาต่อไปได้อีกไกลแค่ไหน นี่คือนิยามของนักพัฒนา โลกของเทคโนโลยีในทุกวันนี้มันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เติบโตตลอดเวลา ยิ่งในช่วงเวลาที่ Gen AI เข้ามามีส่วนร่วมในหลาย ๆ อย่าง ผมเองในฐานะคนเรียนด้านไอทีก็ตื่นตัว และติดตามการเติบโตของสิ่งเหล่านี้ มันรวดเร็วขับเคลื่อนไปแบบ 10X แบบ Exponential มาก ๆ คนที่จะเรียนในสายไอที ก็ต้องเป็นคนที่ยืดหยุ่นตัวเองตลอดเวลา นะครับ แต่ที่สำคัญไปกว่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยจริง ๆ คือเรื่องของพื้นฐาน นะครับ ซึ่ง ม.รังสิต บูพื้นฐานตรงนี้ให้เราได้อย่างดีมาก ๆ ครับ”

“การที่เราได้ใช้ความสามารถที่มีช่วยคนอื่นให้มีชีวิตที่ดีขึ้น มันทำให้การใช้ชีวิตนั้นมีความหมาย”

การที่เราได้ใช้ความสามารถ ที่มีช่วยคนอื่นให้มีชีวิตที่ดีขึ้น มันทำให้การใช้ชีวิตนั้น มีความหมาย

ผมเริ่มต้นจากการเข้าไปมีส่วนร่วมใน Google Developer Group ประเทศไทย เป็นผู้บรรยายให้ความรู้ด้านการใช้งานเทคโนโลยีที่ชื่อ Firebase ของ Google จนได้รับตำแหน่งเป็น Google Developer Expert หลังจากนั้นก็ได้รับการเชิญชวนให้ลองเข้ามาสมัครสัมภาษณ์ และก็ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในบริษัท LINE ประเทศไทย ที่ต้องผ่านการสัมภาษณ์แบบเข้มข้น มีการสอบสัมภาษณ์หลายรอบโดยกรรมการจากทั้งประเทศไทยและญี่ปุ่น ทุกวันนี้งานของผมเรียกว่าเป็นการให้ความรู้นักพัฒนาในไทย ให้สามารถมาใช้งานเทคโนโลยีของ LINE เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่จะมาช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันของคนไทย เรียกแบบนี้ก็น่าจะได้

ที่บริษัท LINE Thailand ผมทำหน้าที่เป็น Tech Evangelist เป็นคนที่คอยให้ความรู้แก่นักพัฒนา Software ในประเทศไทย เพื่อให้ทุกคนมีความรู้และนำ LINE ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด สำหรับตัว LINE เองตอนนี้มีผู้ใช้งานมากกว่า ๕๖ ล้านผู้ใช้งานในไทยนะครับ ผมก็ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จาก LINE ของทั้งในประเทศไทยเองและระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นผู้ปั้น เกาหลี ได้หวัน เป็นต้น แล้วก็นำมาทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อจะได้เป็นประโยชน์กับนักพัฒนา ไม่ว่าจะเป็น บทความ วิดีโอ Podcast หรือการทำ Source Code ตัวอย่าง เป็นต้น รวมทั้งเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้และบรรยายให้แก่หลาย ๆ ประเทศ ผมมองว่าการได้มีส่วนร่วมในการช่วยให้นักพัฒนาสร้างบริการดี ๆ ให้แก่คนไทยทำให้ชีวิตมีความหมายมากขึ้น ตัวผมเองก็ขับเคลื่อนแรงบันดาลใจจากตัวเองเหมือนกัน เมื่อเราสร้างอะไรมาสัก ๑ อย่าง

WORK LIFE BALANCE

แล้วมีผู้มาใช้บริการ เมื่อเราเห็นผู้ใช้บริการของเรา มีชีวิตที่ดีขึ้น อันนี้มันคือความสุขความอิ่มเอม ผมเองเรียนจบไอที แน่นนอนครบอย่างที่ทุกคนรู้ ชาวไอทีอย่างเราจะไม่ค่อยถนัดงานเบื้องหน้าหรือการนำเสนอเท่าไรนัก แต่สำหรับผมเอง ผมได้พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารเหล่านี้มาเรื่อย ๆ ตั้งแต่เรียนเริ่มทำกิจกรรม พาตัวเองมาอยู่เบื้องหน้าบ่อย ๆ เข้าสังคมบ่อย ๆ

ถามว่าวันนี้การที่ได้มาทำงานบริษัทยักษ์ใหญ่ระดับโลก ที่คิดว่าประสบความสำเร็จแล้วหรือยัง ส่วนตัวผมก็เรียกได้ว่าประสบความสำเร็จเพียงระดับหนึ่ง ผมยังอยากที่จะประสบความสำเร็จให้ได้มากกว่านี้อีก ผมมีประสบการณ์การทำงานด้านไอทีกับหลายบริษัท ได้เรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้จากตอนที่เรียนมาประยุกต์ใช้

ณ จุดหนึ่ง เราก็ออยากทำงานให้มันตอบโจทย์ในทุก ๆ ด้านของชีวิต การบริหารจัดการเวลาให้กับงาน ให้กับตัวเอง ครอบครัว นี่ก็เป็นประสบการณ์ที่ได้มาจากการทำกิจกรรมสมัยเรียน ตอนนั้นทั้งเรียนทั้งทำกิจกรรม และยังไม่มีลิมที่จะใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาให้คุ้มค่า เมื่อนึกย้อนไปสมัยเรียนได้รางวัลจากการพัฒนาเว็บไซต์ระดับประเทศด้วยนะครับ เป็นรางวัลพระราชทานถ้วยแรกของคณะไอที เมื่อมีโครงการแลกเปลี่ยน ผมก็มีโอกาสได้ไปเรียนแลกเปลี่ยนที่ได้หวัน ผมมีเพื่อน ๆ มีคนรู้จักมากมายจากการทำกิจกรรม จนกระทั่งวันนี้ไปที่ไหนก็ตามเมื่อได้พบเจอเด็กรังสิตเราต่างก็ยิ้มให้กันและกัน เติบโตมาจากบ้านหลังนี้เหมือนกัน ม.รังสิต เป็นเหมือนสนามแห่งการทดลองที่นอกเหนือจากการเรียนและการทำกิจกรรมก็เป็นอีกเวทีเล็ก ๆ ที่ย่อมาจากโลกของการทำงานจริง มีปัญหา มีอุปสรรค มีการพึ่งพาระหว่างกัน มีระบบโครงสร้างของการทำงาน มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ เรียบร้อยทีเดียวก็น่าจะจบด้วยเกรดสวย ๆ และรับใบปริญญา การสร้างประสบการณ์ และคอนเนกชันระหว่างการทำกิจกรรมก็เพื่อเป็นต้นทุนให้กับตัวเรา ถึงแม้ว่าตอนนั้นผมกับอาจารย์ รุ่นพี่ รุ่นน้องจะไม่ค่อยได้เจอกัน แต่เมื่อไรก็ตามที่เราเจอกัน เราจะจำกันได้ เราต่อกันติด และเรามีเรื่องราวในอดีตให้คุยไปยิ้มไปด้วยกัน

ภารกิจพิชิตดวงจันทร์

ฉบับ จักรพงษ์ คงมาลัย
แห่ง MOONSHOT DIGITAL

ปี ๑๙๖๒ ประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี กล่าวสุนทรพจน์สุดหะเยอหะยาน เขาประกาศว่า สหรัฐฯ จะส่งมนุษย์ขึ้นไปเหยียบบนดวงจันทร์ และ พวกกลับมายังพื้นผิวโลกอย่างปลอดภัย เจ็ดปีหลังจากนั้น อเมริกาก็ส่งนักบินอวกาศ ๒ คนไปเหยียบพื้นผิวดวงจันทร์ได้สำเร็จจริง ๆ ภารกิจสำรวจดวงจันทร์ส่งแรงบันดาลใจข้ามหลายทศวรรษ มาถึงที่นี่

“มันคือการ ‘Do something that you can’t’ ฟังดูหะเยอหะยาน มันมีความยิ่งใหญ่ในตัวเอง เจเอฟเค ต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการโน้มน้าวคนทั้งชาติ ว่ามีความจำเป็นอะไรที่ต้องระดมทรัพยากรเพื่อภารกิจนี้ มันสอดคล้องกับใจเราที่คิดว่าถ้าต้องทำอะไรสักอย่าง ก็อยากทำอะไรที่มันดิสรปต์ของเดิมให้ดีขึ้น” นี่คือการตอบของ ‘ปอง’ จักรพงษ์ คงมาลัย ผู้ก่อตั้งและกรรมการผู้จัดการบริษัท MOONSHOT Digital PR agency เมื่อถูกถามว่าทำไมบริษัทถึงชื่อ ‘MOONSHOT’

MOONSHOT Digital คือบริษัทที่ปรึกษา ด้านประชาสัมพันธ์ ทำ Content Marketing บนโลกออนไลน์ ดูแลชื่อเสียง รวมทั้งรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแบรนด์กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหัวใจสำคัญคือ BRAND LOVE เพราะไม่ว่าจะในวงการไหนหรืออุตสาหกรรมใด การเป็นแบรนด์ที่ถูกคำรักคือการเข้าไปนั่งอยู่ในใจลูกค้าอย่างยั่งยืน

เส้นทางชีวิตก่อนจะเป็นนักพรีอาร์

เด็กชายปองเป็นเด็กธรรมดา ๆ คนหนึ่งที่ไม่ได้รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร ชอบอะไร ตอนเรียนกฎหมายด้วยความที่อาจไม่ตรงกับจริตเรา ระหว่างที่นั่งในห้องเรียนวิชากฎหมายใจเราจึงไม่ได้อยู่ในห้องเรียน แต่มันอยู่ในห้องโปรดแคสต์ ทำรายการวิทยุ ทำเสียงตามสายในมหาวิทยาลัย เกี่ยวข้องกับดนตรีและการสื่อสาร เราจึงค้นพบตัวเองว่าจริง ๆ แล้วอยากทำงานวิทยุ ก็เลยย้ายไปเรียนนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุโทรทัศน์ ปรากฏว่าเรียนจบมา ชีวิตไม่ได้พาเราไปตรงนั้นเลย ตอนผมเรียนจบเป็นช่วงต้มยำกุ้ง นับเป็นวิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งของประเทศไทย สิ่งที่เกิดขึ้นคือหางานไม่ได้เลย เตะฝุ่นอยู่ ๕ เดือน จนกระทั่งเห็นประกาศรับสมัครนักข่าว อ๊ะ! ให้เป็นนักข่าวก็เอา

DO SOMETHING THAT YOU THINK YOU CAN'T

การเป็นนักข่าวมันคือการเขียนเรื่องของคนอื่น แต่เราอยากเป็นคนที่ถูกเขียนถึง วิธีการที่จะถูกเขียนถึงแปลว่าเราต้องทำอะไรสักอย่างที่มีมนต์เสน่ห์และมีคุณค่าเพียงพอที่คนจะเขียนถึง เราเลยเปลี่ยนวิธีการมอง จากคนทำงานสื่อมาทำสายการตลาด

งานการตลาดงานแรกเริ่มต้นที่ Thailand Yellow Pages สมุดหน้าเหลืองที่บรรจุข้อมูลมหาศาลหน้าต่าที่นั่นที่นั่น คือ ทำอย่างไรให้สมุดหน้าเหลืองนั้นกลายเป็น Search Engine และผมกลายเป็นคนทำการตลาดของ Digital Product นี้ด้วย

วิธีคิดเราคือ เมื่อทำอะไรแล้วก็อยากทำให้ดี ลองอะไรแล้วก็อยากไปให้สุด และเราสนุกกับการติดตามกระแสตอบคอม ตอนนั้นอะไร ๆ ก็ใหม่ไปหมด เราหายใจเข้าออกเป็นเรื่องออนไลน์ ก็เลยไปสมัครทำงานบริษัท Search Engine โดยเฉพาะ ย้ายงานไปอยู่ Yahoo! Inc. ที่สิงคโปร์อยู่สามสี่ปี ได้เรียนรู้มาตรฐานระดับโลกที่นั่น ได้เรียนรู้ว่า อ้อ! โลกดิจิทัลจริง ๆ มันเป็นอย่างไรมาก

กลับมาเมืองไทยก็เข้าบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ยุคที่ผมเข้าไปคือเตรียมเปิดตัว Samsung Galaxy S1, Note 1 ทำการตลาดดิจิทัลให้มือถือซัมซุงที่เริ่มใช้ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ประมาณ ๕ รุ่นแรก หลังออกจากซัมซุงก็ไปทำงานที่ Tencent ซึ่งกิจการในเมืองไทยมี sanook.com ผมมีหน้าที่เป็น Webmaster เป็น ‘นายสนุก’ คือเป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการที่มีสมาชิกกว่า ๕๐ คน งานตำแหน่ง Vice President of Content Business อย่างผมคือการเปลี่ยนยอดวิววันละ ๒๐ ล้านวิวให้เป็นรายได้

จากงานองค์กรสู่การเป็นผู้ประกอบการ “เต็มทีนะพี่ ถ้าเจ๊ง พี่ก็แค่กลับมาทำงานบริษัท”

หลังจากทำงานในองค์กรมา ๑๖ ปี สิ่งหนึ่งที่เคยตกตะกอนนอนก้นอยู่ในใจเสมอเริ่มพุ่งขึ้นมา ตอนนั้นมีกระแสหนึ่งว่า ถ้าอยากประสบความสำเร็จต้องเป็นเจ้าของกิจการ ใจลึก ๆ อยากลอง แต่ไม่ค่อยกล้า แล้วก็ไปเจอคุณณัฐวุฒิ ถึงเจริญพงศ์ หรือที่คนรู้จักกันในชื่อคุณหมู Ookbee สตาร์ตอัปคนดัง

DO WHAT YOU LOVE AND MAKE IT WORTH.

“พี่ปอง คิดอะไรมาวะ” อ้าว ทำไมจะไม่คิดวะ เครียดนะ มันยากนะ “เต็มที่นะพี่ ถ้าเจ็ง พี่ก็แค่กลับมทำงานในบริษัท ไม่เห็นเป็นอะไรเลย” ผมก็เลยคิดว่า เออ ไม่มีอะไรเสียนี้เน่า เราทำงานมาเรามีประสบการณ์ และเรารู้จักคน ต่อจากนั้นคือการตกผลึกว่า แล้วถ้าเราจะเปิดกิจการด้วยความรู้ ประสบการณ์ และเครือข่ายที่เราพอจะมีอยู่บ้าง เราทำอะไรได้

ผมใช้วิธีโทรถามเพื่อนสิบคน ถามว่า จุดแข็ง - จุดอ่อนคืออะไร คนเหล่านี้คือคนที่สนิทกับผมมากพอที่จะกล้าวิจารณ์กันตรง ๆ ปรากฏว่าพอไล่ข้อดีข้อเสียออกมาพบว่า ผมเก่งเรื่องการทำ Connect เล่าเรื่องเป็น สองอย่างนี้มาผนวกกับแกนของเราที่ทั้งชีวิตการทำงานเกาะอยู่กับคำว่า “ดิจิทัล” ผมจะเอาคำว่าดิจิทัลมาเปลี่ยนอะไรได้บ้าง

คำว่าดิจิทัลหรือเทคโนโลยี พอมันไปจับกับคำไหน มันจะไปเปลี่ยนคำ ๆ นั้น เช่น เมื่อเข้าไปอยู่ในโลกการเงิน (Financial) ก็กลายเป็น Fintech เมื่อเข้าไปจับกับวงการอสังหาริมทรัพย์ (Property) ก็กลายเป็น Proptech เมื่อความเป็นดิจิทัลเข้าไปอยู่ในโลกไหน มันจะเปลี่ยนวงการนั้น แล้วมีวงการอะไรในเมืองไทยที่ยังไม่ถูกเปลี่ยนบ้าง ... วงการที่ชื่อ “ฟิวเจอร์” นี่แหละที่ยังไม่ถูกเปลี่ยน

ในแง่การบริหาร เรื่องคนยากที่สุดเรารู้อยู่แล้วว่าจะนำเอาดิจิทัลมาเปลี่ยนกระบวนการทำงาน เปลี่ยนมาตรฐานของอุตสาหกรรมอย่างไร แต่ความยากคือเราจะอธิบายให้คนอื่นเห็นภาพตามเราได้อย่างไร คนอื่นที่ว่านี่ไม่ใช่ลูกค้า ไม่ใช่คนนอก แต่คือคนในเองนี่แหละ

ตอนเปิดบริษัทใหม่ ๆ ผมทำงานแบบโกรธเกรี้ยว ทำงานด้วยตัวชี้วัดตลอด เคพีไอไตรมาสที่ต้องได้เท่านี้บาท ทำไม่ได้ ผมทุบ ผมบีคน เราคิดว่าถ้าบีนิดหน่อยจะรีดศักยภาพจากคนออกมาได้มากขึ้น

มีหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า เจาะจุดแข็ง (Strengths Finder) ในนั้นจะมีแบบทดสอบบุคลิกภาพที่เรียกว่า CliftonStrengths ซึ่งผลการทดสอบจะบอกว่าเรามีคุณสมบัติอะไรบ้างจากทั้งหมด ๓๔ ประการ คุณสมบัติอันดับหนึ่งของผมคือ Maximizer ชัดเลยว่า เป็นพวกไล่บี้ ชอบบีบเค้นรีดเอาประสิทธิภาพสูงสุดออกมา เหมือนบิดผ้า ต้องบีบเอาน้ำทุกหยดออกมาจนผ้าแห้ง ปรากฏว่าน้อง ๆ ต้องไปทำ Lunch Therapy กัน เหมือนเป็นกิจกรรมกินข้าวเที่ยงบำบัด ปรับทุกข์กันว่า เฮ้ย บริษัทนี้ไม่น่าอยู่แล้ววะ ผู้นำไม่ฟังใครเลย ไม่ช่วยอะไรเลย เอาแต่ไล่บี้ ไล่ยอด

ผมมาตกผลึกว่า เราจะไม่มีบีเอาผลลัพธ์อย่างเดียว แต่พยายามทำความเข้าใจด้วยว่าเขาเป็นอะไรมาอย่างไร แล้วเราหนุนหลังเขา สนับสนุนให้เขาทำงานได้ดีที่สุดตามข้อจำกัดที่มี ปรากฏว่าแนวทางบริหารแบบใหม่ของเราปกป้องคนใหม่ ทำให้บรรยากาศดีขึ้น สภาพแวดล้อมดีขึ้น ผลประกอบการ

ดีขึ้น บริษัททำยอดได้ตามเป้า เติบโตขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

เปลี่ยนฟิวเจอร์ เป็น ดิจิทัลฟิวเจอร์ – เลิกใช้ความเขื่อน่า

วิธีทำงานฟิวเจอร์แบบ MOONSHOT ถ้าให้เล่าคร่าว ๆ คือผมใช้เครื่องมือของ Marketing Tech ทั้งหลายมาผสมกัน เอาเครื่องมือมาจับ แล้ววัดผลเป็นยอด ผู้เข้าชมแทน แทนที่จะคิดเป็นมูลค่าว่า ชาวขึ้นนั้นขึ้นนี้มีมูลค่าก็แสนบาท เราเปลี่ยนว่าถ้าได้ลงข่าว เช่น The Standard มียอดวิว ๑๐,๐๐๐ ครั้ง ยังมีฐานผู้อ่านมากเท่าไรยังมีคุณค่ามากขึ้นเท่านั้น ยังมีคนแชร์มากขึ้นเท่าไร ก็ยังมีคนเห็นมากขึ้นแบบทวีคูณ แล้วก็ยังมีค่า SEO (Search Engine Optimize) ที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อแบรนด์ในโลกดิจิทัลในระยะยาว เป็นต้น

นอกจากนี้ เราให้ความสำคัญกับข้อมูลมาก ใช้ข้อมูลมาสนับสนุนการทำงาน เอามายันไอเดียกันไปมา และเพื่อให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ มา เราใช้ทั้ง Focus Group, Survey และ Social Listening แต่ละวิธีก็มีข้อได้เปรียบและข้อจำกัดต่างกัน อย่าง Social Listening ส่วนใหญ่จะได้แค่ข้อมูลส่วนยอดภูเขาน้ำแข็งเท่านั้น ได้แค่ส่วนที่ลอยพินน้ำ ไม่ได้ขุดลงไปถึงความลึกความรู้สึกด้านล่างของภูเขาที่จมอยู่ใต้น้ำ ซึ่งตรงนี้ต่างหากคือข้อมูลส่วนใหญ่

ยกตัวอย่างให้เห็นภาพ สมัยเป็นเด็กมัธยม วันจันทร์ถึงศุกร์เราไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน เสาร์อาทิตย์เราอยากไปสยาม ก็ขอพ่อแม่ไปเรียนพิเศษ การไปเรียนพิเศษคือยอดภูเขาน้ำแข็ง

คือสิ่งที่อยู่ด้านบน ลอยให้เห็นเหนือน้ำ แต่ได้ภูเขาน้ำแข็งคือเราอยากไปเจอเพื่อน เราอยากแต่งตัวหล่อ ๆ สวย ๆ เราอยากไปจีบสาว เราอยากไปเจออะไรที่สวยงาม นี่คือข้อมูลเชิงลึกที่เราไม่ได้บอกพ่อบอกแม่ นี่แหละ! คืองานที่เราต้องทำครับ เอาข้อมูลข้างล่างมาคุยกับลูกค้าให้ชัด แล้วเอามาทำให้การสื่อสารมันกลมกล่อม แล้วก็นำไปโน้มน้าวคุณพ่อคุณแม่ได้ชัดเจน

แต่ทั้งนี้ สิ่งสำคัญที่สุดคือการেলাโงทย์ความต้องการของลูกค้าให้แหลมคม บางทีลูกค้าของผม ซึ่งก็คือแบรนด์ต่าง ๆ ก็ไม่แน่ใจนักว่าตัวเองต้องการอะไร เพราะคนที่อยู่ในแบรนด์ตัวเองเขามีความเก่งและลึกในเรื่องของตัวเอง แต่บางทีการหมกมุ่นอยู่กับตัวเองก็อาจทำให้ขาดมุมมองของคนภายนอกที่มองเข้ามา ผมมีหน้าที่เป็นบุคคลที่สาม มองจากภายนอกเข้าไปให้เขา ช่วยมองจุดบอดให้เขา เพื่อทำงานการสื่อสารของเขามันกลมกล่อมมากขึ้น ช่วยกันেলাโงทย์ให้แหลมคมก่อนจะเดินหน้าไปด้วยกัน

การทำงานประชาสัมพันธ์แบบของเราต้องเริ่มต้นด้วยการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ และการคิดหากกลยุทธ์ที่เหมาะสมเสมอ

MOONSHOT กับภารกิจพิชิตคานส์ – รางวัลคือผ้าซอบแห้งของคนทำงาน

ตอนนี้ MOONSHOT เรียกได้ว่าเป็นบริษัทขนาดกลาง เรามีบุคลากรประมาณกว่า ๓๐ คน ในวงการนี้ถือว่าไม่เล็ก แต่ไม่ได้ใหญ่มาก ถามว่าเราประสบความสำเร็จหรือยัง ตอบได้ว่าเราประสบความสำเร็จแล้วในระดับหนึ่ง

เรื่องรายได้ เราทำถึงเป้าที่เราตั้งใจเรื่องคุณภาพงาน เราทำได้อย่างที่ฝันจากนี้ไปก็คือเราต้องทำให้ธุรกิจเรามีคุณค่ากับลูกค้าให้ได้ เมื่อเรามีคุณค่ากับเขา เรื่องเงินเรื่องชื่อเสียงมันตามมาเอง และเรื่องทีม ถ้าหากว่าทีมเรามันสนุก มันเอาด้วย เราก็สนุก มีความสุข แต่ถ้าน้องไม่เอาด้วย มันไม่จอย ทำให้ตายอย่างไรก็ไม่สำเร็จ แต่ผมคิดว่าเรายังสามารถประสบความสำเร็จได้ในแง่อื่น ๆ อีก เช่น มีเซอร์วิสใหม่ที่เหมาะกับยุคสมัยใหม่ที่มัน Agile มากขึ้น หรือความสำเร็จในรูปของรางวัล

บริษัทเราชอบรางวัล เราจึงทยอยส่งงานทั้งในประเทศและระดับภูมิภาค แต่เรายังไม่เคยได้รับรางวัลระดับโลก ผมไม่ได้บ้ารางวัลนะ แต่รู้สึกว่ารางวัลเป็นผ้าซอบแห้งของน้อง ๆ ทีมงาน รู้สึก

ว่าวันหนึ่งที่เขาไม่ได้อยู่กับ MOONSHOT แล้ว วันนั้นเขาอาจมีรางวัลติดตัวไปตลอด มันอยู่ในพอร์ตโฟลิโอของเขา ผมเลยคิดว่าวันหนึ่งอยากจะได้คานส์

คานส์ตัดสินกันที่ Creativity (ความคิดสร้างสรรค์) ซึ่งคนคิดมักจะเป็นฝั่งโฆษณา ผมอยากให้มันได้มาจากตัวเราเอง เท่าที่ดูตอนนี้ ยังไม่มีใครที่เป็นฟิวเจอร์แล้วได้ด้วยการ Initiate (คิดริเริ่ม) ด้วยตัวเองอย่างนั้น ก็เลยคิดว่าวันหนึ่งอยากไปให้ถึง ตั้งเป้าไว้ว่าปี ๒๐๒๘ ภารกิจพิชิตคานส์ หวังว่าจะเป็นไปได้

ก่อนจากกันข้าย้ออีกครั้งถึงความสำคัญของพื้นที่ที่ห้ามมนุษย์ได้ค้นหาตัวตนและความชอบของตัวเอง ผ่านการเรียนรู้ การลองผิดลองถูก และการลงมือทำ

“ประโยคที่บอกว่า ‘Do What You Love and Make It Worth.’ มันก็แค่นั้นเอง ผมเป็นเด็กกลางห้องไม่ใช่เด็กหน้าห้องที่อาจารย์รัก แต่ก็ไม่ได้ถึงกับเป็นเด็กหลังห้อง มาได้ถึงวันนี้ก็โคตรดีใจแล้ว”

หลังกดปิดเทปบันทึกเสียง ปิดกล้องบันทึกภาพ เขาหยิบโน้ตบุ๊กขึ้นมาวางบนโต๊ะ หลังคอมประดับสติ๊กเกอร์ข้อความ “Beat Yesterday” จริงด้วยใครล่ะจะเป็นคู่แข่งที่ช่วยพัฒนาเราได้ดีกว่าตัวเราในเมื่อวาน

BEAT YESTERDAY

ภาควงศ์ภูมิ วงศ์ภูมิ กับเส้นทางของ คน (อยาก) ทำหนัง

ทุกครั้งที่นั่งของเราฉาย รู้สึกถึงอะดรีนาลินที่หลั่งออกมา และไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร หนังสืเราจะสื่อสารสิ่งที่จะนำเสนอไปสู่ทุกคนได้หรือเปล่า แต่เรารู้สึกได้ว่ามันคือความสุขในการได้ทำหนัง

หากพูดถึงเจ้าพ่อหนังผีระทึกขวัญของเมืองไทย หนึ่งในนั้นจะต้องมีชื่อของ ภาควงศ์ภูมิ วงศ์ภูมิ ที่สร้างชื่อจากการกำกับภาพยนตร์ระดับตำนานอย่าง “ซัดเตอร์ กดตติวิญญูณ” และ “แฝด” ที่ร่วมกำกับกับ โต้ง-บรรจง ปิสัญญะกุล ทั้งยังฝากฝีมือไว้ในภาพยนตร์หลอนยอดเยี่ยมอย่าง “สี่แพร่ง” ตอน เทียวบิน ๒๒๔ “ห้าแพร่ง” ตอน รถมือสอง และ “Homestay โฮมสเตย์” นอกจากนี้ ยังมีผลงานกำกับซีรีส์ทาง Netflix อย่าง “DELETE” อีกด้วย ถ้านับจนถึงปัจจุบัน ภาควงศ์ภูมิ วงศ์ภูมิ ก้าวเข้าสู่โลกภาพยนตร์เต็มตัวมาได้เกือบ ๒๐ ปีแล้ว และยังมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทำหน้าที่ให้คนดู

จุดเริ่มต้นก่อนจะมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์

ภาควงศ์ภูมิ วงศ์ภูมิ จบการศึกษาจากสาขาวิชาการภาพยนตร์ (ในขณะนั้น) วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยก่อนสำเร็จการศึกษาเขาได้ทำโปรเจกต์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “หลงตา” ความยาวประมาณ ๘ นาที ซึ่งได้รับรางวัลจากมูลนิธิหนังไทยและรางวัลจากเทศกาลภาพยนตร์สั้นต่าง ๆ และได้ไปฉายในหลายประเทศ ตรงนี้ทำให้ได้เปิดหูเปิดตาให้กว้างไกลขึ้น ได้เห็นการทำหนังในระดับนานาชาติว่าทำอะไร และเป็นจุดสำคัญที่นำมาต่อยอดให้ไปทำหนังใหญ่ต่อไป ภายหลังจากภาควงศ์ภูมิได้เริ่มงานด้านการกำกับ โดยได้ทำงานกำกับโฆษณากับทางบริษัท ฟิโนมิน่า หลังจากนั้นจึงได้เริ่มอาชีพผู้กำกับอย่างเต็มตัว โดยกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ซัดเตอร์ กดตติวิญญูณ” ซึ่งสามารถทำรายได้ไปกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และได้สร้างกระแสหนังสยองขวัญของไทยให้กลับมาคึกคักอีกครั้ง และ “ซัดเตอร์ กดตติวิญญูณ” ยังเป็นผลงานที่สามารถขายลิขสิทธิ์ให้แก่ฮอลลีวูดนำไปรีเมคด้วย ทำให้ชื่อของภาควงศ์ภูมิ วงศ์ภูมิ เป็นที่รู้จักบนเส้นทางสายผู้กำกับหนังของเมืองไทยนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

“ก่อนทำหนังเรื่องนี้ จริง ๆ แล้วมันเป็นแรงบันดาลใจที่เราอยากจะทำหนังมาตั้งแต่สมัยเรียน เมื่อได้ดูหนังของคนอื่นก็รู้สึกอยากทำบ้าง หลายครั้งที่เอาเงินเก็บในบัญชีไปทำหนังสือจนหมด ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แก่ใจว่าสิ่งที่ทำอาจไม่ได้อะไรเลย แต่ผมว่าการได้ทำมันเป็นเรื่องของความฝัน เพราะสิ่งที่ได้กลับมา มากกว่านั้นคือประสบการณ์ มันคือการที่เราได้ลองถูกลองผิดที่สำคัญคือเราได้ลองทำ หากถามว่าการทำหนังแต่ละเรื่องผมเอาเรี่ยวเอาแรงมาจากไหน จริง ๆ แล้วเรื่องนี้จะดูเล็กน้อยไปเลยเมื่อเทียบกับแรงบันดาลใจที่เรามีอยู่ในตัว เพราะในนี้ จะมีความมั่นใจและเป้าหมายวางอยู่”

แรงบันดาลใจในการทำหนังผี แนวสยองขวัญ

สำหรับแรงบันดาลใจในการทำหนังแต่ละเรื่องของภาควิชา วรรณคดี ขึ้นอยู่กับช่วงจังหวะเวลาและโอกาส เช่น หนังเรื่อง “ซัดเตอร์ กตติวิญญาน” โจทย์ที่ได้รับมาคือให้ทำหนังอะไรก็ได้ และตอนนั้นแนวหนังผีสยองขวัญกำลังอยู่ในกระแส จึงเป็นที่มาของเรื่องดังกล่าว ส่วนเรื่อง “แฝด” เกิดจากการที่เก็บสะสมเรื่องราวรอบตัวทุกวัน หรือไปอ่านเจออะไรแปลกใหม่น่าสนใจก็จะนำมาจดบันทึกไว้ และเมื่อถึงเวลา ก็หยิบออกมาต่อยอดเพื่อเขียนบทและสร้างหนัง จึงไม่แปลกที่หนังแต่ละเรื่องจากฝีมือของผู้กำกับคนนี้จะกลายเป็นที่ยอมรับของคนดูเสมอ

“ผมเป็นคนชอบหนังแนวสยองขวัญ หนังแนวตื่นเต้น ชอบเกี่ยวกับเรื่องหักมุม ตอนที่เริ่มทำหนังสั้นก็ชอบแนว ๆ นี้ แล้วก็ได้มีโอกาสทำหนังเรื่องแรก ตอนนั้นตลาดหนังผีค่อนข้าง

บูมมากและต่างประเทศก็เริ่มสนใจ หนังผีไม่ใช่หนังเกรดบีเหมือนสมัยก่อนแล้ว มันก็มีความรู้สึกหลาย ๆ อย่างที่เชิญชวนให้อยากมาลองทำหนังแนวนี้ดู และเรามีสตอรี่ที่เก็บไว้คิดว่าถ้าเอามาทำก็น่าจะดี จึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นให้ทำหนังแนวสยองขวัญ แต่โดยส่วนตัวก็ไม่ได้รักหรือชอบแนวนี้มาตั้งแต่แรก แต่รู้สึกว่ามันเป็นโอกาสในตอนนั้นที่ได้ทำ และก็ทำมาเรื่อย ๆ ซึ่งตอนแรก ๆ เรายังไม่รู้สึกรักใจกับมัน แต่พอทำมาเรื่อย ๆ ก็มีมุมมองว่าหนังผีไม่ได้มีแค่มุมที่มหัศจรรย์เท่านั้น แต่ยังเล่าเรื่องของคน เล่าจิตใจของคน และเล่าด้านมืดของคนทีหนังแนวอื่นอาจจะเล่าได้ไม่ชัดเท่า เรียกว่ามีทั้งความบันเทิงและสามารถเล่าเรื่องคนไปพร้อมกันด้วยได้ ผมรู้สึกว่าหนังผีไม่มีภาษาแต่มีความเป็นสากล แม้ว่าเราจะเอาหนังผีไปฉายทั่วโลก ภาษาของความสยองขวัญก็ล้วนเป็นภาษาเดียวกันทั่วโลก ทุกคนสามารถสัมผัสความรู้สึกเดียวกันนี้ได้ทั้งหมด ผมรู้สึกว่ายิ่งทำมันยิ่งน่าสนใจ รู้สึกว่ามีอะไรให้เราค้นหาอีกเยอะสำหรับการทำหนังแนวนี้”

นิยามความเป็นหนังผีในแบบฉบับของ “ภาควิชา วรรณคดี”

“นิยามความเป็นหนังผีของผมคือ นอกจากหนังจะเล่าเรื่องคนแล้ว หนังต้องสะท้อนอะไรบางอย่างของชีวิตมนุษย์ด้วย ไม่ว่าจะเป็นมุมมองความคิด ด้านมืดในจิตใจของคนมันต้องสะท้อนออกมาในหนังผีได้ ไม่ใช่เพียงแค่หลอกหรือหลอนอย่างเดียว การหลอกเฉย ๆ มันเป็นเทรนด์ที่คนดูเปลี่ยนไปเสมอ แต่สิ่งหนึ่ง

ที่ไม่เปลี่ยนแปลงเวลาเราดูหนังผีคือเรารู้สึกจับใจความบางอย่างที่เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ได้ ทำให้หนังผีเรื่องนั้นมันคลาสสิกให้ความรู้สึกกลัว รู้สึกว่ามันมีมุมสยองขวัญ แม้เราไม่ได้ใช้เทคนิคอะไรที่แลบลับ ปลิ้นตาหรือแต่งหน้า เพราะความน่ากลัวมันอยู่ที่เรื่องคนมากกว่า ไม่รู้จะเรียกขานนี้คือนิยามหรือเปล่า แต่ทุกครั้งที่ผมทำหนังสยองขวัญ ผมจะมองหาเรื่องของคนเสมอ”

จากผู้กำกับภาพยนตร์สู่ซีรีส์

เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนจากกำกับหนังใหญ่ก็เริ่มมาทำแนวซีรีส์ ซึ่งแนวคิดแถมมูอะไรบางอย่างในการทำซีรีส์ไม่เหมือนภาพยนตร์ มันมีเสน่ห์หรือวิธีการที่แตกต่างกัน เราต้องจับทางให้ได้ว่าการทำซีรีส์เป็นอย่างไร จุดจบแต่ละตอนต้องเป็นอย่างไร เนื้อเรื่องต้องเป็นแบบไหน ถึงจะสามารถเชิญชวนคนให้ดูตอนต่อได้ ซึ่งผลงานซีรีส์ “DELETE” เป็นซีรีส์ที่มีส่วนผสมของความระทึกขวัญ ลึกลับ และดราม่า ที่มีจุดตั้งต้นมาจากคำถามทำทนายด้านมืดของจิตใจที่ว่าคุณเคยอยากลบใครให้หายไปจากชีวิตไหม ผ่านการมีอยู่ของโทรศัพท์มือถือปริศนาที่

สามารถกดถ่ายเพื่อลบคนให้หายไป ซึ่งก็ถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

“พอได้มาลองทำซีรีส์ก็รู้สึกทำให้เราเติบโตขึ้น มุมมองของเราจากวันนั้นตั้งแต่เป็นนักศึกษาภาพยนตร์ สู่มือกำกับหนัง ผู้กำกับซีรีส์ ประสบการณ์และความสำเร็จบนเส้นทางนี้ก็เกิดมาจากงานที่เราทำมันเป็นงานชนิดที่ว่าเราจะมานั่งคิดอย่างเดียวไม่ได้ เมื่อเราได้ลงมือทำก็ทำให้เกิดประสบการณ์ เราต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับโลกที่เปลี่ยนไปทุกวัน เมื่อก่อนทำหนังแล้วเวิร์กแต่ยุคนี้เราต้องมองบริบทอื่นประกอบไปด้วยเพื่อนำไปพัฒนางานในรูปแบบที่คนดูให้ความสนใจ โดยไม่ทิ้งแนวคอนเซ็ปต์การเล่าเรื่องหนังในรูปแบบของเรา”

ความประทับใจในการทำงานวงการผู้กำกับ

“ความประทับใจของอาชีพนี้ของผมคือการได้เป็นนักเล่าเรื่อง เรามีเรื่องมากมายที่จะเล่าให้คนหมู่มากฟังในเรื่องที่เราสนใจ ผ่านมุมมองทัศนคติที่เรานำเสนอ การเป็นผู้กำกับทำให้เราได้เล่าเรื่องเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เป็นอาชีพที่ได้ค้นหาและวิเคราะห์เรื่องของคน ได้รู้จักใจคน ได้รู้จักสังคม บริบทของสังคม และได้รู้จักเรื่องต่าง ๆ ก่อนจะกลั่นกรองเรื่องราวออกมาเล่าให้คนได้ดู ได้ฟัง รู้สึกว่านี่แหละมันคือเสน่ห์ของการเป็นผู้กำกับ ทุกครั้งที่ไฟปิดมิด หนังเรื่องใหม่ฉายและไฟเปิดขึ้นมา เราไม่รู้เลยว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น คนจะชอบหรือไม่ชอบหนังเรื่องนั้น ความตื่นเต้นมันยังอยู่ในหัวความรู้สึกเสมอ ทุกครั้งที่หนังของเราฉายรู้สึกถึงอะดรีนาลินที่หลั่งออกมา และไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร หนังจะสื่อสารสิ่งที่จะนำเสนอไปสู่ทุกคนได้หรือไม่ แต่เรารู้สึกได้ว่ามันคือความสุขในการได้ทำหนัง”

ภาควิชา วรรณคดี กล่าวทิ้งท้ายว่า ผมไม่ค่อยเชื่อเรื่องความสำเร็จเท่าไร เพราะรู้สึกว่าคนเราสามารถพัฒนาตนเองไปได้อีก มันเหมือนกับว่าเราเอาชนะตัวเองไปเรื่อย ๆ ว่าจะสามารถไปถึงจุดที่สูงได้แค่ไหน สำหรับผมทุกครั้งทีหนังเสร็จไม่มีคำว่าเพอร์เฟกต์ มันมีแต่คำว่า “ทำได้อีก” หลายครั้งที่กลับมาดูผลงานที่เราทำไปแล้วและประสบความสำเร็จ แต่ทุกครั้งก็ดูก็ยังเห็นจุดบกพร่องอยู่ดี และมานั่งคิดว่ามันน่าจะเป็นแบบนี้ละ ไม่น่าทำแบบนี้เลย ซึ่งความคิดเหล่านี้มันมีอยู่เสมอ เรารู้สึกว่ามันทำได้อีก ไปได้อีก โตได้อีก ทำดีกว่านี้ได้อีก ใช้เวลากับมันได้อีก อย่ามัวแต่คิดว่าเราเก่งแล้ว สำเร็จแล้ว เพราะว่ายังมีคนเก่งกว่าเรามาก มีผู้กำกับที่ได้รางวัลออสการ์แต่เรายังไม่เคยได้เลย ผมจึงมองว่าคนเราจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ตาม สิ่งสำคัญคือการพัฒนาตัวเองและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ และวันนี้ผมยังมีความสุขอยู่กับการได้ทำหนัง

เจมส์ — จิรายุ ตั้งศรีสุข พระเอกแถวหน้าเมืองไทย กับกระแสที่ไม่มีตก

JAMES — JIRAYU

จากหนุ่มน้อยวัย ๑๙ ปี “เจมส์ - จิรายุ ตั้งศรีสุข” ผู้ที่มีความสามารถด้านการแสดงจนทำให้หลายคนจับตามอง เรียกได้ว่าโด่งดังชั่วข้ามคืนจนเกิดเป็นกระแส “ซูเปอร์สตาร์ สายฟ้าแลบ” แจ้งเกิดในวงการบันเทิงกับบทบาทคุณชาย พุฒิภัทร ในละครเรื่องแรก สุภาพบุรุษจุฑาเทพ ชื่อของ เจมส์ - จิ ถูกพูดถึงอย่างต่อเนื่อง ทั้งการแสดงละคร โฆษณา พิธีเซอร์เตอร์ ลินค้ำ ถึงตอนนี้ก้าวเข้าสู่ปีที่ ๑๑ ของการทำงานแล้ว ที่พระเอกหน้ามนคนหน้าใสอย่างเจมส์ยืนอยู่ในวงการบันเทิงมายาวนาน และเปิดโอกาสให้เราได้พูดคุยย้อนวันวานถึงจุดเริ่มต้นของการเป็นนักแสดง

“ผมไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าจะมาถึงวันนี้ได้ ตกใจเหมือนกันนะครับ อันดับแรกไม่ได้คาดคิดว่าจะมีคนชื่นชอบขนาดนี้ อันดับสองคือ ตอนนั้นมีละครที่ต้องถ่ายอีก ซึ่งวงจรในการถ่ายละครวันหนึ่งใช้เวลาเยอะ มีงานอื่นที่ต้องทำควบคู่ไปด้วย รู้สึกว่ากำลังวุ่นวายอยู่กับการจัดการชีวิตประจำวัน เวลานอนของเราเปลี่ยนไป ตอนนั้นพยายามสู้กับตัวเองค่อนข้างมากที่จะลุกขึ้นมาทำงานในช่วงแรก แต่ต้องบอกว่าเป็นอีกหนึ่งความภูมิใจ ที่เราสามารถเรียนและทำงานไปพร้อมกันได้”

เจมส์เป็นคนเมืองพิจิตรที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ชีวิตที่แปลกใหม่ในเมืองกรุง ทั้งน่าตื่นเต้นและน่าสนใจ เพื่อนใหม่ สังคมใหม่ หลังจบการศึกษาด้านการจัดการธุรกิจค้าปลีก คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ตั้งใจนำความรู้ไปช่วยธุรกิจที่บ้านและเป็นแนวทางในการทำธุรกิจของตนเอง

ในอนาคต สมัยเรียนเจมส์ไม่ค่อยมีเวลาให้แกตัวเองมากนัก หลายคนอาจมองว่าชีวิตความสุข สนุก ในช่วงวัยรุ่นของเขาอาจหายไป แต่เจมส์บอกว่า จริง ๆ แล้วความสุข ความสนุก มันไม่ได้จำกัดช่วงเวลา อยู่ที่ว่าเราให้ความสำคัญกับสิ่งใดในช่วงเวลาไหนมากกว่า และสิ่งที่ทำในวันนี้เจมส์เรียกมันว่าความสุข เขาไม่ใช่คนเก่งมาจากไหน และเชื่อว่าทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง โลกนี้ไม่มีชีวิตใครแย่ไปกว่าใคร หากจะมีก็เพียง

วันแย่ ๆ เท่านั้น เมื่อเจอปัญหาอย่าเพิ่งท้อ คิดว่าวันที่แย่มันไม่ใช่วันของเรา เมื่อพรุ่งนี้หรือวันนั้นมาถึงก็จะเป็นวันของเราเอง ไม่แปลกใจเลยที่ทำไม่กระแส เจมส์ - จิ ถึงมาแรงไม่มีตกได้ขนาดนี้ ทั้งหน้าตาดี และทัศนคติการใช้ชีวิตที่บอกเลยว่า ใครก็ตามเห็นนี่ไม่ได้

ปัจจุบันเจมส์ยังคงเฉิดฉายอยู่ในวงการบันเทิง งานละคร โฆษณา รวมถึงการถ่ายแบบนิตยสารมากมายที่มีพระเอกหน้าหวานคนนี้ขึ้นปกให้แฟนคลับได้ติดตาม แม้ว่าปัจจุบันจะมีแพลตฟอร์มในการทำงานที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้หลายอาชีพต้องปรับตัว นอกจากพระเอกละครแล้ว เจมส์ยังมีบทบาทในพาร์ทของการเป็นยูทูบเบอร์อีกด้วย ความสามารถล้วนเหลือจริง ๆ

จริง ๆ แล้วความสุข ความสนุก
มันไม่ได้จำกัดช่วงเวลา
อยู่ที่ว่าเราให้ความสำคัญ
กับสิ่งใดในช่วงเวลาไหนมากกว่า
และสิ่งที่ทำในวันนี้
เจมส์เรียกมันว่า ความสุข

“ในแต่ละบทบาทเรียกว่ามีกระบวนการที่ต่างกัน สมมติว่าเป็นงานแสดง ผมต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตัวละครและนักแสดงของเรื่องนั้น ซึ่งต้องเตรียมตัวและทำการบ้าน พอเป็นยูทูปเบอร์ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของคอนเทนต์ครีเอเตอร์ ก็จะต้องคิดทั้งคอนเทนต์ คิดทั้งคาแรกเตอร์ แล้วก็คิดถึงกระบวนการที่จะเผยแพร่ลงในสื่อโซเชียล ซึ่งการทำงานก็ยากกันคนละแบบครับ”

คำวิจารณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง

“เวลาคือสิ่งที่จะช่วยบรรเทาทุกอย่างลงได้ แรก ๆ คงไม่มีใครชินกับคำวิจารณ์หรอกครับ ผ่านไประยะหนึ่งเราจะมี ความคุ้นชิน ต่อมาจะรู้ว่า อ้อ! คอมเมนต์นี้มาเพื่อติ เพื่อก้อ หรือเป็นเพียงอีกมุมมองหนึ่ง ที่เขามองในเหตุผลและสภาพแวดล้อมที่เขาตัดสินใจ ณ ตอนนั้น ทุกคอมเมนต์ ทุกคำพูดสามารถนำมาปรับใช้ได้หมด ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ด้วยว่าจะมองคำวิพากษ์วิจารณ์นั้นในมุมไหนมากกว่า”

สำหรับงานด้านการแสดงเจมส์ยังคงมีผลงานให้แฟน ๆ ได้ชื่นชมอย่างไม่ขาดสาย บทบาทพระเอกหนุ่มตาหวานที่ใคร ก็ลิ้มไม่ลง และเจมส์ยังมีความฝันอยากเล่นบทคอมเมดี้ เจ้าตัวบอกว่ามีโอกาสได้เดินตามฝันนี้แล้วพบความยากที่ ทำทนายตัวเองมากขึ้น ฝากแฟนคลับเป็นกำลังใจและรอดติดตาม ผลงานด้วยว่าจะเป็นอย่างไร

“ในทุกช่วงเวลาตลอดการทำงานมันน่า จดจำมาก สิบกว่าปีในวงการบันเทิง ผมรู้สึกว่ ในแต่ละช่วงวัยมันมีความพิเศษในตัวเอง ที่เราจะได้เก็บเกี่ยวไม่ซ้ำกัน เพราะฉะนั้น ในทุก ๆ ปี เลยเป็นปีที่พิเศษเสมอ”

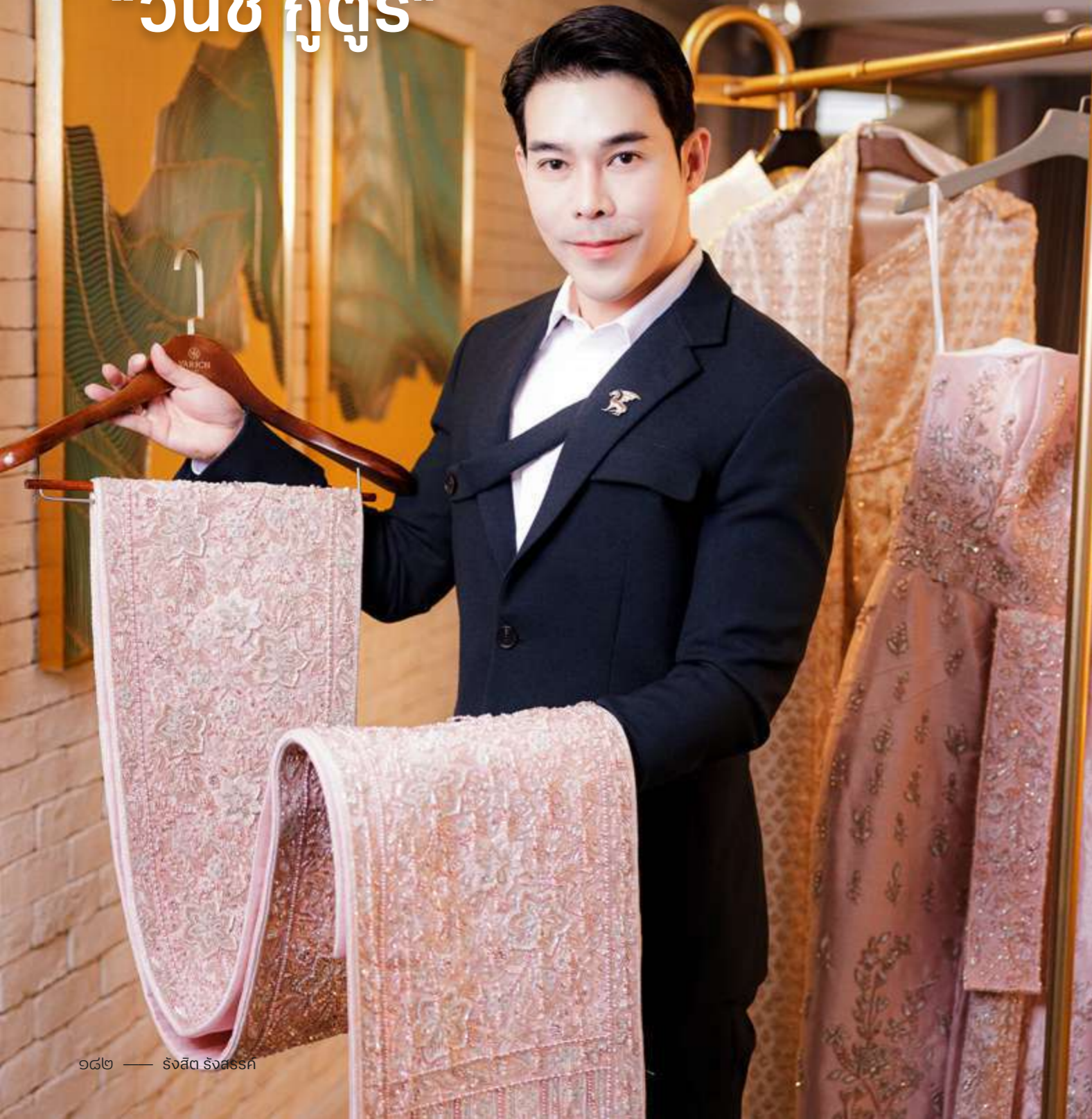
แนวทางและเป้าหมายในอนาคต

ไม่มีคำตอบที่แน่นอนสำหรับเจมส์ แต่ เขาเลือกที่จะใช้เวลาทุกช่วงชีวิตอย่างเต็มที่ ที่ที่สุด ที่แน่นอนคือ จะไม่เสียใจในภายหลัง บางครั้งอาจเป็นไปตามที่ตั้งใจหรือในบางครั้ง อาจพบความผิดหวัง ทว่าเมื่อได้ลองทำสิ่ง ไหนแล้ว ต้องลองที่จะหยุดด้วย หยุดเพื่อตั้ง คำถามกับตัวเอง คุณรู้สึกอย่างไรบ้าง หรือ ทำแล้วได้ผลลัพธ์อย่างไร นั่นเป็นแนวทางที่ เจมส์ใช้มาตลอดการทำงาน

เชื่อว่าเจมส์จะยังคงเป็นดาวเจิดจรัสที่ มอบความสุขให้แก่แฟนคลับ และเดินบน เส้นทางของการเป็นนักแสดงผู้มากความสามารถได้อย่างสมบูรณ์ในแบบฉบับของ “เจมส์ จิรายุ”

ดร.สรรค สุตเกต

ดีไซน์เนอร์มือทอง แห่งอาณาจักรเวดดิ้ง "วนัช กูตูร์"

VANUS COUTURE

สำหรับเป้าหมายของ “วนัช กูตูร์” (Vanus Couture) เราคิดว่าอนาคตอยากจะมีชื่อเสียง อยู่ต่างประเทศ จึงอยากใช้คำที่สื่อความหมายถึง ดอกไม้ไทยหรือว่าดอกบัว ซึ่ง “วนัช” เป็นคำไวพจน์ แปลว่า “ดอกบัว” อยากให้รู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของไทย จึงเป็นคำว่า “วนัช” ขึ้นมา ประกอบกับวนัช กูตูร์ เป็นห้องเสื้อที่ตัดเย็บด้วยความสามารถฝีมือของคนไทยเกือบทั้งหมด ถือว่าเป็นการส่งเสริมงานและอาชีพให้คนไทยอีกด้วยที่ต่างคนก็ต่างร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์ชุด ทำให้เจ้าสาวมีความสุข สง่างาม และมีความโดดเด่นด้วยรสนิยมตามแบบฉบับของ “วนัช กูตูร์”

ไม่เป็นน้ำเต็มแก้ว พร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ

นอกจากเรียนด้านตัดเย็บและดีไซน์เพิ่มเติมแล้ว ภายหลังได้เรียนต่อในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก โดย ดร.สรรค สุตเกต เล่าว่า ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ หลังจากทำงานมาระยะหนึ่ง รู้สึกว่าอยากเติมไฟให้แก่ตัวเอง ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรผู้นำทางสังคม ธุรกิจ และการเมือง ที่วิทยาลัยผู้นำและนวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต ตรงนี้เองเป็นอีกหนึ่งจุดเปลี่ยนที่สร้างแรงบันดาลใจและให้แนวคิดอะไรใหม่ ๆ กับเราในการทำธุรกิจ

“การเรียนในหลักสูตรผู้นำ สามารถนำมาประยุกต์ได้มาก เพราะเราเองมีพนักงานค่อนข้างเยอะ อย่างแบรนด์ วนัช กูตูร์ มีพนักงานกว่า ๘๐ คน ก็ต้องปรับบริบทของตัวเราให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ของโควิด ๑๙ ที่ผ่านมามีลูกค้าที่แพลนจะแต่งงานขอเลื่อนงานไปก่อน แต่ถือเป็นความโชคดีของวนัช กูตูร์ มีฐานลูกค้าที่ติดตามผลงานผ่านโซเชียล อีกทั้งมีสต็อกผ้าอยู่เยอะมากในโกดัง จึงนำผ้าที่มีอยู่มาดีไซน์สร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นคอลเล็กชัน แบบว่าแทบไม่มีต้นทุน ให้ลูกค้าสั่งจองได้ในใจี ตรงนี้ก็ สามารถช่วยให้พนักงานทั้งหมดอยู่ได้ และภายหลังจากสถานการณ์โควิด ๑๙ เราจะบริหารจัดการพนักงานอย่างไร ให้เขาทำงานได้เต็มที่เต็มศักยภาพ

ในแวดวงผู้นำเทรนด์ด้านแฟชั่นชุดวิวาห์ เชื่อว่าหลายคน รวมทั้งคนที่คลุกคลีในแวดวงเวดดิ้งสตูดิโอ ไม่มีใครไม่พูดถึงความสำเร็จของผู้ชายคนนี้ “ดร.สรรค สุตเกต” ผู้บริหารหนุ่มและเจ้าของห้องเสื้อชื่อดังย่านลาดพร้าว และยังเป็นดีไซน์เนอร์มือทองของ “วนัช กูตูร์” (Vanus Couture) ผู้อยู่เบื้องหลังการออกแบบชุดแต่งงานทั้งชุดไทยและชุดสากลที่ตอบโจทย์และสร้างความประทับใจให้แก่เจ้าบ่าวเจ้าสาวมานับไม่ถ้วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จุดเริ่มต้นของ “วนัช กูตูร์”

ก่อนที่จะมาเป็น “วนัช กูตูร์” ดร.สรรค สุตเกต ได้ทำงานเกี่ยวกับเวดดิ้งสตูดิโอมาก่อนในยุคที่ธุรกิจนี้บูมมาก เรียกได้ว่าเป็นตัวจุดประกาย เพราะรายได้ค่อนข้างดีมาก ได้ทำงานที่หลากหลาย ตั้งแต่เป็นเซลส์และซัพเป็นผู้จัดการร้าน โดยได้ซึมซับเก็บเกี่ยวประสบการณ์นานกว่า ๑๐ ปี เพื่อให้มั่นใจว่ามีความสามารถมากพอในการทำธุรกิจของตัวเอง

“ผมเริ่มทำร้านแรกเป็นเวดดิ้งสตูดิโอ Signature Bridal Atelier ให้บริการเกี่ยวกับงานแต่งงานแบบครบวงจร ก่อนจะปรับมาเป็น ‘วนัช กูตูร์’ ในวันที่เริ่มรู้สึกว่าการถ่ายปริเวดดิ้งเริ่มจะถึงจุดอิ่มตัว และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับงานทางด้านนี้ ขณะที่งานฝีมืองานคราฟต์จะยังคงคุณค่าไม่เสื่อม แต่ทั้งนี้ผลงานก็จำเป็นต้องมีลายเซ็นของตัวเองจึงได้เรียนด้านตัดเย็บและดีไซน์เพิ่มเติมด้วย”

The Best of Thai Wedding Dress

ที่เราคาดหวัง เพื่อให้องค์กรเราขับเคลื่อนได้อย่าง ลุล่วง จะเห็นได้ว่าเรื่องของการบริหารจัดการคือ สิ่งสำคัญที่ต้องรับมือได้ทุกการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับการแต่งงานคือ ครั้งหนึ่งในชีวิต ทุกคู่บ่าวสาวต้องการให้คนที่ร่วมงานได้ชื่นชม ต้องคิดให้ละเอียดขึ้น ยิ่งในยุคโซเชียลสื่อเสียงของ แปรนดเป็นสิ่งสำคัญ เราต้องรักษาชื่อเสียงไว้ ต้องมีความรับผิดชอบสูง และรักในธุรกิจ มีความปรารถนาดีต่อลูกค้า ให้เขารู้สึกว่าคุ้มค่าที่เลือกใช้บริการ เรียกว่าที่ไปเรียนมาก็ประสบความสำเร็จ ทำให้เราเรียนรู้การปรับตัว การแก้ไขปัญหาได้ เข้าใจทั้งผู้นำและผู้ตามได้มากขึ้น”

เอกลักษณ์งานออกแบบ ของ “วนัช กุตุร์”

จุดเด่นที่สร้างชื่อและสร้างลายเซ็นให้ ดร.สรรค์ สุดเกตุ คือ ชุดไทย ซึ่งหากเจ้าสาวที่ต้องการใส่ชุดไทย จะนึกถึง “วนัช กุตุร์” ก่อนใคร ขณะเดียวกัน กลุ่มศิลปิน ดารา บุคคลที่มีชื่อเสียงต่างให้การยอมรับ และหมั่นเวียนกันมาใช้บริการ โดยเหตุผลหลักในการเลือก “วนัช กุตุร์” จะเป็นเรื่องงานผ้า โดยจะใช้ผ้าไหมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชาวบ้านผู้ที่ทอผ้าไหมจะได้มีอาชีพ สนับสนุนคนไทย เมื่อผลิตผลงานให้คนไทยใช้ โดยมีการนำความรู้ และรสนิยมของเราไปเผยแพร่ให้แก่ท้องถิ่นในการสร้าง ผลงานออกมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสีของไหมหรือ การใช้สีในการทอผ้าให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มรสนิยมของคู่รักคนรุ่นใหม่ว่าเขาต้องการแบบไหน

จากนั้นจะนำมาผลิตและแปรรูป รวมถึงงานปักอันวิจิตรที่เป็นเอกลักษณ์ โดยจะใช้คริสตัลต่าง ๆ เป็นงานที่ค่อนข้างละเอียด ซึ่งใช้ระยะเวลาในการปักพอสมควรด้วยฝีมือของคนไทย เรียกว่า ด้วยจุดเด่นของการเลือกวัสดุและเนื้อผ้าที่นำมาใช้ในการตัดชุด

ล้วนถูกคัดสรรมาในระดับพรีเมียม และผลงานทุกชิ้นถูกออกแบบให้เหมาะกับลูกค้าเฉพาะรายบุคคล เป็นแพตเทิร์นพิเศษ โดยเรามีสูตรในการวิเคราะห์ว่าสัดส่วนของผู้หญิงที่จะสวมงามที่สุดคืออะไร แล้วเราจะนำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับรูปร่างของแต่ละคนเพื่อให้ดูสวยงาม โดยลูกค้าจะมีส่วนร่วมในการออกแบบด้วย ชุดแต่งงานแต่ละชุดที่ออกแบบมาจึงมีความงดงามและแสดงถึงความเป็นตัวตนของเจ้าสาวแต่ละคนออกมาได้อย่างดี แต่ทั้งนี้ก็ยังคงเอกลักษณ์ของงานดีไซน์ในแบบวนัช กุตุร์อยู่ด้วย ทำให้ภาพรวมของชุดที่ออกมาเกิดความประทับใจและลูกค้ามีความนิยมในการเลือกใช้ชุดจากแบรนด์ “วนัช กุตุร์”

“หากถามว่าอะไรคือแรงบันดาลใจในการดีไซน์ชุด ต้องบอกเลยว่าเกิดจากประสบการณ์ที่ผมได้ไปสถานที่ต่าง ๆ และวาดภาพเก็บเอาไว้ รวมถึงเรื่องราวความประทับใจในยุคสมัยที่ผ่านมา ตั้งแต่ยุค ๙๐ จนถึงยุคปัจจุบัน หลายสิ่งหลายอย่างทำให้เราเรียนรู้พฤติกรรมของผู้บริโภค ทำให้เรารู้ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เจ้าสาวหลายคนอยากเลือกใช้ชุดของเรา แล้วจึงนำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับเทรนด์และความสามารถในการทำงานของเรา ซึ่งหากพูดถึงชุดไทยที่สร้างลายเซ็นและสร้างชื่อแฉ่งเกิดให้ผมเลยคือชุดไทยประยุกต์สีชมพู ซึ่งได้รับเลือกให้ขึ้นปกนิตยสาร WE โดยมีดาราชื่อดังอย่าง ณฐพร เตมีรักษ์ มาเป็นนางแบบสวมใส่ขึ้นปก เป็นชุดไทยที่มีความหวาน ละมุน ทำให้หลายคนสนใจและมีเจ้าสาวส่งข้อความเข้ามาว่าอยากจะทำชุดนี้ เรียกว่า ได้รับความนิยมนับอย่างมา”

นอกจากนี้ อีกผลงานชิ้นโบแดงโดย ดร.สรรค์ สุดเกตุ แห่งห้องเสื้อ วนัช กุตุร์ คือ เป็นแบรนด์เดียวที่ได้สร้างสรรค์ผลงานชุดไทยนางสงกรานต์ให้ แก่ซูเปอร์สตาร์ชื่อดังแถวหน้าของจีน ฟ่าน ปิงปิง

ก้าวต่อไปของ “วนัช กุตุร์”

“วนัช กุตุร์” ภายใต้การบริหารงานของ ดร.สรรค์ สุดเกตุ เขาตั้งใจว่าจะพัฒนาผลงานต่อไปเรื่อย ๆ รวมถึงปรับเปลี่ยนค่านิยม ความต้องการของลูกค้าใหม่ ๆ ที่เข้ามา เพราะมองว่าลูกค้าแต่ละคนมีความชอบหรือรสนิยมที่แตกต่างกันไป และจะพยายามออกแบบชุดให้ตอบโจทย์มากที่สุด โดยจะไม่ทิ้งดีเอ็นเอของแบรนด์วนัช กุตุร์ ที่เปรียบเสมือนผู้หญิงที่มีความนิ่ง มีสไตล์ มองแล้วให้ความรู้สึกว่าคุณดูที่ใส่จะสวยได้อีกนาน ไม่ว่าจะผ่านไปสิบปีหรือยี่สิบปี เมื่อมองกลับมาจะรู้สึกว่าคุณดูนี้ยังสวยอยู่ไม่เชย ไม่เอาต์ เป็นซีเคร็ตของวนัช กุตุร์

จากความทุ่มเทและการสร้างสรรค์ผลงานของ ดร.สรรค์ สุดเกตุ ภายใต้แบรนด์ “วนัช กุตุร์” ที่สร้างความประทับใจผ่านสายตาของคนทั้งในประเทศและต่างประเทศมาแล้วมากมาย ทำให้อาณาจักรเวดดิ้ง “วนัช กุตุร์” เป็นแบรนด์ที่วงการชุดแต่งงานให้การยอมรับในคุณภาพและได้รับความนิยมสูงสุด อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้บริหาร ดร.สรรค์ สุดเกตุ มองว่าการจะประสบความสำเร็จในธุรกิจได้นั้นต้องค่อย ๆ ก้าวอย่างปลอดภัย และต้องพร้อมจะเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ อยู่เสมอ แม้ในวันที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เราก็จะสามารถยืนระยะความสำเร็จนั้นไว้ได้

นายแพทย์ภิรมณพัชญ์
รัตนวิชิตช์

3 ความสุขที่ลงตัว ของหมอบิว

ผมยังสามารถที่จะทำทั้ง 3 อย่าง
ภายใต้กรอบเวลาเดียวกัน
เอาไอเดียเอาความเป็นหมอไปใส่ในคาเฟ่
เป็นธรมวิททยาศาสตร์ แล้วก็เอาความเป็นหมอบิว
มาใส่ในงานพิธีกร งานผู้ประกาศข่าว
หรือการทำวิทยากรต่าง ๆ ซึ่งเป็น
การรวมจุดที่แตกต่างกันให้อยู่ในจุดเดียว

เรียกว่าครีเอทีฟเลือดออกมาเป็นติเอ็นเอ
ม.รังสิต อีกหนึ่งคนสำหรับหมอบิว
หรือ หมอบีม นายแพทย์ภิรมณพัชญ์
ธนาญวิชิตช์ ศิษย์เก่ามากความสามารถ
ของวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รังสิต รุ่น ๑๘ ที่ปัจจุบันนอกจากจะเป็น
แพทย์เฉพาะทางด้านประสาทวิทยา
หรือว่าหมอบิวแล้วยังทำหน้าที่
ผู้ประกาศข่าว พิธีกร และมีคาเฟ่เป็น
ของตัวเองชื่อว่า "Beaker and Bitter"
(บีกเกอร์ แอนด์ บิตเตอร์) ย่านอารีย์

๓ อาชีพ ความยากง่าย และแตกต่าง

แม้ว่า ๓ อาชีพจะมีความแตกต่างแต่
หมอบิวสามารถทำทุกอย่างได้แบบลงตัว
ภายใต้เวลา ๒๔ ชม. ต่อวัน ๗ วันต่อ
สัปดาห์

“ผมว่าทั้งหมด พิธีกร ผู้ประกาศข่าว
การทำคาเฟ่ ทั้ง ๓ อย่างนี้อยู่กันคนละ
มุมเมืองเลยครับ เพียงแค่เราเป็น
คนที่อยู่ตรงกลาง พยายามที่จะทำทั้ง ๓
อย่างให้ประสานกัน ซึ่งความแตกต่างตรงนี้
เช่น อาชีพหมอบิวต้องมีความรับผิดชอบ
บางครั้งก็มีการตามแบบฉุกเฉิน อดหลับ
อดนอน ต้องมีความคิดการตัดสินใจที่
รวดเร็วและก็แม่นยำ ส่วนงานด้านพิธีกร
กับผู้ประกาศข่าวคือการใช้ทักษะ การใช้
ชั่วโมงบิน การอัปเดตข่าวสาร มีการ

ฝึกฝนตัวเองอยู่ตลอดเวลา และงานคาเฟ่
เป็นงานด้านบริหาร การวางแผน การทำ
ไอเดียต่าง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องของมาร์เก็ตติ้ง
ทั้งออฟไลน์และออนไลน์ซึ่ง ๓ อย่างนี้
เป็นสิ่งที่มีความแตกต่างกันหมดเลย
แต่สิ่งที่ผมรู้สึกว่ามีจุดร่วมกันก็คือผมยัง
สามารถที่จะทำทั้ง ๓ อย่างภายใต้กรอบ
เวลาเดียวกัน เอาไอเดียเอาความเป็นหมอบิว
ไปใส่ในคาเฟ่ เป็นธรมวิททยาศาสตร์
แล้วก็เอาความเป็นหมอบิวมาใส่ในงาน
พิธีกร งานผู้ประกาศข่าว หรือการทำ
วิทยากรต่าง ๆ ซึ่งเป็นการรวมจุดที่
แตกต่างกันให้อยู่ในจุดเดียว”

ไลฟ์สไตล์ที่เปลี่ยนไป หลังจากทำธุรกิจ

ต้องบอกว่าการทำธุรกิจหรือการมี
อะไรใหม่ ๆ ในชีวิตแต่ละอย่างมันคือ
การเปลี่ยนแปลงแทบจะสะเทือน
ทั้งหมดเลย ตารางชีวิตของเราทั้งหมด
ต้องบริหารจัดการเวลาและแบ่งเวลาให้
ดีขึ้น มีการคิดแล้วก็วางแผนล่วงหน้า
จากเดิมที่ทำอยู่แล้วก็ต้องทำมากขึ้น
แน่นอนครับว่าเมื่อมีธุรกิจมากขึ้นก็ต้อง
เจอกับคนมากขึ้น โดยเฉพาะทีมงาน
พนักงานต่าง ๆ ที่ต้องมีการติดกับ
พนักงาน ก็เป็นการฝึกสกิลอื่น ๆ
เพิ่มเติมนอกจากความเป็นหมอบิวที่
เป็นอยู่แล้วครับ

กว่าจะเป็นหมอบิว

หมอบิว สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.
๒๕๕๕ หลังจากนั้นได้ไปทำงานหรือ
เพิ่มพูนทักษะที่โรงพยาบาลในจังหวัด
ปทุมธานี ๓ ปี แล้วไปเรียนต่อเฉพาะ
ทางด้านประสาทวิทยา ที่สถาบัน
ประสาทวิทยา หลังเรียนจบจากสถาบัน
ประสาทวิทยาจึงไปทำงานที่โรงพยาบาล
เอกชนแห่งหนึ่ง

“จากวันนั้นถึงวันนี้ที่จบเฉพาะทางมาประมาณ ๖ - ๗ ปี โทม์ไลน์ในช่วงนี้ก็เป็นหมออยู่ตลอด ส่วนงานผู้ประกาศข่าวที่ช่อง MCOT HD 30 ก็ทำคู่ขนานไปด้วย ในปี ๒๕๖๓ ได้เปิดคาเฟ่ที่ชื่อว่า “Beaker and Bitter” (บีกเกอร์ แอนด์ บิตเตอร์) ซึ่ง โทม์ไลน์ทุกอย่างก็เป็นสิ่งที่คู่ขนานแล้วก็ทำไต่กันมาเรื่อย ๆ ถึงทุกวันนี้”

จากวิกฤตเป็นโอกาส

ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ที่ผ่านมานับว่าเป็นวิกฤตหนึ่งในชีวิตของหมอบิว เป็นช่วงที่คาเฟ่เพิ่งเปิดใหม่ ทุกอย่างก็วางแผนมาด้วยระยะเวลาเป็นปีพึ่งจต้องสร้างขึ้นใหม่ กอบกู้ทุกอย่างจากออฟไลน์เป็นออนไลน์แบบเต็มตัวภายในเวลา ๑ คิน ในขณะที่เดียวกันงานหมอก็เป็นสิ่งที่ทำหายในระบบสาธารณสุข ด้วย COVID-19 เป็นโรคอุบัติใหม่เป็นสิ่งที่เข้ามาใหม่ในประเทศไทย ซึ่งต้องร่วมมือร่วมใจกัน

“ในขณะที่นั้นหมอก็ต้องเป็น แล้วก็ต้องช่วยพุงคาเฟ่เพราะเพิ่งเปิดใหม่ ตอนนั้นทำงาน ๖ - ๗ วันต่อสัปดาห์ บวกกับงานผู้ประกาศข่าวอีกด้วย ทุกวันที่กลับมาถึงบ้านก็ต้องมาวางแผนดูแลคาเฟ่ มาคิดคำนวณตัวเลขต้นทุนต่าง ๆ ใหม่หมด เหนื่อยหนัก ๆ อยู่แบบนี้สักเกือบ ๖ เดือน หลังจาก

COVID เริ่มเข้าที่ ระบบ COVID ในโรงพยาบาลเข้าที่ คาเฟ่เริ่มฟื้นตัว เริ่มกลับมาทานในร้านได้ ทุกอย่างก็เริ่มเข้าที่มากขึ้น

ณ จุดนั้นถือว่าได้บทเรียนที่รู้สึกที่เราไม่สามารถหาได้จากที่ไหน ไม่มีสูตรสำเร็จให้เรียนรู้ เพราะว่าในยุคของคุณพ่อคุณแม่เขาก็ไม่เคยเจอ COVID เราก็เจอ COVID พร้อมกัน เพราะฉะนั้นไม่มีสูตรสำเร็จให้เรียนรู้ได้แต่เรียนรู้แล้วก็มีการปรับตัวในแต่ละวัน ทั้งบริบทของการเป็นแพทย์ ซึ่งไต่ไลน์ในการรักษา COVID แต่ละครั้ง ในแต่ละเดือนมีการอัปเดตตลอดเวลาของคาเฟ่ก็มีการเปลี่ยนแปลงกฎในการเปิด - ปิด กันอยู่หลายรอบ จนกระทั่งในบางครั้งรู้สึกที่เราสามารถพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส จากเดิมที่เราวางแผนว่าร้านเราจะเปิดออนไลน์ส่วนใหญ่ ให้ลูกค้ามาใช้บริการสถานที่คาเฟ่ แล้วก็ต้องกระโดดไปเป็นออนไลน์มากขึ้น มีการโปรโมตทางการตลาดมากขึ้น มีการทำดีไวรัสมากขึ้น

ขณะเดียวกันในส่วนของโรงพยาบาลเองก็เต็มศักยภาพในการดูแลคนไข้ เราก็ต้องกระโดดออกไปข้างนอกเหมือนกัน ทำ Hospitel ซึ่ง ณ จุดนั้นเป็นจุดที่ทำหายทั้งฝั่งโรงพยาบาล ทั้งคาเฟ่ ขณะเดียวกันฝั่งงานที่เป็นผู้ประกาศข่าวก็ยังทำงานอยู่ ผู้ประกาศข่าวค่อนข้างทำงานแบบ Work from Home ได้ลำบาก ต้องไปที่สถานี ทำงานภายใต้ข้อจำกัดเกิดมาไม่เคยใส่แมสก์ออกทีวี ไม่เคยใส่แมสก์อ่านข่าวก็ต้องอ่านข่าวภายใต้การใส่แมสก์ ซึ่งก็เหนื่อยเอาเรื่องเหมือนกัน หายใจแทบไม่ทัน ใช้วิธีการค่อย ๆ ปรับตัวจนเราสามารถผ่านวิกฤตตรงนั้นมาได้”

เป้าหมายในอนาคตของหมอบิว

ปัจจุบันต้องยอมรับว่าโลกออนไลน์มีบทบาทสำคัญในชีวิตกับทุก ๆ คน ทุกคนใช้เวลาในหน้าจอมากขึ้น เช่นเดียวกับหมอบิวที่ใช้โปรโมตงานต่าง ๆ ทั้งงานของการเป็นหมอ ของคาเฟ่ผ่านช่องทางออนไลน์ อีกอย่างหนึ่งที่ผมอยากทำในอนาคตอาจจะเป็นอันใกล้ก็คือ การเอาตัวตนของตัวเอง ความรู้ ความสามารถของตัวเองมาใส่ในออนไลน์ เปิดเผยเป็นสาธารณะ

หมอบิวโร ผู้ประกาศ เจ้าของคาเฟ่สุดซึก

สิ่งที่คิดไว้คือ อาจจะทำเป็นช่องสักช่องหนึ่งที่เป็นการให้ความรู้ อาจจะทำเหมือนคุณหมอคนอื่น ๆ ก็ได้ แต่สิ่งที่ผมรู้สึกที่เราสามารถใส่ไอเดียเข้าไปคือ เรามีสกิลด้านของ Communication หรือการสื่อสาร แปลภาษาหมอบอก แปลศัพท์หมอบอกที่อาจจะเข้าใจยากหรือเข้าใจได้ไม่หมด ให้เป็นภาษาไทยที่เข้าใจง่ายเข้าถึงง่าย ให้ทุกคนมีความรู้ทางด้านสุขภาพไปพร้อม ๆ กัน

พูดถึง ม.รังสิต

ที่ผ่านมามหมอบิวได้กลับไปร่วมงานกับมหาวิทยาลัยรังสิตมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทำหน้าที่พิธีกรในงานใหญ่ของมหาวิทยาลัยคือ พิธีประสาทปริญญา ซึ่งทำต่อเนื่องมากกว่า ๑๐ ปี นอกจากนี้ในช่วง ๗ ปีที่ผ่านมายังเป็นอาจารย์พิเศษสอนน้อง ๆ นักศึกษาแพทย์ ทันตแพทย์ เรื่องของ Neuroanatomy (เป็นสาขาหนึ่งของวิชากายวิภาคศาสตร์ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการจัดเรียงโครงสร้างทางกายวิภาคของ

ระบบประสาท) ในสาขาที่ตัวเองถนัด และเป็นแพทย์เฉพาะทาง

“ผมรู้สึกว่ามันสำคัญมากเหมือนกับผมสามารถนั่งโทรมแมชชีนย้อนเวลาไปหาตัวเองในตอนที่เราเป็นนักศึกษาได้ ผมตั้งใจไว้ว่าถ้าวันหนึ่งได้กลับมาสอนเราจะสอนเพื่อตอบโจทย์ตัวเองในตอนนั้นว่าเราอยากได้อาจารย์แบบไหน แล้วก็กลับไปทำหน้าที่ให้สมกับความตั้งใจ จุดไหนที่ผมรู้สึกว่าเรียนตรงนี้บทนี้มันยากจังเลย หัวข้อตรงนี้ยากจังเลย พอยิ่งเรียนเยอะ ๆ ศัพท์ต่าง ๆ ก็ยิ่งเฉพาะทางมากขึ้น แต่ผมจะไปตีโจทย์ตรงนั้นแล้วก็ใช้ความเข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไปสอนน้อง ๆ ทำให้วิชาที่ยากคือประสาทวิทยาหรือ Neuroanatomy ง่ายขึ้น”

หลายคนอาจมองว่านี่คือ เรื่องราวของความสำเร็จของคน ๆ หนึ่ง แต่สำหรับหมอบิวกลับมองว่าวันนี้เขายังใช้คำนี้ไม่ได้เพราะยังมีโอกาสอีกมากมายรออยู่ข้างหน้า “ถ้าย้อนเวลากลับไปในช่วงสัก ๑๐ ปีที่แล้ว ผมตั้งเป้าไว้ว่าผมอยากเป็นหมออยากทำงานผู้ประกาศข่าว หรือมีอีกสักจ๊อบหนึ่งแยกออกมา ณ เวลานั้น ถือว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ผมวางไว้ในช่วง ๕ ปี ๑๐ ปี แต่ในอนาคตเป้าหมายเรายังสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือว่าเพิ่มเติมได้ตลอด เพราะฉะนั้นคำตอบ ณ ตอนนี้เป็น ยังสามารถไปต่อได้อีก ผมเชื่อว่าคนเรายังมีศักยภาพ แล้วก็ยังมีช่องทางโอกาสที่จะสามารถไปต่อในสิ่งที่เราอาจจะยังคิดไม่ออกในตอนนั้นแต่วันพรุ่งนี้เราอาจจะคิดออกก็ได้ครับ”

หมอหัวใจ ที่รักษาด้วยหัวใจ

นายแพทย์เคย์ เผ่าภูรี

“ตอนที่ผมใกล้เรียนจบผมก็เริ่มมองเห็นตัวเองว่าอายุรแพทย์โรคหัวใจคือสิ่งที่ผมน่าจะทำได้ดี และเมื่อเรียนจบอายุรแพทย์เรียบร้อยแล้วก็พบว่าถ้าเราอยู่ในโรงพยาบาลราชวิถีเราจะสามารถช่วยคนที่มารักษาต่อปีเป็นจำนวนกว่าหมื่นคนได้มากขึ้น”

ถ้อยคำนี้เป็นความตั้งใจของนักศึกษาแพทย์คนหนึ่ง ผู้การเป็นอาจารย์แพทย์ในวันนี้ “หมอเคย์” หรือ นายแพทย์เคย์ เผ่าภูรี ศิษย์เก่าวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต รุ่นที่ ๒๐ และในปัจจุบันเป็นอาจารย์แพทย์อยู่ที่แผนกโรคหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาลราชวิถี

ย้อนไปในวัยเรียน ในขณะนั้นมีการสอบเข้าแพทย์หลายระบบ ซึ่งตอนแรกหมอเคย์ ได้ยื่นสอบในระบบ กสพท. “ตอนนั้นเราพลาดคะแนนไปในระบบมหาวิทยาลัยปกติ ซึ่งผมเพิ่งทราบว่าที่ ม.รังสิต มีคณะแพทยศาสตร์ด้วย จึงไปศึกษาหาข้อมูล ประกอบกับช่วงนั้นมีการประกาศรับทุนในพระนามสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ผมก็เลยมีโอกาสยื่นสมัครแพทย์ของ ม.รังสิต รวมถึงยื่นใบสมัครเพื่อขอรับทุนพระราชทานดังกล่าว”

ในช่วงที่เป็นนักศึกษาแพทย์ หมอเคย์ได้มีโอกาสทำหน้าที่แบรนต์แอมบาสเตอร์ในโครงการ “สมาร์ททีม” เป็นตัวแทนของวิทยาลัยแพทยศาสตร์ทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ร่วมกับทางมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นงานที่ทำหายและสนุก

ได้ประสบการณ์การทำงาน รวมถึงได้มีโอกาสแชร์วิธีการสอบ วิธีการเข้าเรียนแพทย์ ให้แก่น้อง ๆ มัธยม

หลังจากสำเร็จการศึกษาหมอเคย์ไปเป็นแพทย์ใช้ทุนทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ ๓ ปี หลังจากนั้นจึงได้เข้ามาศึกษาต่อเป็นแพทย์อายุรศาสตร์ทั่วไปที่โรงพยาบาลราชวิถี อีก ๓ ปี จากนั้นศึกษาต่อเป็นแพทย์อายุรศาสตร์โรคหัวใจที่โรงพยาบาลราชวิถี อีก ๒ ปี และปัจจุบันเป็นอาจารย์แพทย์อยู่ที่แผนกโรคหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาลราชวิถี หลังจากนั้นจึงได้ศึกษาต่อแพทย์เฉพาะทาง ต่อยอดเป็นคุณหมอทางด้านหัตถการหลอดเลือดหัวใจที่ โรงพยาบาลราชวิถี แห่งนี้อีก ๑ ปี และเพิ่งสำเร็จการศึกษาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

จากนักศึกษาแพทย์ สู่การเป็นอาจารย์แพทย์

นับตั้งแต่เรียนแพทย์หมอเคย์ใช้เวลากว่า ๑๕ ปีในการเรียนอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน มองเห็นวิวัฒนาการในการรักษาและความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย “ผมคิดว่าส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงมีหลายส่วนด้วยกัน ผมแยกเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกในแง่ขององค์ความรู้มีมากขึ้นแน่นอนอยู่แล้ว เพราะเรา มีการเรียนอยู่ตลอดเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา แล้ววิวัฒนาการในการรักษาอะไรต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ วัน มีการรักษาใหม่ ๆ

ออกมาทุกวัน ผมคิดว่าในแง่ของความรู้เอง มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากเลยที่เดียว คือเมื่อวานเรียนอย่างหนึ่ง ผ่านไปสองเดือน เราก็เรียนใหม่อีกแล้ว นั่นเป็นธรรมชาติของการเรียนแพทย์อยู่แล้ว ซึ่งในแง่ของความรู้ผมว่าเราได้อย่างมากจากที่ผ่านมา ๑๕ ปี แต่สิ่งที่สำคัญพอ ๆ กัน ผมมองว่าสำคัญมากกว่าองค์ความรู้ด้วยซ้ำคือ ในแง่ของการเติบโตทางด้านอารมณ์หรือ EQ ซึ่งการที่เราเปลี่ยนจากผู้เรียนมา เป็นผู้สอนหรืออาจารย์นั้น ต้องผ่านการคิดวิเคราะห์หัดถกผลึกมากพอสมควร ผ่านการลองผิดลองถูก ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ คุณครูทุกท่านรวมไปถึงการได้รับคำแนะนำทางด้านแพทยศาสตร์ ก็จะมาเป็นส่วนช่วยให้เราสามารถที่จะมีความรู้เติบโตพอที่จะเป็นอาจารย์สอนให้แก่หมอที่จะจบเป็นแพทย์จบใหม่ทุกท่าน”

อุปสรรคทำให้เติบโต

อุปสรรคในการทำงานหรือชีวิตที่ผ่านมีอยู่ระดับหนึ่ง แต่มีอยู่ ๒ ส่วนที่ได้รับผลกระทบและส่งผลให้มีช่วงเวลาที่ต้องหยุดพักเบรกไป เรื่องแรกคือ เดิมที่ผมอาศัยอยู่กับคุณแม่เป็นหลักในช่วงที่ผมเป็นนักศึกษาแพทย์ คุณแม่ของผมป่วยเป็นมะเร็ง ตอนนั้นผมเรียนอยู่ประมาณ ชั้นปีที่ ๒ - ๓ ช่วงนั้นเราเพิ่งเป็นนักศึกษาใหม่ก็ยังไม่มีความรู้มากพอที่จะดูแลคุณแม่ ระหว่างการรักษาปรากฏว่ามะเร็งก็หายไปอยู่ช่วงหนึ่ง แล้วคุณแม่ก็กลับมาป่วยอีกครั้งตอนผมเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๕ ซึ่งป่วยค่อนข้างหนัก ทำยาสายที่สุดคุณแม่ก็ป่วยหนักจนกระทั่ง ณ จุดที่ผมเรียนจบคุณแม่ก็เสียชีวิต ผมว่าก็เป็นอุปสรรคทางด้านความรู้สึกค่อนข้างจะมากที่สุดครั้งหนึ่ง เพราะว่าตอนเรียนเราใช้ชีวิต

อยู่กับคุณแม่เป็นหลัก จุดที่เราเรียนจบแล้วคุณแม่เสียชีวิตไปเราก็รู้สึกว่าจะแว้งแว้งระดับหนึ่ง แต่มีครอบครัวและภรรยาที่คอยซัพพอร์ตทำให้เราผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากไปได้ ส่วนอุปสรรคอื่น ๆ ที่ตามมาคือ อุปสรรคทางด้านสุขภาพ เพราะว่าพอเราเรียนหนัก ๆ หรืออยู่เวรมาก ๆ เราก็จะมีปัญหาทางด้านสุขภาพตามมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการนอนหลับ ความไม่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย นอกจากดูแลคนไข้แล้วเราก็ต้องมาฝึกดูแลตัวเอง ออกกำลังกายมากขึ้น กินอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ปรับไลฟ์สไตล์หรือชีวิตประจำวันให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตมากขึ้น ซึ่งจริง ๆ ที่ผ่านมามองว่าเป็นอุปสรรคก็เป็นอุปสรรค ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องปกติของชีวิตเราว่าเราจะดำเนินต่อไปข้างหน้าได้ชีวิตเรามันต้องมีอุปสรรค ถ้าไม่มีอุปสรรคเราจะไม่มีวันเรียนรู้ ไม่มีวันเติบโตไปข้างหน้า

ได้เลย ซึ่งผมมองว่า ๒ เรื่องนี้ทำให้ผมมีการพัฒนาทางด้านความคิดอะไรต่าง ๆ ดีขึ้นมาก แล้วก็มีการจัดการกับอารมณ์ตัวเองมากขึ้นกว่าตอนสมัยที่ยังเป็นนักศึกษา

WORK LIFE BALANCE ในแบบหมอเคย์

ปกติในความเป็นแพทย์ก็จะมีคามยุ่งอยู่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ผมคิดว่าหมอทุกท่านก็มีงานยุ่ง หรือแม้แต่อาชีพอื่นก็ตาม ในมุมมองของหมอหัวใจเอง นอกจากคนไข้ที่มาก ก็จะมีปัญหาคนไข้ด่วนที่มากกว่าแผนกอื่น ๆ อยู่เล็กน้อยมีคนไข้ภาวะเจ็บป่วยเร่งด่วนมารับการรักษาค่อนข้างมาก ภาวะเร่งด่วนต่าง ๆ กำลังหมายถึงชีวิตของคนไข้ ซึ่งอาจารย์ของผมเคยสอนผมอยู่คำหนึ่งซึ่งผมจำได้ดีเลยว่าคนเรามีเวลา ๒๔ ชั่วโมงเท่ากัน แต่ผมก็เห็นว่าทำไมอาจารย์ทำอะไร

ผมคิดว่าเมล็ดพันธุ์
ในวันนั้น วันที่
มหาวิทยาลัยรังสิต
ได้ฝังลงไปใตดิน
วันนี้ถึงวันที่จะงอกงาม
ให้ดอกผลเป็นการผลิต
แพทย์ให้กับประเทศไทย
ได้ในอนาคต

ทุกอย่างสำเร็จด้วยดีในทุก ๆ เรื่อง อาจารย์สอนผมว่าสิ่งหนึ่งที่คุณจะต้องมีในการใช้ชีวิตแบบเราก็คือการจัดลำดับความสำคัญ ในวัน ๆ หนึ่งเราจะต้องจัดลำดับความสำคัญในสิ่งที่เราจะต้องทำอย่างเหมาะสม โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วน ในบางช่วงเวลาเราต้องให้ความสำคัญกับการทำงาน การดูแลคนไข้เป็นหลัก ในบางช่วงเวลาเราจะต้องมีพื้นที่ให้ความสำคัญกับคนในครอบครัวด้วย ไม่ว่าจะเป็นคุณพ่อคุณแม่ ภรรยา หรือลูก และส่วนสุดท้ายที่เราไม่ควรจะละเลย แล้วก็ไม่ควรมองข้ามคือให้ความสำคัญกับความรู้สึกตัวเองหรือว่าสิ่งที่ตัวเองชอบ ถ้าเราสามารถจัดลำดับความสำคัญในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างเหมาะสม ผมคิดว่าจะทำให้เราบาลานซ์ชีวิตหรือเราจะทำงานได้อย่างมีความสุขได้

เรื่องราวความสำเร็จ

ในแง่ของความสำเร็จมี ๒ มุมมอง คือ มุมมองแรกถ้าเราบอกว่าการเรียนจบเฉพาะทางคือความสำเร็จผมก็ถือว่าอยู่ในจุดที่ประสบความสำเร็จแล้วประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ แต่สำหรับผมมองว่าการที่เมื่อไรที่เราตื่นขึ้นมาตอนเช้าแล้วเรามีความสุขหรือเรากระตือรือร้นที่อยากจะไปทำงานที่รอเราอยู่ ผมว่าสิ่งนี้คือความสำเร็จที่แท้จริง มันกำลังบอกเราว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่เรากำลังมีความสุข แล้วเมื่อไรที่เราทำทุกอย่างหรือเราทำงานอะไรต่าง ๆ ด้วยความสุข มันก็จะทำให้สิ่งที่เราทำออกมาดี แล้วก็ออกมาประสบความสำเร็จในทุก ๆ วัน ได้ดีแบบที่เราตั้งใจไว้ เพราะฉะนั้นตัวผมมองว่า ทุกวันนี้ผมมีความสุขที่ผมได้ตื่นมาแล้วก็มาทำงานที่โรงพยาบาล ผม

คิดว่าในแง่มุมมองนี้ผมประสบความสำเร็จในจุดนี้แล้ว ส่วนในแง่การเรียนหรือการศึกษาต่อสำหรับแพทย์เราไม่สามารถหยุดเรียนได้ จะต้องมีการอัปเดตความรู้อยู่ตลอดเวลา แล้วก็ผมคิดว่าในชีวิตผมคงจะเรียนไปตลอดชีวิต เพื่อให้เราได้มีความรู้มารักษาคนไข้ต่อเนื่องในอนาคต

ความประทับใจที่มีต่อ ม.รังสิต

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีโอกาสให้แก่นผม ผมกล้าพูดเต็มปากว่าผมก็เมดอินรังสิตราชาวิถีที่ผ่านมามีได้รับการหยิบยื่นโอกาสที่สำคัญในการรับทุนการศึกษาในวันนั้น ซึ่งวันที่มหาวิทยาลัยรังสิตให้โอกาสผมผ่านไป ๑๕ ปี ผมก็พยายามเป็นแพทย์ที่ดี แล้วสุดท้ายก็จะมาเป็นแพทย์ที่คอยสอนนักศึกษาแพทย์ให้เติบโตเป็นแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถที่ดี เพื่อให้ประเทศชาติมีคุณหมอที่ออกไปสู่สังคมมากขึ้นในทุก ๆ วัน ผมคิดว่าเมล็ดพันธุ์ในวันนั้นวันที่มหาวิทยาลัยรังสิตได้ฝังลงไปใตดิน วันนี้ถึงวันที่จะงอกงามให้ดอกผลเป็นการผลิตแพทย์ให้กับประเทศไทยได้ในอนาคต

สุดท้ายหมอเคย์ได้กล่าวถึงความภูมิใจในรั้วมหาวิทยาลัยรังสิตไว้ด้วยว่า “ทุกวินาทีที่ผมยืนอยู่ในปัจจุบันเมื่อมองย้อนกลับไปก็รู้สึกภูมิใจในสิ่งที่ผมเป็นมา รวมถึงภูมิใจที่เราได้จบเป็นศิษย์เก่าวิทยาลัยแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต ผมเชื่อว่าถ้าไม่มี ม.รังสิต ในวันนั้นที่ผมได้เข้าไปเรียนก็คงไม่มีหมอหัวใจคนหนึ่งที่กำลังก้าวเข้าสู่การดูแลคนไข้ในอีก ๓๐ - ๔๐ ปีข้างหน้า ในวันนี้ผมคิดว่าผมภูมิใจกับมหาวิทยาลัยรังสิตที่สร้างผมขึ้นมาครับ”

ลู่ทางชีวิต ของผู้อุทิศตน

นายแพทย์วงษ์ธวัชร์ เหลี้ยวรุ่งเรือง

แพทย์ผ่าตัดกระดูกสันหลังดีเด่น
สมาคมกระดูกสันหลังแห่งประเทศไทย

ตัวตั้งแพทย์รังสิต ตั้งวิชาการ ตั้งงานกิจกรรม

วงจรชีวิตที่การเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดา เรียกได้ว่าตลอดการทำงานคงพบผู้คนไม่น้อย ต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านคงพอเปรียบได้ตั้งวิชาชีพแพทย์ที่แตกแขนงเฉพาะทางออกไป “นายแพทย์วงษ์ธวัชร์ เหลี้ยวรุ่งเรือง” ศิษย์เก่าดีเด่นจากวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา หัวหน้าภาควิชาออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด ได้ดำรงตำแหน่งอาจารย์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญผ่าตัดกระดูกสันหลัง คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยพะเยาอีกด้วย วันนี้อาจารย์หมอพาย้อย่นวัยสมัยเป็นนักศึกษาแพทย์เพชรซีปีหนึ่ง ภาพจำของเด็กแพทย์ที่หลายคนรู้จัก แวนตาหนาเตอะ เด็กเนิร์ดนอนหนังสือ จะเปลี่ยนไปบ้างไหมนะ ?

“ผมคงต้องขอหลบภาพเด็กเนิร์ดที่ทุกคนมีออกไปสักครู่หนึ่ง เด็กแพทย์ที่รักในกิจกรรมอยู่ทางนี้ครับ งานรับน้องกีฬา มหาวิทยาลัย หรือแม้แต่งานออกหน่วยของคณะ ผมไม่ยอมพลาดเลย การที่เรามีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ออกชุมชน สิ่งเหล่านั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการเป็นหมออาสา ผมเรียนรู้และนำประสบการณ์นั้นมาต่อยอดในวิชาชีพจนถึงปัจจุบัน”

อาจารย์วงษ์ธวัชร์ เป็นจุดเด่นของวิทยาลัยแพทย์รังสิต ที่จะพบเจอได้ในแวดวงงานกิจกรรม พี่ช่วยน้อง น้องช่วยพี่ เป็นหลักคิดของการเรียนร่วมกัน ณ ที่แห่งนี้ บางครั้งการทบทวนบทเรียนโดยมีรุ่นพี่มาช่วยติวเป็นเรื่องที่ดี นอกจากจะมีเพื่อนร่วมคิดยังมีมิตรร่วมฮาไปด้วย แม้จะจบการศึกษาแยกย้ายกันไปแล้ว เพื่อน พี่น้อง ยังคงเป็นคอนเนกชันที่ดีเสมอมา

น่าประหลาดใจ เหตุใดผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นจำนวนแพทย์จึงไม่แปรผันตาม ยิ่งในพื้นที่ต่างจังหวัดนั้นนับว่าขาดแคลนค่อนข้างมาก ผมเล็งเห็นถึงความสำคัญในปัญหานี้

“ผมจบแพทย์รังสีตรุ่นที่ ๒๐ ณ ตอนนีเพื่อนก็จบเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญกันหมด บางครั้งมีเคสผู้ป่วยที่มีอาการซับซ้อน เมื่อไม่เชี่ยวชาญจึงต้องขอคำปรึกษาแพทย์เฉพาะทาง กลุ่มเพื่อนก็จะเป็นผู้ที่เข้ามารับบทบาท ไม่ว่าจะเป็นหมอมอายุรกรรม หมอผ่าตัดทั่วไป หรือหมอทางด้านจิตเวช เราก็สามารถทำงานร่วมกันได้”

เมื่อนักศึกษาแพทย์เรียนครบหลักสูตร ๖ ปี จะก้าวเข้าสู่การเป็นหมอมอายุรกรรมทั่วไป ตลอดการทำงานของอาจารย์วงษ์วัชร ผู้ป่วยที่มาด้วยโรคภัยที่ต่างกันไป จำนวนแพทย์ที่ขาดแคลนอย่างเห็นได้ชัด สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพมากขึ้น จึงตัดสินใจศึกษาต่อแพทย์เฉพาะทางต่อยอดเป้าหมายของตนอีกครั้ง

“ผู้สูงอายุในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาโรคภัยที่เห็นได้ชัดมักเป็นเรื่องของความเสื่อม

ของกระดูกและข้อ ซึ่งเป็นปกติที่พบได้ในผู้สูงอายุ น่าประหลาดใจเหตุใดผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นแต่จำนวนแพทย์ไม่แปรผันตาม ยิ่งในพื้นที่ต่างจังหวัดนับว่าขาดแคลนค่อนข้างมาก ผมเล็งเห็นถึงความสำคัญในปัญหานี้ จึงเลือกเป็นส่วนหนึ่งของการแพทย์เฉพาะทางด้านกระดูกสันหลัง”

ค้นพบ ต่อยอด... ผลักดันสู่การเป็นแพทย์ปัญญาประดิษฐ์

ศาสตร์ที่รวมองค์ความรู้ในหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ อย่างระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) ที่มีความซับซ้อนในการวิเคราะห์ข้อมูล ถูกคิดค้นและพัฒนาต่อยอดในวงการแพทย์ ทำให้แพทย์เฉพาะทางทำงานได้ง่ายขึ้น อาจารย์วงษ์วัชรเล่าให้ฟังว่า ในช่วงของการศึกษาต่อพบความถนัด

สมาคมเอเชียแปซิฟิก (Asia Pacific Spine Society: APSS) และในปี ๒๐๒๑ ที่ผ่านมายังเป็นแพทย์ดีเด่นในเรื่องการผ่าตัดกระดูกสันหลังอีกด้วย เป็นความสำเร็จที่ไม่อาจบอกเล่าได้ทั้งหมด เพียงรอยยิ้ม แววตา พร้อมน้ำเสียงที่สั่นเครือด้วยความตื่นเต้นใจคงพอคาดเดาได้ว่าทุกช่วงเวลาที่ผ่านมา อาจารย์ทุ่มเทและตั้งใจมากเพียงใด

ความสุขบนวิถีชีวิตแพทย์

“ตอนนี้ผมเป็นหมอมผ่าตัดกระดูกสันหลังเพียงคนเดียวของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา การได้ผ่าตัดผู้ป่วยที่มีความซับซ้อนสูงแล้วเขาหายจากโรคภัยสามารถกลับไปใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างเกือบปกติหรือปกติ ถือว่าเป็นความสุขที่สุดของการเป็นแพทย์แล้ว”

ชีวิตการเป็นแพทย์ต้องมีความยืดหยุ่นบางอย่างสูง บางครั้งเรามองว่ามีโอกาสที่ดีกว่าคนอื่น ทำให้เราอยากอุทิศตนในการรักษาผู้ป่วยมากขึ้น นอกจากบทบาทของแพทย์ผ่าตัด หน้าที่ของการเป็นอาจารย์ก็เป็นอีกหนึ่งความสุขในเส้นทางชีวิตนี้ การเรียนแพทย์ไม่เพียงสอนหลักสูตรการรักษา ทว่ายังคงช่วยฝึกความอดทน ฝึกวินัยในตนเอง เมื่อเห็นนักศึกษาประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ย่อมเป็นความภูมิใจของอาจารย์แพทย์ทุกคน

บนลู่วิ่งเส้นนี้ของอาจารย์วงษ์วัชร ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ไม่ว่าเส้นชัยของอาจารย์จะเป็นเช่นไร แต่ลู่วิ่งชีวิตนี้ก็เต็มไปด้วยเสียงเชียร์และความภาคภูมิใจ เชื่อว่าอาจารย์จะคงวิ่งต่อไปบนลู่วิ่งนี้ได้อย่างสวยงาม และสร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมได้อีกนานับประการ

ORTHOPEDISTS

เกี่ยวกับการทำงานวิจัย นำความรู้ทางการแพทย์มาผสมผสานกับปัญญาประดิษฐ์ ทำให้งานวิจัยเหล่านี้ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารต่างประเทศที่มีการยอมรับสูงและสามารถต่อยอดเป็นนวัตกรรม (Innovation) ต่อไปในอนาคต

“รู้สึกเป็นเกียรติที่สุดในชีวิต เมื่อมีโอกาสกราบบังคมทูลรายงานต่อสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้าฯ นำเสนองานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการแพทย์ทางด้านงานออร์โธปิดิกส์หรืองานกระดูกและข้อ เป็นการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการตรวจวิเคราะห์โรคกระดูกสันหลังเสื่อม โดยใช้ภาพเอ็มอาร์ไอ (Magnetic Resonance Imaging : MRI) หรือภาพการตรวจเอกซเรย์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าทางการแพทย์”

ความภาคภูมิใจนี้ยังคงไม่สิ้นสุด เมื่อทราบว่าอาจารย์วงษ์วัชรได้รับเลือกเป็นแพทย์ผ่าตัดของ

เจริญสุขโฮสเทล

ลูกไม้หล่น(ไม่)ไกลต้น

พิชญา พิศุทธิณูศาสตร์

ทายาทรุ่น ๓
แห่ง "เจริญสุขกรุ๊ป"

พิชญา พิศุทธิณูศาสตร์ หรือ คิม เป็นทายาทรุ่นที่ ๓ แห่ง "เจริญสุขกรุ๊ป" ที่ได้รับการส่งต่อธุรกิจยาสมุนไพรจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งธุรกิจนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในจังหวัดนครปฐมและทั่วประเทศภายใต้ชื่อดั้งเดิม "ร้านเจริญสุขโฮสเทล" ซึ่งหากใครจะหาซื้อวัตถุดิบสมุนไพรทั้งในรูปแบบขายส่งและขายปลีกนั้นต้องนึกถึงที่นี่

ในปัจจุบันมีผู้บริโภคสนใจใช้ยาจากสมุนไพรเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการผลิตและจำหน่ายเพิ่มมากขึ้น จากร้านขายยาจึงได้ขยายกิจการและก่อตั้ง "บริษัท เจริญสุข ฟาร์มา ซัพพลาย จำกัด" เพื่อรองรับการเติบโตของการดำเนินงานในอนาคต โดยมี พิชญา พิศุทธิณูศาสตร์ เป็นกรรมการผู้จัดการ

กว่าจะถึงวันนี้เขาผ่านอะไรมามากมาย ลองผิดลองถูกกับชีวิตมาไม่น้อย แต่ก็สามารถผ่านทุกอย่างมาได้ด้วยตัวเองและการซัพพอร์ตจากครอบครัว

พิชญา พิศุทธิณูศาสตร์ สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นนักศึกษารุ่นแรกของคณะ ซึ่งแรกเริ่มคุณพ่อพาไปสมัครเรียนด้วยเหตุผลที่ว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะนำความรู้มาต่อยอดธุรกิจของครอบครัวได้

"พอได้ใช้ชีวิตวัยรุ่นในมหาวิทยาลัยก็ใช้ชีวิตอิสระเต็มที่เลยครับไม่ค่อยได้ตั้งใจเรียนเท่าไร เพิ่งมาตั้งใจเรียนจริง ๆ ตอนปี ๓ ที่เริ่มเข้าวิชาของคณะ วิชาพื้นฐานเคมี ชีวะ พอเรียนให้ผ่าน ๆ ไปแค่นั้นครับแต่พอมาเรียนเกี่ยวกับสมุนไพรถึงจะมาเริ่มจริงจัง"

พอกลับมาเรียนจริงจัง เริ่มมีเป้าหมายในชีวิต

พิชญาเคยติดโปรเจกต์เกือบโดนรีไทร์ ถึงขั้นจะย้ายคณะย้ายมหาวิทยาลัย ด้วยความรู้สึกว่าปรับตัวเข้ากับสังคมในกรุงเทพฯ ไม่ได้ จึงได้ไปปรึกษาคุณพ่อแต่กลับได้รับคำตอบมาว่า ถ้าเราคิดจะหนีตอนนี้เราจะหนีไปตลอดชีวิต ให้เราอดทน หลังจากนั้นจึงตั้งใจเรียนเรื่อยมา

หลังจากนั้นพิชญาได้ไปเรียนปรับพื้นฐานทางด้านภาษาที่ไต้หวัน เพราะพูดภาษาจีนไม่ได้เลย โดยครอบครัวเห็นว่าภาษาจีนจะเป็นภาษาสากลต่อไปในอนาคต เรียนจนสามารถสื่อสารได้ นอกจากนี้ ยังได้เรียนรู้ในหลาย ๆ เรื่อง เมื่อไปอยู่ต่างประเทศสถานการณ์บังคับให้ต้องเรียนรู้และมีความรับผิดชอบมากขึ้น พอเรียนจบจึงได้กลับมาช่วยงานที่บ้าน ซึ่งขณะนั้นทำแค่ร้านขายยาจึงคิดว่าอยากพัฒนาให้มากกว่านี้

“ที่ผ่านมาระยะหนึ่งเป็นฝ่ายเบื้องหลัง ฝ่ายผลิต เลยคิดว่าน่าจะปรับปรุงเป็นบริษัท อยากทำแบรนด์เป็นของตัวเอง เลยมาคุยกับคุณพ่อคุณแม่ว่า จะตั้งบริษัทเพื่อให้จากที่อยู่เบื้องหลัง กลายมาเป็นเบื้องหน้าบ้าง จึงเริ่มคิดที่จะทำแบรนด์ แต่ถ้าจะทำแบรนด์ก็ต้องมีบริษัทก่อน ใช้เวลา ๕ - ๖ ปี คุยกันเรื่องไอเดีย ทิศทางในการทำบริษัท”

จากร้านขายยาสู่ “เจริญสุขกรุ๊ป”

เดิมทีอาจงผมทำอาชีพเกี่ยวกับพืชผลทางการเกษตร กลุ่มสมุนไพรขายส่งทั่วประเทศ นับรวม ๆ ก็เกิน ๗๐ ปี ต่อมาในปี ๒๕๓๖ คุณพ่อได้เปิดเป็นร้านขายยา ชื่อว่า เจริญสุขโฮสเทล และในปี ๒๕๕๕ ได้จัดตั้งเป็น บริษัท เจริญสุขฟาร์มา ซัพพลาย จำกัด

“ผมเห็นว่าร้านยาเมื่อก่อนก็จัดยาตาม แล้วที่บ้านมองว่าเราเป็นเด็กยุคใหม่เกินไป เราพัฒนาร้านเพราะเห็นว่ามันเก่า มันโบราณ ทำให้ถึงไม่ทำใหม่ แต่คุณพ่อบอกว่ายาดีมันต้องดูขลังสิ ตอนนั้นยังไม่เป็นโรงงานเหมือนในตอนนี้ ผมเลยบอกที่บ้านว่าควรจะทำให้กว้างขวาง ดูสมัยใหม่หรือปรับปรุงให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เป็นแค่ยาตาม ก็เลยลองผลิตเป็นยาสำเร็จรูปพร้อมรับประทาน พอถึงจุดหนึ่งเราจะทำแบรนด์จึงต้องผลักดันให้เป็นบริษัท เพื่อจะได้ทำเป็นแบรนด์ขึ้นมา ผมคิดว่าจะทำอะไรให้สินค้ามันแมส เป็นแบรนด์ของตลาดให้ได้ จากร้านยาเลยมาเป็นโรงงาน และเป็นบริษัท”

๗ ปี กัยการล้มลุกคลุกคลานของนักธุรกิจรุ่นใหม่ที่ไฟแรง

ตอนกลับมาจากไต้หวันเราก็เก่งภาษาพอสมควร คิดว่าตัวเองเก่งพอแล้ว ส่วนใหญ่วัตถุดิบทุกอย่างนอกจากที่เป็นยาไทย นำเข้ามาทั้งหมด จึงคุยกับที่บ้านว่าเราจะลดต้นทุนหรือจะเพิ่มกำไร เพื่อทำให้องค์กรของเราโตไปข้างหน้า เราขึ้นราคาไม่ได้ก็ต้องลดต้นทุน แต่ที่บ้านก็ยังไม่ได้พร้อมไปกับเด็กรุ่นใหม่แบบผมที่ไฟแรง และตอนนั้นก็ยังไม่ได้พิสูจน์ตัวเองด้วยครับ เลยต้องมานั่งพูดคุยกันว่าเราอยากจะทำด้านไหน จนเราลงมือทำเองไปลองเรียนรู้ ไปต่างประเทศ ไปดูงานเองคนเดียวบ้างไปกับ

เพื่อนบ้าง ประสบการณ์ทั้งหมด ๗ ปี ล้มลุกคลุกคลานมามาก โดนโกง โดนหลอก ระยะเวลา ๗ ปี ไปต่างประเทศหลายรอบมาก ตอนแรกคิดว่าเรามีโรงงาน มีบริษัท ผมได้ไปปรึกษาเพื่อนคนหนึ่ง ผมบอกว่า อยากทำส่งออก เขาบอกว่าไปเลย ไปต่างประเทศ เอาโปรดักต์ไป ผมก็เชื่อเขา

“ผมหลงทางอยู่ประมาณ ๕ - ๗ ปี จนคิดว่านำเข้ามาขายก่อนถึงจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และตอนนั้นเพิ่งแต่งงานด้วยครับ เลยให้ภรรยาช่วยทำด้วย จึงเปิดบริษัท ต้าเหริน จำกัด ขึ้นมาเลยเป็นจุดเริ่มต้นของบริษัท ต้าเหริน ครับ ตอนนี่เปิดมาได้ ๘ ปีแล้ว”

ผมเชื่อว่าไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้ และต้องพัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ เรียนรู้จากรอบตัว เพราะการเรียนรู้จะสามารถทำให้เราพัฒนาตัวเองได้ดี โอกาสอาจจะมาตอนเราพร้อมหรือไม่พร้อม เพราะฉะนั้นเราต้องเตรียมตัวตลอดเวลา เพื่อให้พร้อมไปกับโอกาสต่าง ๆ ที่เข้ามา

ก้าวต่อไปของเจริญสุขกรุ๊ป

ผมมองไว้อีก ๑๕ ปี ข้างหน้าว่าจะวางเจริญสุขไว้ถึงจุดไหน และแต่ละปีจะพาไปถึงจุดไหนบ้าง แล้วภายใน ๑๕ ปีจะโตไปถึงจุดไหน เพราะผมมองว่าอุตสาหกรรมยายังสามารถโตได้อีกเยอะ สำหรับผมมันยังไม่ตัน ผมพยายามใส่แพสชันให้แก่ทุกคน เพื่อให้ทุกอย่างสามารถโตได้มากกว่านี้

“ที่ผ่านมามีอุปสรรคบ้าง แต่ก็สามารถก้าวข้ามผ่านมาได้ด้วยความอดทน ผมเชื่อว่าไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้ และพัฒนาตัวเองไปเรื่อย ๆ เรียนรู้จากรอบตัว เพราะจะสามารถทำให้เราพัฒนาตัวเองได้ดี โอกาสอาจจะมาตอนเราพร้อมหรือไม่พร้อม เพราะฉะนั้นเราต้องเตรียมตัวตลอดเวลาเพื่อให้พร้อมไปกับโอกาสต่าง ๆ ที่เข้ามา ตอนที่ผมสร้างต้าเหริน ผมจะยอมแพ้ไม่ได้ แต่ผมเชื่อมั่นว่าผมทำได้และจะทำให้ได้ ถ้าเราคิดว่า

ทำไม่ได้ เราก็แพ้ตั้งแต่แรกแล้ว เราอดทนมาโดยตลอด ครั้งแรกล้ม ไปโดนโกง โดนหลอก เราก็อดทนทำต่อไป รอโอกาสว่าสิ่งไหนเหมาะสมกับเรา ไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้ แต่มันขึ้นอยู่กับว่าเราสามารถอดทนรอโอกาสนั้นได้หรือเปล่า ถ้าเราพัฒนาตัวเองถึงขั้นนั้น เราก็จะคว้าโอกาสนั้นมาได้ และให้กำลังใจตัวเองตลอดว่าถ้าเราเจอปัญหาแสดงว่าเรายังอยู่ในเส้นทางที่เราตั้งเป้าหมายไว้ เพราะถ้าเราไม่เจอปัญหาแสดงว่าเราไม่ทำอะไร ลองผิดลองถูกไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็จะเจอทางออกเอง”

เมื่อถามว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้พญาพิภุคณศาสตร์ประสบความสำเร็จมาถึงทุกวันนี้... เขากล่าวว่า

“รากฐานคือครอบครัวครับ คุณพ่อคุณแม่สร้างรากฐานไว้ให้ พี่สาว น้องสาวผม และภรรยา ผมคิดว่าถ้าทุกคนช่วยกันก็สามารถทำให้ธุรกิจเดินต่อไปได้ ผมพูดเสมอว่าไม่มีใครเก่งที่สุดคนเดียว หรือคนที่เก่งที่สุดไปคนเดียวไม่ได้อยู่แล้ว แต่ละคนมีความสามารถในคนละทาง คนละแบบ แค่อุบัติถูกจุด ซัพพอร์ตสนับสนุนกัน มันเลยสามารถทำให้ไปได้ไกลกว่าที่จะทำคนเดียว ผมจึงคิดว่าครอบครัวคือสิ่งสำคัญมากในการให้กำลังใจสำหรับการทำงาน”

เราต่างมี “เพชร” ในตัว

เกศัชกรหญิงโสภา พิมป์สิริพานิชย์

เต็มทีกับทุกงาน เพราะชีวิตไม่ต้องการ... ผลลัพธ์แค่ค่าเฉลี่ย

จัดเป็นอีกหนึ่ง “ผู้หญิงเก่ง” ที่รันอยู่หลายวงการ เบิกทางเริ่มต้นด้วยฐานะ “นักธุรกิจ” ที่ประสบความสำเร็จ สร้างชื่อเสียงจากผ้าพันคอแบรนด์ดัง ถัดจากนั้นไม่นาน เธอพัฒนาและพาตัวเองเข้าสู่แวดวงการตลาดดิจิทัลจนปัจจุบันสามารถ “ขึ้นแท่น” ระดับผู้เชี่ยวชาญ มีผลงานพิสูจน์ และได้การยอมรับให้มีตำแหน่งเป็นทางการบนแพลตฟอร์มระดับโลก ทั้ง Line, TikTok, Shopee, Lazada

โซอี้ - เกศัชกรหญิงโสภา พิมป์สิริพานิชย์ ศิษย์เก่าเกศัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ในวัยเด็กอาจยังไม่มีเป้าหมายชีวิตเท่าไร แต่เป็นคนอยู่เฉย ๆ ไม่เป็น เห็นโอกาสอยากวิ่งเข้าหา สมัยเป็นนักศึกษาเกศัชฯ เลยทำงานหลายเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องเรียน

งานหลายเรื่องที่ โซอี้ ทำสมัยเรียนมหาวิทยาลัย จึงมีตั้งแต่ตัวประกอบละคร เปิดท้ายขายเสื้อผ้า เปิดร้านอาหารญี่ปุ่น ธุรกิจขายตรง

อย่างไรก็ตาม โซอี้ ยอมรับว่าเรียนไม่ค่อยเก่ง ตอนไปเล่นละครเลยได้เกรด F ทางบ้านต้องบอกให้หยุดเล่น แต่เธอก็ยังแอบไปเปิดท้ายขายของตามตลาดนัดเสาร์ - อาทิตย์ ถัดจากนั้น มีเหตุต้องถูกพักการเรียน เพราะให้เพื่อนลอกข้อสอบวิชาปรุญา ช่วงถูกพักการเรียน ไม่อยากกลับบ้าน เลยไปเปิดร้านอาหารญี่ปุ่น แถวเมืองเอก ก่อนจะไปทำ MLM เกรดเฉลี่ยออกมาเลยแค่ ๒.๓๗

แม้ตัวเลขในใบเกรดตอนจบการศึกษาจากคณะเกศัชศาสตร์ จะไม่ค่อยสวยเท่าไร แต่เธอสามารถ “ได้งานทำ” เป็น “คนแรกของรุ่น”

ZOE

**ยอมรับว่ารู้สึกกังวลมาก
เพราะมีเด็กมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
ที่เขาจบจากสถาบันการศึกษา
ของรัฐบาลแล้วเกรดเฉลี่ยดีกว่า
ไปนั่งรอสัมภาษณ์
รู้สึกว่าอาจจะสู้อะไรเขาได้**

ZOE Digital Shortcut

โซอี้ เผยถึงเรื่องนี้ด้วยสีหน้าภูมิใจ ตอนนั้นคณะ เกสักรศาสตร์ เรียนกันอยู่ประมาณ ๑๓๐ คน เธอได้ ไปสัมภาษณ์งานเป็นคนแรกของรุ่น ไปสมัครเป็นผู้แทนยา วางไบสมักรไป ๘ บริษัท และเรียกสัมภาษณ์ทั้งหมด แล้วก็ได้งานทุกบริษัท แต่เธอเลือกบริษัท Top 5 ของ โลก ไปทำงานที่แอสตราเซนิกา ๒ ปี ก่อนเปลี่ยนมา อยู่ไฟเซอร์ ๒ ปี

ช่วงที่นั่งรอเรียกเข้าสัมภาษณ์งาน โซอียอมรับรู้สึก กังวลมากเพราะมีเด็กมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อย่างสถาบัน การศึกษาของรัฐ บวกด้วยเกรดเฉลี่ยดีกว่าไปนั่งรอ เหมือนกัน

เวลานั้นแวบหนึ่ง โซอี้รู้สึกว่าอาจจะสู้อะไรเขาได้ แต่สุดท้ายเรียกสติกลับมา ก่อนบอกกับตัวเอง ต้องตั้งมั่นในสิ่งที่มี เพราะมีความเชื่อทุกคนต่างมี เพชรในตัว แค่ต้องรู้ว่าเพชรของตัวเองคืออะไร และนำเพชรเม็ดนั้นออกมาเจียรไน

ซึ่งโซอี้รู้ว่าเพชรในตัวเธอนั้นก็คือประสบการณ์ ที่ได้เก็บเกี่ยวตอนเรียนอยู่ ม.รังสิต ที่ได้เรียนรู้ หลายอย่าง จนสามารถนำมาหล่อหลอมเป็น ความสามารถของเธอนั่นเอง

ปัจจุบัน โซอี้ ทำงานหลัก ๆ อยู่ ๕ อย่าง คือ หนึ่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการตลาดดิจิทัล สอง เป็นเจ้าของแบรนด์ผ้าพันคอโซอี้สคาร์ฟที่ยัง ขายอยู่ ที่แม้ยอดขายไม่ฟูฟ่าเหมือนก่อนแต่ยัง ประคองไว้ เพราะเป็นธุรกิจแจ้งเกิดตัวเธอจึงไม่มี Collection ใหม่ออกมา แต่สามารถเจาะตลาด นักท่องเที่ยว ตลาดของขวัญของฝากได้อยู่ สาม ทำธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สร้างอพาร์ทเมนต์ เพราะ ลงทุนเรื่องอื่นไม่เป็น เล่นหุ้นไม่เป็น เงินที่ได้มา ทั้งหมดก็จะไปทำสังหาฯ เป็นธุรกิจที่มีความมั่นใจมาก สี่ ทำงานเพื่อสังคม เป็นผู้พิพากษาสมทบ และ ห้า เป็นผู้อำนวยการหลักสูตรสาขาการตลาดดิจิทัล ให้แก่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

แม้ต้องทำงานหลายหน้าที่ แต่ผลลัพธ์ออกมา อยู่ในระดับน่าพอใจ โซอี้บอกถึง Key Success สำคัญในชีวิตเธอคือ เป็นคนที่ทำอะไรแล้วต้องทำ จริงจัง เพราะมีความเชื่อว่าการทำงานเล่น ๆ กับ การทำงานอย่างจริงจัง ใช้เวลาเท่ากันเลยโฟกัสกับ ทุก ๆ งาน หากตัดสินใจทำอะไรแล้ว ต้องทำให้ดี ต้องทำให้ได้

โซอี้ คิดเสมอว่าจะไม่เป็นค่าเฉลี่ยเหมือนคน ทั่วไป ต้องเป็น Top 5 ในเรื่องนั้น ๆ หรือถ้าเป็น ไปได้ อยากเป็นที่ ๑ ไปเลย

บันได ๕ ขั้น สู่ ๕ งานวิจัยพลิกโลก

ศาสตราจารย์ ดร. เกษกรชลภัทร สุขเกษม

คนต้นเรื่อง “บันได ๕ ขั้นสู่ ๕ งานวิจัยพลิกโลก” ศาสตราจารย์ ดร. เกษกรชลภัทร สุขเกษม ศิษย์เก่าวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ ณ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในตำแหน่งหัวหน้าห้องปฏิบัติการเภสัชพันธุศาสตร์และการแพทย์เฉพาะบุคคล และยังดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการ และประธานคณะกรรมการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านเภสัชพันธุศาสตร์ และการแพทย์แม่นยำ สภาเภสัชกรรม ให้เกียรติมานั่งเปิดใจไล่เรียงความทรงจำและความสำเร็จระดับโลกในวันนี้

บันไดขั้นแรก เรียนไม่ได้ แถมยังไม่มีเป้าหมายแจ่มชัด

ถ้าวัดกันในระดับมัธยม อาจารย์ชลภัทร ถ่อมตัวว่า ผมไม่ใช่คนที่เรียนเก่ง แต่มีความขยันและพยายาม ในช่วงที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยในปี ๒๕๓๙ จึงเลือกเรียนที่คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

บันไดขั้นที่สอง ต้องลุ่นไม่ไหวโดนรีไทร์

ในช่วงแรกที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัย ด้วยความที่ยังไม่คุ้นเคยกับระบบการเรียนและการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ทำให้ผลการเรียนไม่ค่อยดีนัก เกรดเฉลี่ยในเทอมแรกอยู่ที่ ๑.๖๙ เท่านั้น

“ถ้าได้เกรดเฉลี่ยแบบนี้อีกหนึ่งเทอม ผมอาจต้องถูกรีไทร์จากการเรียน ความท้อแท้เริ่มเข้ามา แต่คุณแม่ยังคงให้กำลังใจและชื่นชมผลการเรียนของผม คำชมของแม่ทำให้ผมมีกำลังใจ และตั้งใจว่าจะพยายามให้มากขึ้น เพื่อไม่ให้ครอบครัวผิดหวัง”

หลังจากนั้น นายชลภัทร ในวันนั้น จึงพยายามตั้งใจเรียนมากขึ้น ทำให้ผลการเรียนดีขึ้นตามลำดับ ในบางเทอมเกรดเฉลี่ย ๔.๐๐ จากนั้นดีกรีความขยันก็พุ่งกระฉูด จนเกรดเฉลี่ยเกิน ๓.๐๐ ตลอดการเรียนจนจบ

บันไดขั้นที่สาม ตามฝันสู่ “อาจารย์ ดร.ชลภัทร”

การเรียนในสาขาเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่ต้องอาศัยการท่องจำ ตั้งแต่ชื่อยาไปจนถึงรายละเอียดต่าง ๆ เทคนิคการเรียนของนักศึกษาชลภัทรก็คือ อ่านหนังสือจนจบและทำความเข้าใจในเนื้อหาทั้งหมด ร่วมกับการบูรณาการเนื้อหารายวิชาอื่น ๆ ที่สอดคล้องกัน

“วิธีนี้ทำให้ผมสามารถสอนและถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อน ๆ ได้ดี เพื่อนหลายคนอ่านหนังสือไม่ทันก็มาขอให้ช่วยติวให้ และผมก็พยายามถ่ายทอดความรู้ด้วยหลักการและเหตุผล ทำให้รู้สึกว่าคุณมีความสามารถในการสอนและถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอนนั้นเริ่มรู้สึกว่าตัวเองชอบการสอนและการเป็นอาจารย์ จึงมุ่งมั่นที่จะเรียนจบปริญญาเอกให้ได้”

บันไดขั้นที่สี่ โอกาสในชีวิต พิชิตตำแหน่ง “อาจารย์”

เมื่อใกล้จะจบการศึกษาก็ได้รับโอกาสจากมหาวิทยาลัยรังสิต ให้เป็นอาจารย์ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต และได้รับโอกาสให้ลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่ภาควิชาพยาธิชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โอกาสดีในชีวิต เปิดกว้างอย่างต่อเนื่องโดยได้รับทุนกาญจนาภิเษก เพื่อเรียนต่อในระดับปริญญาเอก และมีโอกาส

PREVENTIVE GENOMICS AND FAMILY CHECK-UP SERVICES

ได้พบกับรองศาสตราจารย์ ดร.วีณา เชิดบุญชาติ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก “อาจารย์วีณาได้แนะนำให้ผมได้รู้จักกับ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วสันต์ จันทราทิตย์ ที่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เพื่อขอคำแนะนำและดำเนินการวิจัยในระดับปริญญาเอก ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนหนึ่งของชีวิต” อาจารย์ชลภัทร เล่าเส้นทางสู่เป้าหมายด้วยความภาคภูมิใจ

บันไดขั้นที่ห้า พิสูจน์ศักยภาพนักวิจัยระดับโลก

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ประเทศไทยมีการจัดตั้งศูนย์ชีววิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย (Thailand Center of Excellence for Life Science) โดยตนเองได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้เป็น “ผู้จัดการโครงการเภสัชพันธุศาสตร์ ประเทศไทย” และถือเป็นจุดเริ่มต้นของ “งานวิจัยและการให้บริการด้านเภสัชพันธุศาสตร์ของประเทศไทยและของตนเองด้วย ถือเป็นความยากและท้าทายมาก เนื่องจากงานเภสัชพันธุศาสตร์ในสมัยนั้น ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญและยังไม่เป็นที่รู้จักเลย ประกอบกับตนเองยังต้องทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกควบคู่ไปด้วย จึงต้องใช้ความอดทนและทุ่มเทอย่างมาก”

ก้าวสู่ ๕ งานวิจัยเภสัชพันธุศาสตร์ “พลิกโลก”

ผลงานวิจัยของ อาจารย์ชลภัทรในช่วงแรก เป็นการศึกษาการกลายพันธุ์ของเชื้อ HIV โดยใช้ผลการกลายพันธุ์เพื่อปรับเปลี่ยนสูตรยาสำหรับผู้ป่วยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาตามหลักการ “การแพทย์เฉพาะบุคคล หรือ Personalized Medicine” แต่ก็พบว่าผู้ป่วยบางรายที่ได้รับคำแนะนำให้ปรับเปลี่ยนสูตรยาต้านไวรัส กลับเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากยาที่รุนแรง จึงได้หันมาให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อยาที่แตกต่างกันของผู้ป่วย เป็นที่มาของการเริ่มต้นงานวิจัยทางเภสัชพันธุศาสตร์ของตนเอง

งานวิจัยแรกกับการค้นพบยีนเสี่ยงต่อยาต้าน HIV ครั้งแรกของโลก

งานวิจัยชิ้นแรก “อาจารย์ชลภัทร” ศึกษาเกี่ยวกับความผิดปกติทางพันธุกรรมของผู้ติดเชื้อ HIV พบว่าผู้ป่วยบางรายมีลักษณะพันธุกรรมที่ทำให้มีการขับยาต้านไวรัสออกจากร่างกายช้ากว่าคนทั่วไป จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้าและมีโอกาสฆ่าตัวตายได้ ในขณะที่ผู้ป่วยบางรายมีอัตราการย่อยสลายยาได้เร็วเกินไป ส่งผลให้ระดับยาต้านไวรัสต่ำกว่าที่ต้องการ จึงอาจส่งผลต่อการื้อยาและการรักษาที่ไม่ได้ผล แม้จะไม่เกิดอาการไม่พึงประสงค์จากยา แต่ผู้ป่วยก็ยังเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากโรคที่ไม่สามารถควบคุมได้ นี่เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาด้านเภสัชพันธุศาสตร์

“งานวิจัยชิ้นแรกของผมเป็นครั้งแรกของโลกที่เราสามารถค้นพบยีนที่ส่งผลให้ผู้ป่วย HIV ขับยาออกจากร่างกายเร็วเกินไป โดยเฉพาะยาที่ชื่อว่า Efavirenz ซึ่งใช้ในการรักษาผู้ติดเชื้อ HIV ในขณะนั้น”

งานวิจัยเด่นชิ้นที่ ๒ ค้นพบลักษณะพันธุกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนัง

โดยถือเป็นงานวิจัยแรกของโลกที่ได้ค้นพบตัวบ่งชี้ทางพันธุกรรมที่สัมพันธ์กับการเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังของยา Cotrimoxazole และยา Dapsone โดยมีนักวิจัยจากหลายสถาบันร่วมทำงานกันเป็นทีมอย่างเข้มแข็ง และถือเป็นทีมแรกที่แสดงให้เห็นว่ายีน HLA-B*13:01 สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้เพื่อทำนายความเสี่ยงในการเกิดอาการผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังจากยา Cotrimoxazole และยา Dapsone ได้

งานวิจัยชิ้นที่ ๓ นำไปสู่การผลักดันเป็นนโยบายระดับชาติ

เป็นการศึกษาเภสัชพันธุศาสตร์ของการเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังของยา Carbamazepine ซึ่งเป็นยาที่ใช้รักษาโรคลมชัก โรคปวดเส้นประสาทใบหน้า (Trigeminal neuralgia)

และใช้ในผู้ป่วยจิตเวชบางประเภท ซึ่งผลการศึกษาวิจัยของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี โดยเฉพาะในโครงการนำร่องการตรวจคัดกรองก่อนเริ่มยาดังกล่าวของผู้ป่วยในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดการผลักดันการตรวจคัดกรองยีน HLA-B*15:02 จนเป็นนโยบายระดับชาติ โดยสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (สปสช.) หรือสิทธิ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค และการศึกษาวิจัยต่อเนื่องช่วยเพิ่มความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ทางพันธุกรรมกับความเฉาะเจาะจงต่อรูปแบบการแพ้ยาแบบ SJS/TEN ซึ่งนำไปสู่แนวเวชปฏิบัติในการแปลผลอย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีความแม่นยำมากขึ้น

ผลงานวิจัยชิ้นที่ ๔ การศึกษาวิจัยเภสัชพันธุศาสตร์ของยา ALLOPURINOL ในผู้ป่วยโรคเกาต์

ได้ศึกษาวิจัยการแพ้ยา Allopurinol ซึ่งใช้บ่อยในผู้ป่วยโรคเกาต์และผู้ที่มีภาวะกรดยูริกสูง ยานี้มีอุบัติการณ์การเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังในคนไทยในลำดับต้น ๆ โดยงานวิจัยของอาจารย์ชลภัทรเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการผลักดันให้ตัวบ่งชี้ทางพันธุกรรม HLA-B*58:01 ได้บรรจุอยู่ในชุดสิทธิประโยชน์ของ สปสช. ประเด็นสำคัญคือเป็นงานวิจัยแรกของคนไทยที่แสดงให้เห็นคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ HLA-B*58:01 ของยา Allopurinol นี้ สามารถใช้ทำนายการเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังได้หลายรูปแบบ จึงนำไปสู่แนวเวชปฏิบัติในการแปลผลอย่างถูกต้องและเหมาะสม

งานวิจัยชิ้นที่ ๕ เป็นการวิจัยในกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด

เป็นงานวิจัยในกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โดยเฉพาะผู้ป่วยที่มีภาวะหลอดเลือดอุดตันซึ่งอาจทำให้การไหลเวียนของเลือดไม่ดีและเสี่ยงต่อการเสียชีวิต ผู้ป่วยเหล่านี้บางรายจำเป็นต้องใส่ขดลวดถ่างหลอดเลือดหัวใจ (Stent) เพื่อช่วยในการไหลเวียนของเลือด ซึ่งในกรณีนี้จะต้องใช้ยาต้านการแข็งตัวของเกล็ดเลือด เช่น ยาโคลพิโดเกรล (Clopidogrel) โดยพบว่า การเกิดความผิดปกติทางพันธุกรรมของยีน CYP2C19 จะเกี่ยวข้องกับ การไม่ตอบสนองต่อยาดังนี้ ในปัจจุบัน สปสช. ได้บรรจุการตรวจ CYP2C19 เข้าในชุดสิทธิประโยชน์แล้ว รวมถึงยังมียีนอื่น ๆ อีกหลายรายการที่มาจาก การศึกษาวิจัยของ อาจารย์ชลภัทร

นอกจากงานวิจัยเด่น ๆ ทั้ง ๕ ผลงานนี้แล้ว อาจารย์ชลภัทรยังมีงานวิจัยทางเภสัชพันธุศาสตร์ อื่น ๆ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติอีกมากกว่า ๑๕๐ ผลงาน อาทิ เภสัชพันธุศาสตร์ของยาที่ใช้ในเด็กก้อทิสติก และเภสัชพันธุศาสตร์ของยารักษา มะเร็งชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

เดินหน้าส่งเสริมบทบาทของวิชาชีพเภสัชกร

นอกจากภารกิจในการสอนและการทำงานวิจัยแล้ว อาจารย์หนุ่มผู้มุ่งมั่นท่านนี้ยังมีเป้าหมายหลักคือ การจัดตั้งวิทยาลัยเภสัชพันธุศาสตร์ให้สำเร็จ เพื่อจะได้สร้างเภสัชกรที่มีความเชี่ยวชาญทางเภสัชพันธุศาสตร์ ทำให้เกิดการพัฒนาคอยอดในบทบาทการบริหารผู้ป่วยได้ในอนาคต พร้อมยังมุ่งหวังอย่างต่อเนื่องที่จะผลักดันผลงานวิจัยเข้าสู่ชุดสิทธิประโยชน์ของ สปสช. เพื่อให้คนไทยได้มีโอกาสใช้นวัตกรรมทางการแพทย์นี้ในการดูแลสุขภาพ ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป อีกทั้งยังต้องการพัฒนางานบริหารและระบบบริการเภสัชพันธุศาสตร์ในหน่วยบริการสุขภาพปฐมภูมิ เช่น ในร้านยาที่เป็นงานเภสัชกรรมชุมชน เพื่อเพิ่มการเข้าถึงการตรวจคัดกรองยีนได้มากขึ้น ลดการเกิดผื่นแพ้ยารุนแรงทางผิวหนังและทำให้คนไทยได้รับการรักษาที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตให้คนไทยได้

ศาสตราจารย์ ดร. เกษกรชลภัทร กล่าวทิ้งท้ายว่าหลักชีวิตของตน ยึดถือความเพียรอันบริสุทธิ์ และความมานะมุ่งมั่น เป็นพลังให้ก้าวเดิน

“ความเพียรเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ความเพียรที่บริสุทธิ์ จะช่วยผลักดันและขับเคลื่อนนำพาเราไปสู่ความสำเร็จ”

” วิศวกรเป็นเหมือนกับ กระดูกของโครงการ

ธีรพงษ์ สืบวัฒนะ

“ความรับผิดชอบ คือ สิ่งสำคัญที่สุด เป็นอันดับแรกของอาชีพวิศวกร” นี่คือสิ่งที่ธีรพงษ์ สืบวัฒนะ (คุณเล็ก) ผู้มีใจรักที่ยึดถือและมั่นคงในวิชาชีพของครอบครัว ธีรพงษ์เป็นศิษย์เก่ารุ่นที่ ๕ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการบริษัท ทวีพรเทคโนโลยี จำกัด และบริษัท สยามเอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ ซัพพลาย จำกัด ผู้ที่จะมาแบ่งปันเรื่องราวการเดินทาง ก่อนจะได้คร่ำหวอดอยู่ในวงการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างของประเทศไทยมากกว่า ๒๐ ปี

บททดสอบความชอบ ที่ผ่านเข้ามา

ธีรพงษ์ในวัยเด็กเติบโตขึ้นมาท่ามกลางครอบครัวที่ประกอบอาชีพด้านวิศวกรรมศาสตร์ และมักใช้เวลาช่วงวันหยุดในไซต์งานก่อสร้างของคุณพ่อ ซึ่งเปรียบเสมือนสนามเด็กเล่นแสนสนุกขนาดใหญ่ ที่ประกอบด้วยผู้คนมากมาย

หลายตา อันมีส่วนในการปลูกฝังตัวตน จนธีรพงษ์หลงรักในอาชีพวิศวกร แต่จุดหักเหของเรื่องราวคือ ตอนที่คุณพ่อไม่สนับสนุนให้เลือกเรียนในสิ่งนี้

“อย่าไปเรียนเลย อย่ามาทำอาชีพนี้เลย” คำกล่าวจากคนที่เป็นวิศวกรมาทั้งชีวิต บอกว่าเป็นอาชีพที่ค่อนข้างเหนื่อย ต้องอาศัยความรับผิดชอบที่สูงมาก ต้องคอยแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความผิดพลาดอาจส่งผลกระทบต่อวงกว้างได้ สุดท้ายแล้วธีรพงษ์จึงเบนเข็มไปเรียนด้านการบริหารธุรกิจ ด้วยความหวังว่าจะประสบความสำเร็จมากกว่า แต่หลังจากผ่านไปได้เพียงเทอมเดียวก็รู้ว่านี่ไม่ใช่สิ่งที่เหมาะกับตัวเองเลย จึงเปลี่ยนใจอีกครั้งมาทำตามความฝันแรกในวัยเยาว์ ตัดสินใจเอนทรานซ์เข้าวิศวกรรมศาสตร์ในที่สุด

ความประทับใจและชีวิต ในรั้วมหาวิทยาลัยรังสิต

ธีรพงษ์ กล่าวว่า ในช่วงแรก ผมค่อนข้างรู้สึกแปลกใจและยังไม่ค่อยคุ้นชินกับ

ระบบของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะกิจกรรมการรับน้องในสมัยนั้นที่ค่อนข้างจริงจัง แต่เมื่อได้พบกับเพื่อน ๆ และรุ่นพี่ที่คอยดูแลให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ผมก็เริ่มเข้าใจและคิดว่าการมีวัฒนธรรมแบบนี้เป็นสิ่งที่ดี

“ส่วนเรื่องการเรียนในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นธรรมดาที่จะต้องมีความยากและความท้าทาย ซึ่งผมก็ทุ่มเทอย่างเต็มที่จนสามารถเอาตัวรอดผ่านมาได้ด้วยดี และวันนี้ก็มีเรื่องน่าประทับใจเกิดขึ้นคือก่อนมาสัมภาษณ์ผมเดินสวนกับอาจารย์ที่เคยสอนผมในสมัยนั้น ซึ่งยังคงสอนอยู่จนถึงปัจจุบัน ท่านทักทายและกล่าวว่ายังจำผมที่เป็นนักศึกษารุ่นแรก ๆ ของคณะได้ นั่นทำให้ผมคิดว่าความผูกพันระหว่างศิษย์กับอาจารย์เป็นสิ่งที่พิเศษและจะยังคงอยู่เสมอ”

“นอกจากเรื่องการเรียนแล้ว ผมยังมีโอกาสได้เป็นประธานสโมสรนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบและดูแลรุ่นน้อง โดยเฉพาะน้องปี ๑ ที่เข้ามาใหม่ รวมไปถึง

การประสานงานกับอาจารย์ภายในภาควิชาและฝ่ายกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งบทบาทสำคัญของผมคือ การผลักดันให้วิศวกรรมศาสตร์ของเราเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเชียร์ ซึ่งเป็นงานประจำปีของคณะวิศวกรรมศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยคณะของเราเพิ่งก่อตั้งได้ไม่นาน จึงเหมือนเป็นน้องใหม่ในกลุ่ม ผมพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้เราไปร่วมการแข่งขันกีฬาได้ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่นที่เปิดมานานกว่า ก่อนจะส่งไม้ต่อให้รุ่นน้องรุ่นถัดไปได้แสดงความสามารถ โดยรวมแล้วชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยก็เป็นประสบการณ์ที่สนุกสนาน ทำให้ผมได้เรียนรู้ เติบโต และสร้างความทรงจำล้ำค่ามากมาย”

ชีวิตในการทำงาน

หลังจากสำเร็จการศึกษา ธีรพงษ์ได้เริ่มต้นทำงานในบริษัทแห่งหนึ่งเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ก่อนจะเดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการจัดการธุรกิจนานาชาติ ที่ Thunderbird School of Global Management ในรัฐแอริโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีชื่อเสียงด้านการเรียนการสอนในระดับโลก อีกทั้งยังเป็นที่ต้องการอย่างมากของตลาดในขณะนั้น โดยใช้เวลาศึกษาอยู่ประมาณ ๑ ปีครึ่ง และสำเร็จการศึกษาในช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ใน

สภาวะถดถอย ธีรพงษ์จึงตัดสินใจทำงานต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในตำแหน่ง Business Analyst (BA) เป็นระยะเวลาประมาณ ๕ ปี

อย่างไรก็ตามการทำงานด้านการบริหารธุรกิจก็ยังไม่ใช่ว่าที่ธีรพงษ์รู้สึกชอบมากที่สุด ประกอบกับสถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศไทยเริ่มฟื้นตัวขึ้น ธีรพงษ์จึงตัดสินใจเดินทางกลับมาทำงานด้านวิศวกรรมที่ประเทศไทยในบริษัทของครอบครัว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ในตำแหน่งผู้ประสานงานโครงการ ก่อนจะขยับเป็นผู้ช่วยผู้จัดการโครงการ และเป็นรองผู้อำนวยการบริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน

“งานส่วนใหญ่ของบริษัทมักเป็นโครงการก่อสร้างคอนโดมิเนียม แต่โดยส่วนตัวผมชอบทำงานที่เป็นโครงการก่อสร้างอาคาร Simulator ขนาดเล็กมากกว่า แม้ว่ามูลค่าของโครงการจะไม่

ได้สูงเท่ากับโครงการขนาดใหญ่ แต่ก็มอบโอกาสให้ผมสามารถใช้เทคนิคที่หลากหลายและลงรายละเอียดที่มีความซับซ้อน ซึ่งเป็นเทคนิคที่ไม่ค่อยได้ใช้ในงานก่อสร้างรูปแบบอื่น โดยผมมีประสบการณ์ในการทำโครงการก่อสร้างอาคารฝึกจำลองการขับซีสำหรับนักบิน ซึ่งต้องการมาตรฐานความปลอดภัยสูงและมีกฎระเบียบข้อบังคับในการก่อสร้างที่เคร่งครัด โดยต้องผ่านการตรวจสอบอย่างเข้มงวดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในอนาคตผมก็หวังว่าจะมีโอกาสได้ทำงานที่มีทั้งความท้าทายและความแปลกใหม่แบบนี้”

ความสำคัญในอาชีพวิศวกร

อาชีพวิศวกรมีความสำคัญอย่างมาก และขาดไม่ได้ต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ซึ่ง “ความรับผิดชอบคือ สิ่งสำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกของอาชีพวิศวกร” เรามีหน้าที่ต้อง

**ความรับผิดชอบ คือ สิ่งสำคัญที่สุด
เป็นอันดับแรกของอาชีพวิศวกร**

รับผิดชอบต่อคุณภาพของงานที่เราทำ เพราะความล้มเหลวอาจส่งผลให้เกิดความล่าช้า เพิ่มค่าใช้จ่าย และทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ รวมไปถึงผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยอาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ร้ายแรงได้ ผมเปรียบว่า วิศวกรเป็นเหมือนกับ “กระดุกของโครงการ” ตำแหน่งงานของเราอาจไม่ได้รับการพูดถึงมากนัก แต่เราก็ไม่ใช่ผู้ปิดทองหลังพระ เพียงแต่ว่าทั้งหมดนี้คือลักษณะอาชีพของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่เรารักและภาคภูมิใจ ถ้าอยากเติบโตมาเป็นวิศวกรที่ดี

การเสริมสร้างเครือข่ายศิษย์เก่า : เส้นทางสู่ความแข็งแกร่งของมหาวิทยาลัย

เครือข่ายศิษย์เก่าที่แข็งแกร่งเป็นกุญแจสำคัญต่อความสำเร็จของมหาวิทยาลัย เพราะเครือข่ายจะช่วยสร้างโอกาสในการทำงานของนักศึกษาหลังเรียนจบ ด้วยการเชื่อมต่อกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในวงกว้าง และทำให้สามารถรับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานได้ดียิ่งขึ้น โดยการเสริมสร้างเครือข่ายให้แข็งแกร่งต้องอาศัยความพยายามร่วมกันของทั้งศิษย์เก่าและมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างระบบที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองของทั้งสองฝ่ายในอนาคต

เจ้าแม่สายแพ

ซู'ตาร์เบอร์ต้นของเมืองไทย

ชมพู — อารยา เอ ฮาร์เก็ต

หากพูดถึงตัวแม่แห่งวงการบันเทิง คงขาดเธอไปไม่ได้ “ชมพู - อารยา เอ ฮาร์เก็ต” กับวลีเด็ดที่เป็นกระแสโซเชียล “แม่ก็คือแม่” ที่ถูกพูดถึงอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ความสามารถรอบด้านทั้งการแสดง พิธีกร เดินแบบ จนได้รับฉายาเจ้าแม่พรมแดงแห่งเมืองคานส์ เรียกได้ว่า เธอโดดเด่นจนกลายเป็นขวัญใจสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ เรื่องราวชีวิตและประสบการณ์การทำงานที่ยาวนานเป็นเรื่องที่น่าจดจำ วันนี้ชมพูให้โอกาสพูดคุยย้อนวัยเยาว์ถึงจุดเริ่มต้นก่อนจะเป็นแม่ชมที่ทุกคนรู้จัก พร้อมอัปเดตชีวิตฉบับตัวแม่ตัวมัมให้แก่พวกเราในวันนี้

ชมพู เล่าให้ฟังว่า เธอเข้าสู่วงการบันเทิงในช่วงวัยมัธยมปลาย เริ่มต้นจากการถ่ายโฆษณาเล็ก ๆ ก่อนได้รับโอกาสเป็นนักแสดงแบบเต็มตัว เซ็นสัญญากับค่ายดาราวีดีโอ ช่อง ๗ เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ในตอนนั้นคุณกบ สุวนันท์ เป็นไอดอลสาวสวยที่เธอชอบและติดตาม ทำให้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่เดียวกันในมหาวิทยาลัยรังสิต วิทยาลัยศิลปศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ ซึ่งนับว่าเป็นรุ่นแรกอีกด้วย

“ช่วงที่ชมเข้ามหาวิทยาลัย เป็นช่วงที่กำลังเริ่มต้นในอาชีพการเป็นนักแสดง เป็นโพกซ์ของชมในตอนนั้นอาจจะไม่ได้ใช้ชีวิตนักศึกษาได้เต็มที่มากนัก ทำงานด้วยเรียนไปด้วย จึงเป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เวลาเข้าเรียน เวลาอ่านหนังสือน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น เราจึงมีความรับผิดชอบที่มากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน ฝึกให้เรารู้จักแบกรับอะไรตั้งแต่อายุน้อย ทำให้เรามีความถึก ทนค่ะ”

Araya
Alberta
Hargate

สำหรับชมพู่ ช่วงเวลาในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นก้าวแรก
ที่เริ่มเรียนรู้ชีวิตวัยผู้ใหญ่ แม้ว่ายังเป็นช่วงเวลาที่ไม่ยาวนานนัก
แต่นับว่าเป็นการได้ฝึกทั้งเรื่องการเรียนและการทำงาน
อีกอย่างหนึ่งที่ค้นพบคือ ชมพู่ชอบเรียนและศึกษา
วิชาจิตวิทยา เธอรู้สึกสนุก และตัดสินใจกลับมาศึกษา
ต่ออีกครั้งในหลักสูตรปริญญาโท คณะจิตวิทยา

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
กลไกหรือระบบการทำงานมีการปรับเปลี่ยน รวมถึง
ในวงการบันเทิงก็เช่นกัน เมื่อแพลตฟอร์มหรือช่อง
ทางในการรับชมเพิ่มมากขึ้น สื่อออนไลน์เป็นเรื่องที่
เข้าถึงได้ง่าย อาชีพของนักแสดง พิธีกร ก็ต้องมีการ
เรียนรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย แม้แต่ซูเปอร์
ที่มากความสามารถอย่างชมพู่

“ชมพู่ต้องปรับเยอะ เพื่อที่จะยังอยู่ในวงการ
บันเทิง บางครั้งต้องยอมรับความจริงอันเจ็บปวดที่ว่า
การตั้งใจทำงาน นิสัยดี มารยาทดี ไม่มาสาย ไฟกัสน์
กับงานอย่างเดียว แล้วมันจะแปลว่า Stay on Top
(อยู่ในจุดสูงสุด) ยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่มีน Sad
But True (เป็นเรื่องจริงที่น่าเศร้า) โดยเฉพาะตอน
นี้คนไม่ได้อวดละครจากแพลตฟอร์มเดียวอีกต่อไป

แต่คนดูสามารถเลือกดูคอนเทนต์อะไร
ก็ได้ที่มีมากมายมหาศาลในโลกนี้เพราะ
ฉะนั้นการแย่งชิงความสนใจของคน
หรือการที่จะบอกให้คนมาดูฉันสิ มัน
ไม่เหมือนสมัยก่อนแล้ว วิธีการต้อง
เปลี่ยนไป ชมพู่เราต้องลองเปิดใจ และ
ทำความเข้าใจกับโลกที่เปลี่ยน แต่ไม่ได้
หมายความว่าฉันต้องเปลี่ยนแปลงให้
ตัวเองเป็นโก๋แก่จนเด็กมันหัวเราะ
ใช้การเปิดใจมากกว่า เปิดหู เปิดตา
อย่ายึดติดกับอะไรเดิม ๆ”

หลังจบการศึกษา ชมพู่เจิดฉาย
ในวงการบันเทิงและวงการนางแบบ
ค่อนข้างมาก มีผลงานด้านการแสดงให้
ได้รับชมอย่างต่อเนื่อง ทว่าหลังเข้าพิธี
วิวาห์กับแฟนหนุ่มนักธุรกิจ และให้
กำเนิดลูกชายฝาแฝด เธอให้ความสำคัญ
กับการสร้างครอบครัวมากขึ้น ซึ่งปัจจุบัน
มีลูกสาวคนเล็ก ที่เรียกได้ว่ากระแส
ความน่ารักมาแรงไม่แพ้แม่ชมอีกด้วย

“ชมพู่ก็รักลูกมากที่สุด งานในวงการก็ยิ่งทำอยู่
แต่คงไม่ได้หักโหมเท่าเมื่อก่อน สลับกับการทำ
ธุรกิจส่วนตัว แต่ว่าหลัก ๆ ก็เป็นเรื่องครอบครัวที่
ให้ความสำคัญในช่วงนี้ พอมีลูกรู้เลยว่าเวลาเป็น
สิ่งมีค่า ชมพู่ก็เลยหลัก ๆ คือ การจัดลำดับความ
สำคัญในชีวิตว่าเราให้คุณค่ากับอะไรมากที่สุด
รวมถึงร่างกายเราเองก็คือ กลไกสำคัญที่จะ
ขับเคลื่อนทุกอย่างไปได้ เราใช้พลังงานไปกับอะไร
มันก็จะรีเทิร์นกลับมาเป็นสิ่งที่นั่น เพราะฉะนั้นต้อง
เลือกให้ฉลาดว่าเราจะใช้พลังงานของเราไปกับอะไร”

ตลอดการเติบโต ทั้งในวงการบันเทิงและการใช้
ชีวิตของชมพู่ อาจมีช่วงที่เหนื่อยล้าไปบ้าง หลังจาก
นี้สิ่งที่ชมพู่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ การเลี้ยงดู
ลูกตัวน้อย ๆ ของเธอให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ
ความท้าทายของชมพู่หลังจากนี้คงเป็นการบาลานซ์
ทุกมิติของชีวิตให้ออกมาดีที่สุดในแน่นอนว่าไม่มี
อะไรที่จะสมบูรณ์แบบไปทั้งหมด อาจมีวันที่ขรุขระ
ไม่ได้ตั้งใจ แต่เชื่อได้เลยว่าเรื่องราวที่ดำเนินต่อไป
ของชมพู่จะสวยงาม ยังคงเป็นซูเปอร์ในดวงใจของ
แฟนคลับทุกคน พิสูจน์ได้จากผลงานที่เธอทำให้
เห็นตลอดมา

เวลาเข้าเรียน
เวลาอ่านหนังสือ
น้อยกว่าเพื่อนคนอื่น
เราจึงมีความรับผิดชอบ
ที่มากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน
ฝึกให้เรารู้จักแบกรับอะไร
ตั้งแต่อายุน้อย
ทำให้เรามีความถึก ทนค้ะ

การตัดสินใจของเราเนี่ยละ! ตัวกำหนดจังหวะของชีวิต

ชาติศักดิ์ มหาทา

ECLAIR

ชาติศักดิ์ มหาทา หรือที่ทุกคนรู้จักกันในชื่อ “เอแคลร์ จือปาก” อินฟลูเอนเซอร์ชื่อดังที่ปัจจุบันเป็นอีกหนึ่งดาวรุ่งในวงการบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นคอนเทนต์บิวตี้บล็อกเกอร์ ยูทูบเบอร์ นักร้องเจ้าของแบรนด์เครื่องสำอาง และล่าสุดกับบทบาทการเป็นนักแสดง

“ปัจจุบันทำอยู่ ๓ อย่างหลัก ๆ เป็นยูทูบเบอร์ ทำคอนเทนต์ช่องจือปาก บริหารแบรนด์เกี่ยวกับสกินแคร์ ภายใต้ชื่อว่า Elite Care และล่าสุดเพิ่งปล่อยเพลงเมอร์อนไปค่ะ เอแคลร์ทำคอนเทนต์เกี่ยวกับบิวตี้บล็อกเกอร์มาตั้งแต่สมัยเรียน ด้วยความที่เราเป็นนักศึกษาที่รักสวยรักงามคนหนึ่ง เห็นใคร ๆ เขาทำคอนเทนต์ด้านความสวยความงาม เราก็อยากลองทำบ้าง ประกอบกับเราเป็นคนติดเล่นแต่ละครที่ที่ออกมาทีไรจะบวกรวมฮา ๆ พุดเป็นภาษาอังกฤษบ้าง ภาษาไทยบ้าง ใส่ความเป็นตัวตนของเราเข้าไป คลิปที่เป็นไวรัลมากคงเป็นคลิปที่ล้อเลียนเสียงพากย์รถบีบี มียอดคนดูล้านวิวภายในคืนเดียว ซึ่งสำหรับ ๗ - ๘ ปีที่แล้วยอดคนดูขนาดนี้ในระยะเวลาข้ามคืนสำหรับเอแคลร์เป็นเรื่องใหญ่นะคะ ใหญ่มาก ตื่นเต้นมาก จากนั้นเราก็เริ่มมีงานมีคนจ้างทำรีวิมาเรื่อย ๆ ค่ะ”

อยากไปเรียนที่นั่นจัง มหาวิทยาลัยที่พี่ชมพู อารยา เขาไปเรียน อยากตามเขาไป เอแคลร์เลือกเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต และเลือกเรียนวิชาโท สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส แม้ว่าพื้นฐานการสื่อสารภาษาจะยังไม่ขั้นสูง แต่ด้วยความคุ่นชินทำให้กล้าที่จะสื่อสารออกมา

“พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษก็พอมีระดับหนึ่ง เพราะว่ามีเด็ก ๆ เรียนโรงเรียนคริสต์ค่ะ จะคุ่นชินกับการใช้ภาษาของครูฝรั่ง เราได้ฟังได้ยินมาตลอด ทำให้เราไม่กลัวไม่อายที่จะใช้ภาษาอังกฤษ อยากรู้ด้วยซ้ำว่าเราจะต้องทำอย่างไรจะได้ใช้ภาษาได้เก่ง ยุคนั้นพี่ชมพู อารยาดังมาก เราติดตามพี่เขาและอยากสมัครเรียนที่เดียวกับพี่เขา เพื่อน ๆ ของเอแคลร์ก็เลือกเรียนที่ ม.รังสิตแบบไม่ลังเลเลยคะ เราเชื่อมั่นที่นั่นว่าเหมาะกับการจะมาฝากชีวิต ๔ ปีนี้มาเรียนด้วยความขยันอย่างยิ่งแม้ว่าบ้านเราจะไกลก็ตาม”

จนกระทั่งเรียนชั้นปีที่ ๓ หนึ่งในรายวิชาที่น่าสนใจ เอแคลร์ได้เรียนวิชา Presentation เนื้อหาการเรียนเป็นเรื่องของการนำเสนอ มีโปรเจกต์ในคลาสเรียนให้ทำ เรานำเสนอ เพื่อนำเสนอ ฟังไปเก็บไอเดียไป

“ค่อนข้างร้อนวิชา เราก็มาคิดว่าจะพรีเซนต์อย่างไรแล้วคนจะมอง พุดอย่างไรแล้วคนจะฟัง จึงนำความรู้ทั้งหมดที่เรียนมาวางแผนที่จะทำคอนเทนต์ว่า เราจะสื่อสารผ่านกล้องอย่างไร คนจะชอบดูคอนเทนต์ของเราไหม ในทุกคลิปเอแคลร์ก็จะใส่จริตที่มี เช่น การออกเสียงภาษาอังกฤษ อะไรที่เราไม่รู้และกลัวผิดก็ถามอาจารย์ ไม่รู้ก็ถาม ไม่แน่ใจก็เช็กก่อน แล้วก็นำมาปรับใช้กับคอนเทนต์ของเรา ตอนที่คลิปแรกออกไปแล้วได้ล้านวิว เอแคลร์เอาคลิปไปอวดอาจารย์ ถามอาจารย์ว่าเห็นคลิปหนูหรือยัง ท่านก็แนะนำว่าดีแล้ว และยังสามารถพัฒนาต่อไปได้อีกขอให้เก่งขึ้นทุกวัน เราก็ขอบคุณอาจารย์ จากนั้นมาอาจารย์ก็คอยสนับสนุนให้กำลังใจและดูแลเราในช่วงเวลาที่มีงานเยอะ งานชนกัน ทำให้เราไม่รู้สึกลัวตัวคนเดียว แม้ว่าเอแคลร์จะเริ่มเป็นที่รู้จักในโซเชียล แต่ในความเป็นจริงเราก็คงยังเป็นแค่ นักศึกษาคนหนึ่ง พอเรามีอาจารย์ที่สนิทให้คำปรึกษา มีเพื่อนคอยรับฟังก็ดีที่สุดแล้วคะ ในตอนนั้น”

“นักร้องเกียรตินิยม” คำนี้ไม่เกินจริง เธอเคยเป็นเด็กกิจกรรมตั้งแต่เรียนชั้นอนุบาล ประถม มัธยม แต่แอบเสียดายที่ในช่วงเรียนมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมน้อยไป

“สมัยเด็กเธอเคยเป็นนักร้องเกียรตินิยม ถ้าเรามีเกียรตินิยมเป็นร้อย ๆ ไบเรียวว่านักร้องได้ไหมนะ มีโอกาสได้เข้าร่วมทุกกิจกรรมทุกการประกวด ทำให้รู้สึกเสียดายว่าตอนเรียนมหาวิทยาลัย เราไม่ค่อยได้ทำกิจกรรม เพราะว่าบ้านเราอยู่ไกล เลิกเรียนเสร็จแล้วก็ต้องกลับบ้าน ไม่สะดวกเช่าหอพัก แต่เธอเคยสนิทกับพี่ ๆ สันทนากการ รู้จักรุ่นพี่ที่ทำกิจกรรมและทุกคนก็รู้จักเรา เรียกเราน้องเธอเคยบอกกับพี่ ๆ ว่าเสียดายที่เธอไม่ได้มาร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน เราก็บอกไปว่าเราก็เสียดายด้วยว่าสนิทกันเจอกันระหว่างวันที่มีคลาสเรียนบ่อยด้วย มีพูดคุยแชร์นั่นบ่นนี่กันบ้าง อินเนอร์ในการทำกิจกรรมก็รู้สึกที่เราไม่ได้หายไปไหนนะ เอาใจช่วยเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่คณะในทุกอิมเอนต์ เอาใจช่วยเสียดายจนถึงทุกวันนี้ที่ไม่ได้เข้าร่วมทุกกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมวัน Sport Day หรือกิจกรรมประกวด กิจกรรมรับน้องไปค่ายน้องใหม่ แต่ว่ามันก็ผ่านมาแล้ว ทุกอย่างเป็นประสบการณ์ที่ดีในรั้วมหาวิทยาลัย”

ชีวิตต้องสู้ ถ้าอยากประสบความสำเร็จก็ต้องพุ่งชนเป้าหมาย ตั้งใจทำตามความฝัน สักวันก็จะเป็นวันของเรา ประโยคง่าย ๆ ที่ใช้เป็นแนวทางในการเติบโตของชีวิต

“เราก็ไม่รู้ว่าจะอะไรที่เรียกว่าประสบความสำเร็จ เธอเคยทำงานหาเงินตั้งแต่เด็ก ก็รู้สึกว่าทุกการทำงานทำแล้วก็ต้องมีผลงาน มีคำตอบแทน เวลาเราตั้งใจทำงานเราต้องได้รับการเลื่อนขั้น มันเหมือนกันเลย เธอเคยตั้งใจทำงาน ทำคลิปมากก็อยากให้มีคนดู คลิปของเราแอสและมิลูกค้ามาจ้างคลิปของเราเป็นไวรัลได้รับความนิยม แล้วเราก็มีกำลังใจผลิตคอนเทนต์ ทำคลิปต่อเนื่องจนไปเป็นวิทยากรของการทำงานมากกว่า เมื่อเราเริ่มมีเงิน

มีรถ มีบ้าน มีทีมงาน มีบริษัท ดูแลครอบครัวได้ก็เรียกว่าประสบความสำเร็จแล้ว”

สำหรับเธอเคยการได้รู้สึกดีใจ ตื่นเต้น แม้กับเรื่องเล็ก ๆ ก็เป็นความสุขนะ ถามว่าตอนนี้ เธอเคยมาเกินที่เราฝันตอนเด็ก ๆ แล้วไหม ก็ยังไม่ได้เกินฝัน เธอยังคงเดินตามความฝันต่อไป อยากได้ อยากมีอะไร ต้องเริ่มจากตัวเอง จะเดินชนหรือวิ่งชนได้หมด ทำทั้งหมดให้เต็มร้อย ทุกวันนี้ก็เรียกได้ว่าประสบความสำเร็จ มีความสุขกับการได้ทำอย่างเต็มที่ มีความสุขที่ได้สร้างสรรค์และสร้างสรรค์สร้างฟุ้งไปตามคาแรกเตอร์เราแหละ สมัยเริ่มทำคลิปแรก ๆ เธอเคยก็ยกกระดืบช่องของตัวเอง อวยยศให้ช่องจิวปากด้วยการสร้างวลีที่ว่าช่องของเราเป็นช่องยูทูปด้านความงามและความบันเทิง อันดับหนึ่งแห่งตะวันออกเฉียงใต้ เห็นไหมเราก็ทำได้ ทำไป สร้างการนำเสนอ สร้างความโดดเด่น สร้างการจดจำ ผู้ชมก็เอ็นดูเราเอ็นดูช่องของเรา

เส้นทางชีวิตของเธอไม่ได้จะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามก็ล้วนมาจากการตัดสินใจของตัวเองเองในช่วงเวลานั้น ๆ

“ตอนที่เด็ก เธอเคยเป็นสิวบริเวณหน้าค่อนข้างเยอะ เราไม่มีเงินไปทำสวย ไปหาหมอรักษาสิว เราก็อาศัยซื้อครีมเท่าที่จะสามารถซื้อได้ นำมาใช้ พอใช้แล้วดีขึ้นเราก็ทำคอนเทนต์เรื่องราวของครีมตามร้านค้าในตลาดใช้ได้ไหม ใช้ดีไหม นำเสนอชีวิต Routine ง่าย ๆ ให้แก่คนที่ไม่เก่งเรื่องการดูแลผิวพรรณ คนที่เขาไม่ได้ศึกษาแบรนด์เครื่องสำอาง ด้วยการรีวิวว่าเรารักษาสิวหายได้ด้วยตัวเอง เคสนี้เป็นการคิดทักท้วงเอาเองคะว่ามันน่าสนใจ อย่างที่บอกเธอเคยจะตื่นเต้นกับทุกเรื่อง เราใช้ดีเราใช้แล้วหายแค่นี้เอง บอกต่อคนอื่นดีกว่าเรียกว่าเป็นการทำคอนเทนต์ตามวัยของตัวเอง พอเรียนจบก็เป็นเรื่องราวของคนทำงานวางแผนชีวิต ชื่อบ้านทำโฮมทัวร์ ตอนนั้นก็มุ่งไปกัสนไปที่เรื่องการทำธุรกิจด้วยคะ”

คลิปที่เป็นไวรัล
คือคลิปที่ล้อเลียน
เสียงพากย์รถบีบ
มียอดคนดูล้านวิว
ภายในคืนเดียว
จากนั้นก็เริ่มมีงาน
มีคนจ้างทำรีวิวมาร
เรื่อย ๆ ค่ะ

Chatsak Mahata

จากประสบการณ์ที่เราทำงานมาเรื่องคอนเทนต์ บริษัทจิวปากก็เริ่มต่อยอดให้ใหญ่ขึ้นไป เธอเคยก็เปิดรับน้องฝึกงาน รับพนักงานประจำ อนาคตจิวปากอาจจะต่อยอดเป็นโปรดักชันส์เฮาส์ก็ได้ และประสบการณ์จากการรับรีวิวสินค้าเกี่ยวกับความงามมากกว่า ๗ ปีก็ตัดสินใจทำแบรนด์ของตัวเองที่มีชื่อว่า Elite Care อันเนื่องมาจากผู้ชมหลายท่านถามมาเยอะ เธอเคยรีวิวดูตัวไหนไปบ้าง ใช้อะไร สิวจึงหาย ใช้อะไรลดรอยดาร์รอยแดง เราแค่ขี้เกียจตอบเลยออกมาทำแบรนด์ตัวเองเลยคะ

การเป็นยูทูปเบอร์จะหายไปสักวันหนึ่งไม่ได้เลย ถ้าหายไปแค่สักวันครึ่งวันคนอาจจะลืมเรา เธอเคยชอบทำงาน ดังนั้นไม่ว่าจะพบปะที่ไหนก็ตาม ไม่มีอะไรที่มันง่ายหรือยาก ทุกการทำงานมีความแตกต่างกันออกไป

“เราทำคอนเทนต์ไม่ว่าจะแพลตฟอร์มไหน ปัจจุบันมีร้อยช่อง ฟันชาแนล แต่ละแพลตฟอร์มก็มีเงื่อนไขที่แตกต่างกันไป การเป็นยูทูปเบอร์จะหายไปสักวันหนึ่งไม่ได้เลย ถ้าหายไปสักครึ่งวันคนจะลืมแล้ว เราต้องมีคอนเทนต์ตลอด ตื่นมาก็ต้องทำคอนเทนต์แล้วเมื่อมีคอนเทนต์เราก็ขายของได้ต่อ ห้ามหายไปจากสื่อ เรื่องราวของแบรนด์หรือธุรกิจก็เหมือนกันคะ ถ้าวันไหนไม่เซ็ดหน้าไม่ล้างเครื่องสำอางออกช่อง คนก็ลืมแล้ว ไปซื้อแบรนด์จัดโปรโมชั่นที่อื่นแล้ว ทุกอย่างมีการแข่งขันกันดุเดือดมากยิ่งในดึกตอกยิ่งจัดโปรกันระห่ำ เราจึงหยุดทำไม่ได้ คอนเทนต์คือชีวิตคืออาชีพ”

เด็กแว้นลพบุรีโกอินเตอร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทวากร คำสัตย์

อาจารย์สอนภาษาไทย ผู้คว่ำรางวัลจาก กระทรวงศึกษา ประเทศจีน

การสอนภาษาไทยให้คนไทยเข้าใจว่ายากแล้ว การสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติเข้าใจเป็นเรื่องที่ยากกว่า แต่เขาทำได้และทำได้ดี ถึงขนาดมีรางวัล “สอนดี” การันตีความสามารถ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทวากร คำสัตย์ หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย Nanjing Tech University Pujiang Institute อาจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้ที่ใช้คำถูกเป็นยาชูกำลังและยกให้ความมอดทนคือหนทางสู่ความสำเร็จ!

เด็กแว้นลพบุรี สู่รุ่นพี่นักกิจกรรม

“เป็นเด็กชายดี ๆ ชน ๆ ชอบเป็นจุดสนใจ ชอบอะไรที่มันสนุก ๆ พอ ม.ปลาย ก็เป็นเด็กหลังห้อง กิจกรรมเด่น เรียนเก่งบางรายวิชา ซึ่งวิชาที่จะได้เกรด ๔ ก็คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาไทย และประวัติศาสตร์ ส่วนวิชาอื่น ๆ ต้องบอกว่า ได้เกรดหนึ่ง สอง มาโดยตลอด”

คำตอบแรกเมื่อ “อ.แท้ค” ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทวากร คำสัตย์ ศิษย์เก่าสาขาวิชาภาษาไทย เพื่อการสื่อสาร วิทยาลัยศิลปศาสตร์ ชวนให้ย้อนวันวานกลับไปยังวัยเยาว์

“ตอนอยู่บ้านที่ลพบุรี เป็นเด็กแว้น มีแก๊งตอนอยู่โรงเรียนเราก็เป็นตัวเด่น ตัวเสียงดัง ตัวรั้วตัวเปรี้ยว เป็นตัวเปิด มียกพวกดีกับเขาด้วย”

ความแสบแบบวัยรุ่นต่างจังหวัด ณ เวลานั้น ติดตัวมาจนกระทั่งเข้ามาเป็นเฟรชชีที่มหาวิทยาลัยรังสิต กระทั่งกลายเป็นรุ่นพี่ปี ๒ ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้รุ่นน้อง จึงปรับเปลี่ยนตัวเองใหม่ และ

กลายเป็น “เทวากร” เวอร์ชันนักกิจกรรมเต็มตัวที่ช่วยคณะแบบทุ่มสุดแรง และรู้ตัวว่า “อยากเป็นครู”

“ชอบกิจกรรมมากเลย ถ้าเกิดว่ามี ๑๐ คณะแนผมให้กิจกรรมไปแล้ว ๙ คณะแน ชอบตั้งแต่เรียนปี ๑ ชอบวันแรกที่มีรุ่นพี่เรียกประชุมเชียร์ ชอบที่มีพี่วินัย พี่ว่าก ผมอาจจะเป็นโรคจิตบางอย่างที่พอเห็นกิจกรรมก็จะพุ่งเข้าไปเลย พี่อยู่ตึกแคไหนผมก็อยู่ตึกแค่นั้น แต่พอขึ้นปี ๓ ก็ปรับตัวนิดหนึ่งกลับมาตั้งใจเรียน ซึ่งตอนแรกคิดว่าจะเรียนนิเทศฯ ม.รังสิต แต่เพื่อน ๆ ไปเรียนภาษาญี่ปุ่นกันหมดผมก็ตามเพื่อนไปเรียนญี่ปุ่นด้วย ๑ ปี พออยู่ชั้นปีที่ ๒ ก็รู้สึกว่ายากจะสอนน้อง ๆ ชอบสอนชอบถ่ายทอดความรู้ ชอบเล่าเรื่อง ก็เอ๊ะ ! หรือว่าเราชอบเป็นครู ซึ่งตอนนั้นก็ไม่มีสาขาที่สามารถจบไปเป็นครูได้ ก็คือสาขาภาษาไทย และจริง ๆ ผมน่าจะชอบภาษาไทยมาตั้งแต่ ม.ปลาย เพราะชอบแต่งกลอนแล้วก็ได้เกรด ๔ วิชาภาษาไทยมาตลอด”

กึ่งบ้านหลังที่สอง ยอมออกจากเซฟโซน

“เรามีความรู้สึกว่า ม.รังสิต เป็นบ้านไปแล้ว ไม่มีวันไหนที่ไม่มีความสุขเลย ตลอด ๔ ปีที่นี่เป็นเซฟโซนของผม” แม้จะรักและผูกพันกับสถาบันแคไหน แต่สุดท้าย “นายเทวากร” ก็ตัดสินใจก้าวออกไปสู่โลกอีกใบ สู่บ้านหลังใหม่ที่ไมคุ้นเคย

“เรียนจบ ๑ เดือน ผมก็ไปเป็นครูที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟเมืองเอก แต่ยังมีแอบกลับมาประชุมเชียร์แอบมาช่วยน้อง ๆ ดูแลงานกิจกรรมอยู่ สุดท้ายก็มีโอกาสได้กลับมาทำงานที่วิทยาลัยศิลปศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ แล้วก็กลับมาช่วยทำงานกิจกรรมของคณะเหมือนเดิม ทำอยู่ ๕ ปี ถึงได้सानฝันตัวเองไปเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย”

เพราะยังทำตามความฝันไม่สำเร็จ พี่แท้คของน้อง ๆ ศิลปศาสตร์ในวันนั้น จึงเดินหน้าหาประสบการณ์ด้วยการโบกมือลาบ้านหลังที่ ๒ พร้อมกับเดินในเส้นทาง “อาจารย์สอนภาษาไทย” อย่างที่ตั้งใจ

“จริง ๆ แล้วไม่อยากออก แต่ตอนนั้นไปเรียนปริญญาโท สาขาไทยศึกษา แล้วก็มีส่วนในการสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ แล้วมีอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ ให้ผมไปเป็นผู้ช่วยสอนวิชาวิถีไทยให้แก่คนจีน จากมหาวิทยาลัยครุแก้วซึ่งสอนทั้งหมด ๒ เทอม ก็มีความรู้สึกว่ามันมีความสุขจังเลย ผมเลยอยากจะไปเป็นครูสอนภาษาไทยให้กับคนต่างชาติ ประจวบกับเรียนจบปริญญาโทพอดี แต่เรายังไม่ประสบความสำเร็จ จึงตัดสินใจไปสมัครงานที่สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ซึ่งมีสอนปริญญาตรีและมีคนจีนมาเรียนด้วย”

เส้นทางใหม่... อาจารย์สอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ

หลังจากสอนอยู่ที่ปัญญาภิวัฒน์ได้ ๘ เดือน อ.เท็คก็ได้รับโอกาสให้ไปสอนหนังสือที่ต่างประเทศ เป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนที่ครองใจนักศึกษาจีนและเกาหลี หลังจากนั้นจนถึงปัจจุบัน “ดร.เทวากร” ได้เดินทางสายอาจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มากกว่า ๘ ปี

“อยู่ PIM หรือปัญญาภิวัฒน์ ๘ เดือนเท่านั้นก็ได้เป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยภาษา

และกิจการต่างประเทศทางตั้ง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเรื่องการสอนภาษาไทย ไปสอนที่นั่นอยู่ ๑ ปีครึ่ง หลังจากนั้นยังไม่ทันได้กลับไทย ก็ไปสอนที่ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยบูรพาภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เกาหลีใต้ พอกลับจากเกาหลีได้ประมาณ ๓ - ๔ เดือน ผมก็เดินทางไปสอนที่ภาควิชาภาษาไทย สถาบันผู้เจียงแห่งมหาวิทยาลัยหนานจิงเตก ประเทศจีน ตอนนี้อยู่ที่ผู้เจียง มา ๖ ปีแล้ว ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยด้วย”

เส้นทางของ “อาจารย์แลกเปลี่ยน” อาจดูดีในสายตาคนทั่วไป แต่ก็ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบอย่างที่หลายคนเข้าใจ

“ตอนแรกผมกลัวนะครับ เพราะประสบการณ์ยังมีไม่มาก และเท่าที่ทราบมาอาจารย์ที่ไปแลกเปลี่ยนที่นั่นส่วนใหญ่จะมาจากมหาวิทยาลัยรัฐบาลชั้นนำเป็นผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ก็รู้สึกกังวลอยู่พอสมควร แต่ก็ถามใจตัวเองว่า ถ้าเราไม่ไปในครั้งนี้โอกาสนั้นก็จะไม่กลับมาอีกแล้วนะ อย่างน้อยไปถ้าผิดพลาดก็จะเป็นประสบการณ์ให้กับเรา หากประสบความสำเร็จก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราได้พัฒนาตัวเองต่อไป”

ครั้งแรกที่สอน กลัวมาก มือสั่น เหงื่อแตกไปหมดเลย เพราะมีอาจารย์ชาวจีนที่รู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่เคยมาแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยชั้นนำที่ประเทศไทยบ่อยครั้ง ไปนั่งฟังเราสอน เราก็สอนแบบเกร็ง ๆ เครียด ๆ เด็กจีนก็รู้สึกอึดอัดพอสมควร ก็ต้องบอกเลยว่าไม่ประสบความสำเร็จในการสอน เพราะเราเกร็งเกินไป “วันที่สองเอาใหม่ ปรับเอา

พฤติกรรมด้วยเพลงไปอย่างถูกเผา ตุ่มใส่น้ำ ขวนเด่น เด็กจีนก็รู้สึกสนุกดีนะ เรียนภาษาไทยกับคนไทย หลังจากนั้นก็นำลักษณะของเกมกิจกรรมเข้าไปสอดแทรกในการสอน กลายเป็นห้องเรียนที่มีความสุขมาก เพราะปกติที่จีนจะสอนแบบขงจื้อเอามือโพล่หลัง ท่องหนังสือ จะไม่ค่อยเน้นกิจกรรมเท่าไร ก็เป็น Active Learning รุ่นแรก ๆ ของปี ๒๕๕๙”

สำหรับอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เราจะไปสอนให้ลูกศิษย์พูดภาษาไทยแบบคนที่ไม่ได้เรียนรู้อาษาไทย เราต้องให้คนจีนพูดออกเสียงตามฐานกรณให้เหมือนกับคนที่เรียนจริง ๆ พยายามที่จะออกเสียงให้เหมือนกับคนไทยให้มากที่สุด เพราะเวลาจบมาทุกคนคาดหวังกับเขาเพราะเขาเรียนวิชาเอกภาษาไทย ซึ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่กดดันมาก และสิ่งที่กดดันที่สุดก็คือนักศึกษาจีนจะต้องเขียน IS เป็นภาษาไทย อย่างน้อย ๓๐ หน้า เราคนไทยเขียนภาษาต่างประเทศยังกังวลว่าจะเขียนผิดเขียนถูก แล้วภาษาไทยก็ไม่ได้มีแอปพลิเคชันที่เสถียรมากนัก เด็ก ๆ จะต้องเขียนให้ได้ และเราต้องเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอีกด้วยว่าเด็กจะเขียนไม่ได้

ทำงานหนัก ผลักดันตัวเองด้วยคำดูถูก

การตัดสินใจไปทำงานต่างประเทศ เดินทางสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนในฐานะ “อาจารย์แลกเปลี่ยน” ถือเป็นจุดพลิกผันสำคัญของชีวิต ที่มาพร้อมความท้าทายและการพิสูจน์ตัวเอง

“เป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนก็มีคำถามมากมายหนึ่ง เขาก็ Question เรื่องความรู้ สอง Question เรื่องสถาบัน สาม ยังเด็กอายุน่าจะ ๒๖ - ๒๗ ปีได้ ตอนนั้นเครียดมาก เพราะเราก็ไม่ได้เก่งขนาดนั้น อ่านหนังสือทุกวัน หยิบหนังสือทุกเล่มที่จีนมีอ่านทุกอย่าง ถ้าไม่อ่านทักษะความเป็นครูมันไม่มีพอสอนแบบ Active Learning ตอนแรกเขาก็บอกว่าคนจีนเขาไม่ทำแบบนี้ อาจารย์ดูเป็นตุ๊กตาดอกตอนนั้นไม่ค่อยมีโมเดลก็พยายามวางแผน ทำเป็น Mind Map ว่า เราเริ่มต้นจากตรงนี้เป็นเมนูไอเดียแล้วจะต่อยอดเป็นอะไรได้บ้าง แล้วก็กิจกรรมที่ทำให้ชั้นเรียนก็ต้องได้ความรู้อะไรแฝงไปด้วย เช่น วันไหนเด็กรู้สึกเบื่อ ๆ ผมเอาลูกโป่งมาลูกหนึ่งให้เด็กตีลอยในอากาศ ให้เด็กคิดคำศัพท์ภาษาไทยอะไรก็ได้ที่อยู่ในหมวดหมู่ เหมือนที่เราเล่นเกมใครทำร่วงก็ถูกทำโทษ ทุกครั้งในห้องเรียนของผมจะไม่มีใครได้นอนหลับ ผมจะทำให้ห้องเรียนของผมเป็นห้องเรียนที่มีชีวิตตลอดเวลา ทำให้เขารู้สึกว่าดีใจทุกครั้งที่จะมาเจอเรา เหมือนมาร่วมเล่นเกมกับเรา มาสนุกด้วยกัน”

การเริ่มต้นไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตามมักจะยากเสมอ แต่สุดท้ายวิธีการสอนที่อาจารย์ด้วยกันไม่เคยทำ ลูกศิษย์ไม่เคยเรียน ก็ได้รับการยอมรับ

“ตอนแรกก็จะมีห้องอื่นรู้สึกว่าการสอนแล้วมันเสียงดังเด็ก ๆ เจียว้าว จะได้ประโยชน์หรือ หรือมีคนถามว่าสอนแบบนี้ สนุกแบบเดียว เด็ก ๆ หัวเราะ ออกมาจากห้องเรียนความรู้อาจจะไม่เหลือแล้ว ก็ต้องใช้เวลาพิสูจน์พอสมควรเหมือนกัน พยายามที่จะทำทุกวันให้มันดีที่สุด แล้วก็วางแผนก่อนการสอนทุกครั้ง ใช้เวลา ๑ เทอมก็พิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าการสอนแบบ Active มันได้ประโยชน์จริง ๆ เด็กแฮปปี้ ฟีดแบ็กออกมาดี คะแนนเด็กออกมาดี

ที่จีนมีนโยบายจะปรับเป็นแบบนี้อยู่แล้ว แต่ยังไม่เคยเห็นว่าใครทำแบบนี้”

ก่อนที่ “อ.แท็ค” จะมายืนหน้าห้องเรียนสอนภาษาไทยให้นักศึกษาต่างชาติให้อาจารย์ด้วยกัน ยอมรับ “เทวกรสไตล์” เขาต้องเจอกับคำสบประมาท “คนอย่างเทวกรนี้จะเหวอะไปเป็นครู” แต่เขาพิสูจน์ให้ทุกคนประจักษ์ โดยเปลี่ยนคำดูถูกนั้นให้เป็นพลังขับเคลื่อนชีวิตสู่ความสำเร็จ

“ผมเอาค่านั่นไปพัฒนาตัวเองดีกว่า โกรธเขาก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร ทำให้ตัวเองดีแล้วกัน ให้อีกหนึ่งเขายอมรับ แล้วในวันนี้ก็ไม่มีใครว่าเราแล้ว ถ้าไม่มีค่านั่น เราก็อาจจะไม่พยายาม อาจจะเป็นลูกหม้อรังสิต แต่ในวันนี้กลายเป็นเราไปยืนตรงอื่นก็ได้นะ

แล้วกลับมาตอบแทนมหาวิทยาลัยในมุมอื่น ไม่จำเป็นต้องมาสอนที่นี่”

เหนื่อยก็ร้องไห้ เช้าวันใหม่ก็ไถ่อย่างถูกเผา

มีคนเคยกล่าวไว้ว่า “ถ้าได้ทำงานที่ชอบก็เหมือนเราไม่ได้ทำงาน” แต่การทำงานแม้เป็นสิ่งที่เราชอบก็มักจะมีปัญหาให้ต้องแก้ไขเสมอ

“เวลาเจอปัญหาใหญ่ ๆ ตอนแรกก็จะตื่นเต้น สักพักพอเราได้สติ ก็รู้ว่าปัญหาจะเล็กหรือใหญ่มันอยู่ที่เรามอง ถ้าเรามองว่าเดี๋ยวมันก็ผ่านไป พรุ่งนี้ก็เป็นเรื่องอื่น เคยมีร้องไห้ข้างถนนเลยที่ไปอยู่จีน ทำงานกับคนจีนไม่รู้เรื่อง ร้องไห้แบบเดียวก็หาย อีกวันก็กลับไปไถ่อย่างถูกเผา ไปสอนภาษา

ไทยใหม่ เป็นคนที่เหนื่อยแบบเดียว สุดท้ายก็กลับไปเริ่มต้นใหม่ได้ทุกครั้ง ผมมองว่าถ้าผมทุกข์ความทุกข์นั้นมันก็ถูกแผ่กระจายออกไปสู่ลูกศิษย์หรือเพื่อนร่วมงาน ก็จะไม่ทุกข์แบบเดียว ใช้ชีวิตให้สนุกทุกวันดีกว่า”

อาจารย์ดีเด่น ผู้สร้างห้องเรียนที่มีชีวิต

เพราะเอาความเป็นนักศึกษามาใส่ในตัวเอง อ.แท็คจึงรู้วิธีดึงความสนใจจากเหล่านักศึกษาที่ไม่อยากคร่ำเคร่งกับการเรียน ด้วยการสอดแทรกเรื่องเล่าในวิถีชีวิตประจำวัน เล่าตำนาน เล่าที่มา รวมถึงการนำเกมกิจกรรมมาทำให้ห้องเรียนคึกคัก

“ผมได้รางวัลการสอนดีเด่นของกระทรวงศึกษาธิการจีน เพราะจีนไม่เคยมี Active Learning สอนแบบ Action สอนแบบให้แต่งประโยค ให้ไปสถานที่ กระโดดไปโน่นไปนี่ เขาถามว่าเรียนจบจากที่ไหน ก็บอกจบรังสิต เขาก็โอ้! คนจีนมอง ม.รังสิตเป็นมหาวิทยาลัยชั้นดี ที่จีนไม่มีปัญหาเลย”

ถึงจะมีประสบการณ์สอนไม่มาก แต่มองอายุก็ยังไม่ค่อย แต่ “อ.แท็ค” ก็ได้รับการยอมรับระดับประเทศ มีรางวัลการันตีความสามารถ ที่สำคัญเป็น “คนไทย” คนเดียวในภาควิชาภาษาไทย และได้เป็นหัวหน้าภาคที่ดูแลทั้งด้านบริหาร การสอน วางหลักสูตร

“นอกจากวางหลักสูตรแล้วก็ต้องออกไปทำความร่วมมือ แล้วก็เขียนบทความปีละ ๕ เรื่อง ต้องทำหลายอย่างครบ ต้องสู้เยอะ ทั้งประเทศจีน น่าจะเป็นผมคนเดียว และน่าจะเป็นคนแรกที่เป็นหัวหน้าภาคซึ่งเป็นคนต่างชาติ ต้องขอบคุณทุกคนที่รวมพลังกันทำให้ภายใน ๖ ปี ชื่อเสียง ม.ผู้เจียงขึ้นไประดับแถวหน้า ด้วยความที่เราเป็นวิทยุรุ่นทั้งหมด ออกมาพิสูจน์ตัวเอง ไม่อยากให้คนมาดูถูกมึงมัน ม.เอกชน มึงทำไม่ได้หรอก”

อ.แท็ค วางแผนจะสอนภาษาไทยให้แก่คนจีนไปเรื่อย ๆ จนวันที่เกษียณก็อยากเปิดโรงเรียนสอนภาษาเป็นของตัวเอง

“ตอนนี้พยายามทำหนังสือ พยายามเขียนบทความวิจัย บทความทางวิชาการ ไปในประเทศจีน

หรือว่าต่างประเทศ และยิ่งสนุกที่จะบริหาร ดูแลภาควิชา ดูแลหลักสูตรปริญญาตรี มันมีความท้าทายอะไรบางอย่างที่คนไทยต้องเข้าไปผลักดันนโยบายต่าง ๆ กับกระทรวงศึกษาธิการจีน”

ขอบคุณความอดทน... ไม่ใช่คนไทยทุกคนจะสอนภาษาไทยได้

“พอรุ่นแรกที่ผมไปช่วยดูแลหลักสูตรตั้งแต่ต้น เรียนจบ รับปริญญาใส่ชุดครุยผมน้ำตาไหลไม่หยุด มีความรู้สึกที่เราสร้างเด็กจีนรุ่นแรกที่เขาไม่รู้เลยว่า มาเรียนกับเรา เขาจะได้อะไรใหม่ พ่อแม่เขาเอาความหวังมาฝากไว้กับเรา ๔ ปี วันหนึ่งลูกเขาเรียนจบ มันมีความรู้สึกว่ามันผลงานที่เราสร้างมา เราเลี้ยงเขามาพอปี ๔ เขาพูดภาษาไทยได้ทุกคำ แต่ก่อนเคยถามลูกศิษย์ว่า ทำไมถึงเลือกเรียนภาษาไทย บางคนบอกชอบภาษาไทยอยู่แล้ว แต่กลุ่มใหญ่บอกว่าไม่รู้จักภาษาไทยด้วยซ้ำ ค่ะแนนเขาเข้าถึงก็เอาไว้ก่อนเพราะว่ากลัวจะสอบไม่ติดมหาวิทยาลัย แต่พอเขาจบปี ๔ เขารักประเทศไทย เขาพูดภาษาไทยได้ เขาเลือกที่จะมาต่อปริญญาโทที่ประเทศไทย หรือมาทำงานด้านภาษาไทย เรามีกความรู้สึกว่า เราได้ช่วยเผยแพร่ความเป็นไทยไปสู่คนต่างชาติได้เผยแพร่ซอฟต์แวร์ของประเทศไทย”

กว่าจะมาถึงวันนี้ไม่ได้เจอแต่ความงดงาม เบื้องหลังเจอปัญหา มากต้องพิสูจน์ตัวเอง มีคนดูถูก มีคนที่ไม่ยอมรับเราเลยตั้งแต่ต้น เพราะว่าบุคลิกเราดูเด็ก ทำอะไรก็ดูเหมือนเหยาะแหยะ อีกทั้งคนที่สอนภาษาไทยในสายนี้ก็จะไม่ค่อยเน้นกิจกรรมมาก ต้องพิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่า สิ่งที่เราทำมันได้ประโยชน์จริง ๆ ต้องขอบคุณตัวเองที่อดทนมาก เป็นนักสู้คนหนึ่ง แล้วก็ก็เป็นนักสู้แบบบ้าน ๆ ด้วยนะ

บินสู่จุดหมาย ฝันให้ไกล แล้วไปให้ถึง

กัปตันอำพล ขำวิสัย

DARE TO DREAM

อำพล ขำวิสัย หรือ ยาส ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓ สถาบันการบิน มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นหนึ่งในตัวอย่างของคนที่กำลังฝัน แม้ความฝันนั้นดูเลื่อนลอยและยากที่จะไปถึง แต่ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจทำจริงอย่างไม่ลดละ ความฝันนั้นจึงเป็นความจริงขึ้นมาได้

ปัจจุบันยาสเป็น “กัปตัน” ประจำสายการบินไทยไลอ้อนแอร์ เป็นนักบินตามที่ใฝ่ฝันได้สำเร็จ ได้ทำงานที่รัก มีความสุข และดูเหมือนแสงสว่างสาดส่องในชีวิต การเป็นคนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ใฝ่ดี และเคารพผู้ใหญ่ ยาสจึงตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอก ทำให้ได้มีโอกาสเป็นอาจารย์ได้ช่วยสานฝันให้ลูกศิษย์ ได้ทำอาชีพที่ชอบและมีรายได้อีกทางหนึ่ง ได้ความภาคภูมิใจกับการเป็นเสาหลักของครอบครัว ได้ทำหน้าที่ลูก สามี และพ่อ รวมทั้งการใช้ความรู้ความสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมในฐานะที่ได้เกิดมาใช้ชีวิตบนโลกใบนี้

มุ่งไปสู่ความฝัน

เริ่มจากความฝันอยากเป็นนักบิน ยาสจึงหาข้อมูลจนเจอหลักสูตรนักบิน สถาบันการบิน มหาวิทยาลัยรังสิต รับผิดชอบ ม.๖ เลยคิดว่าอยากจะมาเรียน แต่ก็มองว่าเป็นเรื่องไกลตัวเพราะค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรในขณะนั้น ๒,๓๕๐,๐๐๐ บาท ตอนนั้นยาสเรียนอยู่ปัตตานีเมื่อจบ ม.๖ จึงกลับมากรุงเทพฯ ทำงานเป็นพนักงานโรงแรมแถวสุขุมวิทพร้อมกับลงเรียนที่ ม.รามคำแหง ไปด้วย แต่ความที่อยากเป็นนักบินก็แอบมาสมัครเรียน สถาบันการบิน ม.รังสิต โดยยังไม่รู้ว่าจะได้เรียนหรือไม่ ไม่ได้บอกใครที่บ้าน แต่เมื่อถึงวันสอบได้ชวนคุณแม่มาด้วย สอบสัมภาษณ์เสร็จ กรรมการแจ้งว่าผ่านการคัดเลือกจึงตัดสินใจว่าจะเรียน

“ผมตั้งใจจะทำให้ได้เพราะมีแรงผลักดันสำคัญคือ คุณแม่ ที่บ้านคุณพ่อขับรถตู้ ๗ และคุณแม่

ขับรถสองแถวอยู่แถวรามคำแหง คนแถวบ้านบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า ไม่มีทางที่ผมจะเป็นนักบินได้ รวมทั้งคุณพ่อก็คิดอย่างนั้น แต่คุณแม่ให้ออกาสมมจึงพยายามผลักดันตัวเองทุกวิถีทาง ตั้งใจเรียนมาก สองปีแรกค่าใช้จ่ายยังไม่สูงมากนักคุณแม่ขับรถสองแถวเกือบจะ ๒๔ ชั่วโมง เพื่อหาเงินส่งผมเรียน แต่พอขึ้นปี ๓ - ๔ ค่าใช้จ่ายสูงมากเพราะต้องไปฝึกบินกับเครื่องบินจริง ตอนนั้นไม่สามารถหาค่าเทอมมาจ่ายได้ ทุกคนเริ่มท้อและหมดหวังกระทั่งวันลงทะเบียนวันสุดท้าย ซึ่งนับเป็นความโชคดีของผมเพราะเพื่อนสนิทของคุณตาให้ยืมเงิน ๒,๓๕๐,๐๐๐ บาท ทำให้ผมมีโอกาสได้เรียนจนจบหลักสูตรปริญญาตรี ได้รับเกียรตินิยมจบหลักสูตร นักบินพาณิชย์ ได้ทำตามความฝันสำเร็จไปอีกก้าวหนึ่ง”

“กว่าจะผ่านมาได้ ในคณะจะรู้ว่าผมเป็นคนเดียวที่ทุนทรัพย์กระท่อนกระแท่นมากที่สุด บางวันเพื่อน ๆ ก็เลี้ยงข้าว ทุกคนช่วยกัน ผมพยายามใช้ความรู้ความสามารถทำงานพิเศษ เป็นตัวเตอร์เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียน”

ทางที่ต้องเลือกเดิน

ตอนเรียนจบจังหวัดนั้นเกิดน้ำท่วมกรุงเทพฯ สนามบินดอนเมืองปิดปรับปรุง สายการบินไม่เปิดรับสมัครงาน แต่ยาสก็ไม่ท้อยังคงมุ่งหน้าสมัครงานทุกตำแหน่งไม่ใช่แค่กับบินอย่างเดียว พนักงานทำความสะอาดเครื่องบินก็สมัคร แต่สายการบินไม่รับเพราะว่าวุฒิการศึกษานั้นสูงกว่าตำแหน่ง ยาสต้องยอมทำทุกอย่างเพราะว่างงานมาเกือบปีแล้วและคิดอยู่เสมอว่าต้องนำเงินที่ยืมมาไปคืนให้เพื่อนคุณตา

“ผมสมัครงานไปที่สายการบิน Business Air จำได้ขึ้นใจเลยต้องสมัครถึง ๔ ครั้ง สุดท้ายกว่าจะได้งาน แต่มีข้อแม้ว่าสายการบินจะส่งไปฝึกบินกับเครื่อง Simulator ที่ประเทศเกาหลีใต้ ต้องเสียค่าใช้จ่าย ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้ต้องไปรบกวนยืมเงินคุณตาท่านเดิมท่านก็เมตตาอนุเคราะห์ ตอนนั้นผมอายุ ๒๒ ปี มีหนี้ ๓ ล้านบาทบาท แต่หลังจากนั้น ๕ ปี ผมก็สามารถผ่อนใช้คืนได้ทั้งหมด”

ผมจะบอกน้องเสมอว่า อยากเป็นอะไรให้อยู่ใกล้ตรงนั้น เช่น ผมอยากเป็นนักบิน ผมมาเรียน มาทำทุกอย่างให้ใกล้กับสิ่งที่ผมอยากเป็นมากที่สุดแล้วจะทำให้เรามีแรงผลักดันไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จ

MAKE YOUR DREAMS A REALITY

กว่าจะได้เป็นนักบินจริง ๆ

"ระหว่างที่ฝึกบินที่เกาหลีใต้ ผมทั้งเครียด ทั้งกดดัน ตั้งใจฝึกอ่านหนังสืออย่างหนัก และคิดว่าพยายามทำให้ดีแล้วแต่ก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร ครูฝึกพูดกับผมว่า 'คุณรู้จัก Monkey ไหม ลิงมันบินดีกว่าคุณอีก' ผมวิ่งออกจากห้องเรียนไปร้องไห้อยู่ในห้องน้ำ แล้วโทรกลับบ้าน คุณแม่บอกว่า ไม่เป็นไรลูก ถ้าไม่ผ่านแม่จะใช้หนี้ทั้งหมดให้เอง ขออย่างเดียวอย่าคิดสั้น พอได้สติผมก็ล้างหน้าล้างตากลับไปนั่งเรียนต่อ และสุดท้ายผมก็สอบผ่าน เทียบบินแรกของผมจะยังไม่มีผู้โดยสาร แต่ด้วยความที่ได้ขับเครื่องบินพาณิชย์เป็นครั้งแรกผมตื่นเต้นมากจนลืมนัดเข็มขัดทำอะไรไม่ถูกแต่ก็ผ่านไปด้วยดี"

ประทับใจไม่เคยลืม

การได้นำเครื่องบินเล็กบินสู่ท้องฟ้าและกลับลงมาอย่างปลอดภัยด้วยตัวคนเดียวคือ ความประทับใจครั้งแรก วันนั้นพูดกับตัวเองว่า "ฉันบินได้" จากนั้นการได้บินกับครู กับเพื่อน การเก็บเกี่ยวประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ เจอพายุ เจอฝน ฯลฯ เป็นช่วงที่มีความสุขมากเพราะไม่มีความกดดัน เพียงแต่ต้องทำการบินภายใต้คำสอนของครูอย่างเคร่งครัด และการได้พาคุณแม่บิน ๑ ชั่วโมงจากกรุงเทพฯ ไปอุตุตะเกา ได้เห็นรอยยิ้มด้วยความดีใจและภูมิใจ เป็นความประทับใจในชีวิต

"เที่ยวบินที่สามออกจากสุวรรณภูมิไปเกาหลีใต้เป็นไฟลต์แรกของผมที่ขับเครื่องบินพาณิชย์ที่มีผู้โดยสารผมดีใจมาก

ที่ทำได้เป็นไฟลต์ที่ประทับใจมาก ๆ อีกไฟลต์หนึ่ง เพราะขากลับมีผู้หญิงคนหนึ่งเดินมาทักผม ปรากฏว่าเป็นอาจารย์ที่ ม.รังสิต ท่านจำผมได้ก็ยิ่งภูมิใจที่มีโอกาสได้บินพาอาจารย์กลับมา"

สายการบินที่ผมบินเป็นแบบเช่าเหมาลำจึงมีภารกิจต่างจากสายการบินปกติ เช่น การขนส่งผู้แสวงบุญชาวมุสลิมจากประเทศต่าง ๆ ไปแสวงบุญที่ซาอุดีอาระเบีย ทำให้ได้ประสบการณ์ดี ๆ และในฐานะที่เป็นมุสลิมคือ ได้มีโอกาสจูบแผ่นดินและละหมาดในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ด้วยศรัทธาที่ผมมีมาตลอดผมอธิษฐานทำให้ได้รับโอกาสนี้

บทเรียนครั้งสำคัญ

การที่เราได้เป็นนักบินอย่างที่ฝันไว้เป็นอะไรที่มีความสุขมากแล้วมีรายได้สูง เลี้ยงตัวเองได้ เลี้ยงครอบครัวได้ แต่พอเกิดการระบาดของ COVID-19 ทำให้คิดว่าอาชีพที่เราคิดว่ามั่นคงหาคนทดแทนได้ยากก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นแล้ว เพราะนักบินเป็นอาชีพแรกที่ได้รับผลกระทบและฟื้นกลับมาท้ายสุด

"ตอนนั้นผมผ่อนบ้าน ผ่อนรถ ทุกอย่างผ่อนหมด มีรายได้สูงการใช้ชีวิตจึงสูงตามไปด้วย ผมกำลังสร้างครอบครัวจึงต้องดิ้นรนไม่แพ้อื่น ๆ ช่วงแรกก็นำรถเบนซ์ที่ใช้อยู่ไปขับแกร็บ แต่ COVID-19 แรงแรงมากและภรรยา กำลังตั้งท้องลูกคนแรก ขอให้เลิกขับเพราะค่อนข้างเสี่ยง จึงเปลี่ยนมาทำอาหารเหนือขาย ผมก็รับออเดอร์ให้แล้วไปส่งตามบ้าน แต่รายได้ก็ยังไม่พอค่าใช้จ่ายต่าง ๆ บัตรเครดิตโทรมา ไฟแนนซ์ก็โทรมา ทุกอย่าง

รุมเร้า ผมเครียดมากจึงปรึกษาอาจารย์ ร.ท.ดร.ประพนธ์ จิตตะบุตร อาจารย์ประจำสถาบันการบิน ม.รังสิต อาจารย์ให้คำแนะนำต่าง ๆ และบอกว่ายังไม่หมดหนทาง เพราะผมยังมีวุฒิปริญญาโทจากสถาบันการบินพลเรือน ซึ่งอาจารย์ก็เป็นผู้แนะนำให้ผมไปเรียน อาจารย์บอกว่าเป็นกัปตันอย่างเดียวไม่พอต้องเป็นอาจารย์ด้วย ตอนเกษียณจากนักบินก็สามารถนำวิชาความรู้มาถ่ายทอดให้นักศึกษาต่อไปได้ ผมจึงได้เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งการเป็นอาจารย์เป็นเรื่องที่ดีมาก ผมได้นำความรู้และประสบการณ์มาแบ่งปันแล้วยังรับทุนเรียนต่อปริญญาเอก ทำให้ได้เป็นคนแรก ๆ ของประเทศไทยที่มีวุฒิปริญญาตรี - โท - เอกด้านการบิน"

ชีวิตนี้ทำให้ดีที่สุด

ياسเกิดและโตที่กรุงเทพฯ ช่วงเรียนชั้นประถมศึกษาไม่ตั้งใจเรียนสอบได้เกือบที่โหล่ของห้อง พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาคุณแม่เลยส่งไปอยู่โรงเรียนสอนศาสนาที่ปัตตานี ยาสต้องดูแลตัวเอง ความอดความลำบากจึงฝึกให้ยาส มีความอดทน ความรับผิดชอบ ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมาย ได้เรียนภาษามลายู ภาษาอาหรับ พอมาเป็นนักบินนอกจากภาษาอังกฤษ ก็ได้ใช้ภาษาอื่น ๆ ที่เรียนมาด้วย

"ช่วงเรียนที่ ม.รังสิต ผมตั้งใจเรียนเต็มทีอ่านหนังสือทุกวัน ทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และทำงานพิเศษ ไม่ออกนอกกรอบเลย ไม่เคยมาเรียนสาย ได้กอดแม่หอมแม่ทุกวัน

ผมแบ่งเวลาให้ครอบครัว โดยเฉพาะคุณแม่ ภรรยา และลูก ถ้าแม่หรือภรรยาโทรมาไม่ว่าทำอะไรอยู่ก็ต้องรับโทรศัพท์ หรือก่อนจะบินแต่ละไฟลต์ ผมจะพิมพ์ข้อความไปบอกแม่กับภรรยาว่ารักนะ เพราะไม่รู้ว่าจะจะเป็นประโยชน์สุดท้ายที่ได้คุยกันหรือเปล่า อนาคตผมก็จะขับเครื่องบินไปเรื่อย ๆ เพราะผมชอบบิน ใครไม่บินผมบิน เช่น การบินไปบางประเทศที่อันตรายอย่างสนามบินที่เนปาล มีนักบินไทยประมาณ ๑๐๐ คนที่บินได้และผมคือ หนึ่งในนั้น เพราะคิดว่าผู้โดยสารยอมเสียเงินแพงเพื่อจะเดินทาง เราก็ควรใช้ความรู้และประสบการณ์ทำให้ดีที่สุด และอีกอาชีพที่ผมทำอยู่ตอนนี้คือเป็นอาจารย์ ผมอยากถ่ายทอดประสบการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ให้แก่น้อง ๆ"

อยากเป็นอะไรอยู่ใกล้ตรงนั้น

ฝันให้ไกลแล้วไปให้ถึง ที่สำคัญคือลองหาดูว่ามีสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานไหนที่เปิดสอนหลักสูตรที่เราอยากเป็นก็เข้าไปศึกษาเรียนรู้ ถ้าเรียนแล้วไม่ใช่ก็คือไม่ใช่

"ผมจะบอกน้องเสมอว่า อยากเป็นอะไรให้อยู่ใกล้ตรงนั้น เช่น ผมอยากเป็นนักบิน ผมมาเรียน มาทำทุกอย่างให้ใกล้กับสิ่งที่ผมอยากเป็นมากที่สุดแล้วจะทำให้เรามีแรงผลักดันไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จ"

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรังสิตที่ทำให้มีทุกวันนี้ หากย้อนกลับไปตอนนั้นถ้าไม่มีหลักสูตรนักบินพาณิชย์ในระดับมหาวิทยาลัย ผมคงไม่ได้ทำตามความฝันตั้งแต่วันนี้ สถาบันการบิน มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นหลักสูตรเดียวในประเทศไทยที่อาจารย์ผู้สอนเป็นนักบิน ดังนั้น มาตรฐานต่าง ๆ จึงเป็นไปตามกฎสากล อีกทั้งอาจารย์ดูแลดีมาก ไม่ว่าจะระหว่างเรียนหรือจบไปแล้วก็ยังสามารถโทรหาหรือมีเรื่องปรึกษาเมื่อไรอาจารย์ก็ยินดีให้คำแนะนำตลอดไม่เปลี่ยนแปลง

NONTAWAT CHAROENCHASRI

GRAPHITECT แห่งวงการ 'นักออกแบบไทย'

/ DUCTSTORE THE DESIGN GURU

ในวงการนักออกแบบของประเทศไทยคงไม่มีใครไม่รู้จัก “พีหุม - นนทวัฒน์ เจริญชาศรี” นักออกแบบชื่อดัง เจ้าของบริษัทออกแบบแนวหน้าอย่าง DUCTSTORE the design guru ศิษย์เก่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต (RSU) รุ่น ๕ เจ้าของรางวัล Red Dot Winner : Best of the Best จากเวทีระดับโลก Red Dot Awards Ceremony 2024 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ที่ไม่ได้กำหนดบทบาทของตัวเองจำกัดเพียงนักออกแบบ กราฟิเคิลดีไซน์ ครีเอทีฟ หรือสถาปนิก แต่เขาทำงานดีไซน์ ออกแบบครบทุกเรื่องครบจักรวาลมาตลอดระยะเวลากว่า ๒๐ ปี ที่มาของคำนิยาม GRAPHITECT แห่งวงการ ‘นักออกแบบไทย’

ลจลลล “สถาปนล RSU”

พีหุม เล่าประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่ได้เดินเข้ารั้ว RSU ว่า “ตอนแรกพีหุมไม่ได้มีความฝันชัดเจนว่าจะเป็นสถาปนล แต่เราเคยเห็นรุ่นพีหุมที่อยู่ในวงการบันเทิงเขาเรียนสถาปัตยกรรมและรู้สึกว่เท่ ก็ได้ตัดสินใจเข้าเรียนที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.รังสิต ขณะเดียวกันตอนปี ๒ พีหุมติด สาขา ศิลปศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเลือกเรียนทั้ง ๒ พร้อมกัน ช่วงเรียนสถาปัตย์ ม.รังสิต อาจารย์ให้ออกแบบบ้าน พีหุมทำเป็นภาพพิมพ์เพื่อพรีเซนต์ พออาจารย์เห็นผลงานเลยแนะนำว่ ควรเรียนศิลปกรรมมากกว่า เพราะงานออกแบบของเราสวย แต่ไม่มีเนื้อหา”

หลังจากฟังอาจารย์พูด “พีหุม” นำคำพูดเหล่านั้น มาทบทวนและพบความจริงว่ เขาโฟกัสจุดจุด การออกแบบบ้าน เนื้อหาต้องมาก่อนรูปแบบ ทำให้เกิดความตั้งใจลจลลในงานสถาปัตยกรรมเพราะงานออกแบบบ้าน เนื้อหารายละเอียดและแนวคิด สำคัญมากกว่าการพรีเซนต์

ดีไซน์ไม่มีลจลลผด อิสระสร้างงาน

พีหุม เล่าต่อว่ ที่ค้นพบตัวเองเจอจากการเรียนที่ ม.รังสิต ว่ Conceptual Design (แนวความคิดในการออกแบบ) ของตนเองนั้นเป็นสไตล์งานแบบไหน ซึ่งมหาวิทยาลัยให้อิสระอย่างเต็มที่ในการค้นหาตัวเอง ยิ่งได้เจอกับ อาจารย์ เอกฤทธิ์ ประดิษฐ์สุวรรณ และ อาจารย์ นพดล ลิ้มวัฒนะกูร ทั้ง ๒ ท่าน จุดประกายให้พีหุมว่ดีไซน์ไม่มีลจลลมีถูกงานออกแบบสถาปัตยกรรม ไม่เกี่ยวว่เราจะจบจากที่ไหน เพราะไม่ได้เหมือน การเรียนแพทย์หรือวิศวะ ที่สถาบันจะมีผลต่อความเชื่อมั่น แต่งานด้านดีไซน์ ออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ ต้องมีความล้ำ ๆ มีความเป็น Conceptual มาก ๆ เช่น การออกแบบบ้านไม่ใช่มีเพียงสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม หรือกรอบ บล็อกเอาไว้ เราสามารถคิดนอกกรอบได้ แต่เราต้องไม่ลจลลกรอบ

“ความอิสระในการเรียนรู้อ การคิดนอกกรอบที่ ม.รังสิต ส่งผลต่อไลฟ์สไตล์ การใช้ชีวิตของพีหุม สำหรับพีหุมที่ทำงานทั้งสถาปัตยกรรม แพชั่น กราฟิเคิลดีไซน์ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง หากอยู่ในแบบ ลจลลลจลลทุกอย่างคือเรื่องเดียวกัน งาน Deconstruction ทำให้พีหุมเปิดโลกจากสิ่งที่ไม่เคยพบเจอ ทุกอย่างมีความเชื่อมโยง เป็นเรื่องเดียวกันได้ เพียงแต่สื่อ ในการนำเสนอแตกต่างกัน อาจเป็น เสื้อผ้า สิ่งพิมพ์ โพรดักต์ก็ได้” พีหุม กล่าว

การได้เรียน ม.รังสิต ทำให้พีเป็นตัวของตัวเอง ไม่ยอมแพ้ และเป็นคนนอกกรอบ นี่คือนิยามความเป็น เด็กรังสิตของพี

กระโดดสู่อาชีพนักออกแบบ

ในวิกฤตย่อมมีโอกาส หลังจาก “พีหุ” เรียนจบสถาปัตย์ ม.รังสิต เป็นช่วงฟองสบู่แตก สถาปนิกตกงานจำนวนมาก เขาจึงใช้จังหวะดังกล่าวในการกลับไปเรียนครุอาร์ตที่จุฬาฯ ให้จบ และค้นพบว่าตัวเองเหมาะกับการเป็นนักออกแบบเหมือน Mark Levinson หรือ Philippe Starck เช่นกัน

พีหุ เล่าต่อไปว่า พีเป็นสถาปนิกที่สามารถทำกราฟิกดีไซน์ได้ ซึ่งตรงกับสิ่งที่พีตั้งใจไว้ตั้งแต่แรกว่า จะทำทุกอย่าง ดังนั้น สไตลงานพีจึงเรียกว่า กราฟิก อาคิเทคเจอร์ (Graphic Architecture) ทำงานทั้งในรูปแบบ 2D 3D สิ่งพิมพ์ ปกอัลบั้ม เพลง จนปี ค.ศ. ๒๐๐๕ มีรุ่นพี่ชวนไปเป็นครีเอทีฟ ไดเรกเตอร์ (Creative Director) ของนิตยสาร Wallpaper ซึ่ง ไทเลอร์ บรูเล่ (Tyler Brülé) ผู้ก่อตั้ง สามารถผสมหนังสือและไลฟ์สไตล์เข้าด้วยกัน เป็นเรื่องเดียวกันได้ ถือว่าเป็นคนโคตรคลุมมาก และทำให้รู้ในหลายเรื่องที่สถาปนิกไม่รู้

“นิตยสาร Wallpaper ทำให้มุมมองการเป็นนักออกแบบพีเปลี่ยน พีรู้สึกว่าเป็น Fusion Design เป็นการรวมกันของทุกอย่างออกมาเป็นเนื้อหา นิตยสารไลฟ์สไตล์ การได้เป็น ครีเอทีฟ ไดเรกเตอร์ของพี ๖ ปี ๗๒ เล่ม ถือเป็นประสบการณ์ และ reference ที่ดีมาก เพราะพีได้เจอเพื่อนทุกวงการ ตั้งแต่ Product Designer สถาปนิก กราฟิกดีไซเนอร์ แพชั่น ดีไซน์เนอร์ ช่างภาพ และทุกแบรนด้อยากทำงานกับพี ทำให้มีคนนิยามพีในหลาย ๆ อาชีพ”

กลับมาเป็น “สถาปนิก” อีกครั้ง

ต่อมาปี ค.ศ. ๒๐๑๑ “พีหุ” ได้เริ่มกลับมา มีบทบาท “สถาปนิก” อีกครั้ง ในการออกแบบบ้านให้เพื่อน เป็นบ้านทรงสี่เหลี่ยมคางหมู ซึ่งนั่นทำให้เขาพบว่า งานสถาปัตยกรรมพอมาทำจริง ๆ แล้ว ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะต้องควบคุมงานในหลายเรื่องกว่าจะได้บ้าน ๑ หลัง

พีหุ เล่าอีกว่า พีไม่ได้ทำงานสถาปนิกแบบจริงจังมากกว่า ๑๐ ปี พอมาทำจริง ๆ มันฝึกมาก ยากตรงที่ต้องควบคุมในหลายเรื่อง ทั้งการออกแบบงบประมาณ กระบวนการสร้าง ความสวยงามตรงกับแบบที่ต้องการ และกฎหมายสร้างบ้าน เป็นต้น แต่เมื่อทำเสร็จเกิดความภาคภูมิใจ และมีหนังสือหลาย ๆ เล่มลงข่าวว่าพีหุ DUCTSTORE ออกแบบบ้าน อีกทั้งพีก็รู้สึกว่ พยายามสร้างบ้านอีก ยิ่งยาก ยิ่งสนุก และยิ่งอยากทำ ซึ่งเป็นที่มาของนิยามอาชีพพี GRAPHITECT สถาปนิกที่ทำงานออกแบบได้ทุกรูปแบบ

OB HOUSE

FOUNDER / DUCTSTORE THE DESIGN GURU / THE OTHERS / I AM EVERYTHING

JORAKAY PAVILION 2024

เด็ก ม.รังสิต คาแรกเตอร์แตกต่าง

สิ่งที่ทำให้ “พีหุ” มีคาแรกเตอร์ ไลฟ์สไตล์แบบตัวเอง ไม่ใช่ Wanna Be และสร้างออฟฟิศ ออกแบบที่โคตรแพชั่น ไม่ใช่ออฟฟิศหรือนักออกแบบสีดำหรือสีขาว แต่ทุกคนได้โชว์เทสสไตล์ของตัวเอง มีตัวตน มีทัศนคติที่ไม่ยอมแพ้ มาจากความเป็น ม.รังสิต เพราะเด็ก ม.รังสิต คือความไม่ยอมแพ้

พีหุ เล่าว่า การได้เรียน ม.รังสิต ทำให้พีเป็นตัวของตัวเอง ไม่ยอมแพ้ และเป็นคนนอกกรอบ นี่คือนิยามความเป็นเด็กรังสิตของพี ที่ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีทุกอย่างให้ครบ แต่ความเป็นสถาปนิกหรือสถาปัตยกรรม ของ ม.รังสิต จะไม่เหมือนกับที่อื่น ๆ ที่ถูกหล่อหลอมด้วยวัฒนธรรมแพชั่น ดนตรี ศิลปะ ไม่ใช่สถาปนิกเพียงอย่างเดียว คนที่อยู่ในวงการออกแบบอาจจะไม่ได้เรียนออกแบบโดยตรง แต่เขามีเทสดีเขาอาจจะเก่งกว่าคุณและสามารถเป็นสถาปนิกได้ เพราะไม่มีผิดไม่มีถูก แต่ต้องมีความพยายาม และธรรมชาติคึดศรัสม.รังสิต เป็นมหาวิทยาลัยที่ช่วยให้พีค้นพบตัวเอง และทำให้เรารู้ว่า เรามาจากไหน เราเป็นคนแบบไหน ซึ่งเด็กที่จบจาก ม.รังสิต จะเป็นเด็กมีของและแตกต่าง

“จุดเริ่มต้นบริษัท DUCTSTORE the design guru ในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ พีไม่ได้มองถึงความหมายเพียงแต่ชอบคำเหล่านี้ และไม่อยากให้ถูกจำกัดว่างานออกแบบมีอย่างเดียว ซึ่ง DUCTSTORE ในที่นี้จึงหมายถึง งานออกแบบทั้งหมด ทั้ง 2D 3D สิ่งพิมพ์ นิทรรศการ งานออกแบบด้านสถาปนิก เป็นบริษัทที่รับงานออกแบบครอบคลุมทุกเรื่อง แต่การออกแบบนั้นจะแตกต่างกันออกไปอย่างบ้านทุกหลังจะสร้างไม่เหมือนกัน เปลี่ยนสไตล์แบบใหม่ ๆ ต่อยอดสิ่งที่ทำมา the design guru เป็นความมั่นใจว่าพวกเขาทำได้ และทำให้พีโดดเด่น มีคาแรกเตอร์ เพราะคำว่า guru หมายถึง ผู้มีความรู้”

ดังนั้น การเป็นสถาปนิกตอนนี้กับในอดีตไม่แน่ใจว่าแตกต่างกันหรือไม่ แต่ทุกอย่างมีแนวคิดเชื่อมโยง สร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ

JUNSEKINO

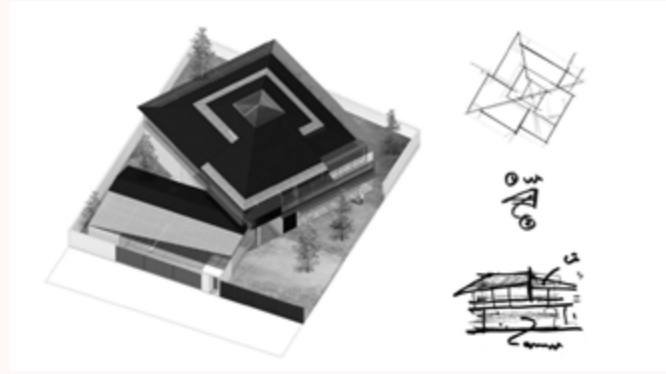
ARCHITECTURE & DESIGN

**การเป็นสถาปนิกพาชีวิตมาไกลกว่าที่คิด
สร้างตัวตน สร้างแรงบันดาลใจ และความท้าทาย
สู่โอกาสในการพบเจอผู้คน งานออกแบบ และความสำเร็จ**

ชีวิตเหมือนกับการออกแบบ เราต้องสร้างคำถามที่ดีก่อน และจะดูดีกว่า ถ้าคำตอบของเราดีกว่าคำถาม Jun เซคิโน ศิษย์เก่าจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ รุ่น ๙ ศิษย์เก่ายอดเยี่ยมประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เจ้าของบริษัท Jun เซคิโน อาร์คิเทคต์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด สถาปนิกผู้ที่มีผลงานวิชาชีพที่โดดเด่นได้รับรางวัลระดับชาติและนานาชาติมากมาย อย่าง Architizer Award Newyork, German Design Award, รางวัล Building of the Year 2018, รางวัล Gold Medal Social/Institutional Building จากงาน 'ARCASIA Award 2018' ประเทศญี่ปุ่น รวมถึงการได้รับเชิญเป็นวิทยากร การเป็นอาจารย์พิเศษให้แก่สถาบันการศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ แบ่งปันประสบการณ์ รวมถึงส่งต่อแรงบันดาลใจ งานสร้างสรรค์ด้านสถาปัตยกรรม การเป็นสถาปนิกอาชีพอย่างไรให้มีความสุขและยั่งยืน

Jun เซคิโน

Junsekino Architect
and Design

It started from a belief that architecture and interior design are intertwined, equally important and inseparable.

กว่าจะเดินทางเข้าสู่วงการสถาปนิกไทย ไม่ง่ายแต่ไม่ยากเกินความสามารถ เมื่อชีวิตไม่ได้เริ่มต้นมาจากการเป็นเจ้านายใครมาก่อน ต้องผ่านการทำงานในระบบออฟฟิศกว่า ๑๐ ปี ทำให้เรียนรู้อะไรมากมาย รู้ว่าต้องให้ความสำคัญกับอะไร ทั้งเรื่องคนและงาน ผลงานการออกแบบแต่ละชิ้นไม่ใช่แค่การนำหลักคิด ทฤษฎี จากที่เรียนมาใช้เพียงอย่างเดียว แต่รวมเอาสิ่งที่เกี่ยวข้อง ไขว่คว้าความรู้ทั้งจากอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ มาประกอบกับประสบการณ์ทำงานที่ผ่านมาเพื่อค้นหาบุคลิกและจุดยืนในคอนเซ็ปต์งานออกแบบสถาปัตยกรรมการทำซ้ำ ทำบ่อย ๆ อยู่เรื่อย ๆ ทำให้เกิดงานออกแบบที่มีคุณลักษณะเฉพาะมีความโดดเด่นสร้างสรรค์ในแบบของสถาปนิกที่เป็นที่รู้จักในแวดวงสถาปัตยกรรม

จุดเริ่มต้นความสนใจในอาชีพสถาปนิกเกิดจากการได้รับแรงบันดาลใจมาจากผลงานของสถาปนิกระดับโลกที่เป็นตัวผลักดันทำให้อยากเรียนรู้ อยากเข้าไปอยู่ในวงการสถาปนิกแน่นอนว่าเมื่อมีความฝันมักจะควบคู่ไปกับความเพ้อเจ้อความทะเยอทะยานที่ต้องทำให้สำเร็จ เป็นที่มาของการเปิดบริษัทด้านการออกแบบ ให้คำปรึกษา และพัฒนางานสถาปัตยกรรมที่ครบวงจรที่ชื่อ บริษัท จุน เซคิโน อาร์คิเทคต์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด นำมาถึงจุดเริ่มต้นของการเป็นสถาปนิกนักบริหารที่วันนี้บริหารบริษัทออกแบบแห่งนี้มากกว่า ๒๔ ปี ด้วยหลักคิดในการทำงานของออฟฟิศออกแบบวัยกลางคนบนพื้นฐานของบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ยังคงเน้นที่การแข่งขันที่ไม่ใช่การแข่งขันทางธุรกิจ แต่เป็นการแข่งขันที่ผลงานและการเปิดใจทำงานร่วมกันกับทีม การฝึกกำลังสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้ลูกค้าในแบบ “ถูกใจและถูกต้อง” เรียกว่าประสบความสำเร็จซึ่งเป็นเหตุเป็นผลบนหลักความเป็นจริงและเป็นกติกาง่าย ๆ ในการทำงานและบริหารทีม

การสร้างแรงบันดาลใจก็เช่นกัน จะทำอย่างไรให้ยังอยากเป็นสถาปนิกอยู่ อยากทำงานออกแบบอยู่และชื่อของบริษัท จุน เซคิโน อาร์คิเทคต์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด ยังเป็นบริษัทให้รุ่นน้องให้เหล่าดีไซเนอร์ ได้มาฝึกฝีมือและทำงานอยู่ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งมีการวางแผนระยะใกล้ (S) ระยะกลาง (M) ระยะไกล (L) กับทีมโดยไม่ได้ผูกติดกับตัวชีวิตความสำเร็จหรือความคาดหวังมากจนเกินไป ทำทุกอย่างออกแบบให้ดีขึ้น แก้ไขปัญหาและทุกคนในทีมสามารถดูแลลูกค้าได้ หมั่นฝึกคิดและทำการบ้านกับตัวเองเสมอ อะไรที่ยังทำไม่ได้พอวันนี้จะทำใหม่ ค่อย ๆ ปรับค่อย ๆ เปลี่ยน และใช้กับทุกเรื่องในชีวิตทำให้ไม่เคยรู้สึกว่ามีขีดหวังหรือล้มเหลวถาวร ความภูมิใจที่ทุกวันยังคงเป็นสถาปนิกอยู่โดยสามารถผ่านความท้อแท้ภายในใจ เอาชนะใจตัวเอง จากก้าวแรกที่เรารับและนี่คือคุณค่าของตัวเราที่เติมเต็มไปด้วยวินัยและอดทน สามารถเปลี่ยนตะกอนความน่าเบื่อมาเป็นการปรุงแต่งรสชาติชีวิต

ปริญญาเพียงใบเดียวที่ได้รับที่มหาวิทยาลัยรังสิตในวันนั้น มีส่วนผลักดันอย่างมากให้พี่มาถึงวันนี้ได้ การที่ได้ทำงานหนักควบคู่ไปกับกิจกรรมเรียกว่าเป็นวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมศาสตร์แน่นอนสิ่งนี้ส่งผลให้เราไม่เหนื่อยแม้เวลาที่เราารู้สึกว่าเราทำงานหนักก็ตาม สุดท้ายการใช้ชีวิตพิสูจน์ตัวตนทำให้รู้ว่าไม่เคยคิดผิดที่เลือกเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และภูมิใจเสมอไม่ว่าจะไปที่ไหนหากใครถามว่าจบจากที่ไหน กล่าวพูดได้เต็มปากว่า “สถาปัตย์ ม.รังสิต” และอยากให้ทุกคนรู้สึกแบบนี้เช่นกัน

TEERANOP WANGSILLAPAKUN

Design Director
and Founder
Tnop Design

ธีรนพ หวังศิลปคุณ

Motivation เป็นกุญแจสำคัญ
สู่ความสำเร็จระดับโลก

ธีรนพ หวังศิลปคุณ ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓ สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยรังสิต ประสบความสำเร็จอย่างมากในเส้นทางอาชีพในฐานะกราฟิกดีไซน์เนอร์ชาวไทยที่มีชื่อเสียงระดับโลกและเป็นผู้ก่อตั้งบริษัท TNOP DESIGN ที่ได้ร่วมงานกับแบรนด์ดัง ๆ ในไทยและต่างประเทศ อย่าง Corbis, Ookla และ (Singha Corporation) ผลงานที่โดดเด่นของเขาได้รับรางวัลมากมาย รวมถึงรางวัล Tokyo Art Directors Club จากญี่ปุ่น และ

Red Dot Award จากประเทศเยอรมนี นอกจากความสำเร็จในอาชีพแล้ว “ธีรนพ” ยังได้รับเชิญเป็นอาจารย์ถ่ายทอดประสบการณ์ด้านการออกแบบที่มหาวิทยาลัยรังสิต และยังเป็นสมาชิกของ Alliance Graphique Internationale (AGI) ซึ่งเป็นสมาคมกราฟิกดีไซน์โลกที่มีสมาชิกเป็นกราฟิกดีไซน์เนอร์ชื่อดังอย่าง Stefan Sagmeister หรือ Paula Scher ของ Pentagram

ชีวิตวัยเด็ก รักศิลปะ

ผมเติบโตมาท่ามกลางความงดงามของศิลปะ ถูกปลูกฝังให้ซึมซับงานศิลป์ตั้งแต่เด็ก ๆ โดยคุณพ่อมักจับมือผมวาดรูป และผมก็ใฝ่ฝันอยากเป็นศิลปินมาตั้งแต่เด็ก

เมื่อโตขึ้น มีความสนใจในจิตรกรรมอย่างมาก แต่มีช่วงหนึ่งที่ได้พูดคุยกับคุณแม่เกี่ยวกับเส้นทางสายศิลปะ ซึ่งในสายตาของผู้ใหญ่ตอนนั้นดูเป็นการเสี่ยง จึงตัดสินใจเลือกเรียนสายคณิต-อังกฤษ เอกธุรกิจในระดับมัธยมปลาย แม้จะไม่ใช่โรงเรียนธุรกิจโดยตรง แต่ก็ยังเป็นเส้นทางที่ผู้ใหญ่คาดหวังไว้

พอถึงช่วง ม.๕ ม.๖ ผมกลับมาทบทวนและพบว่าตัวเองยังคงรักในศิลปะอยู่ ในขณะที่นั้นมหาวิทยาลัยรังสิตเพิ่งเปิดสาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ มีการเรียนการสอนด้านกราฟิกดีไซน์มาได้ ๒ ปี จึงสมัครและได้เข้ามาเรียนในรุ่นที่ ๓ ซึ่งตอนนั้นผมมีความสุขมาก เพราะได้เรียนในสิ่งที่ใฝ่ฝัน

ความประทับใจที่มี กับมหาวิทยาลัยรังสิต

ผมอยู่กับมหาวิทยาลัยรังสิตมานาน และได้สอนที่นั่นมากกว่า ๑๐ ปี สิ่งที่ผมเห็นคือ มหาวิทยาลัยรังสิตมีโปรแกรมการเรียนที่ไม่เหมือนใคร และตรงกับเทรนด์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน นี่คือความพิเศษของมหาวิทยาลัยรังสิตที่ทำให้ผมประทับใจ

กุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จ

ผมมีเวลาตัวด้านศิลปะและเรียนวาดภาพมาน้อยกว่าเพื่อน ๆ ในคลาส เพราะเราผ่านการเรียนสายธุรกิจมาก่อน ทำให้ไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่ท็อปของห้องเพราะพื้นฐานไม่ดี แต่ด้วยความมุ่งมั่น ผมจึงพยายามผลักดันตัวเองให้เป็นที่ยอมรับ และค่อย ๆ พัฒนาตัวเองขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

การผลักดันตัวเองและรู้ว่าตัวเองต้องการอะไรเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ ผมเชื่อว่าแรงขับเคลื่อน (Motivation) ทำให้ผมผลิตผลงานดี ๆ ได้ต่อเนื่อง ทำเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีพลัง

เมื่อเรียนจบผมก็ทำงานโฆษณาที่ไทย ๒ - ๓ ปี จากนั้นไปทำงานในต่างประเทศที่ชิคาโก สหรัฐอเมริกา เมื่อไปที่นั่นผมก็ต้องการได้รับการยอมรับมากขึ้นในฐานะคนไทยในวงการออกแบบของชาวตะวันตกว่าไปแล้วชีวิตผมเหมือนการพิสูจน์ตัวเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งผมอยากให้คนอื่นเห็นผลงานที่ผมทำและชื่นชอบ ตอนนั้นผมทำผลงานออกมาได้ดีหลายตัว หัวหน้าและลูกค้าก็ชื่นชอบ

“
คนเริ่มเห็นงาน
ของผมมากขึ้น
เรื่อย ๆ
และมีโอกาส
รับงานใหม่ ๆ
ที่น่าสนใจ

ผลงานชิ้นแรกที่ทำให้คุณรู้จัก ระดับโลก

ตอนที่ผมเริ่มทำงานกับสตูดิโอในชิคาโก งานแรกที่ได้รับมอบหมายคือการออกแบบโลโก้สำหรับบริษัทเทคโนโลยีในแคลิฟอร์เนียชื่อ Yosho ผมใช้ตัวเลขศูนย์ถึงหนึ่งมาตัดและครอบให้เป็นตัวอักษร ซึ่งมองแล้วเหมือน 90560 และอ่านเป็น “โยโฌ” ได้

ลูกค้าชื่นชอบโลโก้ที่มากและส่งเข้าประกวด เราเองก็ส่งประกวดด้วย จนได้รับรางวัลที่นิวยอร์ก และที่โตเกียวจาก Tokyo Art Directors Club ทำให้ชื่อของเราเริ่มเป็นที่รู้จักในระดับโลก

ผมส่งผลงานประกวดหลายชิ้น มีที่ได้รับรางวัล Red Dot Award จากเยอรมนีด้วย คนเริ่มเห็นงานของผมมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีโอกาสรับงานใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ

ช่วงที่สนุกและภูมิใจมากที่สุด

ผมมีพื้นฐานจากการทำงานในบริษัทโฆษณามา ๑ - ๒ ปีในประเทศไทย งานโฆษณาเป็นวิธีการคิดโดยใช้คอนเซปต์ แต่ที่สหรัฐอเมริกา งานกราฟิกดีไซน์มักจะเป็นแนวอาร์ตและ Experiment เยอะ แต่ผมจึงรู้สึกว่าการกราฟิกดีไซน์ที่สื่อสารโดยคอนเซปต์นี้น่าสนใจ มีความลึก และมีชั้นเชิง ผมจึงพยายามทำงานแนวนี้ออกมาที่ชิคาโก

โดยช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๔๗ ถือว่าเป็นช่วงที่ผมสนุกกับการพัฒนางานแนวนี้มากที่สุด ผมมีความสุขและรู้สึกมีอิสระในการทำงาน หัวหน้าที่ให้โอกาสในการทำงานและพัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างเต็มที่ พออยู่ที่อเมริกาเกือบ ๒๐ ปี ก็กลับมาไทย และเปิดบริษัท TNOP DESIGN ที่กรุงเทพฯ

การแข่งขันในตลาดกราฟิกดีไซน์

ยุคนี้การแข่งขันสูงขึ้น แต่ผมไม่เคยมองว่าบริษัทใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาเป็นคู่แข่ง ความแตกต่างของวิธีการทำงานของ TNOP DESIGN ที่ทำให้ระบบของเราไม่เหมือนใคร คือ เราเน้นการสื่อสารให้ลูกค้าเข้าใจ และมีลูกค้าที่ชอบสไตล์การทำงานของเราถือว่าโชคดีที่พอย้ายกลับมาที่เมืองไทยแล้วก็มีงานมาเรื่อย ๆ แม้จะมีบริษัทใหม่เกิดขึ้นมากมาย เราก็ยังมีงานล้นมืออยู่เสมอ

เมื่อพูดถึงงานกราฟิกดีไซน์ ผมเชื่อว่าเราต้องเคารพผู้ที่รับชมงานของเรา งานที่เราสร้างสรรค์จึงไม่ควรถูกปล่อยออกไปอย่างลวก ๆ หรือเร่งรีบ เพราะต้องคิดว่าเสมอว่าผู้ชมมีความรู้และความเข้าใจ เราไม่ควรดูถูกพวกเขา หากเราเคารพผู้ชมงานของเราก็จะมีคุณค่าในตัวเอง

AI จะแย่งงานกราฟิกดีไซน์หรือไม่?

ตอนนี้ผมยังไม่เห็นว่า AI จะเข้ามาแย่งงานในสายงานกราฟิกดีไซน์ แต่ AI เข้ามาช่วยงานได้มาก แม้กระทั่งการเขียน Proposal โดยใช้ ChatGPT หรือโปรแกรมต่าง ๆ ที่ช่วยสร้างแบ็คกราวด์ และแก้ไขรูปภาพ ผมมองว่า AI เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เราพัฒนาขึ้น

ผมจะบอกให้
พนักงานกลับบ้าน
ซึ่งเป็นการฝึกให้พวกเขา
วางแผนเวลาการทำงาน
เลิกงานแล้วจะได้ออกไป
ทำกิจกรรมอื่น ๆ

ในเมื่อ AI ก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเรามองว่า AI เป็นเครื่องมือ เราก็ต้องอยู่เหนือ AI ตลอดเวลา ดังนั้น การเรียนออกแบบในปัจจุบันควรโฟกัสที่การคัดสรรข้อมูล การคิดแบบมีคอนเซ็ปต์ หรือการวางทิศทางเชิงกลยุทธ์ จะทำให้เราอยู่เหนือดีไซน์เนอร์ที่โฟกัสเรื่องสไตล์ เพราะแบบนั้นพวกเขาต้องแข่งกับ AI

หากเราพยายามผลักดันตัวเองให้สามารถจับนู่นนี่มาเรียงร้อยเป็นเรื่องราวได้ เราจะกลายเป็นดีไซน์เนอร์ที่พิเศษและเป็นที่ต้องการของหลาย ๆ บริษัท อยากรู้ให้นักศึกษาที่เรียนกราฟิกดีไซน์พัฒนาศักยภาพในการเล่าเรื่องและการร้อยเรื่องราว มองตัวเองเป็น Curator (นักคัดสรร) ในด้านงานออกแบบ อย่าไปแข่งกับเครื่องมือหรือหุ่นยนต์ เพราะเราจะแพ้ตั้งแต่แรก

ในงานกราฟิกดีไซน์ มนุษย์ต้องสื่อสาร เราไม่ควรโฟกัสที่ปลายทางหรือเครื่องมือ แต่ควรโฟกัสที่ทำให้ Message มีโทนที่น่าสนใจและแตกต่าง โดยใช้ภาพเป็นเครื่องมือ เช่น ภาพวาดจาก AI ฟอนต์ หรือสี สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่ดีไซน์เนอร์ควรมี หากจะวางตัวเองเป็นนักคัดสรรที่สามารถปรุงแต่งองค์ประกอบเหล่านี้ในการสื่อสาร ถ้าคิดแบบนี้ งานกราฟิกดีไซน์จะอยู่ไปได้อีกนาน

“ผมจะบอกให้พนักงานกลับบ้านซึ่งเป็นการฝึกให้พวกเขาวางแผนเวลาการทำงาน เลิกงานแล้วจะได้ออกไปทำกิจกรรมอื่น ๆ”

จะ WORK-LIFE BALANCE ก็ต้องจัดการเวลาได้ดี

ออฟฟิศของผมเปิดมา ๒๐ ปีแล้ว และพยายามทำงานให้เข้ากับน้อง ๆ และพยายามเข้าใจเด็กแต่ละยุค ปัจจุบันที่สตูดิโอไม่อยากให้ทำงานเกิน ๖ โมงเย็น ผมจะบอกให้พนักงานกลับบ้าน ซึ่งเป็นการฝึกให้พวกเขาวางแผนเวลาการทำงาน เลิกงานแล้วจะได้ออกไปทำกิจกรรมอื่น ๆ เพราะเด็กสมัยนี้ไม่ได้มองแต่งานหลักอย่างเดียว บางคนมีงานประจำและงานพิเศษอื่น ๆ ซึ่งเราโอเคไม่ปิดกั้น ถ้าไม่เสียหายกับงานหลักของออฟฟิศ

ส่วนเวลาว่างของผมก็ออกกำลังกาย โดยการวิ่ง ผมดูแลสุขภาพมากขึ้น จึงทำอาหารทานเองด้วย ผมรู้สึกว่าการออกแบบหรือศิลปินกับคนที่ทำอาหารมีการ Improvise เหมือนกัน นอกจากนั้น ถ้ามีเวลาว่างมาก ๆ ก็จะทำวาดรูปสีน้ำมันหรือสีน้ำ เพราะอยากทำงานอาร์ตให้มากขึ้น หลังจากที่ผ่านการทำแต่งงานคอมเมอริเชียล เลยโยกมางานศิลปะ

ต้องพัฒนาตัวเองตลอดชีวิต

โลกเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เราไม่รู้ว่าอะไรจะเจออะไรข้างหน้า ดังนั้นต้องปรับตัวเสมอ ผมเชื่อว่ากราฟิกดีไซน์เนอร์ต้องทำให้ทันสมัยคือ การตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น (Current) ตลอดเวลา ไม่ใช่ตามแฟชั่น แต่ยังคงเป็นตัวของตัวเอง จึงจะสามารถพัฒนาและปรับปรุงตัวเองให้อยู่รอดในสังคมได้

แม้จะเป็นเรื่องยาก แต่เป็นเรื่องถนัดของผม เพราะผมชอบเสพสิ่งใหม่ ๆ และค้นหาข้อมูลอยู่เสมอ เพราะต้องการรู้และนำมาปรับใช้กับงาน แคร่ให้เพื่อนร่วมงานดูว่ามีอะไรใหม่ ๆ เพื่อให้บริษัทยังคงทันสมัยอยู่เสมอ

ทำในสิ่งที่ชอบ
สร้าง **PASSION**
จากการเรียนรู้
ณเดชน์ คุงิมิยะ

NADECH KUGIMIYA

เพราะ PASSION ไม่ใช่การออกไปหา แต่เป็นการสร้างขึ้น

การเรียนปริญญาโทต่างจากการเรียนปริญญาตรีตรงที่ปริญญาตรีเราได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในวิชาชีพ เน้นการปฏิบัติจริง เป็นช่วงเวลาแห่งการศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมออกไปสู่โลกของการทำงาน โดยตอนทำโปรเจกต์จบในระดับปริญญาตรีได้ทำภาพยนตร์สั้นซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยรังสิต ร่วมกับ เทศบาลเมืองน่าน โดยภาพยนตร์สั้นดังกล่าวได้นำไปฉายในเทศกาลศิลปะน่านครั้งที่ ๒ เป็นอีกหนึ่งผลงานที่ประทับใจ

ขณะที่ปริญญาโททำให้เราได้เรียนรู้องค์ความรู้ต่าง ๆ ในเชิงลึกมากขึ้น สิ่งสำคัญของการเรียนปริญญาโทค้นพบว่าเราสามารถสร้าง Passion ให้ตัวเองได้จากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในทุกวัน เหมือนกับการทำวิจัยที่เราต้องค้นหาคำตอบจากข้อคำถามที่เราตั้งใจหามา ต้องมีการรีเสิร์ชข้อมูล ออกไปพูดคุยกับผู้คนมากมาย เป็นเรื่องที่ต้อง

ในโลกของความเป็นจริงไม่มีใครเก่งทุกอย่าง แต่เชื่อว่าคนเรากว่าจะเก่งได้ต้องผ่านการฝึกฝนนับครั้งไม่ถ้วน ให้ทุกวันในชีวิตเป็นเหมือนโปรเจกต์หนึ่งที่เราต้องผ่านไปให้ได้ สิ่งสำคัญคือ อย่าหมด Passion ในการเรียนรู้

หากพูดถึงพระเอกหนุ่มคิวทองของวงการบันเทิงไทย เชื่อว่าชื่อของ “ณเดชน์ คุงิมิยะ” เป็นหนึ่งในนั้น ไม่ใช่เพียงแค่หน้าตาดี บุคลิกนิสัยดี เป็นขวัญใจมวลชนเท่านั้น แต่ด้านการศึกษาเขายังทำออกมาได้ดีไม่แพ้กัน เป็นซูเปอร์สตาร์ที่เรียกว่า หล่อครบเครื่อง ฟังด้วยดีกรีเรียนจบเกียรตินิยมในระดับปริญญาตรี แม้ชีวิตการทำงานในวงการบันเทิงจะคิวทองแค่ไหนที่ผ่านมาก็สามารถบาลานซ์ชีวิตทั้งเรียนและงานให้ออกมาได้ดีทั้งสองอย่าง เป็นซูเปอร์สตาร์ต้นแบบ ของซูเปอร์รุ่นใหม่ที่ทำได้

หลังจากจบปริญญาตรี ณเดชน์ ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต เพราะอยากจะทำอะไรก็เต็มที่ทางด้านนิเทศศาสตร์ ประกอบกับทำงานในวงการบันเทิงอยู่แล้ว จึงคิดว่าทั้งการเรียนและการทำงานจะสามารถเติมเต็มความรู้ให้เราได้มากขึ้น

ชีวิตจริงถ้าเราอยากเก่งทางไหน ก็ต้องฝึกฝนเรื่องนั้นซ้ำ ๆ

ใช้เวลาและความพากเพียร และเมื่อวันนั้นมาถึงจะเป็นความภาคภูมิใจอีกรูปแบบหนึ่ง เช่นเดียวกับชีวิตจริงถ้าเราอยากเก่งทางไหน ก็ต้องฝึกฝนเรื่องนั้นซ้ำ ๆ ค้นหาตัวเองให้เจอ เริ่มต้นทำในสิ่งชอบ สร้าง Passion จากการเรียนรู้ ความสำเร็จก็ไม่ไกลเกินจะไปถึง

แม้ว่างานในวงการบันเทิงจะล้นมือ ทั้งงานละคร อีเวนต์ พิธีเซเตอร์ ฯลฯ แต่ณเดชน์ก็สามารถแบ่งเวลามาเข้าคลาสเรียนทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ได้ตลอด เรียกว่า เก่งครบในทุกบทบาท

พระเอกยีนหนึ่ง ในวงการบันเทิง

ไม่ว่าจะมุมไหน สวมบทบาทอะไร ชูป'ตาร์คนนี้ก็ยังคงยีนหนึ่งทำสิ่งที่ตัวเองรักบนพื้นฐานของความตั้งใจจริงอยู่เขาอาจจะประสบความสำเร็จในฐานะนักแสดงคนหนึ่งที่ได้รับการนิยมนิยมและชื่นชมจากคนดูทั่วประเทศ การันตีได้จากผลงานการแสดงและรางวัลมากมายที่เขาได้รับ แต่สำหรับณเดชน์เอง

เขามองว่าชีวิตยังต้องพัฒนาและเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งการบาลานซ์ชีวิตในสไตล์ของ “ณเดชน์ คุกกี้มิยะ” ไม่เพียงสร้างความแตกต่าง แต่ยังเป็นแบบอย่างและสร้างความประทับใจในหนึ่งใจใครหลายคนตลอดช่วงเวลาที่อยู่ในวงการบันเทิง

เพราะวงการบันเทิงไม่มีอะไรแน่นอน เราไม่รู้ว่าวันข้างหน้าจะมีอะไรเกิดขึ้น วันนี้เราก็แค่ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทไหนก็ตาม อย่าหยุดเรียนรู้ อย่าหยุดพัฒนาตัวเอง ลองเปลี่ยนมุมมองบ้างชีวิตก็เรียนรู้เรื่องใหม่ได้ทุกวัน

MIKEY PANITAN

ไมกี้ — ปณิธาน บุตรแก้ว

ชีวิตพลิกผัน หนุ่มเหนือเมืองลำปาง สู่ซุ๊ป'ตาร์ดาวรุ่ง

กระแสมาแรงจนหยุดไม่อยู่ พระเอกหน้าใหม่หนุ่มลำปางลูกครึ่งเยอรมัน “ไมกี้ - ปณิธาน บุตรแก้ว” ที่ก้าวเข้าสู่วงการแบบไม่ทันตั้งตัว จากนักร้อง เปิดหมวกสู่พระเอกดาวรุ่งขวัญใจมั้หมี่ เรียกได้ว่า โโกยความนิยมจาก แฟนคลับไปอย่างล้นหลามจากบทบาท “พันตรี นายแพทย์ หม่อมหลวง ฉัตรเกล้า จุฑาทเทพ” ในละครชุดดวงใจเทวพรหม เรื่อง “ขวัญฤทัย” ความสามารถและเสน่ห์ที่ท่วมท้นจนเป็นที่จับตามอง โดยไมกี้ได้เปิดใจเล่า เรื่องราวความสำเร็จที่เกิดขึ้นนี้...

สารตั้งต้นก่อนจะเป็น “ไมกี้ - ปณิธาน”

ความน่ารักมากเสน่ห์ของหนุ่มเหนือที่ทำให้แมวมองอย่างคุณบ๊ิก (ชาญฉลาด ทวีทรัพย์) ผู้จัดการดาราที่ปั้นนักแสดงจนโด่งดัง อย่าง เจมส์ - จิรายุ เห็นถึงแววความปัง หลังพบไมกี้เล่นดนตรีเปิดหมวกอยู่ที่ ตลาดนัดแห่งหนึ่งในจังหวัดลำปาง จึงติดต่อศิลปินน้องเข้าสังกัด และพาไป แคนดิงบทละครที่ช่อง ๓ ด้วยความสามารถ ไมกี้จึงมีโอกาสได้เป็นส่วนหนึ่งในละครชุดดวงใจเทวพรหม รวมถึงย้ายเข้ามาศึกษาต่อที่ วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตด้วย

“ความฝันจริง ๆ ผมไม่ได้อยากจะเป็นนักร้อง นักดนตรีอะไรหรอกครับ ตอนนั้นที่เปิดหมวกเป็นงานอดิเรก เมื่อก่อนผมฝันอยากเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าลึกไปกว่านั้นการเป็นครูคือ การเป็นผู้ให้ และผมรู้สึกว่าการสอนนี่ความฝันผมไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมเลย ผมยังคงอยากมอบความสุขให้กับทุกคน ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วมากครับ จากเล่นดนตรีเปิดหมวกสู่ การมาเป็นนักแสดง”

ก้าวแรกในวงการบันเทิงเป็นอย่างไร ?

“ขอบคุณทุกคนที่ติดตาม ชื่นชอบและอินไปกับละครที่ผมแสดง ในมุมมอง คนทำงานคนหนึ่งมั่นใจพูนมากจริง ๆ ผมไม่เคยได้รับความรัก ไม่เคยได้รับ กำลังใจมากมายขนาดนี้มาก่อน ทำให้เรามีกำลังใจ ได้แรงใจในการทำงาน ในการใช้ชีวิตต่อไป สิ่งที่ทำไปมันคุ้มค่าและไม่เสียแรงเปล่าจริง ๆ เป็นมวลรวมความสุขที่ดีมาก”

เข้มทิกที่ไม่ได้เบนเปลี่ยนเพียงชีวิตของการทำงานแต่รวมถึงการเริ่มต้นใหม่ ในรั้วมหาวิทยาลัยอีกด้วย ในวัย ๑๘ ปี ที่ต้องทำงานและเรียนไปด้วย เขาต้องอาศัยความพยายามและอดทนอย่างหนัก ไมกี้ ยังบอกอีกว่า โชคดีที่เรียนสาขาวิชาสื่อสารการตลาดดิจิทัลและแบรนด์ดิ้ง เนื้อหาที่เรียนสามารถนำมาปรับใช้กับการทำงาน เป็นอีกหนึ่งการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ เขาเปรียบนักแสดงเป็นโปรดักต์ในชื่อ “ไมกี้ ปณิธาน” ที่จะต้องพัฒนาและต่อยอด เพื่อความสำเร็จในเส้นทางของนักแสดง เรียกได้ว่า เป็นก้าวแรกที่เริ่มต้นได้อย่างสมบูรณ์

● ในมุมมองคนทำงานคนหนึ่งมันใจฟูมากจริง ๆ
ผมไม่เคยได้รับความรัก ไม่เคยได้รับกำลังใจ
มากมายขนาดนี้มาก่อน ทำให้เรามีกำลังใจ
มีแรงใจในการทำงาน ในการใช้ชีวิตต่อไป

BE
HAPPY
FOR
THIS
MOMENT

“แม้เป็นช่วงระยะเวลาเพียง ๓ ปี
ม.รังสิตให้ประสบการณ์ทั้งเรื่องการเรียน
และการใช้ชีวิต เป็นมหาวิทยาลัยที่มี
คุณค่าทางใจ เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน
อันดับ ๑ ในดวงใจของผม”

**บาลานซ์อย่างไร
เมื่อเส้นทางชีวิตเปลี่ยนไป**

ปัจจุบันโมกี้ไม่ใช่เพียงหนุ่มน้อยที่
ร้องเพลงเปิดหมวกเป็นงานอดิเรก
แต่ก้าวเข้าสู่การทำงานในวงการบันเทิง
ที่รายล้อมไปด้วยผู้คน การเปลี่ยนแปลง
จากหนุ่มเมืองเหนือสู่คนเมืองกรุง
งานที่รัดตัวกับตารางเรียนที่แน่นขนัด
การบริหารเวลาคงไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับ
นักแสดงดาวรุ่งพุ่งแรงคนนี้

“บาลานซ์ยากอยู่ครับ ทำงานถ่าย
ละครถึงแม้จะเป็นเรื่องเดียว แต่มันคือ
๕ กองถ่าย ที่ใช้เวลา ๗ วัน ต่อสัปดาห์
แม้ว่าตัวผมพยายามจะแบ่งเวลาแล้ว ก็มัก
จะไม่เป็นไปดั่งใจหวัง ผมทุ่มเทให้กับงาน
เป็นหลัก แต่ก็ไม่ได้ละทิ้งเรื่องเรียน
พยายามทำทุกอย่างให้มันเป็นเรื่อง
เดียวกัน ทำเท่าที่ตัวเองไหว ทั้งร่างกาย
และจิตใจ เต็มที่กับทุกอย่าง”

ความท้าทายในวงการบันเทิง

“ตอนนี้สำเร็จการศึกษาแล้ว ผมคง
โฟกัสการเป็นนักแสดงเป็นหลัก อยาก
ทำให้ทุกอย่างออกมาดี อย่างที่บอก
ผมได้รับกำลังใจ ได้รับแรงใจเยอะมาก ๆ
อยากตอบแทนแฟนคลับด้วยการเป็น
นักแสดงที่ดี ที่เก่งขึ้นในทุกวัน”

กระแสที่มาแรงบวกกับความสามรถ
และความขยัน โมกี้ยังคงมีผลงานให้
ติดตามอย่างต่อเนื่อง มัมมี่ทุกคน
เตรียมรับมือแสงที่เจิดจ้าจากดาวดวงนี้
ได้เลย แม้ว่าจะเป็นเพียงระยะเวลา
ไม่นานนักที่เขาอยู่นอยู่ในวงการบันเทิง
ทว่าโมกี้ก็พร้อมเก็บเกี่ยวทุกโอกาสที่
เข้ามาและคว้าทุกประสบการณ์ที่จะได้รับ
เชื่อว่าความพยายามไม่เคยทำร้ายใคร
คงไม่มีอะไรที่ได้มาง่าย ๆ แน่แน่นอนว่า
ต้องใช้เวลาและความอดทน เราทุกคน
จะเป็นกำลังใจดวงน้อย ๆ ให้โมกี้ก้าวต่อไป
ในเส้นทางนี้ได้อย่างมีความสุขและสนุก
กับชีวิต

ภูมิใจที่เป็น นักศึกษาแพทย์ ม.รังสิต

นศพ.ศุภานัน เจนธีรวงศ์

ที่มองเห็นระบบสาธารณสุขในชนบท ไม่สะดวกสบายเหมือนในเมืองใหญ่ ถ้าเรามีโอกาสได้เป็นบุคลากรทางการแพทย์ ก็อยากเป็นกระบอกเสียงหนึ่งในการผลักดันนโยบายเพื่อการพัฒนา ระบบสาธารณสุขในประเทศให้มีความเท่าเทียม ความแน่นอนที่เกิดขึ้นภายในใจทำให้มีแต่ความมุ่งมั่นแบบไม่ลังเล ในการสอบเข้าแพทย์เพื่อวันหนึ่งเราจะออกมาเป็นคนที่ช่วยเหลือสังคมในเรื่องนี้ได้บ้าง การตัดสินใจเลือกเรียนแพทย์ที่มหาวิทยาลัยรังสิตก็เช่นกัน ทุกสถาบัน

“แพทย์ ม.รังสิต ไม่เพียงสร้างให้เรา มีความเชี่ยวชาญในอาชีพของเรา แต่หล่อหลอมให้เรามีจิตวิญญาณการเป็นผู้นำ กล้าพูด กล้าทำ กล้าเป็นผู้นำทางความคิด เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง ระบบสาธารณสุขในสังคมไทยให้ดีขึ้น แม้ผลลัพธ์จะไม่เกิดในรุ่นเรา แต่จะมุ่งมั่นพัฒนาจนกว่าจะไม่มีลมหายใจ”

นศพ.ศุภานัน เจนธีรวงศ์ วิทยาลัย แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต นักศึกษาแพทย์จากมหาวิทยาลัยเอกชน ผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นนายกสหพันธ์นิสิต

นักศึกษาแพทย์แห่งประเทศไทยใน พระอุปถัมภ์ฯ (สพท.) ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ จากการโหวตโดยสมาชิกที่เป็นตัวแทนนิสิต นักศึกษาแพทย์ ๒๖ สถาบันทั่วประเทศ รางวัลเยาวชนดีเด่น กรุงเทพมหานคร (ประกายเพชร) ด้านพัฒนาเยาวชน ครั้งที่ ๑๙ ประจำปี ๒๕๖๗ โดย สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ตัวแทนนักศึกษาไทยเวที สมัชชาอนามัยโลก 77th World Health Assembly (WHA) สถานที่ราชการ กรุงเทพมหานคร ประเทศสวีเดน

จุดเริ่มต้นแรงผลักดันความฝันในอาชีพแพทย์เกิดขึ้นจากภาพจำในวัยเด็ก

มีวัตถุประสงค์ในการผลิตแพทย์เหมือนกันคือ สร้างคนคนหนึ่งให้เป็นแพทย์ที่ดี และมีคุณภาพเพื่อออกไปช่วยเหลือคน แต่สำหรับวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เราได้รับการหล่อหลอมให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้นำ กล้าพูด กล้าทำ กล้าที่จะออกมายืนในแนวทาง รวมถึงให้อิสระในการแสดงออกทางความคิด ที่สำคัญเราสามารถเป็นแพทย์ ในแบบที่เราอยากเป็นได้ตั้งแต่วันแรกที่ก้าวเท้าเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ชีวิตการเป็นนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยเอกชนไม่ได้หรูหราหรือต่างไปจากนักศึกษาแพทย์ทั่วไป ด้วยหลักสูตรที่มีเนื้อหาการเรียนการสอนที่เข้มข้น เรียนหนัก เรียนยาก ต้องมีความตั้งใจ และอดทน ประกอบกับ คณาจารย์ ผู้สอน และพี่ ๆ บุคลากร ฝายสนับสนุนในแต่ละสาขาวิชาที่ได้เรียนผ่านมามาตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ ถึง ปี ๕ ทั้งที่มหาวิทยาลัยรังสิต และโรงพยาบาล เลิดสิน ล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น ทุกท่านมีความตั้งใจมอบความรู้ให้ อย่างละเอียด ฝึกให้นักศึกษาแพทย์ทุกคน ได้ลงมือปฏิบัติจริงไม่เพียงแค่ให้ทฤษฎี รวมถึงสอดแทรกประสบการณ์ที่พบเจอ

● แพทย์ ม.รังสิต ไม่เพียงสร้างให้เรา มีความเชี่ยวชาญในอาชีพของเรา แต่หล่อหลอมให้เรา มีจิตวิญญาณการเป็นผู้นำ กล้าพูด กล้าทำ กล้าเป็นผู้นำทางความคิด

ให้เราได้เก็บสะสมไว้เป็นคลังความรู้ที่ตีเยียมสำหรับนำไปใช้เมื่อเราจบออกไปเป็นแพทย์ นอกจากความรู้ด้านวิชาชีพแล้ว สิ่งนี้นักศึกษาแพทยศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยรังสิตมีความโดดเด่นไม่เป็นรองนั่นคือ มีทักษะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การปรับตัว การแก้ไขปัญหา ความเป็นผู้นำ การบริหารเวลา ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการความเครียด ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตการทำงานเป็นอย่างมาก ทั้งหมดนี้เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างพลังความคิด สร้างแรงบันดาลใจ เป็นอาวุธที่ดีมากสำหรับคนคนหนึ่งที่จะเป็นแพทย์ในอนาคต

สำหรับเป้าหมายในอาชีพแพทย์ที่ตั้งใจไว้คือ ใช้ความรู้และทักษะทางการแพทย์เพื่อช่วยชีวิตคนให้ดีที่สุด เปิดรับโอกาสในการพัฒนาตนเอง และศึกษาต่อในสาขาเฉพาะทางที่สนใจ เช่น จิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น เวชศาสตร์ป้องกัน สาขาสุขภาพจิตชุมชน หรือศึกษาต่อสาธารณสุขศาสตร์ เพื่อให้เห็นภาพรวมประเทศ และที่สำคัญจะพยายามสร้างโอกาสให้แก่ตัวเองโดยนำพาตัวเองไปในจุดที่มีส่วนร่วมในการสร้างสังคม สนับสนุน

สังคม หรือได้ทำงานร่วมกับองค์กร หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมโครงการเพื่อสังคม เช่น การให้บริการทางการแพทย์ในพื้นที่ขาดแคลน การผลักดันนโยบายระบบสาธารณสุขในพื้นที่ชนบท แม้กระทั่งสร้างนวัตกรรมทางการแพทย์ที่ช่วยยกระดับการรักษาและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยได้ เป้าหมายและความตั้งใจเหล่านี้หากได้มีโอกาสลงมือทำจะทำอย่างเต็มที่ แม้ไม่รู้ปลายทางว่าผลลัพธ์จะเกิดระยะอันใกล้หรือไกล หรือไม่เกิดในรุ่นเรา แต่จะมุ่งมั่นพัฒนาจนกว่าจะไม่มีลมหายใจ เพราะเราไม่ใช่แค่จะเป็นแพทย์ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ แต่จะเป็นแพทย์ในแบบที่เราเป็นที่เชื่อว่าตัวเราสามารถสร้างคุณค่าทั้งแก่ตนเองและสังคมได้

ความภูมิใจจากบันไดความสำเร็จของเด็กคนหนึ่งที่มีมุ่งมั่นจะเป็นแพทย์ และตัดสินใจเลือกสถาบันที่เชื่อมั่นว่าจะทำให้เติบโตจบออกมาเป็นแพทย์ที่มีคุณภาพทั้งกายและใจ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีพร้อมออกไปรับใช้สังคม นศพ.ศุภานัน เจนธีรวงศ์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์ คือผลผลิตที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างมากของสถาบัน และยังเป็นอนาคตบุคลากรทางการแพทย์ ที่มหาวิทยาลัยรังสิตตั้งใจส่งต่อออกไปช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ

SUPANAN JANETEERAWONG

President, The Society of Medical Students of Thailand 2023 | Thai delegate, World Health Assembly '77

DRIVING DIVERSITY

f เราต่างมีรังสิตเป็นของตัวเอง

#40ปีมหาวิทยาลัยรังสิต

Tong Krisanaphong

มหาวิทยาลัยรังสิตเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของคนที่ให้ ทั้งโอกาสได้เป็นผู้สร้างและผู้ให้ กล่าวคือ ผู้สร้างได้แก่การสร้าง เยาวชนให้มีความรู้ ความคิด ค่านิยมที่ตรงตามบรรทัดฐาน ของสังคมไทย ผู้ให้ได้แก่ การเป็นผู้ให้ความรู้แก่ชุมชน และ สังคมเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยไปในทิศทางที่ดีขึ้นโดย เฉพาะด้านงานตำรวจและกระบวนการยุติธรรม

บทบาทของมหาวิทยาลัยรังสิตจึงไม่ใช่แค่การให้การศึกษา เท่านั้น แต่เป็นสถาบันที่มีคุณค่าและทรงพลังที่จะสร้างอนาคต ของชาติด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเท และตั้งใจทั้งของผู้บริหาร คณาจารย์เจ้าหน้าที่ และบุคลากรทุกฝ่าย

การก้าวเข้าสู่ปีที่ 40 ของมหาวิทยาลัยรังสิต จึงเป็นก้าวอย่าง ที่สำคัญท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยเฉพาะภายใต้บริบท และกระแสแห่ง ความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลกในยุค ปัจจุบัน ผมรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ในการขับเคลื่อน ผลักดัน เผยแพร่แนวคิด ความรู้ มิใช่แต่ เฉพาะภายในรั้วมหาวิทยาลัย แต่ยังออกไปสู่สังคมภายนอกเพื่อ มุ่งหวังให้สังคมไทยเป็นสังคมธรรมาธิปไตย

Ju Ree

33 ปีผ่านมาแล้วในการทำงานที่สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัย รังสิต ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง บ้านหลังนี้เป็นบ้าน หลังใหญ่ที่สวยงาม และอบอุ่น ความประทับใจในช่วงปีแรก ของการทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดหมวดหมู่และลงรายการ ในวันนั้น ท่านดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ท่านมาที่ห้องสมุดและท่าน เดินมาถามฉันว่าทำงานเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งโต๊ะที่นั่งทำงาน ไม่ได้เป็นทางผ่าน เป็นโต๊ะเตรียมหนังสือเพื่อให้บริการจะอยู่ ด้านหลัง ฉันซาบซึ้งใจมากที่ท่านยังเห็นความสำคัญของ เจ้าหน้าที่ระดับล่าง นั่นคือความประทับใจที่ฉันไม่มีวันลืมและ สัญญากับตัวเองว่าจะทำงานในหน้าที่ให้ดีที่สุด

Grit Thonglert

ปี 2561 มหาวิทยาลัยรังสิตมอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต กิตติมศักดิ์แก่ ดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด นายกรัฐมนตรีประเทศ มาเลเซียในขณะนั้น มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ Marshal ผู้ถือคบหาวิทยาลัยรังสิตนำผู้ร่วมพิธีเข้าสู่ห้อง ประชุม พิธีวันนั้นเป็นเหตุการณ์ที่อยู่ในความทรงจำอันงดงาม และเป็นความภาคภูมิใจของชาวรังสิต เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตา ชาวโลกถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยรังสิตในระดับอาเซียนและ นานาชาติ

Sirada Eartz Vaiyvjm

นศ. คณะศิลปกรรม (ปี 2539) ก้าวแรกตั้งใจจะเอ็นท์ฯ ใหม่ อีกปีให้ติดคณะอักษรฯ/ รัฐศาสตร์ให้ได้... จากที่จะเรียน ฆ่าเวลาไปเทอมเดียว ในที่สุดก็ตกหลุมรักทั้งทีมีอาจารย์ที่ทุ่มเท หลีกสู่ออกแบบนิเทศศิลป์ เพื่อน ๆ ในรุ่นทุกสาขา และ รุ่นพี่ที่น่ารักมิตรภาพที่อบอุ่นมาก... เรียกได้ว่าหลงรัก หัวปักหัวปำตั้งแต่ปี 1 ทั้งที่วาดรูปไม่เป็น ไม่เคยตีวแตพยายาม และตั้งใจเรียนสุด ๆ จนผลงานได้ติดบอร์ดอยู่บ่อย ๆ และจบ ด้วยเกรด 3.9 ในเทอมสุดท้าย (ตรงนี้อวดแหละค่ะ) จนวันนี้ จะเข้าสู่ปีที่ 18 ที่ได้กลับมาตอบแทนความรักในที่ที่บ่มเพาะให้ เป็นเอิร์ททุกวันนี่ จะพยายามทำงานให้ Smart และ เต็มศักยภาพที่สุดค่ะ... ขอกราบขอบพระคุณท่านครูอาจารย์ ทุกท่านในมหาวิทยาลัยรังสิตแห่งนี้

Wanida Pongstaporn

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นบ้านที่อบอุ่นมาก ๆ เข้ามาเมื่อปี 2535 มาสมัครเพราะผิดหวังจากมหาวิทยาลัยหลายที่ที่ไม่รับคนพิการ เข้าทำงาน แต่มหาวิทยาลัยรังสิตรับ จึงคิดว่าจะทุ่มเทงานสอน ให้ดีที่สุด เพื่อผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพทั้งทางด้านจริยธรรม และวิชาการ ทุกวันนี้ดีใจที่มีนักศึกษาหลายคนที่จบม.รังสิตและ ไปต่อโทต่อเอก และกลับมาทำงานที่ ม.รังสิต และพัฒนา มหาวิทยาลัย โดยผลิตผลงานวิจัยที่ตีमतตลอด สำหรับตัวเอง มีเวลาอีก 3 ปี ก็คงปลดเกษียณ แต่ก็ดีใจที่เห็นอาจารย์รุ่นใหม่ ๆ ที่สร้างความก้าวหน้าทางวิชาการสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย แต่เราต้องอย่าลืมที่จะปลูกฝังเรื่องจริยธรรมที่ตีงามด้วยนะคะ

อ้อย สายหมอกเสรี อภัยภักดี

ม.รังสิต นอกจากให้การศึกษา ให้อาชีพ แต่ยังสร้างสังคม แห่งการให้ เพราะนอกจากการศึกษาที่ม.รังสิตมอบให้แล้ว การส่งเสริมให้นักศึกษาออกค่ายเสียสละให้เพื่อผู้อื่น ยังเป็น การสร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์แบบ

Aj Kritsada Kong Sriphaew

ครั้งแรกที่ผมสัมผัสมหาวิทยาลัยรังสิตคือตอนที่ไก่อ ลูกพี่ ลูกน้องของผม จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงินการธนาคาร พี่ไก่อย้ายมาอยู่บ้านเราเพื่อเรียนที่นี่ คุณลุงคุณป้ามาจากนครฯ และครอบครัวเราก็ไปร่วมงานรับ ปริญญาด้วยกัน 14 มีนาคม 2534 วันนั้นเป็นครั้งแรกที่ผมได้ มาสัมผัส "ม.รังสิต"

โชคชะตามักพาเรากลับมาเจอกันเสมอ ผมไม่มีโอกาสได้เรียน ที่รังสิต ไม่มีโอกาสได้เข้าไปชมการรับปริญญาในตอนนั้น แต่ โชคชะตาพาผมกลับมาทำงานที่นี่ ผมได้รับโอกาสในการสอน หนังสือ ทำงานบริหาร และยืนอยู่บนเวทีเพื่ออ่านรายชื่อบัณฑิต ในพิธีประสาทปริญญาบัตร ความตื่นเต้นและความภูมิใจของผู้ที่อยู่นอกห้องโถงพิธี ยังคงสะท้อนถึงความหมายของคำว่า "ครอบครัว" ทุก ๆ ครั้ง เสมอมา 40 ปีผ่านไป ม.รังสิต ไม่ใช่ แค่สถาบัน แต่กลายเป็น "ครอบครัวม.รังสิต" ของผม และของ ทุกคนที่นี่

#40ปีมหาวิทยาลัยรังสิต

Jom Thanachit

ผมเชื่อว่า “ความเก่ง” ไม่ใช่คำตอบสุดท้ายของชีวิต แต่เป็นเรื่องของการทำตัวเราให้เป็น “คนที่ดีที่สุด” ไม่ได้หมายความว่าเราต้องโดดเด่นเหนือคนอื่น แต่ “มหาวิทยาลัยรังสิต” ทำให้ผมได้พบกับนิยามใหม่ของคำว่า “คนที่ดีที่สุด” ในเรื่องความรับผิดชอบต่อตัวเอง รับผิดชอบต่อตัวเอง รับผิดชอบต่อตัวเอง การกระทำของตัวเองให้มุ่งแสวงหาความรู้ในทางที่ถูก การสร้างมิตรภาพในทางที่ดี การใส่ใจเรื่องส่วนรวมมากกว่าเรื่องส่วนตัว ผมจึงรู้สึกภาคภูมิใจและเป็นเกียรติที่ได้รับการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรังสิตแห่งนี้

Nootjaree Lohakarn

ครั้งหนึ่งในงานพิธีไหว้ครูครบครุฑวง คณบดีคณะศิลปกรรมในสมัยนั้นคือ อาจารย์อำนวยการวิฑู สาระศาลิน ได้กล่าวให้โอวาทนักศึกษา แล้วถามนักศึกษาสิว่า รู้รีเปล่า สิบประจาคณะเราคือ สีเขียวอะไร ไม่ใช่เขียวปิ่นะ เป็นสีเขียววิริเดียน ให้นักศึกษาทราบไว้ (เดาใจว่าอาจารย์ท่านคงจะกลัวว่านักศึกษาใหม่ จะจำไปผิด ๆ) เล่าเรื่องเขียวปิ่นี่ที่ไร เป็นต้องฆ่าสังเสียงหัวเราะกันทุกคราวไป

ช่วงเวลาแห่งความสุขที่มหาวิทยาลัยรังสิตได้เกิดขึ้นและผ่านไป แต่ความทรงจำยังคงอยู่ร่วมกัน ถาปัด และ สิ้นก่า เพื่อนกันตลอดไป Happy times come and go, but the memories of us stay forever

Wipanee Cheelan

คุณคิดว่า ชีวิตคนเรา จะเจอจุดเปลี่ยนได้กี่ครั้ง ? สำหรับ “วิภาณี” จุดเปลี่ยนในชีวิตที่เกิดขึ้น แม้จะต่างวาระแต่ทุกเหตุการณ์ล้วนเกิดขึ้นในสถานที่เดียวกันคือ “มหาวิทยาลัยรังสิต”

จุดเปลี่ยนแรกวัยว่าวุ่น... ฉันทैयाว ฉันทเซลลา ฉันทิง ฉันทิงจิงมาหาความหมาย วันนั้นตัดสินใจเลือกเรียนนิเทศศาสตร์ ม.รังสิต โดยไม่ลังเลใจ ไม่ฟังเสียงใคร ไม่สนใจผลเอ็นทรานซ์ ฟังแค่หัวใจตัวเอง และ 4 ปีของการเรียนที่นี่ ปริญญาที่ฉันได้มา เป็นปริญญาที่มากกว่า “กระดาษใบเดียว” แถมยังได้ทั้งเพื่อน มิตรภาพดี ๆ และความผูกพันกับครุอาจารย์ที่มีจนถึงวันนี้

เพราะเชื่อว่าทุกคนมีจังหวะชีวิตเป็นของตัวเอง เมื่อเข้าสู่โลกวัยทำงาน ก็ได้รับโอกาสดี ๆ ได้ทำงานที่ ม.รังสิต นับจากวันนั้นจนถึงวันนี้ยกนิ้วขึ้นมาไม่หมดแล้ว เป็น 13 ปีแห่งการเรียนรู้ การเติบโต ได้ใช้ความรู้ที่มี โอกาสดี ๆ ที่ได้รับ และ DNA ความเป็นลูกรังสิตเต็มตัว ทำงาน ทำงาน และทำงาน ดูแลงานคอนเทนต์ของ ม.รังสิต ตลอดมาอย่างภาคภูมิใจจนถึงทุกวันนี้

ใครจะไปคิดว่าชีวิตของคน ๆ หนึ่งที่ผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านพายุฝนมาไม่รู้กี่ลูกต่อกี่ลูก จากวัยว่าวุ่น เรียนรู้ เติบโตสู่วัยทำงาน หลายเหตุการณ์ ความทรงจำ เรื่องราวดี ๆ ที่เป็นจุดเปลี่ยนชีวิตครั้งสำคัญล้วนเกิดขึ้นที่นี่ ที่ที่เราคิดเสมอว่าเปรียบเสมือนบ้านอีกหลังที่อบอุ่น เป็นที่พักพิง ที่แห่งการเรียนรู้ และทำให้เราเติบโตขึ้นอย่างแข็งแกร่ง

Praima Boonchu

เริ่มต้น ปี 2558 จนตอนนี้ทำงานมาเกือบจะครบรอบ 10 ปีแล้ว ณ ที่แห่งนี้ มีความทรงจำดี ๆ และมีมิตรภาพดี ๆ เกิดขึ้นมากมาย “I Love RSU”

Kanyakan Kunkojorn

การเดินทางในรั้ว ม.รังสิต ของกัญญกานต์ จากเด็กสายวิชาชีพที่เรียนนาฏศิลป์ไทย ละครพระ - นาง และดนตรีไทยมาตั้งแต่เด็ก รักในศิลปะการแสดง ภาษาและวัฒนธรรม เข้าสู่การเป็นนักศึกษาทุนความสามารถพิเศษ ด้านศิลปวัฒนธรรม (100%)

จากนักศึกษาปริญญาตรี - โท สู่นักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก “รองผู้อำนวยการ” สถาบันศิลปวัฒนธรรมและพัฒนาศังคม ขอขอบคุณครูเบส และผู้บริหาร อาจารย์ทุกท่านที่เล็งเห็นศักยภาพและความตั้งใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณผู้ดูแลเบื้องหลังการทำงานทุกท่าน วันนี้เราได้เห็นการเติบโตของสถาบันฯ ม.รังสิต เป็นเรือส่งให้นักศึกษาทุนความสามารถพิเศษ ด้านศิลปวัฒนธรรม รวมถึงนักศึกษาที่มาช่วยกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ได้ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานดี ๆ สร้างสิ่งที่ดีสู่สังคม ตามแนวทางของท่านอธิการบดี ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ ให้ถึงฝั่งไปทีละรุ่น ขอขอบคุณทุกคนจากใจ และจะทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุดคะ

พิมวส แหงมงาม

20 กันยายน 2538 กับการเริ่มทำงานที่มหาวิทยาลัยรังสิต จนถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2567 เป็นระยะเวลา 29 ปี 8 เดือน ขอขอบคุณบ้านหลังนี้ที่ให้โอกาสเข้ามาทำงานที่นี่ที่แรกและสุดท้ายของการทำงานจะเก็บไว้ในความทรงจำตลอดไป เป็นบ้านที่อบอุ่นอยู่แล้วมีความสุขที่สุด

Guize Kittiphong

ในปี 2555 ปีสุดท้ายของการศึกษา ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาฝึกงานอยู่ที่สำนักงานกิจการนักศึกษานานาชาติ หลังจากฝึกงานจบ ก็ได้สมัครเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยรังสิต เนื่องจากความเป็นกันเองของเพื่อน ๆ ที่ทำงานร่วมกันในหน่วยงานเดียวกัน หรือจากหน่วยงานอื่น ภายในมหาวิทยาลัยรังสิต ทุกท่านให้การสนับสนุน สอนงาน ให้คำแนะนำ และคำปรึกษา มาโดยตลอด เป็นที่แน่นอนว่า ตลอดระยะเวลากว่า 16 ปีที่ได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยรังสิต ข้าพเจ้าเองได้ซึมซับความเป็นรังสิตมาเกือบครึ่งชีวิต ความเคารพเกิดขึ้นเท่าใด ความสุขเกิดขึ้นมากกว่า ณ ที่แห่งนี้ หากจะต้องเอ่ยปากพูดสิ่งใดออกไปให้ใครได้ฟัง ก็คงจะพูดว่า รังสรรค์ รังสิต รังสิ

#40ปีมหาวิทยาลัยรังสิต

Jiraporn Tulaphol

เรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ ทำงานที่มหาวิทยาลัยนี้ เรียนที่นี่... เพื่อนรุ่นพี่ รุ่นน้อง กระจายแทบทุกจังหวัดในประเทศไทย เพราะที่นี่ Diversity ที่สุด กิจกรรมสมัยเรียน ไปค่าย ไปแคมป์ ทั้งวิชาการ สันทนาการ ประสบการณ์ที่หาได้ยากถ้าไม่ใช่เด็กกิจกรรมห้องเส

ทำงานที่นี่... มีทีมเวิร์กที่สนับสนุนให้ชีวิตการทำงานมีความสุข และทำมานานกว่า 15 ปี ครึ่งค่อนของชีวิตที่ได้เรียนรู้ ได้หาประสบการณ์ชีวิตอยู่ที่นี่

Puipui Thongpienpong

กว่า 23 ปี กับการทำงานในรั้วรังสิต ตั้งแต่ทำงานวันแรกจนถึงวันนี้มีความรู้สึกหนึ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงคือ การได้ทำงานที่เรารัก ในที่ทำงานที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง และยังมีความสุขกับการทำงานในทุก ๆ วัน

ปี 2544 นับเป็นการเปลี่ยนแปลงสำคัญครั้งหนึ่งในชีวิตคือ การผันตัวเองจากการเป็นพรีอาร์ทเวิร์กตรงคุณหมอ มาเป็นพรีอาร์ทมหาวิทยาลัย หลังจากเริ่มงานที่รั้วรังสิต ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานพรีอาร์ทคณะที่อยู่ภายใต้กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ 11 คณะ/วิทยาลัย และหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งได้ดูแลนักศึกษาทุนความสามารถพิเศษด้านครีเอเตอร์และศิลปิน นอกจากนี้ ยังได้รับโอกาสทางการศึกษาจากท่านอธิการบดีกิตติคุณผู้ก่อตั้ง มหาวิทยาลัยรังสิต ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ จนจบป.โท จากมหาวิทยาลัยแห่งนี้

หมอปลา พารวย

เป็นมหาวิทยาลัยที่ให้โอกาส คนมีอายุและมีครอบครัว ได้ศึกษาและเรียนรู้ แค่เพียงเราตั้งใจและพยายาม... ความสำเร็จมันไม่ไกลเกินฝัน

Orawin Suchao-in

40 ปี มหาวิทยาลัยรังสิต: รำลึกความสำเร็จแห่งการเปิดประตูการศึกษาให้กับนักศึกษาจีน

การเปิดประตูการศึกษาให้นักศึกษาจีนตลอด 18 ปีที่ผ่านมา สอดรับกับความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประเทศไทยและจีน ซึ่งในปีหน้า (พ.ศ. 2568) จะเป็นโอกาสพิเศษของการฉลองครบรอบ 50 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - จีน การก้าวเข้าสู่ปีที่ 50 ของความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือและมิตรภาพที่ลึกซึ้งทั้งในด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษา

มหาวิทยาลัยรังสิตถือเป็นส่วนสำคัญในความร่วมมือนี้ ด้วยการเป็นสะพานเชื่อมโยงทางวิชาการที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจระหว่างสองประเทศ ตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนและนานาชาติ การแลกเปลี่ยนคณาจารย์ และการสร้างโอกาสให้นักศึกษาทั้งสองชาติได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน

มหาวิทยาลัยรังสิตจะยังคงเดินหน้าสร้างโอกาส สร้างความสำเร็จ และส่งเสริมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อันยิ่งใหญ่ที่ว่า "ปั้นดินให้เป็นดาว" และแนวคิดที่ว่า "นักศึกษาคือหัวใจของมหาวิทยาลัย" ทั้งในประเทศไทยและบนเวทีระดับโลก

Mongkol Sodachan

๔๐ ปีมหาวิทยาลัยรังสิต

ความประทับใจ และภาคภูมิใจ จากห้องทุ่งนากว้าง วิทยาลัยรังสิตได้ถือกำเนิดขึ้น เราได้ช่วยกันตากกางเส้นทางมาไกลจนถึงบัดนี้ มหาวิทยาลัยรังสิตก้าวอย่างสู่วัยที่ ๔๑ อย่างมั่นคง ฟ้า-บ้านเย็น กับภารกิจ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจในการพัฒนาประเทศ ฟ้า - บ้านเย็น เดินหน้าก้าวไกล ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับอาเซียน และระดับนานาชาติ

Dusit Sirisombat

ตลอด 15 ปี ที่อยู่บ้านที่อบอุ่นหลังนี้ และหากถามว่าเราต่างมีรังสิตเป็นของตัวเอง ในมุมของผมนะคืออะไร

Rsu Airlines Mock up Project เป็นจุดหนึ่งที่ผมรู้สึกภูมิใจ!!! โดย Project นี้ เริ่มตั้งแต่ ปี 2555 และจากจุดนั้น จนถึงปี 2560 กับโปรเจกต์ที่เริ่มจนถึงเสร็จสิ้น สู่อาคาร Student Center อาคาร 6 ในปัจจุบัน ต้องสร้างจนถึงชั้น 5 และนำอากาศยานเข้าติดตั้งและเริ่ม Renovate ปรับปรุงใหม่หมดจนเสร็จสมบูรณ์ และเข้าใช้งาน ปี 2560 และใช้งานอย่างเต็มที่มาตลอด 7 ปี ช่างเป็นตำนาน... ที่มีความทรงจำมากมาย ล้นเหลือ

ปัจจุบันห้องนี้ใช้หลากหลายมากนอกจากเรียนในสาขา ทั้งจัดฝึกอบรมภายใน ภายนอก ถ่ายหนัง ถ่ายโฆษณา สร้างเม็ดเงิน Passive Income และที่สำคัญคือ ชื่อเสียงกลาย ๆ ให้กับทางมหาวิทยาลัยรังสิต ดีใจ!! และขอ MARK ไว้ความทรงจำเพื่อเล่าต่อในอนาคต

Ple Sirakul

เรื่องราวและกิจกรรมดี ๆ เกิดขึ้นมากมาย รูปนี้เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่อยู่ในความทรงจำตลอดไป... I ♥ RSU

Kat Ratchakrich

การเดินทางตลอด 18 ปี ที่ผมได้ใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยรังสิต ทำให้ผมได้สัมผัสถึงความเปลี่ยนแปลงและการเติบโตอย่างมากของสถาบันแห่งนี้ ตั้งแต่วันที่ผมเริ่มต้นในปี 2549 ในตำแหน่งผู้ช่วยอาจารย์ จนกระทั่งกลายเป็นอาจารย์ประจำ ในปัจจุบัน ผมได้เห็นความมุ่งมั่นตั้งใจของทุกคนในมหาวิทยาลัย ที่ร่วมกันสร้างสรรค์และพัฒนาสถาบันแห่งนี้ให้เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ

นอกจากการทำหน้าที่อาจารย์ที่ภาควิชาเคมีแล้ว ผมยังมีโอกาสได้ทำหน้าที่เป็นแบรนด์แอมบาสเดอร์ของมหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ผมรู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่ง เพราะทำให้ผมได้มีโอกาสออกไปเจอนักเรียนจากหลากหลายโรงเรียนทั่วประเทศ ได้พูดคุยกับพวกเขาถึงความฝันและแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อ รวมถึงได้รู้จักกับคุณครูที่ทุ่มเทและใส่ใจในการพัฒนาการศึกษาในทุกพื้นที่ ผมเชื่อมั่นว่าเส้นทางที่เราได้เดินร่วมกันมายังไม่จบเพียงเท่านี้ และเราจะร่วมกันสร้างสรรค์อนาคตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

#40ปีมหาวิทยาลัยรังสิต

Irapot Srisuchat

"รังสิตสวยงามเสมอ"

Manus Mongkolsuk

คณะรังสิตเทคนิค เป็นรูปร่างขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ภายใน 8 เดือน โดยรวบรวมเหล่า Avenger จัดทำ MOU จัดทำหลักสูตร ปรับปรุงสถานที่ ติดตั้งเครื่องมือรังสี วางแผนกำลังคนและปัจจัยเกื้อหนุน จัดให้คณะกรรมการวิชาชีพสาขารังสิตเทคนิคมาประเมินรับรองสถาบัน เริ่มรับนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 49 คน ในปี 2559 และรุ่นต่อ ๆ มาตามลำดับ ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้ มีบุคลิกและอุปนิสัย ไม่แตกต่างจากนักศึกษาของรังสิตมหิดลที่ผมคลุกคลีมาตลอด 37 ปี ระยะเวลาเริ่มต้นมีความร่วมมือ MOU กับ BDMS ในช่วง 5 ปีแรก และมีความร่วมมือกับ โรงพยาบาล เลิดสิน โรงพยาบาลนนทเวช มหาวิทยาลัย Kamazawa และ Juntendo กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ปัจจุบันมีบัณฑิตรังสิตเทคนิคแล้ว 5 รุ่น และขณะนี้กำลังรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนเป็นรุ่นที่ 10 เรารังสิตรังสิตทุกคนตระหนักอยู่เสมอว่า "#เรื่องคุณภาพต่อรองไม่ได้" และยังคงก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคงต่อเนื่องสู่นาคตที่สดใส

Mongy Mongkonkorn Srivichai

จากเด็กเหนือที่ไม่กล้าไปเมืองกรุง เพราะทางบ้านไม่ได้พร้อมเรื่องการเงิน แต่โอกาสของชีวิตมาถึงเนื่องจากหลักสูตรวิศวกรรมโยธามาเปิดสอบชิงทุนโครงการสู่วศ.บ. แล้วได้รับทุนเรียนฟรีมหาวิทยาลัยรังสิต และโอกาสในการศึกษาต่อจนจบปริญญาเอก ทุกวันนี้ผมเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย นำความรู้มาแตกหน่อ ขยายผลต่อที่บ้านเกิด ให้เด็ก ๆ ชาวเหนือได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ พัฒนาศักยภาพให้เด็ก ๆ นำความรู้ไปประกอบอาชีพต่อไป รวมทั้งตั้งศูนย์วิศวกรรมสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (CESD) ที่พัฒนาศักยภาพชุมชนในพื้นที่ภาคเหนือให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติ ทั้งหมดก็คือเรื่องราวดี ๆ ในชีวิตของผม

อารมณี ขานโพธิ์

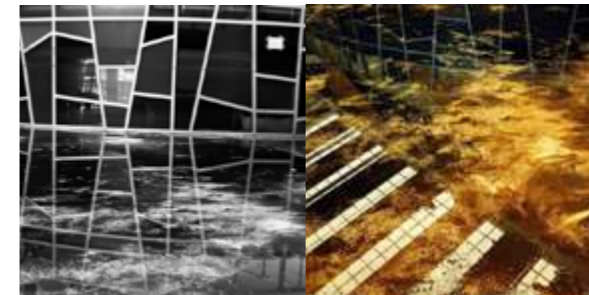
บันทึกความทรงจำ.....จากชายผู้สูงอายุในวัย 69 ปี ย่าง 70 ปี 2498 เกิดก่อนอินทพลาครองเมืองจำได้ว่า หลังจากมหาวิทยาลัยรังสิต ได้เมตตารับผมเข้าทำงานเป็น รปภ. ตอนนั้นด้านหน้ามหาวิทยาลัยยังเป็นทุ่งนาอยู่เลย ถึงวันรับปริญญา จอตรงกันสลาย

มหาวิทยาลัยรังสิต ได้มอบรถกระบะ บ้านแฝด ขอขอบพระคุณคุณพ่อประสิทธิ์ อุไรรัตน์ ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้ลูกทำมาหากินจวบจนทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัวอุไรรัตน์ทุกท่าน ผมรักและเคารพเสมอ มหาวิทยาลัยรังสิตคือบ้านหลังที่สองของผม อยู่ยืนยงยาวนาน ไปแสนนานครับ ด้วยรักจากใจ (ตร.ม.62)

Nawath Inthong

ปี 2552 ผมเริ่มมาทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่ ม.รังสิต เมื่อปลายปี 53 วิทยาลัยนิเทศศาสตร์มีตึกใหม่ พอปลายปี 54 น้ำท่วมตึกนิเทศศาสตร์ แม้ว่าผมจะไม่ได้เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยไม่ใช่ของผม แต่ความรู้สึกตอนนั้นเหมือน ออกกรดใหม่แล้วรดจมน้ำ!! หลังน้ำลดก็มีโอกาสเข้าไปช่วยบิ๊กลิ้นนั่งกับเพื่อน ๆ คิษย์เก่านิเทศรุ่น 4 และได้ถ่ายรูปเก็บไว้ ผ่านมาถึงทุกวันนี้ 13 ปีแล้ว

ศส.บัณฑิต ทองแป้น

โจทย์ท้าทายมากที่สุดเริ่มต้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2545 "ให้พัฒนาหลักสูตรอะไรก็ได้ที่มีการบูรณาการทั้งแพทยศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์เข้าด้วยกัน" นโยบายและคำสั่งสั้น ๆ ของมหาวิทยาลัยรังสิตประมาณ พ.ศ. 2543 - 2544 มาที่ผมซึ่งในขณะนั้นเป็นหัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์สังกัดคณะวิทยาศาสตร์ว่า "ให้ไปจัดทำสาขาวิชาใหม่ที่มีทั้งวิศวกรรมศาสตร์และแพทยศาสตร์ขึ้นมา" โดยไม่มี Guideline และแนวทางใด ๆ ทั้งสิ้นมาให้ ดูเหมือนจะเป็นงานหินและยากมากในสมัยนั้น แต่สำหรับผมแล้วชอบทำงานที่ท้าทายลักษณะนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้ใช้ความสามารถในทุกด้านทำการพัฒนาตั้งแต่เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาอุปกรณ์ชีวการแพทย์ สังกัดภาควิชาฟิสิกส์คณะวิทยาศาสตร์ขึ้นใน พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบันได้พัฒนาเป็นวิทยาลัยวิศวกรรมชีวการแพทย์ โดยได้รับการสนับสนุนจากท่านอธิการบดีและผู้บริหารทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยรังสิตอย่างยิ่ง ทั้งนี้ จากอดีตจนถึงปัจจุบันได้ผลักดันและพัฒนาระบบ Ecosystem ครอบคลุมทั้งสมาคมวิชาชีพ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ส่งผลให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางด้านการแพทย์ของโลกได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์รวมทั้งได้รับการยอมรับทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

Navarat Kongmeng

ทั้งเรียนและทำงาน จนเป็นตำนาน "แม่น้อย" ของเด็กกิจกรรมห้องเส วิทยาลัยศิลปศาสตร์ ถ้าจะเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเรียน การทำงาน คงเป็นมหากาพย์ เท่ากับอายุมหาวิทยาลัยที่เปิดทำการสอนเป็นนักศึกษารุ่นแรก ป.ตรี จบแล้วทำงานที่นี่เลยและมาเป็นนักศึกษาอีกที ป.เอก ในปี 2557

ทุกอย่างไม่ได้มีเรื่องอะไรบ้าง แต่สุขและความภาคภูมิใจในสถาบันแห่งนี้ยังจำไม่ลืมเลย ไม่ว่าจะการได้รับความเมตตาจากท่านอธิการบดีกิตติคุณ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ การให้โอกาสเป็นเลขานุการคณะและอาจารย์ผู้สอน จากท่านอาจารย์วิทยากร เชียงกูล

การได้รับโอกาสจากท่านคณบดีสืบแสง พรหมบุญ ให้บริหารงานในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ (สมัยนั้น)จนมาถึงคณบดีคนปัจจุบัน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ ผศ.ดร.ปิยสุดา ม้าไวก ก็ยังให้โอกาสทำอยู่ และยังคงมีตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานศิษย์เก่าและชุมชนอีกหนึ่งตำแหน่งในฐานะผู้บริหาร

ขอขอบคุณท่านอธิการบดีคนปัจจุบัน ดร.อรรถวิท อุไรรัตน์ ที่สนับสนุนงานศิษย์เก่า และที่ส่งทุกกิจกรรมที่จัดมาได้ลูก(ศิษย์)ที่อยู่ร่วมด้วยช่วยกันตึกดินที่ยังคืนข้ามคืนข้ามวัน วันนี้หลายคนเข้ามาเป็นคนในครอบครัวเดียวของเรา ไม่ใช่ญาติ แต่คือญาติไม่แตกต่างจากสายเลือดเดียวกันอย่างหาไม่ได้ จึงต้องจดจำ ตำนานนี้ตลอดกาล รังสิต คือความรักความภาคภูมิใจในชีวิตนี้ของฉันท

มหาวิทยาลัยรังสิต
RANGSIT UNIVERSITY